

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

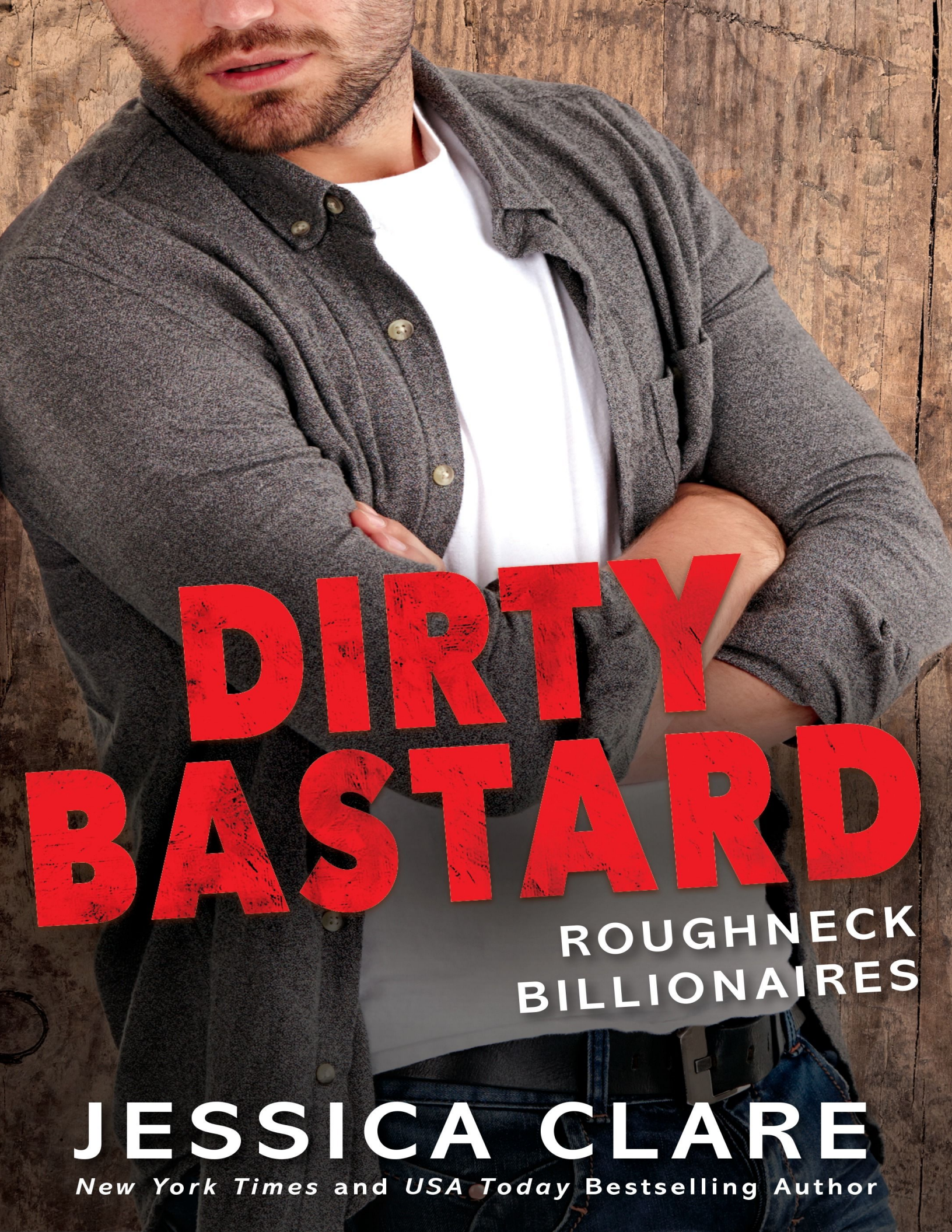
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DIRTY BASTARD

ROUGHNECK
BILLIONAIRES

JESSICA CLARE

New York Times and USA Today Bestselling Author

Jessica Clare tarafından yazılan başlıklar

Külhanbeyi Milyarderler

Kirli Para Kirli

Alçak Kirli Piç

Milyarder Erkekler

Kulübü Bir Milyarderle

Mahsur Kalmak Güzellik

ve Milyarder

Yanlış Milyarderin Yatağı

Once Upon a Billionaire

Milyarderle Romantizm

Milyarderle Bir Gece

Kraliyet Prensesi

Güzellik ve Milyarder: Düğün

Milyarderler ve Nedimeler

Milyarder ve Bakire

Milyarderin Evcilleştirilmesi

Milyarder Gelin Alıyor

Milyarderin En Sevdiği Hata Kaçak

Milyarder

Bluebonnet Romanları

Kızların (Erkek) Avlama Rehberi

Alfa Erkeğin Bakımı ve Beslenmesi Bir

Erkeği Çılgına Çevirmek İçin Uzman

Rehberi

Bluebonnet'in Milyarderi

Bakirenin Yaramazlık Rehberi

OceanofPDF.com

Pis Piç

Jessica Clare

INTERMIX
Berkley tarafından yayınlandı
An imprint of Penguin Random House LLC
375 Hudson Street, New York, New York 10014

Telif Hakkı © 2018 Jessica Clare tarafından
Penguin Random House telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın onaylı bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

INTERMIX ve "IM" tasarımı Penguin Random House LLC'nin ticari markalarıdır.

ISBN: 9780399587771

İlk Baskı Mayıs 2018

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_2

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Jessica Clare'in](#)
[Başlıkları Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı](#)

[Bölüm 1 Bölüm](#)
[2 Bölüm 3](#)
[Bölüm 4 Bölüm](#)
[5 Bölüm 6](#)
[Bölüm 7 Bölüm](#)
[8 Bölüm 9](#)
[Bölüm 10 Bölüm](#)
[11 Bölüm 12](#)
[Bölüm 13 Bölüm](#)
[14 Bölüm 15](#)
[Bölüm 16 Bölüm](#)
[17 Bölüm 18](#)
[Bölüm 19 Bölüm](#)
[20 Bölüm 21](#)

Bölüm 22

Yazar Hakkında

OceanofPDF.com

Bölüm 1

Knox

Ailem ve arkadaşlarımla nehir kenarında geçirdiğim bir günden daha çok sevdiğim bir şey yok. Sıcak, berrak bir hava ve Guadalupe Nehri'nin güneş ışığıyla parlayan suları. Elde soğuk bira, ızgarada hamburger ve kardeşlerimin gülüşmeleri ve yakınlarda bir şeyler kesmeleri. Neredeyse mükemmel.

Ta ki kardeşimin yeni karısı Ivy her şeyi mahvedene kadar.

Kocasını Boone'a bir yığın kırmızı Solo bardak uzatıyor ve sonra Bana ve diğer kardeşlerime bakıyor, en yakın piknik masasına park etmiş, birkaç Natty Lights'ın tadını çıkarıyoruz. "Kız kardeşim Wynonna bir arkadaşını getiriyor. Clay de sevgilisini ve o da bir arkadaşını getiriyor."

İniltimi bastırıp en küçük kardeşim Seth'in elindeki kutuyu yere bırakmasını izliyorum. "Sıcak mı?" diye soruyor. Tabii ki bunu soracak. Yirmi yaşında ve hâlâ sikiyle düşünüyor.

Tabii ki, 23 yaşındayım ve ben de aynısını yapıyorum. Ama bunların ne tür kızlar olacağını biliyorum. Sarışın. Giggly. Boş. Zengin erkeklerle takılan. Wynonna,

Ivy'nin küçük kız kardeşi, benim tipim olmasa da yeterince tatlı bir kız. Ama, adamım, o boktan bir arkadaş zevki var. Clay'in bize yaşatacağı dehşeti ancak hayal edebilirim.

"İki bebek," diyor Gage, bana ve Seth'e yumuşak, kendinden emin bir gülümseme vererek. "Yani bir tane bana, bir tane de artıklarımı isteyenlere."

Seth kaşlarını çatarak Gage'e bakarken homurdanıyorum ve masadan bir sigara izmariti alıyorum. "Seninle ilgileneceklerinden nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Kendinden emin gülümsemesini Seth'in üzerine bırakıyor, tüm

ukalalığıyla. "Çünkü ben benim."

Seth bana bakıyor, kaşlarını çatıyor. Seth birasına uzandığımı görmesin diye elimi yavaşlatıyorum. Onun yerine omuz silkiyorum. "Haksız değil."

Seth'in kaşları çatılır ve tekrar Gage'e bakar. "Bir sık yala, Gage. Bahse girerim o kızlardan birini senden daha hızlı tavlayabilirim." Birasına hiç dikkat etmiyor ve ben de izmariti doğrudan kutunun içine bırakıyorum. Bakalım Seth'in orada olduğunu fark etmesi ne kadar sürecek.

Gage en tembel sesiyle, "O bahsi kabul ediyorum," diyor.

"Ben de öyle," diye ekliyorum. "İkimiz de Gage'e bir kez bakıp külotlarını kremleyeceklerini biliyoruz. Bu her zaman olur."

Gage, sanki Gage Price olmak bir tür başarıymış gibi beyaz sırtışını gösteriyor. Ben sadece eğleniyorum, çoğunlukla. Ve birasını izliyorum. onu yere koy.

"Ne kadar?" Seth kollarını göğsünde kavuşturarak soruyor. En genci o ama en kabadayısı da o. "Elli mi? Yüz mü?"

"Şu yeni parlak kamyonuna ne dersin?"

"Eğer iddiaya giriyorsak, o zaman senin için gerçek bir meydan okuma olmalı," diyor Seth.

"Öyleyse bunu bir meydan okuma haline getir," diye karşılık verir Gage. Birasını yere bırakıyor ve bankta Seth'e doğru dönüyor. Tartışmalarını dinleyerek kutusunu kendime doğru kaydırıyorum ve birasına koymak için etrafta bir şeyler arıyorum. Ketçap şişesi yakınlarda. Ketçap ve Natty Light mı? Bana boktan bir gösteri gibi geldi. Şişeyi masanın kenarına ve ellerime doğru kaydardım.

Bir yandan da bahis şartları hakkında tartışan kardeşlerime odaklanıyorum.

Gage ve Seth için her zaman böyledir. Onlar Price kardeşlerin en küçüğü, yaş ve mizaç olarak da en yakınları. Beşimiz arasında Seth en dikkatsiz ve en genç olanımız. Gage benden bir yaş küçük ve o güzel olan, kadınların erkeği. Genç ya da yaşlı, zengin ya da fakir fark etmez, Gage onları bir dakika içinde kamyonetinin arkasına bindirebilir. Tek yapması gereken gülümsemesini göstermek. Babamın kadın katili tavrını miras alan tek kişi o. Tabii, umarım sonu babam gibi beş oğlan ve beş farklı bebek annesiyle bitmez. Bu bok her zaman bir karmaşaya dönüşür.

Tabii bir de Boone var, en yaşlı Price ve sorumluluk sahibi olan. Ona doğru bakıyorum. Izgaradaki kömürleri körüklüyor ve Ivy ile sohbet ediyor, hamile karnı koyu renk mayosu ve beyaz, uçuşan örtüsünün altından bir basketbol topu gibi dışarı çıkıyor. Kendini tamamen ona adanmış durumda ve eğer

Ivy'den bu kadar hoşlanmasaydım, muhtemelen zamanının çoğunu çaldığı için ondan nefret ederdim. Ama o iyi bir kız ve onu gerçekten mutlu ediyor, bu yüzden kızamıyorum.

Clay'in de kafası bir kız yüzünden karışık: kısa süre önce yeniden bir araya geldiği lise aşkı. Natalie'yi babasının çiftliğinde gördüğüm zamanları düşünüyorum. Tombul ama güzel. Biraz yalnız ve üzgün. Pek Gage'in tipi değil, bu yüzden yanında nasıl bir arkadaş sürüklediğini gerçekten merak ediyorum.

Ivy, Boone'la birlikte tuvalete doğru giderken ben de kardeşimin bira kutusuna birkaç ketçap sıkmayı bitiriyorum. O anda Ivy'nin kız kardeşi yeni küçük arabasıyla yanaşıyor ve Gage ile Seth ilgiyle öne doğru eğiliyorlar. Ben çoğunlukla arkama yaslanıp izliyorum.

Ben de öyle yapıyorum. Ortanca kardeş olarak, kendi folyom yok. Tek başımayım. Hep Boone ve Clay, sonra da Gage ve Seth oldu. En yakışıklı ben değilim. En zeki ben değilim. En genç ya da en yaşlı ben değilim. En hırslı ya da en arkadaş canlısı da değilim. Bu yüzden çoğunlukla arkama yaslanıp herkesi izliyorum ve dikkatlerini verip vermediklerini görmek için onlarla oynuyorum.

Şu anda onların biralarını değiştiriyor gibiyim.

Wynonna arabasından iniyor ama kimse ona bakmıyor. Neredeyse küçük bir kız kardeş gibi. Onun yerine Gage, Seth ve ben arkadaşını süzüyoruz. "Arkadaşı" gördüğüm anda homurdanıyorum ve kardeşlerimi izlemeye geri dönüyorum çünkü bu kız burada bir aileyle takılmak istediği için bulunmuyor. Belli ki zengin bir bekar yakalamak için burada.

Nereden mi biliyorum? Bir aile barbeküsüne kırmızı ipli bir bikini ve yüksek topuklu ayakkabılarla geldi ve o bikiinin altının tanga olduğuna eminim. Sanki zavallı Wynonna yanında değilmiş gibi davranarak ilerliyor, dikkati masadaki üçümüzün üzerinde. Seth birasını almaya başlıyor ve ben geriliyorum ama sarışını görünce her şeyi unutuyor.

Henüz değil o zaman. Elbette, hem onun hem de Gage'in dikkati çok dağınık olduğu için daha fazlasını eklemeli miyim diye merak ediyorum. Muhteşem olmadığından değil tabii ki.

Öyle. Kız sarı saçlarını pratik bir hareketle geriye doğru tarar ve bana ve kardeşlerime boğucu bir gülümseme atıyor. Elimde olmadan güzel göğüsleri olduğunu ve tangasından dışarı sarkan kıcının mükemmel bir şekilde bronzlaştığını fark ettim. Böyle şeyleri fark etmeseydim hadım olurum. Yine de tipim değil.

Kollarımı kavuşturup piknik masasında öne doğru eğilerek olayların nasıl gelişeceğini görmek için bekliyorum.

"Ben Gina," diyor Sarışın, Wynonna daha merhaba bile diyemeden kendini tanıtmak için yaklaşıyor. Ivy'nin kız kardeşinin arkadaşına kaşlarını çatarak baktığını ve sonra gözlerini devirerek omuz silktiğini fark ediyorum.

Çanta. Sanırım arkadaşının yırtıcı hassasiyetlerine o kadar da şaşırmamış. Sanırım bu tür şeylerle daha önce de karşılaşmış.

"Merhaba," diyor Gage en flörtöz sesiyle. Yemin ederim Gage kızı süzüyor ve kız da gözle görülür bir şekilde kasılıyor. Zavallı Seth'in bu sefer hiç şansı yok.

Gina masaya doğru yürür ve ayağını kaybetmemeyi başarır giydiği inanılmaz yüksek topuklu, kullanışsız sandaletlere rağmen. "Ee, adın ne senin?" Bunu söylerken hepimizi tarıyor, sanki zihinsel olarak kimin en iyi av olacağını değerlendiriyor. Zihninde dönen çarkları görebiliyorum.

"Gage," diyor kardeşim, bir parmağını kaldırarak.

"Seth," diyor en küçük kardeşim ve çantasını taşımasına yardım etmek için öne atılıyor. "Seth Price."

Gözleri parlıyor ve çantayı ona uzatıyor. "Demek sen de Fiyatlardan birisin?" Bakışları Gage'e kayıyor. "Sen de mi?"

Başını sallıyor, ağzında belli belirsiz bir gülümseme beliriyor. Yüz ifadesi her zamanki gibi tembel ve olduğu yerde, bankta yayılmış ve umursamaz bir şekilde duruyor. Yine de onun oyununu biliyorum. Gage'in bir kızla çalışmasını milyonlarca kez izledim. Seth'in kıza kur yapmasına izin verecek, sonra da son anda

dakika ve onu kazanmak. Bu onun için bir oyun gibi. Bazen insanları insan olarak görmediğini düşünüyorum. Ben, sadece dış görünüşü takdir etmek için içindeki insanı göremiyorum.

Gina'nın dikkati bana kayıyor, beni ölçüp biçiyor. Tıpkı kardeşlerim gibi sakalımı ve tişörtümü gördüğüne şüphe yok. Cahil bronzluğunu. Ama Seth sarışın ve Gage'in annesi Latin, yani bana pek benzemiyorlar. Annelerimiz farklı olmasına rağmen Clay ve Boone'a çok benziyorum. Clay ve Boone'un annelerinin ikisi de babamla evliydi (farklı zamanlarda olsa da). Benimki ise

Hanımfendi.

Sanırım ben ilk piç Price'ım. Belki de bu yüzden böyle cevap veriyorum. "Ben sadece bir kuzenim," diyorum. "Johnny Smith."

Gage hafifçe homurdanır. Seth sadece başını sallıyor. Onlar da benim oyunlarımı biliyor.

"Memnun oldum Johnny." Gina'nın gülümsemesi tatlı kalmaya devam ediyor, ama ilgisi hemen kayboluyor, olacağını bildiğim gibi. Seth'in elindeki çanta tasarımcı işi ve boynundaki altınlar ışıltı ışıltı parlıyor. Buraya zengin bir fiyat koparmak için gelmişti ve artık o fiyata uymadığıma göre benimle işi bitti.

İçimdeki alaycı kişi eğlendi ve şaşırmadı. Aynı hikaye, farklı gün.

Tanıştığım her hatuna oluyor. Erkekten çok cüzdanla ilgileniyorlar. Aşırı zengin olmanın tek dezavantajı bu. Sanırım bir dezavantajı olacaksa, o da bu olacak. Dezavantaj olarak, en kötüsü değil. olması gereken bir sorun. Ama özel hayatımı mahvediyor. Gage, onun yaptığı gibi, kadınların bana attığı her şeyi sineye çekmem gerektiğini düşünüyor. Ama ben bunu yapamam. Özümde, insanları izleyen biriyim ve param olduğunu duyduklarında çoğu kızın gözlerinde gördüğüm açgözlülük parıltısını atlatamıyorum. Dışarıda bir erkekle sadece cüzdanı için ilgilenmeyen kızlar olduğunu biliyorum, ama onları bulabilirsem lanetleneyeceğim.

Gina piknik masasına bakıyor ve sonra dudağını ısıırıyor. "Buralarda bir tuvalet var mı?"

"Tuvalet odası mı?" Seth yüzünde şaşkın bir ifadeyle yineliyor. "Tuvalet," diyorum yardımsever bir şekilde.

Gina bana alaycı bir bakış attı. Evet, benden nefret ediyor. Ben bayılıyorum.

"Evet, sana yerini göstereyim." Seth ayağa kalkar ve Gage gönüllü olmadan önce onu kolundan tutup götürür. Elbette Gage gönüllü olmayacaktı. Gage öyle biri değil. Bir kadın için parmağını bile kıpırdatmaz. Genelde ona doğru atılırlar ve bütün iş biter. Onun saçmalıklarına katlanmayacak bir kadınla tanışması gerekiyor ama Gina o kız değil.

Gina ve Seth'in gidişini izliyoruz ve sonra Gage bana dönüyor, yüzünde bir eğlence. "Sevişmeye karşı mısın, *Johnny*?"

Ona sırtıyıyorum, birasını eline aldığını fark ediyorum. Ama sadece tutuyor. Dudaklarına götürmüyor. "Ben iyiyim. O benim tipim değil."

"Senin tipin ne?"

Daha az belirgin biri, orası kesin. Omuz silkiyorum.

"Kardeşim, sakin büzüşmeden önce sana biraz amcık bulmalıyız." "Bu konuda endişelenmiyorum," diyorum ve biramdan bir yudum alıyorum, Acaba bu onu kendi kutusunu almaya zorlayacak mı?

Öyle. Başını bana doğru salladı ve büyük bir yudum aldı. Yüzünde tuhaf bir ifade belirdi ve sonra o şeyi bana fırlatıp tükürdü. "Seni saksocu!"

Neşeyle gülüyorum ve onun kötü atışını savuşturuyorum. "Ne?"

"Biliyor musun, sik suratlı." Yaralanmış gibi ağzını ovuşturuyor ve bakışları Seth'in unuttuğu birasına takılıyor. *Oh, bu çok iyi.* Bu çok iyi. Birayı alıp içtiğinde ve ağzına bir izmarit aldığında yüzümü nasıl dik tuttuğumu bilmiyorum. Bu sefer masadan kalkıyor ve beni kafama kilitliyor, sonra ben kahkahalarla bağırıp kurtulmaya çalışırken biramı kafama döküyor.

Boone ve Ivy bir süre sonra geri döner ve bundan kısa bir süre sonra Seth de Gina olmadan geri döner. Yüz ifadesi sinirliydi. "Wynonna tuvaletlerin oradaydı ve onlar da kız kıza konuşmak için durdular. Kibar olmaya ve beklemeye çalıştım ama sonra kiralama yerinin önünden geçerken eski bir erkek arkadaşım geldi ve merhaba dedi. Oradan siktir olup gittim." Bankın üzerine çöktü

karşımdaki masayı tarıyor. "Biram nerede?" Ben gülmeye başlıyorum, sonra Gage de gülüyor.

Clay elinde bir soğutucu ve iki kızla geldiğinde Gage ve Seth hâlâ bu konuda benimle dalga geçiyorlardı. Biri belli ki Natalie, hayatının aşkı ve lise yıllarından beri özlemini çektiği kız. Üzerindeki mayo ve omuzlarına dökülen dalgalı siyah saçları sayesinde kıvrımlı vücudu ortaya çıkan Natalie çok tatlı görünüyor. En önemlisi de Clay'e isteksiz bir hayranlıkla bakıyor ve bu hoşuma gidiyor. Clay muhtemelen buradaki en iyi adam. ve istediği kızı elde etmeyi hak ediyor.

Kız arkadaşı olması için ona para ödüyor olsa bile. Ama bu konuşmayı zaten yapmıştık.

Ona kızın yanında acımasız olmasını söyledim ve Clay'in acımasızlığı da oyuncak ayı seviyesinde. Kendine yardım etmek istemeyen kardeşime yardım edemem. Yüzündeki aptal ifadeye bakılırsa zaten umudunu yitirmiş durumda. *Neyse.*

Natalie'nin yanında yürüyen kadın daha çok ilgimi çekti.

Birincisi, nehirde tubing yapmaya ya da pikniğe gider gibi giyinmemiş. Bir cenazeye gider gibi giyinmiş. Çok ... gotik bir cenaze. Düz siyah bir elbise ve siyah tayt giyiyor. Sandalet yerine Chucks ayakkabı giymiş ve giysisi kadar siyah olan saçları ortadan ayrılmış ve sanki hiç makyaj yapmamış gibi görünüyor. Solgun ve ince vücuduna rağmen yüzü oldukça yuvarlak görünüyor ve en belirgin özelliği

büyük, koyu gözleri. Bir an için kaybolmuş ve yol tarifine ihtiyacı olan bir yabancı olabileceğini düşünüyorum ama sonra Natalie bir şey söylüyor ve kadın yüzünde bir gülümsemeyle cevap veriyor.

Bu Natalie'nin partiye getirdiği arkadaşı mı?

Şok oldum . . . ve ilgimi çekti. Genelde insanları hemen tanırım ama Natalie'nin arkadaşı hakkında ne düşüneceğimi bilemiyorum. Clay aceleyle tanıştırtırken sessiz kalıyorum ve Natalie'yi biraz yalnız kalması için uzaklaştırmaya niyetli olduğu açık. Arkadaşının adı Lexi ve bunu zihnimde bir yere kaydediyorum. Lexi. Lexi.

"Bu herhangi bir şeyin kısaltması mı?" Gage ona en çekici gülümsemesini vererek soruyor.

"Evet," diyor Lexi, sesi ilgisiz ve düz. Kollarını göğsünde kavuşturmuş ve tek kaşını kaldırarak etrafına bakınıyor, sanki piknikte ne yapacağından emin değil. Bakışları benim ve kardeşlerimin üzerinde geziniyor ve Seth'in kamuflaj mayosunu, (benimkiyle aynı olan) parçalanmış tişörtünü ve kamyoncu şapkasını inceliyor.

Ve hala cevap vermiyor.

Gage bekliyor ve sonra bana bakıyor. İçinden bir kıkırdama geçiyor. "Neyin kıyası?" diye soruyor.

"Meredith," diyor Lexi aynı kuru sesle ve sonra uzaklaşıyor.

Gage'in kaşları havaya kalktı. Yakındaki Seth, Ivy ve Boone da aynı derecede şaşkın görünüyor.

Seth Lexi'yi baştan aşağı süzer ve Natalie'ye bakar. "Bu senin arkadaşın mı? Tuhaf görünüyor."

"Teşekkür ederim," diyor Lexi hemen. Sesi kuru ve alaycı. "Demek toplum bu? Büyüleyici."

Natalie, "Bu benim arkadaşım Lexi," diye anons ediyor ve bize Lexi'nin adını mı hatırlatıyor yoksa Lexi'ye bir arkadaş olması gerektiğini mi hatırlatıyor emin değilim. "Onu tanıdığınızda gerçekten çok tatlı biri."

Lexi, "Sözünü geri al," diyor ve suyun kenarına doğru ilerliyor. "Bana ihtiyacı olan olursa suyun kenarında çocukları korkutuyor olacağım."

Bir an için gerçekten sessizleşiyor.

Natalie yüzünde alaycı bir gülümsemeyle, "O çok ciddi," diyor. "Ama ben zararsız olduğuna söz veriyorum. Daha çok pusuya yatacak ve tehditkâr görünecek."

Pusuya yatıp tehditkâr görünmek, ha? Takip etmek için ayağa fırlıyorum. Şimdiden büyüledim. Burada olmak istemediği çok açık.

Kardeşim onunla flört ediyordu.

şimdiden yarı aşık olmuş olabilirim.

Yanına doğru ilerlerken Lexi bana zar zor bakıyor. Onun mesafeli duruşuna aldırmiyorum. Gina ve onun mırıldanmalarından ve saçlarını savurmasından sonra bu biraz ferahlatıcı.

"Tüm bu siyah giysiler için sıcak bir gün," diye yorum yapıyorum, onun yanında yürürken.

"Bunu SPF 1000 olarak düşünmeyi seviyorum," diyor aynı yakıcı, neredeyse monoton sesiyle. Belli ki düşmanca ya da meydan okuyan bir ifade. Gerçi meydan okumayı severim.

"En iyisi olmasa da etkili," diye itiraf ediyorum. "Bir dahaki sefere kendini koli bandıyla sarman daha iyi olabilir."

Bana doğru baktı. "Ya da folyo."

"Hayır," dedim. "Bu seni patates gibi pişirir."

Homurdanıyor ama adımları yavaşlıyor ve bana bakıyor. "Partide eğlenmeme yardımcı olmak için görevlendirilen gayri resmi ev sahibi sen misin? Çünkü ben iyiyim. Çalıların arasına saklanacağımı söylediğimde ciddiyydim."

"Kimseyle konuşmak istemediğin için mi?" Sanırım.

O inanılmaz ince omuzlarını silkiyor. Her yeri ince ve uzun ve ben bundan hoşlandığıma karar veriyorum. Kesinlikle vücudunu sergilemek için giyinmiyor, bu da koyu renkli kıyafetlerinin altında ne olduğunu daha çok merak etmeme neden oluyor. Dediğim gibi, meydan okumayı severim.

Lexi tekrar bana bakıyor. "Cümle kurmak için kelimeleri bir araya getirme konusunda gayet yetenekliyim. Sadece Nat ve Loverboy'u destansı üçüncü tekerliğimle sıkıştırmamak için oradan çıkıyorum." Bana doğru eğildi ve sesini fısıltıya indiriyor. "Buna 'arkadaş' olmak deniyor." Tırnak işareti kullanıyor. "Ya da bana öyle söylendi. Ben buna 'birbirinize özlem dolu bakışlar atmanızı izlemekten yoruldum' diyorum."

Sevgiden bahsederken çok tuzlu konuşuyor. Buna bayılıyorum. "Gerçekten çocukları korkutacak mısınız?"

"Gizleneceğim ve doğal halim olacağım. Eğer bu çocukları korkutursa, zayıf ebeveynlikten ben sorumlu tutulamam."

Yavaş bir gülümseme ağzımı kavislendiriyor. Sanırım bu kızıdan hoşlanıyorum. "Adımın Knox olduğunu söylemiş miydin?"

"Sormadım. Bir şeyin kısaltması mı?" "Evet," dedim. "Meredith."

Bu onu güldürüyor ve sanki lanet olası bir ödül almışım gibi hissediyorum.

* * *

Çalıların arasında uzun süre saklanmayız, çünkü hava çok sıcak olur ve Teksas güneşi nehir kıyısında acımasız. Biramı özlemle düşünüyorum ama Lexi'nin arkadaşlığından da ayrılmak istemiyorum. Nehir kıyısında korkutabileceği çok az denetimsiz çocuk olsa da, bugünü hayal ettiğimden daha ilginç hale getiriyor.

"Diğerlerinin yanına dönüp güneş kremi ve içecek bir şeyler almak ister misin?"

Gözlerini kısarak bana bakıyor. "Eğer mecbur kalırsak."

"Seni dostça davranmaya çalışan herkesten koruyacağıma söz veriyorum." Bir kasımı esnetiyormuş gibi yapıyorum. "Yine de herhangi biriyle başa çıkabilecek kadar kavgacı görünüyorsun."

Lexi kaşlarını oynatır. "Bu doğru. Kirli oynarım." Omuz silkiyor. "I Sanırım bu sosyal şeyde 'sosyal' olmaya çalışabiliriz. Aksi takdirde Nat'e iyi bir arkadaş olamam. Ona alan açmaya çalışıyorum ama bir alan var, bir de 'süt kutusunun arkasındaki yüzün' alanı var."

"Ben olsam Natalie için endişelenmezdim. Bugün onu çok fazla göreceğinden şüpheliyim," diyorum dönüp piknik alanına doğru ilerlemeye başladığımızda. Elimde olmadan elimi sırtının küçük kısmına koyuyorum, çünkü ona dokunmak için can atıyorum, bu küçük şekilde bile olsa. Böyle bir kızla çok sık karşılaşmıyorum.

ama Lexi bunu benim için yapıyor. Onun rahat, siktir git tavrında içten içe takdir ettiğim bir şeyler var.

Ayrıca, o cilayı sıyrıp atma ve kontrolünü kaybetmesini sağlama fikri hoşuma gidiyor. Tutkudan sersemlemiş ve ona dokunmam için yalvaran bir halde nasıl görünürdü? İçine girdiğimde bile acı bir şekilde alaycı olur muydu? Sadece bu düşünce bile mayomun içinde beni rahatsız edici bir şekilde sertleştiriyor. O önümde ilerlerken hızlıca bir kıvrılma ve ayarlama yapıyorum.

ailemin piknik için talep ettiği alan.

Belirlediğimiz alanda Boone ve Ivy'den başka kimse yok. Kardeşim ızgarada bir hamburger çevirirken Ivy başını onun koluna yaslıyor. Yan dönüp başının tepesine bir öpücük konduruyor, Ivy de koca göbeğini ovuşturuyor. Benim

Zihnim hemen o ev resmine odaklanıyor, kendimi kardeşimle, Lexi'yi de Ivy ile değiştiriyorum. Onu çok hamile bir karınla, bir ocuk taşırken hayal ediyorum.

Benim ocuğum.

Yeni tanıştığım bir kadına karşı bu kadar sahiplenici hissedebilmem inanılmaz ama kahretsin. Kendimi utandırmadan önce bir iniltiyi ısırmak zorundayım. Tabii ki Lexi'nin Ivy kadar tatlı giyindiğini ya da yüzünde Madonna'ya benzer bir ifade olduğunu hayal edemiyorum. Siyahlar içinde olurdu Lexi. Ve yüzündeki ifade daha zorlayıcı olurdu.

Bayıldım.

"Nat ya da Clay yok mu?" Kapalı piknik masasına geri dönerken Lexi soruyor.

Ivy bize bakıyor, benimle göz teması kurarken yüzünde bilmiş bir ifade var. Sırtımayı yüzünden uzak tutuyor. "Nehirde rafting yapmaya gittiler. Çocuklar Wynonna ve Gina'yı da yanlarına aldılar. Sen de gidip onlara katılmalısın. Sanırım hâlâ arayı kapatabilirsin."

"Kulağa eğlenceli geliyor," diyor Lexi, kulağa hiç de öyle gelmediğini belirten bir sesle.

"Eğlenceden nefret ediyor," diyorum yengeme göz kırparak ve banka oturup Lexi'den önce güneş kremini kapıyorum.

Lexi bana dönüyor, yüzünde eğlenen bir ifade var. "Beni çok iyi tanıyorsun. Sanki doğarken ayrılmışız gibi."

Başımı ona doğru eğiyorum. "Bu beni yaralıyor." "Nedenmiş o?" Sesi alçak bir mırıltı.

"Sanırım şimdiye kadar pek de kardeşçe davranmayı düşünmediğimi anlamışsındır." Ve yeni arkadaşlığımızın sınırlarını test etmek için parmağıma biraz güneş kremi sıkıp ona doğru sallıyorum. "şimdi gel de yznle ilgileneyim."

"Erkekler," diye mırıldanıyor, bakışları benimkilere kilitlenmiş. "Her zaman bir kızın yüzüne beyaz bir şey sürmeye takıntılıdırlar." Bana attığı sinsi gülümseme ikimizi de güldürüyor ve yanıma oturduğunda narin burnunun ucuna bir damla damlatıyorum. Flört m ediyoruz yoksa birbirimize takılıyor muyuz anlayamıyorum.

Tek bildiğim, çok eğlendiğim.

Bölüm 2

Lexi

Buraya ahlaksız bir sürtük olmak için gelmedim ama görünüşe göre öyle gideceğim.

Aslında, kendimi kandırıyorum. Bunu yapamam. Yaşadıklarımın sonu yapamam ama Knox Price gibi biri geçmişimdeki tüm kötü şeyleri unutmamı ve ona bileklerimi kulaklarımın arkasına koyabileceğimi göstermemi sağlıyor. O benim için mükemmel biri.

Şey, yaşı değil. Benden daha genç olduğuna eminim. *Ve Duck Dynasty*'den fırlamış gibi giyiniyor. Ama o berduş sakalının ve yırtık pırtık kıyafetlerinin altında kıvrak bir zekaya ve sinsî bir mizah anlayışına sahip bir adam var ve benim tuhaflığımı sadece tuhaf değil, eğlenceli buluyor. Bu kendi başına yeterince nadir bir şey.

Ama buraya biriyle takılmak için gelmedim. Bugün için değil. Aslında, hayatımın geri kalanında erkeklerden nasıl uzak duracağımı bulabilirsem, asla. Ama bugün tamamen kız arkadaşım Natalie ile ilgiliydi. Seçtiği adam Clay Price tarafından zalimce muamele gördü. Onu sevdiğini biliyorum çünkü o böyle bir deli ve kalbini koluna takıyor. Onu günlerce terk etmiş olması önemli değil. Adam özür diledi ve kadın ona inanmayı o kadar çok istiyor ki, günü adamın ailesiyle birlikte piknik yaparak ve nehirde tüple gezerek geçirmeye razı oluyor.

Onun duygularını tekrar incitirse ağlayabileceği bir omuz olmak için buradayım. Neyse ki, durum böyle olmayabilir gibi görünüyor. Buraya geldiğimiz anda ortadan kayboldular ve davranışlarından anlaşıldığı kadarıyla o da

Onun büyük mavi gözleri tarafından kırbaçlandığı gibi onun amı tarafından kırbaçlandı. Geldiğimizden beri onun yanına yapışmış, son derece mutlu.

Ki bu iyi bir şey. Atılmış bir eküri olmak umurumda değil. Sadece artık bana ihtiyacı olmadığı için rahatladım. Kendimi eğlendirebilirim ve o iyi vakit geçirdiğine göre ben de rahatlayabilirim.

Bu da beni Knox sorununa geri getiriyor. Clay Price'ın garip bir şekilde zengin, aşırı sakallı ve tamamen cahil kardeşlerinden biri. Clay'in ailesinin bugün burada olacağını biliyordum ve Nat'in babasından daha kötü olamayacaklarını düşündüm. Aile aslında iğrenç derecede mutlu bir şekilde sevimli. Boone hamile karısının üzerine titriyor ve Clay de kendini adanmış gibi davranıyor, bu yüzden onu öldürmeyeceğim. Henüz öldürmedim. Küçük kardeşler erkeklerin olabileceği şekilde şakacı ve hepsi flört ediyor. En iyileriyle flört etmekten kaçabilirim ama Knox'un ilgimi çektiğini itiraf etmeliyim. Hiçbir şeyi kaçırmadığını düşündüren karanlık, dikkatli gözleri var. Konuşkan biri değil.

Bu Seth. Gage gibi çapkın değil. Sadece arkasına yaslanıp herkesi izliyor, o yoğun bakışlarıyla her şeyi kavlıyor.

Ve günün büyük bir kısmında, o yoğun bakışlar bana sabitlendi. Bir erkek benimle flört etmeyeli uzun zaman olmuştu. Yaptığım ve giydiğim her şey neredeyse flört karşıtı olacak şekilde tasarlandı. Ben buyum ve bundan zevk alıyorum. Birini yere sermeyi saçlarımı savurmaya ve kirpiklerimi kırıştırmaya tercih ederim. Bir erkeğin taşaklarının ne kadar büyük olduğunu mu görmek istiyorsunuz? Ona meydan oku. Çoğu iskambil destesi gibi katlanır. Ama Knox Price benim huysuzluğumu Yavaşça, bilerek gülümsüyor ve oynamaya devam ediyor.

Bunun seksi olmadığını söylersem yalan söylemiş olurum.

Bu bana seks yapmayalı ne kadar uzun zaman olduğunu hatırlatıyor. Gerçekten çok uzun bir süre. En son bir erkekle birlikte olduğumdan beri kalçalarımın arasında neredeyse bir buzul çağı yaşandı ve bu benim kendi seçimimdi. Bağımsız ve güçlü olmayı seviyorum. Kendi başıma olmayı seviyorum. Lexi Kalesi olmayı seviyorum, aşılmaz (ha) ve sevimsiz. Tuzlu, tuhaf nedime olmayı tercih ederim, asla gelin olmayı değil.

Ne de olsa ben kimseyle çıkmam. Aslında, bana asılması gerektiğini düşünen tüm erkekleri engellemek için elimden geleni yapıyorum, ancak birkaçı her zaman aradan sıyrılıp hayatımı perişan ediyor.

Şu anda Keith Lawrence, yerel yalnız itfaiyeci ve sinir bozucu komşu. Tanıştığımızdan beri tam bir kabus ve sapıklık sınırında. Polislerin bir şey yapmasını gerektirecek kadar saplantılı değil, ama sadece saplantılı.

Yastığımın altında bir bıçakla uyumama yetecek kadar. Keith'in sonunda ipucunu anlayacağını söyleyebilmeyi isterdim ama anlayacağından emin değilim. Bence o

beni alay konusu olarak görüyor.

Bu saçmalıktan nefret ediyorum. Yemin ederim siyah giydiğimi onunla oyun oynamaya çalıştığım için sanıyor, siktirip gitmesini istediğim için değil. Ve onunla flört ettiğimi düşündüğü için hemen uygunsuz davranıyor.

Bu komik, çünkü Knox da flört ediyor, ama incelikli bir şekilde farklı bir şekilde. Kıyafetlerime sanki üzerimden çıkarmak için bekliyormuş gibi bakmıyor. Sanki sikiinin tadına bakmak için can atan kocaman bir köpekmişim gibi davranmıyor. Benimle bir insanmışım gibi konuşuyor.

Çok ferahlatıcı. Daha çok erkek denemeli.

Yine de birinden Knox'tan etkilendiğim gibi etkilenmeyeli uzun zaman olmuştu. Belki de kardeşlerinin başıboş bıraktığı biraları sabote etmesidir. Belki de gözlerindeki o dikkatli bakıştıdır. Her şeyden çok, genç yaşına rağmen taşıdığı özgüvenden kaynaklandığını düşünüyorum. Çünkü onun benim yirmi sekiz yaşındaki huysuz ihtiyarımdan daha genç olduğu benim için de çok açık.

Onu susturmalıyım. O dumanlı, karanlık gözlerin ardında gizlenen sırlarla ilgilenmediğimi bir bakışla anlamasını sağlamalıyım. İhtiyacım olan son şey başka bir adamın ondan bir şey istediğimi düşünmesi. Elini sırtıma koyduğunda, onu itmeliyim. Bu yoldan daha önce de geçtim.

Ama belki de beynim, uzun vadeli bir şey istemeyecek kadar genç olduğunu düşünüyor. Sadece hızlı bir ilişki. Bir kerelik ve bitti. Ve belki de benim için sorun yoktur. Daha önce hiç tek gecelik ilişkim olmadı, ama Knox

Bana gülümsüyor, kızların neden sorumluluklarını bir kenara bırakıp bir geceliğine kendilerini kaptırdıklarını anlayabiliyorum.

Elbette buna boyun eğmeyeceğim. Ama bu düşünemeyeceğim anlamına gelmiyor. o.

Acı dolu düşüncelerimin nesnesi biraz zihin okuyucu olmalı, Çünkü ateşin yanında otururken omzuyla beni dürtüyor ve ben de en son yaptığım s'more'un üzerine graham krakerini koyuyorum. Gece çöktüğünde,

Herkes kamp ateşi ve marşmelov için suyu terk etti. Günün çoğunu su yerine kıyılarda geçirmeme rağmen ben de onlara katıldım. Bir mayo getirmiş olmam onu her zaman kullanmam gerektiği anlamına gelmiyor. Ben böyle uyumsuz biriyim. S'more'ımı eritmek için sıkıyorum

marshmallow ve çikolatayı birlikte yiyor, yeni arkadaşımı görmezden geliyor. Knox hemen elimden kapıp yarısını ısıtıyor ve sonra bana yapışkan bir ısırık uzatıyor. "Natalie Clay'le mutlu görünüyor," diye mırıldanıyor.

Yarısı yenmiş s'more'u görmezden geliyorum ve ateşin karşısındaki ifte bakıyorum. "Mutluluk geçicidir. Sefalet sonsuza dek sürer."

Yine de haklı. Nat ateşin yanında Clay'e sarılmış, cildi güneş yanığından kıpkırmızı olmuş ve onu hiç g rmediğıim kadar mutlu görünüyor. Bir hata yapıyor diye endişeleniyorum ama sonra evdeki hayatını, sefil babasını ve sürekli biriken faturalarını düşünüyorum.

Belki de kalıcı olmasa bile bir ya da iki gecelik mutluluğı hak ediyordur.

O yüzden bir bok söylemeyeceğim. Kalbi kırılırsa, onu desteklemek ve lastiklerini kesmesine yardım etmek için orada olacağım. O zamana kadar, birkaç gün mutlu olabilir.

Knox yavaş ve sakın bir şekilde kıkırdıyor ve başparmağındaki çikolata parçasını yalıyor.

Elimde olmadan o dilin teninde gezinişini izliyor ve onun hakkında inanılmaz derecede kirli şeyler düşünüyorum. Kendime yeni bir ikram hazırlıyorum ve dikkatimi dağıtmak için büyük bir ısırık alıyorum.

Knox bir süre sonra eğılip kulağıma fısıldayarak, "Bu değerdendirmeye katılıyor muyum bilmiyorum," diyor. "Geçici şeyler çok eğlenceli olabilir."

Tamam, bu kesinlikle benim için bir işaret, sanırım. Bir geceliğine çalışıyor mu? Bunu kısaca düşündüm. Çok kısa bir süre. Sonra o başparmağı ve yalamayı düşünüyorum. Ve çenesini kavislendiren kalın sakalı. Sakalın bir düşünce olmadığını söylersen deli bir kadın olurum.

Sakallar. Yalama. Knox. Ben. Bir gecelik ilişki.

Hayır, hayır. Hayır. Hayır. Keith Lawrence'ı düşünüyorum. Knox gibi hiç güvenli görünmedi ama etrafta dolaşan başka bir erkeğede ihtiyaım yok. Keith bir erkek arkadaşım olduğunu düşünse bile, ... Bu iki şekilde olabilir. Ya tamamen ortadan kaybolur ya da mutfağımda haşlanmış bir tavşanla uyanırım.

Ama Knox ve Keith'in yolları asla kesişmek zorunda değıl. Knox buralarda, San Antonio yakınlarında yaşıyor. Bense Doğı Teksas'ta, 3,250 nüfuslu Luka'da yaşıyorum. Bu geceden sonra bir daha karşılaşmayacağız, belki Clay ve Nat evlenirse başka. Kaçamak yapmanın bir dezavantajı yok.

Biriyle yatmam gerektiğine kendimi ikna etmeye çalışıyorum. Ama gerçekten ihtiyaım yok. Evde dünyanın en iyi sırt masaj aletine sahibim. Duygusal destek için bir erkek arkadaşada ihtiyaım yok. Ben

Kendi başıma iyiyim. Sadece Knox çok sevimli ve dağınık ve benim gibi biri için tamamen yanlış. Uyumsuz bir çift gibi görünüyoruz. Belki de bu yüzden onu bu kadar sevimli buluyorum.

Clay ve Nat'e bakıyorum. Rahatlar ve belli ki buradan gitmek üzereler. Onlarla geri dönüp bir otel odası tutabilirim ya da sadece Luka'yı tek başıma. Üçüncü tekerleğe ve eküriye artık ihtiyaç olmadığı açık. Eve gidip komşumun kapıma bir "hediye" bırakıp bırakmadığına bakabilirim. Tekrar.

Ya da Knox'un teklifini kabul edip amıma merhaba demesine izin verebilirim.

Ve gerçekten, arkadaşlar arasında küçük bir cunnilingus nedir ki? Seks yapmayalı o kadar uzun zaman oldu ki örümcek ağlarım örümcek ağları gibi. Ama yine de Keith'i düşünmeden edemiyorum. Meraklı, saldırgan Keith, takıntılı davranışlarını "oh olsun" tavrının arkasına saklayan ve sırf onun gibi kaçıklar yüzünden erkeklerden uzak durmama neden olacak kadar ödümü koparan Keith.

Bu yüzden Knox gibi beni doğru yerlerden dürten biriyle takılmak istesem de bunu yapmayacağım. Üzgünüm, örümcek ağları. Biraz daha kalabilirsin.

Clay esneyen Natalie'ye aniden, "Hadi," dedi. "Gitme zamanı."

Gitme zamanı mı? Hazır olduğumdan emin değilim. Ne kadar rahat olduklarına, birbirlerine ne kadar sarıldıklarına bakıyorum ve kendimi ... ugh hissediyorum. "Affedersiniz," diye sesleniyorum en iyi İngiliz aksanıyla. "İçki mi içtiniz, bayım? Eğer içki içtiyseniz bizi eve bırakmanıza izin veremem."

"Az önce ne dedi?" Seth mırıldanıyor.

Clay başını sallar, yüzünde alaycı bir gülümseme vardır. "İçki içmek yok. Bunu Nat'e bıraktım. Ben şoförüm ve şimdi kız arkadaşımı odamıza geri götüreceğim."

Lanet olsun. Neredeyse kafasını toplamak için bir saat daha kalmak isteyeceğini umuyordum, böylece Knox'a birkaç tane daha s'mores yapabilir ve başparmağını tekrar yalayıp yalamadığını görebilirdim. Dudaklarını ya da dilini fark etmemem gerekirdi, çünkü koyu renkli, gür bir sakal tarafından neredeyse örtülmüşlerdi, ama bu sadece ağzının ne kadar güzel olduğunu vurguluyor gibi görünüyor. Bu haksızlık. Ama bu, bütün gün birbirlerinin üzerinde olan bir çiftle şu anda ayrılıyor olduğum gerçeğini değiştirmiyor. "Aman ne güzel," diyorum düz bir sesle. "Ben de gelebilir miyim? Kendimi *hiç de* üçüncü teker gibi hissetmiyorum."

Nat'in irkildiğini gördüm ve hemen kendimi bir pislik gibi hissettim. Öyle hissetmeliyim. İyi bir arkadaş olmak yerine onun eğlencesine gölge düşürmeye çalışıyorum. Tam bir pislğim. Kendimden biraz nefret ediyorum ama şimdi sözlerimi geri alamam.

O el sırtımı tekrar okşuyor ve sonra gidiyor. Yanımda, Knox telefonunu çıkarıyor. "Lexi'yi eve götüreceğim. Şu anda şoförümü arıyorum."

Oh. Bu konuda ne düşüneceğimi bilmiyorum. Ama Nat ve Clay'e baktığımda, adamın kolunun kızın omzunda, sahiplenici bir tavırla durduğunu ve kızın da onu ayakta tutan tek şeymiş gibi adama yaslandığını gördüğümde, otele dönüş yolculuğunun uzun ve rahatsız geçeceğini anlıyorum. Sonra hemen odadaki eşyalarımı alıp Luka'ya doğru uzun bir yolculuğa çıkmam gerekecek,

Geç saate rağmen, çünkü otel odası için param yok.

Ama Knox beni eve bırakırsa. En azından öpüşen çiftle garip araba yolculuğundan kurtulabilirim. Gerisini otele vardığımda çözerim. Nat'e bakıyorum ve bana dünyanın en kötü arkadaşımı gibi endişeli bir bakış atıyor. Ona böyle düşündürdüğüm için kendimi suçlu hissediyorum, bu yüzden aklıma gelen tek şeyi yapıyorum. Başımı Knox'a doğru eğiyorum ve ona göz kırparak beni eve bırakmasında bir sakınca görmediğimi belirtiyorum.

"Eğer eminsen," diyor yavaşça, bana bir çıkış yolu veriyor. Biriyle çıkmadığımı biliyor. İçki içmediğimi. Takılmadığımı.

Ama o hayatının en güzel anlarını yaşarken, akşamlarını mahvetmek istemiyorum. Bu yüzden Knox'un omzuna eğilip çenemi oraya koyuyorum, sanki telefonunun ekranını okuyormuşum gibi. Şoförün kısa bir "OMW" mesajı attığını görüyorum ve ekliyorum, "Ona bize Happy Meals getirmesi gerektiğini söyle." Sanki bu normal ve önemli bir şey değilmiş ve ben bunu her zaman yapıyormuşum gibi.

Ben *çok* iyi bir taklitçiyim.

Knox da öyle, çünkü hemen "Happy Meals x 2'yi getir" yazıyor ve elini dizime koyuyor.

Tabii ki, bu onun için rol yapmak olmayabilir. Ama garip bir şekilde, onun yanındayken kendimi güvende hissetmiyorum. Limuzine binip kucağına çıksam ve bana dokunmamasını söylesem bile ... Bunu yapacağını sanmıyorum. Keith'in komşum olduğu son iki yılda gösterdiğinden daha fazla sınırlarıma saygı duyduğunu bir günde gösterdi bile.

Limuzin yolculuğu, işte geliyoruz. Umarım Knox biriyle yatmayacağını öğrendiğinde hayal kırıklığına uğramaz.

OceanofPDF.com

Bölüm 3

Lexi

Limuzin kısa bir süre sonra geliyor ve geldiğinde herkes dağılmış gibi görünüyor. Çantamı aldım ve omzuma attım.

Knox alçak bir sesle, "İzin ver," diyor ve ben itiraz edemedim çantayı alıyor.

"Kollarım gayet iyi çalışıyor, biliyorsun," diyorum ama bana sadece gülümsüyor ve şoförden önce bagaja atıyor. Bize Happy Meal'lerimiz veriliyor, arka koltuğa oturtuluyoruz, sonra şoför öne geçiyor ve yola çıkıyoruz. Knox Happy Meal'ini bir kenara bırakıp telefonunu cebine koyuyor ve bana spekülâtif bir bakış atıyor.

Bir kızartma kemiriyorum, hissettiğimden daha rahat davranıyorum. "Güzelliğimle büyüledin mi?"

Kıkırdıyor ve başını limuzinin koltuğuna yaslıyor, uykulu, nefis ve haksız görünüyor. "Onun gibi bir şey. Sadece neden Nat ve Clay'le arabaya binmek istemediğini anlamaya çalışıyordum."

"O kadar belli mi ettim?"

"Sadece insanları izlemekte iyi olan biri için."

Bir kızartma daha atıştırıyorum ve sonra parmaklarımdaki tuzu yalıyorum. Gerçekten aç değilim ve açmış gibi bile davranamıyorum. "Nat'in son birkaç gündür onu çok özlediğini ve otoparka vardıklarında kıyafetlerinin üzerlerinde kalacağına ikna olmadığımı söyleyelim. Bu da benim orada olmamı daha da garip hale getirir."

Onaylarcasına sırtıyor. "Ateşli ve ağır görünüyorlar. Ama Clay her zaman ne istediğini bilir ve eminim ki bu her zaman

onu."

"Mmm, bu konuda aynı fikirde olmadığımızı kabul etmemiz gerekebilir." Her şeyden önce Natalie'ye sadık olduğum ve ayrıldıklarından beri onu ne kadar özlediğini ve acı çektiğini bildiğim için. Onun için ondan başka hiç kimsenin olmadığını ve ne kadar yalnız olduğunu. Ama bu, Clay'in ona sonsuza dek sadık kalacak olan küçük kardeşine yüklenecek çok fazla şey ve haklı olarak da öyle.

Bu sefer Demokratlar Cumhuriyetçilere karşı, köpekler kedilere karşı olacak. Taşlara karşı sopalar.

"Nerede yaşıyorsun?" Knox soruyor ve bir şekilde omzuna düşmüş olan saçımın bir ucuyla oynuyor. Bu kadar yakın oturduğumuzu bilmiyordum ama limuzinin kocaman arka koltuğuna rağmen omuzlarımız birbirine yapışmış durumda ve uzaklaşmak için garip bir şekilde isteksiz hissediyorum.

Omuz silkiyorum. "Natalie gibi Luka'da."

Sırıttırıyor. "Bu uzun bir yolculuk için gönüllü oldum."

Bu sırtıma beni mahvedecek. Başımı sallıyorum ve onu nazikçe bırakmaya karar veriyorum. "Arabam Clay ve Nat'in kaldığı otelde. Beni oraya bırakabilirsin."

"Natalie'nin otelinde kalmak için saatlerce araba mı kullandınız?"

"Evet. Kardeşin onu birkaç günlüğüne terk ettiğinde Natalie'nin ağlayacak bir omuza ihtiyacı vardı. Görünüşe göre öpüşüp barışmışlar." Onu bu kadar çabuk affettiği için biraz kızgın olabilirim. Çok iyi bir konuşmacı olmalı. Üç günlük kız arkadaşlığı ve manevi destek, iyi bir sakin karşısında yok olup gidiyor. Onu suçladığımdan değil ama yine de biraz acıtıyor.

Knox suratımı ekşiten ses tonuma sadece gülüyor. "Clay elde edilmesi zoru oynama konusunda berbat. Natalie de öyle."

Bu konuda yanılmıyor. İkisi de duygularını saklamakta berbatlar. "Sanırım birbirleri için mükemmeller. Birlikte poker suratlarını geliştirebilirler."

Kıs kıs gülüyor ve sakalını ovuşturuyor, sonra bana bakıyor. Uzun bir süre beni inceliyor ve sonra bana o yürek parçalayan gülümsemelerinden birini daha atıyor. "İlişkileri berbat olsa da, bu olaydan iyi bir şey çıktı. Seninle tanıştım."

Beni öldürüyor. Beni öldürüyor. "Knox," diyorum usulca, sonra tereddüt ediyorum.

"Daha fazlasını söylemene gerek yok," diyor Knox alçak bir sesle. "Eğer istemiyorsan bu bir davet değil. Sadece seninle benzer bir ruha sahip olduğumu kabul ediyorum, hepsi bu."

"Davet edilmeyi istemediğimden değil. Sadece ... kaç yaşındasın?"

"Bir ay sonra yirmi dört olacağım." Bana bakıyor ve parıldayan, koyu renk gözleri. "Ama ikimiz de bunun seni durduran bir yaş olmadığını biliyoruz." "Bu kesinlikle bir hız tümseği," diyorum sertçe. "Ben de öyle olacağım."

Yirmi dört yaşına geldiğinde yirmi dokuz olacaksın. Hâlâ sorumluluk almadan parti yapabileceğin bir yaştasın."

"Sanki senden beş değil de yirmi yaş küçüğüm gibi konuşuyorsun." Elini benimkinin üzerine koydu. Nasırlı ve sert, büyük ve sıcak. Sıradan bir elin hissetmesi gerekenden çok daha iyi hissettiriyor. Haksızlık bu. "Senden biraz daha genç olmam, arkadaşın olacak kadar olgun olmadığım anlamına gelmez."

"Böyle mi olacağız yani? Sadece arkadaş mı?" Bir yanım rahatladı, bir yanım ise kesinlikle rahatlamadı. Eğer dikkatsiz davranacak ve dalga geçecek olsaydım, bu onun gibi biriyle olurdu. Aslında, onun gibi biri kısmını boş ver. Bu o olurdu.

Başını sallıyor ve parmaklarını benimkilerin üzerinde hafifçe gezdiriyor. "Daha fazlasıyla mutlu olurum ama daha fazlasını vermekten rahatsız olan bir kadını zorlayacak biri de değilim. Yani arkadaş olabiliriz." Telefonunu eline aldı ve bana doğru salladı. "Numaranı değiştirmek ister misin dostum?"

Buna güldüm. "Elbette, dostum."

Birbirimizin telefonuna numaralar yazıp, birbirimize müstehcen ve gülünç test mesajları gönderip, sonra da numarayla uyumlu bir fotoğraf olsun diye aptal aptal suratlar yaptığımızda otele yanaşmış oluyoruz. Knox'la geçirdiğim zamanın sonuna geldiğimi fark ettiğim için biraz üzgünüm. Mesaj arkadaş olacağımıza eminim ama birkaç saat uzakta yaşıyorum ve takılmak için bir neden olmadan gelecekte çok fazla buluşma olacağından şüpheliyim. Bu da diğer uzun süreli buluşmalar gibi olacak. mesafeli arkadaşlık-yavaş yavaş tükeniyor.

Ama şu anda bunun için endişelenemem. Elini okşuyorum ve uzağı gösteriyorum. "Arabam şu tarafta."

Limuzin park alanında sürünerek ilerliyor ve buzul hızıyla ilerlerken arabamın ağaçlardan birinin altına sıkıştığını görüyorum.

Ve hemen yanında Keith Lawrence'ın kamyonetini görüyorum.

Kalbim göğsümde soğuyor. Kulaklarımda bir alarm zili çalıyor ve etrafımdaki her şey başımı döndürüyor. Belki de bu onun kamyonu değil, diyorum kendi kendime. Belki de büyük lastikleri olan başka bir F-350 vardır.

Tuhaf bir topaz altın boya işi. Ama camın arkasındaki büyük KL etiketini ya da römork askısından sarkan TruckNutz'ı görmemek mümkün değil. Çünkü tabii ki TruckNutz'ı seven biri tarafından takip edileceğim.

Keith bir şekilde San Antonio'da olduğumu öğrenmiş. saatlerdir beni arıyor. Bu delilik. Bu sadece bir sapığın yapabileceği bir şey.

Tabii ki, o benim sapığım, bu yüzden çılgınlık her zaman masada.

"İyi misin?" Knox soruyor ve sesi kulaklarımda sıvı ipek gibi.

-Yatıştırıcı ve muhteşem. Bana onları hatırlatırcasına birleşmiş ellerimizi hafifçe sallıyor ve aşağı baktığımda parmaklarını o kadar sıkı tuttuğumu görüyorum ki benimkiler baskıdan bembeyaz oluyor. "Ne oldu?"

Ona söylemek için ağzımı açıyorum ama ağzımdan bir şey çıkmıyor. Doğruyu söylemek gerekirse, Keith Lawrence benim gizli utancım. Her zaman onun beni takip etmeyeceğini düşünüyorum.

Onun yanında daha güçlü müydüm, yoksa farklı bir hava mı yayıyordum? İki yıl önce bir kez çıkmamış olsaydık, asla bu kadar bağlanmayacaktı. Knox'a bunu söylemek bir hatayı kabul etmek gibi geliyor.

Pek çok şey olabilirim ama yanıldığını kabul eden biri miyim? Hayır.

Bunun nasıl olacağını ben de biliyorum. Arabama binmeye çalıştığımda Keith ortaya çıkıp benimle yüzleşecek ve nerede olduğumu öğrenmek isteyecek. Knox'u ve limuzini görecektir ve en kötüsünü düşünecek. Ya da bundan daha da kötüsü, Knox Keith'i görecektir ve ya bir erkek arkadaşım olduğunu ve onu aldattığımı ya da kurtarılmaya ihtiyacım olduğunu düşünecek.

Her iki senaryo da çirkin çözümlerden başka bir şey sunmuyor. Ne yapacağımı bilmiyorum. "Lexi?" Knox elimi sıkıyor ve diğer eliyle koluma dokunuyor.

el.

Aklıma bir fikir geldi. Çılgınca bir fikir. O kadar çılgınca ki işe yarayabilir. Knox'a bakıyorum ve ellerimi yüzünün iki yanına koyup onu bir öpücük için kendime çekiyorum.

Sanırım hareketlerime şaşırdı. Altımda sertleştiğini hissedebiliyorum ve sonra beni kendine doğru çekerek kucağına sürüklüyor. Güçlü biri ve ağzımın etrafındaki sakal kıllarına rağmen yumuşak dudakları var,

ve bu zıtlık şaşırtıcı derecede tahrik edici. Bir eli boynumun arkasına gidiyor ve sonra dili ağzıma kayıyor ve öpüşme yepyeni bir seviyeye çıkıyor.

Keith'le ilgili her şeyi unutuyorum. Eve dönüşü ya da Knox'a "sadece arkadaş" olmak istediğimi söylediğim gerçeğini unutuyorum. Şu anda tek istediğim onun yatağında olmak ve bu kadar iyi öpüşüyorsa başka nelerde iyi olduğunu görmek. Çünkü aman Tanrım, ağzı. Sıcak ve talepkâr, sanatında ustalaşmış gibi öpüyor beni. Dilini tekrar tekrar ağzımın içine sokuyor.

Eğer gidersem neleri kaçıracağımın mesajını veriyor. Beni o kadar sert ve derin öpüyor ki, zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum ve dudaklarımız ayrılana kadar geçen süre bana sonsuzluk gibi geliyor. Geri çekildiğimde nefessiz ve ihtiyaç doluydum.

Meme uçlarım sertleşti ve bacaklarımın arasında bir ağrı zonkluyordu.

"Fikrimi değiştirdim," diyorum ona, nefes nefese. "Birlikte bir odaya çıkmak ister misin?"

Bu mükemmel bir çözüm, gerçekten. Knox'la yatıyorum ve bu gece Keith'le yüzleşmek konusunda endişelenmeme gerek yok. Knox'la yatıyorum ve

benimle dalga geçtiği tüm o ayak parmaklarını kıvrırma vaatlerini deneyimleyeceğim. İki dünyanın da en iyisi.

Elini enseme doğru uzatıyor, sanki beni okşuyormuş gibi. Dudaklarımız birbirinden birkaç santim uzakta ve bakışlarının dudaklarıma yönelişinden beni tekrar öpmeyi düşündüğünü anlıyorum. "Oda burada mı?" diye soruyor.

Oh. "Hayır, burada değil," diyorum ve elimi eski konser tişörtünün önünden aşağı kaydırıyorum. Boynu ve yanları tamamen kesilmişti, bu da elimi kumaşın etrafından geçirip bütün gün ağzımın suyunu akıtmamaya çalıştığım taş gibi sert, kahverengi göğsüne dokunmamın çok kolay olacağı anlamına geliyordu. "Utanç yürüyüşü yaparken Clay ya da Nat'le karşılaşmak istemiyorum. Bir yerde başka."

Aslında Clay ya da Nat'le karşılaşmak umurumda değil, benim endişelendiğim Keith. Ama o başını salladı. "Evim buradan çok uzakta değil."

"Eviniz mükemmel
görünüyor." "Çift genişlikte."

Omuz silkiyorum. Yargılayacak biri miyim sanki? Hamam böceği moteli gibi bir dairede yaşıyorum. "Biri çıkıp da bana domuz gibi

ciyaklamamı söylemediği sürece sorun yok."

"Ha?"

"*Kurtuluş* şakası."

"Kurtuluş mu?" Sanki hayatında hiç böyle bir şey duymamış gibi yavaşça yankılanıyor.

"Hani şu kampa giden ve bir kadınla tanışan adamların filmi. cahil-" Gözlerinde bilmiş bir parıltı olduğunu fark ettiğimde aniden kesiyorum. "Oooh, seni göt. Beni iyi yakaladın."

"Öyle mi yaptım?"

Gömleğinin altına uzandım ve göğüs ucunu büktüm. "Sanırım dilinle beni hipnotize ettin."

"Bunun doğru olduğunu sanmıyorum. Öyle olsaydı, daha az konuşur ve daha çok öpüşürdünüz." Eli tembelce omurgamda aşağı yukarı oynuyor, kıyafetlerimin altındaki mayomun çizgileriyle alay ediyor.

"Daha fazla öpücük, hmm?" Daha da yaklaşıyorum, ağzımı tekrar hafifçe onunkine bastırmadan önce burunlarımız birbirine değiyor. "Sanırım bununla başa çıkabilirim."

Bana sırtlıyor ve sonra başını hafifçe eğerek omzumun üzerinden bekleyen şoföre bakıyor. "Hadi evime geri dönelim."

"Evet, efendim," diyor şoför ve camı indirdiğini ve konuşmamızın her bir parçasını duyduğunu fark ediyorum. Oh iyi. İsteddiği kadar dinleyebilir. Umurumda değil. Camdan dışarı, beni bekleyen arabaya ve yanındaki Keith'in kamyonetine bakıyorum.

Sorunlarım başka bir gün bekleyebilir. Şimdilik, farklı bir yol seçeceğim.

OceanofPDF.com

Bölüm 4

Knox

Lexi'yi limuzinle karavanıma geri getirmek biraz garip hissettiriyor. Onu içeri getirmek daha da garip geliyor, çünkü evin dağınık olduğunu biliyorum. Yerde kirli giysiler, lavaboda bulaşıklar ve buzdolabında biradan başka bir şey yok. O evimin etrafına bakarken sakalımı kaşıyorum, güzel yüz hatlarında eğlence var.

"Misafir beklemiyordum," diye itiraf ediyorum, eski bir gömleği kolundan çıkarmak için kanepeye doğru ilerliyorum.

"Yok artık." Kıkırdıyor ve çantasını kanepenin bir köşesine bırakıyor, hâlâ etrafına bakınıyor. Bakışları duvarımdaki tabloda duruyor. "Bu hayatımda gördüğüm en çirkin şey."

"Öyle değil mi?" Bununla gurur duyuyorum. "Ivy binayı sattığı için bizi bir sanat galerisi açılışına götürdü ve bunu gördüm ve o kadar iğrençti ki almak zorunda kaldım. Beni güldürdü."

"Nedenini anlayabiliyorum." Başını eğip resmi inceliyor. "Tarlada mastürbasyon yapan bir adam mı yoksa görünmez bir inekle birlikte olan bir sütçü kız mı olduğunu anlayamıyorum."

"Açıkçası ben de. Ama Ivy'nin müşterisi o kadar heyecanlandı ki onu mutlu ettiğime sevindim. Ne yazık ki bu, onun sanat eserlerinden daha fazlasını satın aldığı ve her gittiğimde bana itelemeye devam ettiği anlamına geliyor."

Lexi kıkırdıyor ve kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. "Ne kadara mal oldu?"

"Birkaç bin." Daha çok otuz gibi, ama bugünlerde para benim için pek bir şey ifade etmiyor. "Beğendin mi? Benzerini nereden bulabileceğimi biliyorum."

"Bayıldım. Çok iğrenç ve tuhaf."

Tam benlik bir kız. Espri anlayışımı anlıyor. "Evin geri kalanı oldukça sıradan, korkarım. Yatak odasında erotik sütçü kız resimleri falan yok. Uyumadığım sürece burada fazla vakit geçirmiyorum."

"Ne yani, buranın bekâr evi olmadığını mı söylüyorsun? Böyle bir piliç mıknaatısı varken?" Parlak pembe-sarı tabloyu işaret ediyor. "Şok oldum."

"Rastgele kadınları tavlamaktan pek hoşlanmam." Aslında, evime geri getirdiğim ilk kadın olabilir. Ben Gage ve Seth gibi sev ve bırak adamı değilim. Aletim partiye katılmadan önce bir kızı tanımam gerekir. Sadece güzel bir çift meme ya da güzel bir kalça dikkatimi çeker ama beyninde de bir şeyler olduğunu bilmeliyim.

Ve Lexi'nin beyni çok seksi. Bugün giydiği sade siyah kıyafetten gördüğüm kadarıyla kıcı da oldukça güzel. Bu muhteşem yaratık fikrini değiştirip bu gece benimle eve gelmeye karar verdiği için hâlâ biraz şaşkınım. Limuzinde onu parçalamamak için kendimi zor tuttum, çünkü şoförüm benim zevkime göre biraz fazla izliyordu.

Ama şu anda Lexi'nin oturma odamda dolaşp eşyalarımına bakmasını izlemek? Bana neden geldiğini hatırlatıyor ve sikim pantolonumun içinde acayip sertleşiyor. Hala o öpücüğü düşünüyorum. Elleri yüzümde. Bacakları kucağıma bastırıyor. Nem sayesinde düz saçları yumuşamış ve ince, solgun omuzlarına dökülen gevşek dalgalara dönüşmüş. Nat'in aksine Lexi güneş kremine dikkat ediyordu ve cildi hala her zamanki gibi dokunulabilir görünüyor. Omzunun üzerinden bana bakıyor, yüzünde alaycı bir gülümseme var.

"Yatak odasını görebilir miyim?"

Elimle işaret ederek önce onun gidebileceğini gösteriyorum. "Adil bir uyarı, pek temiz değil."

Sırıttıyor. "Sen bir erkeksin. Belli bir miktar salya sümük bekleniyordu." Ama Lexi kollarını göğsünde kavuşturarak ilerliyor ve zeminin gıcırtısına aldırmandan karavanımdan aşağı iniyor. Bir kez olsun Ivy'nin gerçek bir ev almam gerektiği konusundaki dırdırını dinlemiş olmayı dilerdim.

Hepimizin sonsuza dek yaşayacakmışız gibi hissettiği boktan karavanlardan birinde yaşıyorum. Bir yanımda bunun tuhaflığını takdir ediyor.

Boktan arazilerde boktan karavanlarda yaşayan milyarderler. Ama şimdiye kadar evime bir piliç getirmeyi hiç düşünmemiştim. Boone bunu kandırdı-

Çünkü Ivy'nin güzel bir evi olsun istiyordu. O zaman ona gülmüştüm.

Şimdi anlıyorum.

Lexi odama girerken iki adım arkasından ilerliyorum. Burada daha fazla çamaşır, bir oyun konsolu ve şifonyerimin üzerine yığılmış oyun yığınları var.

Dizüstü bilgisayarım toplanmamış yatağımın bir köşesinde duruyor ve karavanlarımızı düzenli olarak süpürüp eşyalarımızı düzelden hizmetçi sayesinde çarşafplarımın yakın zamanda değiştirilmiş olması beni rahatlatıyor. "Düşünceleriniz?"

"İlginç," diyor bir süre sonra. "Sen sadece Yirmi üç mü? Burada hiç nargile ya da bira kutusu görmüyorum. Yerde kullanılmış prezervatif de yok."

Homurdanıyorum. "Senden daha gencim. Bu esrarkeş ya da sarhoş olduğum anlamına gelmez. Birayı severim ama yatakta değil. Ot kokusundan hoşlanmam. Ve buraya hiçbir kadın gelmez."

"Ben hariç."

"Sen hariç," diye katılıyorum. "Ama sen çoğu kişi gibi değilsin."

Bana meraklı bir bakış attı. "Gizli bir Wednesday Addams fetişin mi var?"

Göğsümü tutuyorum. "Nereden biliyorsun?"

Lexi sırtıyor ve sonra yatağımın kenarına oturup yayların gıcirtısını duymak için üzerinde zıplıyor. Yatak daha eski ve o oturduğunda endişe verici bir şekilde gıcırdıyor. "Bu kesinlikle bir kadın erkeğinin yatağı değil, hayır."

"Bahar seslerinin biraz fazla ambiyans olduğunu mu düşünüyorsunuz?" "Kesinlikle. Ben duvara çarpan güzel bir yatak başlığını tercih ederim."

Bu zihnimde şok edici derecede içgüdüsel bir görüntü çiziyor. Lexi'nin ellerini ağır ahşap yatak başlığına bastırmış, ben ona öyle sert vururken ağzı ihtiyaçtan açık, yatağı birlikte sallıyoruz. Sonra bunu başka biriyle yaptığını hayal ediyorum ve bir şeyleri kırmak istiyorum. Ona çok fazla yatak başlığına vurup vurmadığını sormak istiyorum - böylece kimi yumruklayacağımı bilebilirim - ama bunun bu gece için fazla sahiplenici bir soru olduğunu biliyorum. O hâlâ benim değil.

Henüz değil. Bu gece sadece bir buluşma. Onu tekrar kendime getirmek için seks vaadinden fazlasına ihtiyacım var.

Yine de dört gözle beklediğim bir meydan okuma.

Yatağa doğru ilerliyorum ve bana bakıyor, şakacı bakışları gözlerini terk ediyor. Aç bakışı geri dönüyor ve ben de acaba o an ne düşündüğünü

merak ediyorum.

Limuzinde paylaştığımız ateşli öpücükler gibi mi? Umarım ona fikrini değiştirmesi için çok fazla zaman vermemişimdir.

Onu benim yapmak istiyorum.

Yavaşça bacak bacak üstüne atıyor ve başını arkaya yatırıp beni izliyor. Ağzı daha önceki öpüşmelerimizden dolayı hâlâ dolu ve pembe. "Sen sormadan söyleyeyim, doğum kontrol hapı kullanıyorum. Ve temizim. En az iki yıldır seks yapmadım ve eminim ki doğrulamanız gerekiyorsa doktorumun benimle ilgili son testini çıkarabilirim."

"Bu çok ..."

"Uyarılma sönümlemesi mi?" Sırıttıyor ve ayağını ileri geri sallıyor. "Şimdi neden iki yıldır seks yapmadığımı anlıyorsun."

"Prezervatif kullanabilirim." Onun açık sözlü konuşması beni hiç rahatsız etmedi. Aslında tam tersi, çünkü şimdi düşünebildiğim tek şey prezervatif olmadan Lexi'ye batmak, onun horozumun etrafındaki sıcak, ıslak sıkışıklığını hissetmek. Tanrım.

Yüzünü buruşturuyor. "İşte burada işler tuhaflaşıyor. Lateks alerjim var ve prezervatife dokunursanız oldukça çirkin kurdeşen dökeceğim. Bu yüzden çok sıkı test yaptırıyorum. Son test sonuçlarınız var mı?"

"Ben, uh ..." Başımı kaşıyorum. "Gerçekten bilmiyorum."

"Çoğu doktorun erişebileceğiniz ve laboratuvar sonuçlarını alabileceğiniz hasta portalları var." Yanındaki yatağın kenarına vuruyor. "Sen git. Ben bekleyeceğim."

Bu kesinlikle bir kadınla yaptığım en tuhaf konuşma. Ama yine de oturdum ve e-postalarımı açtım. Geçmişte doktorumdan e-postalar aldığıma eminim ve onlara hiç dikkat etmediğimden de oldukça eminim. Gelen kutuma göz gezdiriyorum.

hasta portalları ya da doktor kayıtları ya da her neyse. Ben bunu yaparken, Lexi bir bacağını dizimin üzerinden kaydırıyor ve bana yaklaşıyor. Kollarını serbest koluma doluyor ve daha da yaklaşarak göğüslerini koluma bastırıyor.

Böyle devam ederse ter içinde kalacağım.

Tek parmağının ucuyla kulak mememe dokunuyor, izini sürüyor. "Şansın var mı?"

Sikim o kadar sertleşti ki sanki kulağım yerine ona dokunuyor.

"Buralarda bir yerde olmalı." Lateks alerjisi. *Aman Tanrım*. Hiç böyle bir şey duymamıştım. Ama resmen ona eysersiz girmem için beni cesaretlendiriyor ve ben de bunu es geçemiyorum. Lexi cehennem gibi ateşli, ve pakette bununla mı? Ben gidiciyim. E-postalarım konsantre olmak zorlaşıyor, ama doğru yolda gibi görünen bir şey buluyorum ve bir şifre yazıyorum. Ve yazıyorum

Tekrar. Ve tekrar, çünkü o benim lanet kulak mememi okşarken ben onu parmaklamaya devam ediyorum.

Durmasını istediğimden değil.

"Neredeyse vardık mı?" diye mırıldanıyor.

Eğer "altıma boşalıyorum" demek istediye, şaşırmam. Ben de "neredeyse oradayım". Ama sonunda doktorumun web sitesine girmeyi ve kayıtlarımı açmayı başarıyorum. "Al," diyorum telefonu eline tutuşturarak. Temiz olduğumu biliyorum. Oradan anlayabilir. Onu yatağa geri itiyorum. Telefonumun ekranına bakıyor, geziniyor ve ayakkabılarını çıkarıyor. Bunu yapabilmem için muhteşem bir bacağını kavislendiriyor ama başka türlü ayağa kalkmıyor.

Onları bir kenara fırlatıp tozluklarını çekiştiriyorum ve ağzımı tenine bastırıyorum. Lanet olsun, ama bacakları inanılmaz. Şık ve gergin, yemin ederim en ufak bir sallantı yok. Tıpkı geri kalanı gibi çok solgunlar, ama buna aldırmıyorum. Bu onun garip cazibesinin bir parçası. Yine de muhteşem ve ağzımı bacaklarının arasına sokup tadına bakmak istiyorum, ama elbisesini yukarı ittiğimde tek gördüğüm mayo.

"Lanet olsun," diye mırıldandım.

Kıkırdıyor ve ayağını kalçamın iç kısmına sürtüyor. "Bugün erken saatlerde yüzmeye gittiğimizi unuttun mu?"

Hayal meyal siyah bir takım elbise giydiğini ve suya girdiğini hatırlıyorum. Hayal meyal. "Sanırım gözlerimi kapattığımda altımda çıplak olmanı umuyordum."

Lexi geriye doğru kayıyor ve akıcı bir hareketle oturuyor, sonra bacak bacak üstüne atıyor, benim tekrarlayamayacağımdan emin olduğum bir şekilde bacaklarını birbirine yaklaştırıyor. "Birbirimiz için sırayla soyunabiliriz. Önce sen."

Eğilip onu öpmeye çalışıyorum ama o sadece tekrar uzaklaşıyor. Hayal kırıklığına uğramış bir iniltiyle yatağa yığılıyorum. "Bir erkeğe karşı çok acımasısın Lexi."

"Zalimliği seviyorsun. Seni tahrik ediyor."

Yanılmıyor. Kederli bir kıkırdamayla ayağa kalkıyorum ve ona dünyanın en seksi olmayan ve en hızlı striptizini yapıyorum. Kirli spor ayakkabılarım mayomla aynı anda havalanıyor ve gömleğimi çıkardığımda kamyoncu şapkam da uçup gidiyor. Toplam soyunma süresi: 10 saniyeden az.

Lexi'nin gözleri şaşkınlıkla açılır ve kahkahası boğazında düğümlenir. beni inceliyor. "Geri kalanınız kesinlikle reşit değil," diye mırıldanıyor, bakışları sikime kilitlenmiş.

"Ben yirmi üç yaşındayım, on üç değil," diyorum ona, yatağa doğru ilerlerken. Yine de kasılmamak için kendimi zor tutuyorum. Güzel bir sikim olduğunu biliyorum. Göğsüm o çok pürüzsüz Hollywood tiplerine kıyasla biraz kıllı olabilir ama bir kızı korkutacak bir şey değil. Ben de Price kardeşler gibiyim: uzun boylu, bronz tenli ve tıraşsız. "Herhangi bir sorun mal?"

"Hayır," diyor ve sesi boğuk bir notaya düşüyor. "Ben oldukça mutlu bir alışverişçiyim." Uzun bacaklarını açıyor ve akıcı bir hareketle yere zıplıyor. "Benim sıram o zaman."

Göğsümü hafifçe iterek beni yatağa geri oturtuyor. Lexi zarif bir adımla ilerliyor ve ardından elbisesini başının üzerinden kaldırıyor. Saçları karışık dalgalar halinde omuzlarına dökülüyor ve şimdi üzerinde sade siyah tek parça elbisesinden başka bir şey yok. Gina'nın süslü küçük kırmızı bikinisine hiç benzememesine rağmen, inanılmaz görünüyor. Boynu kare şeklinde, bu da göğüslerinin çok az bir kısmını görebildiğim anlamına geliyor ve kalçaları yüksek kesilmiş, bu da bacaklarının sonsuza kadar devam ediyormuş gibi görüldüğü anlamına geliyor. Bundan daha etkileyici olan ise kendini tutuş şekli. Kollarını başının üzerine koyuyor ve zarif görünen ve aynı anda büyük bir alay gibi görünen bu küçük esneme hareketini yapıyor. Sırf bunu görmek bile sikimi kaldırıyor.

Daha sert. Kapıdan girdiğimizden beri sertleştim. Limuzinde öpüştüğümüzden beri.

Küçük, zarif bir kıvrım daha yapıyor ve bana daha önce söylediği bir şeyi hatırlıyorum. "Yoga öğrettiğini mi söylemiştin?"

"Oh evet." Sesinde yine o boğucu mırıltı var. Soyunmayı bitirmesini beklerken, bükülmüş bir bacağı kaldırıyor ve sonra ayağını tutuyor. Yavaşça, bacağı düz ve pratik olarak başının üzerine gelene kadar yukarı doğru uzatıyor, amını sıkı ve pratik olarak tükürüklü bakışlarıma maruz bırakıyor.

"Tanrım. Sanırım seni seviyorum."

En keyifli küçük kıkırdamasını yapıyor ve sonra aynı zarafetle bacağı indirip ellerini mayosunun askılarına koyuyor. Küçük, alaycı bir dönüşle mayosunu sıyrıyor ve sonra tekrar bana dönüyor.

Çıplak, Lexi düşündüğümde daha da görkemli. Demek istediğim, o zaten benim fap fantezilerimin merkezi olarak yerleşmiş durumda, ama bu sadece işleri başka bir seviyeye getiriyor. Göğüsleri küçük ama yüksek, en mükemmel, pert küçük

Şimdiye kadar gördüğüm tümsekler. Beli ince ve kalçaları dışa doğru kıvrılıyor.

en muhteşem uylukları. Bundan daha da muhteşem olanı, onu bakışlarımdan gizlemeye yetecek kadar amını örten koyu renkli küçük saç şeridi.

Alay et.

Onu görünce ağzım kurudu. "Benim için dönmeni sağlayabileceğimi düşünmüyor musun?"

"Madem kibarca sordun," diye mırıldanıyor ve aynen öyle yapıyor. Şimdi onun arka tarafını sınırsızca görebiliyorum ve kahretsin, şimdiye kadar gördüğüm en mükemmel kış. Yuvarlak ve dolgun ve mükemmel, en mükemmel kıvrımlar gibi kıvrılıyor

O yontulmuş kalçaların üstünde baloncuk. Onu tatmak için sabırsızlanıyorum.

Daha fazla beklemek istemiyorum. O seksi küçük esneme hareketlerini yaparken ayağa kalkıyorum ve arkasına geçiyorum, onu kalçalarından kavıyorum ve sikimi o mükemmel arka tarafa sürüyorum.

Nefes nefese kalıyor ve kollarımda dönüp bana bakıyor. Bu iyi, çünkü bu onu öpebileceğim anlamına geliyor. Onu kendime doğru çekiyorum ve ağzını kendi ağzımla sahipleniyorum, onu sıcak, aç öpücüklerle yutuyorum. İçimde inliyor ve göğüsleri çıplak göğsüme bastırıyor. Tenini kendi tenimde hissediyorum, seksi ve yumuşak, ve sikim tuğla gibi sertleşiyor.

Lexi en seksi iç çekişini yapıyor ve sonra beni yatağa doğru itiyor, elleri göğsümde. İkinci kez söylememe gerek yok. Onu bırakmadan, birbirine dolanmış bedenlerimizi geriye doğru çekiyorum ve yatağa sığıyoruz. Onu altımda yuvarladığımda gülüyor ve sonra iki bacağına belime dolayarak beni kendine doğru çekiyor.

"Sanırım dünyadaki en şanslı adam benim," diyorum ona, ağzımı çenesine bastırıp boynuna doğru ilerleyerek. Bana doğru eğiliyor, kollarını boynuma doluyor ve beni cesaretlendiriyor. Yine de orada durmayacağım. Onun her yerini tatmam gerekiyor. Aşağıya doğru kayıyorum, o şımarık küçük göğüslerinden birini avuçluyorum ve parmaklarımla ucuyla alay ediyorum.

"Öylesin," diye kabul ediyor, nefesi kesilmiş bir halde. "Kendini benim amımla kutsanmış say."

"Ve memeler," diyorum, bir tanesinin ucunu yalayarak. "Memeleri unutamam." "Mmm, sanırım hissetmeden önce biraz daha cesaretlendirilmeye ihtiyaçları var

kutsanmış." Sırtını kamburlaştırarak elimi itiyor.

"Öyle mi?" Bir tanesinin ucunu okşuyorum. "Ey büyük ve görkemli memeler, size sonsuz teşekkürlerimi sunmama izin verin." Konuşurken, parmaklarımla bir meme ucunu kızdırıyorum ve diğerini ısııyorum.

Kıpırdanıyor ve nefes nefese kalarak altımda yükseliyor. "Bolluğu sonraya sakla."

Yaramaz şey. Onun hınzır, tuhaf espri anlayışını seviyorum. Göğsünü tekrar ısıtıyorum, bu sefer biraz daha sert. "Sus ve bırak da adanmışlık."

"Sus," diyor nefes nefese. Altımda hareket etmeyi durduramıyor, vücudu sanki hareketleri bir şekilde yapabilirmiş gibi esniyor ve dalgalanıyor benimkini teşvik ediyor. Oldukça da iyi bir iş çıkarıyorum. Ağzımı, ellerimi ve hatta sakalımı kullanarak, altımda kıvranıp yumuşak küçük çığlıklar atana kadar göğüslerini okşuyor ve kızdırıyorum. Kahretsin, bu kadar gürültülü ve huzursuz olmasına bayılıyorum. Sanki kendini tutamıyor. Ona olan ihtiyacım beni deli ediyor.

Ama aramızdaki eğlenceli havayı seviyorum ve bunu devam ettirmek istiyorum. Başparmaklarımla meme uçlarına dokunuyorum ve sonra yavaşça vücudundan aşağı kaymaya başlıyorum, göğüslerinin arasındaki vadiyi öpüyorum ve aşağı doğru ilerliyorum. "Ey büyük ve güçlü kedi, beni sulu tadınla kutsa."

Gülüyor, tekrar altımda kıpırdanıyor. "Sen resmen en kötüsüsün. Ya da en iyisi. Karar veremiyorum."

"En kötü yolların en iyisi, bebeğim." Dostum, şimdiden bu kahkaha için yaşıyorum. Karnının eğiminden aşağı doğru öpmeye devam ediyorum. Sakalımı kasıtlı olarak teninde gezdiriyorum, çünkü her öpüşümde titriyor ve nefessiz inlemeleri daha da artıyor. Sonsuzluk gibi geliyor, ta ki ben öpücüklerimi

Kukusunun üzerindeki o küçük kıl parçasını ve oraya (çok sayıda olmasını planladığım) ilk öpücüğü bastırın. "Merhaba, vaat edilmiş topraklar."

Lexi bana "Söylediğime bakma ama çok tuhafısın," diyor. Kalçasının içini okşadığımda sesi yumuşacık ve gür çıkmaya başladı, Bir çiçek gibi açılıyor, dokunuşuma hazır. Tanrım, çok güzel. Bu gece onu yatağıma alabildiğim için yaşayan en şanslı orospu çocuğuyum.

Tabii ki, bu gece sadece başlangıç, diye düşünüyorum. Boone'un Ivy'yi görür görmez onun olduğunu söylemesini hep biraz garip bulmuşumdur. Clay her zaman sadece tek bir kadın istemiştir. Asla bunun . . .şimdiye kadar. Lexi saçlarımı tutarken, ben onun tatlı amını okşarken, bu bana çok mantıklı geliyor.

Bu benim birlikte olmak için doğduğum kadın. Hem zihin hem de beden olarak mükemmel bir uyum içindeyiz. Daha önce hiç kimse için böyle hissetmemiştim. Bu önemli değil.

Lexi'yle yeni tanıştığımı, üç saat uzakta yaşadığını ya da benden beş yaş büyük olduğunu.

O benim.

Ve bu gece, ona göstereceğim. Bu düşünceyle, başparmaklarımı kullanarak kaygan etini ayırıyorum ve yüzümü kalçalarının arasına gömüyorum.

Haykırıyor, elleri saçlarımda sıkışıyor. O alaycı tavırları gitti. kahkahalar ve anlamsız yorumlar. Şimdi nefes nefese ve soluk soluğa, altımda kıvrılırken topukları yatağımı kazıyor. "Knox. Knox. Aman Tanrım. Ağzın."

Başımı kaldırıyorum, çünkü bunun onu çıldırtacağını biliyorum. "Başka bir yerde mi istiyorsun, Seksi Lexi?"

"Bana öyle deme," diye mırıldanıyor ve sonra bir bacağına omzuma atıp topuğunu sırtıma geçiriyor. "Ve konuşmayı bırakıp aşağıya in."

"Evet, hanımefendi." Eğilip dilimi kıvrımlarının üzerinde gezdiriyorum, boğuk tepki çılgılığının tadını çıkarıyorum. Burada kesinlikle hassas. "Kukunun yenmesi hoşuna gidiyor mu bebeğim?"

"Daha önce hiç yaşamadım," diye soluk soluğa kalıyor.

Hiç mi? Lanet olsun. Onun aklını başından almak üzereyim. Memnun bir sırıtişla işime geri dönüyorum. Dilimi onun lezzetli küçük amcığının üzerinde sürüklüyorum, o tekrar anın içinde kaybolana kadar ileri geri. En çok klitorisine doğru hareket etmemden hoşlandığı açık, bu yüzden kasıtlı olarak bundan kaçınıyorum, parmağımın çekirdeğinin kaygan açıklığını kızdırmayı ve dilimi kaydırmayı seçiyorum hassas derisi boyunca. Klitorisini en sona saklıyorum ve bunu yaparken üzerinden zar zor geçiyorum.

İtiraz eder gibi bir ses çıkarıyor ve elleri tenimde esniyor. Alçalmaya çalıştığımda beni daha yukarı itiyor, sanki bana rehberlik edebilmiş gibi kalçalarını kaldırıyor.

Lanet olsun, ama onu kızdırmak çok eğlenceli. Ağzımın onun istediği yere gitmesine izin veriyorum ve dudaklarımla klitorisini kemiriyorum. Kısık, acı dolu iniltisi bana doğru yolda olduğumu söylüyor, ben de bunu yapmaya devam ediyorum. Yalıyorum, emiyorum ve klitorisini kızdırıyorum, sonra bir parmağımı amının sıcak kuyusunun derinliklerine kaydırıyorum, bunu yaparken onu pompalıyorum.

Soğukkanlı, sakın, bağımsız Lexi bana vahşi bir kadın gibi pençe atıyor. Ben lanet Bunu seviyorum. Sürekli hareketlerine rağmen ritmi yüksek tutuyorum ve onu orgazma doğru itiyorum. Boşaldığını görmek istiyorum. Bunu her şeyden çok istiyorum. I

Ona tüm kontrolünü kaybettirebileceğimi bilmeli. Bunu benim için olduğu kadar onun için de iyi yapacağımı.

Bu yüzden onu ileri doğru itmeye devam ediyorum, inlese ve kalçaları yataktan kalksa bile onu itiyorum. Ağzımı tam ihtiyacı olduğu yerde tutuyorum ve parmaklarımla içine sokuyorum. Sıcak ve kaygan ve amcığı her seferinde parmaklarımı bir mengene gibi kavırıyor. *Neredeyse oldu. Hadi, Lexi.*

Geldiğinde bana ne kadar güzel olduğunu göster.

Yüzümü itiyor, beni kalçalarının arasında kamp kurduğum yerden uzaklaştırmaya çalışıyor. Yine de ellerini görmezden geliyorum, çünkü tüm vücudunu saran titremeden yakın olduğunu anlayabiliyorum. "Oh! Knox!"

İnliyorum ve kalçalarımı yatağa bastırıyorum, çünkü adımı söylemesi bile kendimi kaybetmeme neden oluyor.

Ama sonra nefesi kesiliyor, vücudu sarsılıyor ve ıslak salınımıyla sakalımı sular altında bırakıyor. Lanet olsun, bu çok seksi. Onu yalamaya ve çalıştırmaya devam ediyorum, her küçük tepkiyi çıkarmaya kararlıyım ve altımda titriyor, beni tekrar itene kadar titriyor ve nefes alıyor.

Bu sefer ona izin verdim. Ayağa kalktım, sikim daha önce hiç ağrımadığı kadar ağrıyordu ve dudaklarımda onun tadı vardı. "Bu çok güzeldi," diyorum ona. Beni şaşırtarak kızardı, yanakları da diğer yanakları gibi kıpkırmızıydı.

"Bu sakal hiç adil değil," diye pantolonunu indirdi. "Ve o dil de öyle. Ve o ağız."

"Rica ederim," diye mırıldanıyorum, böyle tepki vermesini sağladığım için içten içe memnunum. Sanki her geçen an daha da mükemmelleşiyor. Ben de ona dokunmadan duramıyorum. Nefes alması ve kendini toparlaması için ona biraz zaman vermem gerektiğini biliyorum ama siktir et. Sırf ona dokunmam gerektiği için bir elimi bacağında aşağı yukarı kaydırıp okşuyorum. Bir gün oldu ve şimdiden bağımlısı oldum. "Demek bunu daha önce hiç yapmadın, ha?"

"Öyle mi dedim?" sesi rahat ama burnu ve yanakları kıpkırmızı, bu da bana hâlâ utandığını gösteriyor. "Belli ki saçmalamışım."

"Açıkça." Ona bir saniye bile inanmıyorum. Bırakın ne olursa olsun anlatmak istiyor. Gerçek olduğundan şüpheleniyorum. Onun gibi güzel bir şeyin ne tür pisliklerle çıktığını bilmiyorum, o amı benim sevdiğim gibi sevmezler, ama sorun değil. Sadece benim olduğu ve başkasının olmadığı anlamına geliyor.

Yatağın üzerinde sinsice ilerliyorum, ona sadece bir kadın olduğum için birkaç yaş daha genç olması, beni reddetmesi gerektiği anlamına gelmez. Yaşının büyük olması umurumda değil. Tek umursadığım onun o olması. Gülüşünü, konuşmasını, başkalarının saçmalıklarına ayıracak vakti olmayışını... ve en çok da yatakta verdiği tepkileri seviyorum. Bu gece onu öyle bir boşaltmalıyım ki, onu tekrar görmek istediğimde itiraz etmesin. Ya da onu yanıma davet ettiğimde. Ya da ona karım olacağını söylediğimde.

Clay ve Boone'un neden hızlı hareket ettiğini şimdi anlıyorum. Mantıklı geliyor. Kız arkadaşını kilit altına almak istiyorsun, böylece onu her zaman yanında tutabilirsin. Sadece saatler oldu ve şimdiden Lexi'ye karşı yoğun bir sahiplenme hissediyorum. O benim korumam ve güvende tutmam gereken biri.

Tabii ki, şu anda tüm bunları kendime saklamam gerekiyor. Onu korkutmak istemiyorum. Onu ezmek için iri bedenimi dirseklerime dayayarak üzerine doğru ilerliyorum ve ona bir öpücük veriyorum. Dudakları benimkilerin altında yumuşacık, gözleri şaşkın. Bana bakışını seviyorum, sanki az önce ona yaptığım şeyden hem şaşırılmış hem de etkilenmiş gibi.

Bunun sadece bir başlangıç olduğunu bilmiyordu. Önümüzdeki altmış yıl boyunca onu şehvetten çıldırtmayı planlıyorum. Tabii tek söylediğim, "Tadın çok güzel."

"Teşekkür ederim. Bu benim özel tarifim." Ama burnu kiraz kırmızısı. Çok şirin.

Burnuna küçük bir öpücük konduruyorum ve sonra yanaklarına, çenesine doğru ilerliyorum. "O ev yemeklerinin tadına bir kez daha bakmaya hayır demezdim."

Eliyle ağzımı kapatıyor. "Metaforu benim için bile biraz fazla ileri götürüyorsun."

Kıkırdıyorum, çünkü onu güldürmeyi her şeyden çok seviyorum. Pek etkilenmediğini ve daha da az güldüğünü hissediyorum, bu yüzden onu gülümsetebildiğim gerçeği beni lanet olası bir kral gibi hissettiriyor. Başparmağımla meme ucuyla oynuyorum, daha fazlasına hazır olup olmadığını ya da daha fazla zamana ihtiyacı olup olmadığını görmek için tepkisini izliyorum.

Ama Lexi sadece iç geçiriyor ve bana yaklaşıyor, elini göğüs kaslarımda gezdiriyor ve göğüs kıllarımı çekiştiriyor. "Belki de konuşmayı bırakmalısın

ağzından daha kötüsü çıkmadan önce."

"Eğer bir öpücük istiyorsan, tek yapman gereken bunu söylemek," diye

mırıldanıyorum ve ona doğru eğilip bunu yapıyorum. Ağzı açlıkla benimkiyle buluşuyor ve onu tadarken, onu benim yapmak için yeterince beklediğime karar veriyorum. Elimi arasına kaydırıyorum

Uyluklarını benim için tekrar açıyor, kıvrımlarını kızdırdığımda inliyor, hâlâ sikimi alacak kadar ıslak olduğundan emin oluyor.

Endişelenmemeliydim elbette. Hâlâ cehennem gibi kaygan ve ona dokunduğumda kalçalarını elime doğru kaldırıyor. Daha fazlası için o da benim kadar istekli.

Vücudumu açık uyluklarının arasına yerleştiriyorum, ağızlarımız sürekli bir öpücükle birbirine kilitleniyor. Elimi kullanarak sikimi ıslak kıvrımlarında ileri geri sürüklüyorum ve iyice yağlandığından emin oluyorum. Ben daha fazla dayanamayana kadar inliyor ve hareketlerimi kalçalarını hafifçe kaldırarak takip ediyor. Onun içinde olmak istiyorum. Sikimin başını göbeğinin girişine yerleştiriyorum.

Ve durun, çünkü bir kadının içine çıplak girmek bildiğim her şeye karşı çılgılık atıyor. Bu doğru değil. Kibarca değil. Prezervatif her zaman kullanılır. Her zaman. Tereddüt ediyorum ve öpüşmeyi kesiyorum. "Doğum kontrol hapı kullandığını söylemiştin, değil mi?"

Başını sallıyor ve kollarını boynuma dolayarak beni kendine çekiyor.

"Sadece kontrol ediyorum." Eğer o endişelenmiyorsa, sanırım ben de endişelenmiyorum. Kesinlikle.

Onun içinde olmak, her şeyi hissetmek istemediğimden değil. Bunu her şeyden çok istiyorum.

Ağzını tekrar yakalıyorum ve içine giriyorum. Bir nefesle altımda sertleşiyor ve bacakları kalçalarımın etrafında kenetleniyor. "Oh, Knox," diye nefes alıyor ağızma karşı. "Çok büyük hissediyorsun."

"Dalkavuk," diye homurdandım. Şu anda alay edemem. Amcığı beni o kadar sıkarken, sanki yumruğunu sikimin etrafına sarmış gibi hissettirirken olmaz. Onun içinde çıplak olmak, her şeyi hissettiğim anlamına geliyor, her dalgalanmayı

her titreyişinde, her nefes alışında.

Harika hissettiriyor.

Küçük bir çılgılık atıyor ve kalçalarını tekrar kalçalarımın etrafında sıkıyor. "Hareket et," diye bağıyor. "Lütfen hareket et. Burada ölüyorum."

"Buna izin veremem." Elimi omzuna kilitliyorum ve tekrar ileri doğru pompalıyorum. Küçük zevk çılgılığı benimkiyle eşleşiyor ve bir kez daha hareket ederek bir ritim başlatıyorum. İçine doğru sallanırken, nasıl tepki verdiğini görmek için tepkilerini izliyorum. Onu memnun ediyor muyum? Hâlâ benimle birlikte mi? Numara mı yapıyor?

Sanırım bana numara yaparsa yerin beni yutmasına izin vereceğim.

Ama Lexi altımda huzursuzca kayıyor, kalçaları benimkilerle buluşmak için yükseliyor ve

her itiş arasında daha fazla güç yaratıyor. Onun yağsız, lezzetli vücudu da benimki kadar terliyor ve birlikte boşalırken çıkardığı küçük sesler

çok seksi değiller, ama onları seviyorum çünkü bana o kadar benimle birlikte olduğunu söylüyorlar ki çıkardığı sesleri umursamıyor bile. Güzel. Tırnaklarının tenime batmasını, kalçalarımı sıkmasını ve vücudunu itişlerimi karşılamak için kavislendirirken göğüslerinin sallanmasını seviyorum.

Boşalmaya çok yakınım ama ben içine pompalarken yüzünde yoğun bir konsantrasyon ifadesi var ve o kadar iyi hissediyor ki uzun süre dayanamayacağımı biliyorum. Ama gözlerini kapatıyor ve kaşlarının arasında küçük bir çizgi beliriyor ve ağzı aralanıyor. "Daha sert, Knox. İhtiyacım var. Daha sert."

O zaman numara yapmayacak. İstedğini elde edene kadar talep edecek. Kahretsin, bu kadını seviyorum.

İstedğini yapıyorum, yanağımın iç kısmını ısıyorum, böylece sadece onun amcığı olan cennet yerine zıt bir acı hissi yaşayabiliyorum. Bu da devam etmemi, daha sert itmemi sağlıyor. Dizinin arkasını kavıyorum ve kalçasını öne doğru bastırıyorum, böylece vücutlarımızın her buluşmasında onu daha derine itmeme izin veriyor.

Ve tıpkı hayallerimdeki gibi, ahşap yatak başlığımı tutuyor ve Kendini destekliyor, başını coşkuyla geriye atıyor. Kahretsin, bu o kadar seksi ki kontrolümü kaybediyorum. Ona daha sert giriyorum, taşaklarım her sert darbede tenine çarpıyor ve her birlikte olduğumuzda tüm yatak sallanıyor. Önemli değil. Tüm dünyam ona ihtiyacı olduğu kadar sert vermeye odaklanmış durumda, çünkü onun tekrar boşaldığını görmek istiyorum. *Hadi Lexi, sessizce cesaretlendiriyorum. Ver onu bana.*

Sonra bunu hissediyorum. Vücudunda derin bir ürperti hissediyorum ve tüm vücudu altımda sıkılaşıırken topukları kışıma saplanıyor. Amcığı beni daha da sıkı kavıyor gibi görünüyor ve ağzı sessiz bir çığlıkla açılıyor. Ah, kahretsin, mükemmel görünüyor. Ona daha sert pompalıyorum, onu sınırın ötesine itmek istiyorum. Serbest kalmasına ihtiyacım var.

Koluma bir yumruk indiriyor ve çığlık atıyor ve sonra tüm vücudunda hissediyorum: onu becerirken amından geçen titremeleri, vücudunun benimkinin altında esnemesini. Sert bir şekilde boşalıyor ve ben de tam arkasındayım, kendi orgazmımla ona çılgınca sokulurken ellerim kalçalarında geriliyor. Kesemdeki gerginlikle savaşıyordum, dayanmaya kararlıydım, ama bir kez serbest bıraktığında, kendime de geçme izni verdim. Boğazımda kısık bir hırıltıyla boşaldım.

Hiç böyle bırakmamıştım. Sanki tüm vücudumu onun ıslak, davetkâr amına boşaltıyormuşum gibi hissediyorum. O kadar sert boşalıyorum ki

ama umurunda değil.

İnanılmaz bir his.

İnanılmaz hissediyor. Bundan daha fazlası, mükemmel hissediyor.

OceanofPDF.com

Bölüm 5

Lexi

Şafaktan önce uyandığımda yastığım yoktu ve büyük bir kol belime dolanmıştı. Yatakta doğruluyorum ve Knox'un tüm battaniyelerle birlikte hem kendi yastığını hem de benimkini aldığını fark ediyorum. Lanet olsun. Adam tam bir hırsız. Uyumaya devam edebilmesi için kıkırdamamı bastırıyorum ve yataktan kayarak çıkıyorum. Kukum dün gece yediği darbelerden dolayı hoş bir şekilde ağrıyor ve yemin ederim ki Eğer o yatağa geri sürünüp onu uyandırsaydım, yatak odasından çarpık bacaklı ve mutlu bir şekilde ayrılacaktım.

Maalesef yapamam.

Seks harikaydı, ama şimdiden Knox'la yatmayı seçtiğim için bir pişmanlık hissediyorum - çok az tanıdığım bir adamla - yüzleşmek yerine

Keith. Yatak odasındaki pencereye doğru ilerleyip dışarı bakıyorum. Dışarısı hâlâ karanlık. Muhtemelen bir Uber çağırıp gelip beni almalarını ve arabama geri götürmelerini sağlamalıyım. En mantıklısı bu olurdu.

Burada kalıp Knox'un uyanmasını beklemek sadece garip bir konuşma olacağı ve beni eve bırakma zorunluluğu hissedeceği anlamına gelir.

Otel. Zoraki konuşmalardan hoşlanmam, o yüzden yapmamayı tercih ederim. Parmak uçlarıma basarak atılmış tozluklarımı bulup bacaklarıma geçiriyorum, sonra da elbisemi giyiyorum. Bu sırada Knox uyanık olduğum gerçeğinden tamamen habersiz bir şekilde uyumaya devam ediyor.

Tırnaklayıp kaçmak zorunda kalmam çok yazık, çünkü sabahın erken saatlerinde güneş ışığında çok sevimli görünüyor. Çenesini saran tüylü sakalları parmaklarımı geçirmem için yalvarıyor ve bronzlaşmış alnının üzerinden sarkan bir tutam siyah saç var. Bulduğum noktadan o leziz yüzünü görebiliyorum.

Göğüs kılları, battaniyelerin çok etkileyici aletini sakladığı yere doğru ok gibi iniyor. İç çekiyorum. Unutulması zor bir adam olacak.

Ama gerçeklik beni çağırıyor. Eve dönüp, son birkaç gündür gelmediğim yoga müşterilerimle iletişime geçmem gerekiyor. Reklamlarımın nasıl gittiğine ve gelecek ayki ders planımın neye benzeyeceğine bakmalıyım. Küçük stüdyomun kirasını nasıl ödeyeceğimi ve hangi kredi kartlarında hala yer olduğunu bulmalıyım. I ayakkabılarımı ayağıma geçirip sessizce yatak odasından çıktım.

Her şeyden çok, Keith'in bir şey yapmadığından emin olmalıyım. Bütün gece arabamı gözetimsiz bırakıp beyzbol sopasıyla vurmak gibi bir delilik.

Çantamı aldım ve karavanında bir yerde bir kağıt parçası aradım. ama not bulamıyorum. Çantamı karıştırdım ve bir tampon buldum. Bu iş görür. Soyup ambalajını düzleştiriyorum, sonra da soluk alt tarafına yazıyorum.

Çok iyi vakit geçirdim. Txt u l8r-LEXI

Aşk notlarına göre berbat. Ama yazacak fazla yerim yok ve zaten ne söyleyeceğimden de emin değilim. Notu sehpanın üzerindeki bira kutusunun altına koyuyorum ve çantamı kapıp Uber'i arayıp beni alması için karavanından parmak uçlarımla çıkıyorum.

* * *

Planlanmamış Uber yolculuğuyla otele dönmek kredi kartımdan büyük bir meblağı götürüyor ama otelin otoparkında dönüp Keith'in kamyonetinin yerinde olmadığını gördüğümüzde buna değişiyor. Tanrıya şükür. Rahat bir nefes alıyorum, şoföre teşekkür ediyorum ve sonra arabadan inip çantamdan anahtarlarımı çıkarıyorum.

Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu bilmeliydim. Arabama yaklaştığım anda, otoparkta bir kapının çarptığını duydum. Oraya baktım ve o lanet kamyonet hala oradaydı. Taşınmış.

Lanet olsun.

Alabama biniyorum ve onu görmemiş gibi davranıp motoru çalıştırıyorum. Ancak ben geri geri çıkamadan Keith aracımın arkasına geçiyor ve ellerini kalçalarına koyarak beni engelliyor ve bekliyor. İlerleyemiyorum çünkü arabamın tam önünde bir çit var.

"Siktir, siktir, siktir," diye mırıldanıyorum. Bir an düşündüm, sonra camımı hafifçe indirdim ve tüm bunlar önemsizmiş gibi davranmaya çalıştım. "Sen

taşınmak isteyebilir."

Keith hemen sürücü tarafındaki cama doğru ilerliyor ve elini cama koyup elle o kadar sert itiyor ki camın el krankı yavaş bir daire çiziyor. *Kahretsin*. Midemde biriken korkuyu görmezden geliyorum ve en iyi ölü göz ifademle ona bakıyorum.

"Nerelerdeydin Lexi? Senin için endişelendim."

"Aferin sana."

Pencereme doğru eğiliyor, bir metre boyunda, eski bir asker delisi ve bana bir sorunmuşum gibi bakıyor. "Dans stüdyona uğradım-"

Gözlerimi deviriyorum. "Bu yoga."

"-ve kapalıydı. Lokantadaki komşunuz iki ya da üç gündür kapalı olduğunuzu söyledi ve ben de bir sorun olduğundan endişelendim. Arabanızı apartmanın otoparkında göremeyince polis merkezindeki arkadaşlarımı aradım ve arabanızı buraya kadar takip edebildim."

Omurgamdan aşağı bir ürperti iniyor. Aman *Tanrım*. "Yapmamalıydın," diyorum açıkça. "Ciddiyim."

"Kızım için endişelendim."

"Ben senin kızın değilim."

Dağınık saçlarıma ve hiç makyaj yapmamış olmama bakıyor. "Sen başkasının kızı değilsin, değil mi? Çünkü bundan hoşlanacağımı sanmıyorum."

"Senden izin istediğimi hatırlamıyorum," diyorum ama Keith etraftayken her zaman olduğu gibi içim daralıyor. Nasıl geri çekileceğini bilmiyor.

"Nerelerdeydin Lexi?" Yine tehditkâr bir ses tonuyla konuşuyor.

Camı açıp onu görmezden gelmeye çalışıyorum ama o koca götlü ellerini camın üzerine koyuyor ve ben de lanet olası şeyi yerinden oynatamıyorum. "Otelde bir arkadaşımla kalıyorum, ahmak herif. Bırak arabamı."

"Öyle mi?"

"Evet."

"Şimdi, bu komik, çünkü öndeki bayana yetkililerle birlikte olduğumu ve kayıp bir arkadaşımı aradığımı söyledim ve sizi ziyaretçi olarak kaydettirmedi."

Yetkililer mi? Bu lanet olası pislik. O bir itfaiyeci, polis değil. Öyle olsaydı bile, bu ona beni böyle takip etme hakkını vermezdi. "Bir arkadaşımda kalıyorum."

"Natalie mi? Şu şişman olan mı? Çünkü dün gece bir adamla odasına gittiğine eminim ve seni onlarla görmedim." Başını eğip bana bakıyor. "Yani bana gerçeği mi söylemek istiyorsun? Yalan söylemenden hoşlanmadığımı biliyorsun."

"Ve işte buradayım, isterseniz de istemeseniz de verecek bir bokum yok. Tanrım, bu oldukça trajik bir durum." Telefonumu almak için el çantama uzandım.

Ben bir şey yapamadan çantamı kaptığı gibi elimden çekip alıyor ve otoparka doğru fırlatıyor. Tamponlar ve ruj kaldırıma saçılıyor ve telefonumun yere çarparken çıkardığı öfkeli çatırtıyı duyabiliyorum. *Kahretsin.* Arabamın içinde donup kaldım, nefes almaya bile cesaret edemiyordum. Yanlış bir hareket yaparsam Keith pislikten katile dönüşecek ve ben hiçbir şey yapamayacağım. Benden daha iri ve çok daha kana susamış. Ben tamamen kabadayım.

Ellerimi direksiyonun üzerinde sıkarak gözle görülür bir şekilde titremelerini engelliyorum. Tek söylediğim "Bu yaptığın çok boktandı" oluyor ve içimden korkudan çığlık atıyor olsam da sesimin bu kadar cesur çıkmasından gurur duyuyorum.

"Bu oyunları sevmiyorum Lexi." Keith'in sesi alçak ve tehlikeli bir hal alıyor. "Ben de onlardan hoşlanmıyorum Keith," diye karşılık veriyorum ona. "Eğer mecbursan Nerede olduğumu biliyorsanız, sizi eğitmeme izin verin." Sözlerimi kısa ve öz tutuyorum, dudağım kıvrılıyor. "Natalie'nin biriyle yatacağını biliyordum, bu yüzden bir kitapçıya gittim ve kapanana kadar bedava kitap okudum. Sonra bir Denny's'e gittim ve sabah dörde kadar kahve içtim ve açılır açılmaz yerel Y'ye gittim ve biraz sıcak yogaya katıldım. Mutlu musun lan sen? Bütün gece uykusuz kaldım çünkü iyi bir arkadaş olmaya çalışıyorum."

Bu saçma yalana inanmasını umarak ona en sert bakışlarımı fırlatıyorum.

Uzun bir süre bana bakıyor ve arabama uzanıp beni boğazımdan yakalayacak diye ödüm kopuyor. Ama bir süre sonra yavaşça başını sallıyor. "Tamam o zaman. Söylemen gereken tek şey buydu."

"Artık gidebilir miyim?" Isırdım ve bir elimi tekrar manuel araba camı koluna koydum. "Çok yorgunum ve Luka'ya dönmek için uzun bir yolumuz var."

Keith camı açıyor ve bir adım geri çekiliyor, hâlâ o ürkütücü gözleriyle beni izliyor, sanki parçalanıp parçalanmayacağımı görmek için bekliyor. Ona en soğuk bakışlarımı atıyorum, sakın bir şekilde camı açıyorum, park yerinden geri çıkıyorum ve yola dönüyorum.

Otoyola çıkana kadar dikiz aynamı kontrol etmedim. Arkamda Topaz kamyon yok. Güzel. Titremem vücudumu ele geçiriyor ve titrememi durduramıyorum.

Aman Tanrım. Aman Tanrım. Keith her zamankinden daha çılgın. Beni takip etmekle kalmıyor, kanunu da işin içine sokuyor. Bir an bile şüphe etmiyorum ki

Karakoldaki arkadaşlar arabamı bulmasına yardım etmişler. Nasıl, bilmiyorum. Dışarı çıktığımda, aracımın altında bir çeşit takip cihazı olup olmadığını kontrol edeceğim. Kulağa tamamen çılgınca geliyor ama Keith tamamen çılgın. Yüzümden aşağı süzülen dehşet dolu gözyaşlarımı siliyorum ve Knox'la geçirdiğim mutlu seks gecesi tamamen unutuluyor. İyi ki sıvışmışım çünkü Keith beni Knox'la görseydi ne yapardı bilmiyorum.

yaptın.

Titrememi durduramıyorum. Ya da ağlamayı. En yakın fast food restoranına çekip bebek gibi ağlamak istiyorum ama Keith'in arkamda olmasından ve durup neden üzgün olduğumu öğrenmek istemesinden korkuyorum. Devam etmek zorundayım. Araba koltuğuma uzanıp telefonumu arıyorum ve donup kalıyorum.

Çantam ve içindekiler hâlâ otelin otoparkına dağılmış durumda.
Kahretsin. Kredi kartlarım, cüzdanım, telefonum ... hiçbir şeyim yok.

Nakit yok.

Kimlik yok.

Doğum kontrolü
yok.

Orospu çocuğu. Geri dönüp eşyalarımı toplamak için otele gitmeyi düşünüyorum. Ama bu Keith'i tekrar görmek zorunda kalacağım anlamına geliyor. Onunla bir konuşma daha yapmam gerekecek. Arabamın güvenliğinden çıkmam gerekecek.

Boş ver onu. Yeni bir telefon alabilirim. Kredi kartlarımı iptal edebilirim. Sadece bir daha asla kızgın bir Keith'e bu kadar yakın olmak istemiyorum. Başka bir şey bulurum.

Bölüm 6

Lexi

Günler Sonra

LEXI: Yo

Bu kim?

LEXI: Ben Lexi. Telefonumu kaybettim ve sözleşmeyle ilgili bir şey yüzünden eski numaramı bana geri veremedi. Yani bu benim yeni numaram. Saklayın!

Tanrıya şükür! Günlerdir sana mesaj atıyorum. Hangi cehennemdeydin? Ben aradım ve mesaj attım ama cevap vermedin.

LEXI: Üzgünüm! Bugüne kadar yeni bir telefon alacak param yoktu. Nasıl olduğunu bilirsin. I Sana e-posta gönderdim ama sanırım almadın? Hayır, tüm zamanımı Clay ile geçiriyordum. Birinin bana ihtiyacı olursa diye düşündüm, ararlardı.

LEXI: İşte böyle. Söylemeye gerek yok, ben iyiyim. Sadece bu numarayı yaz, tamam mı?

NATALIE: Partide telefonunu mu kaybettin?

Clay'in kardeşlerine görüp görmediklerini sorabilirim. LEXI: Her şey yolunda, söz

veriyorum. Dünyada kimsenin göremeyeceği yeni ve parlak bir telefonum var.

karşılıyor. Vize onlara neyin çarptığını anlamayacak!

LEXI: Beni çılgınca gülerken hayal et.

bir aptalın bana bir kredi kartı daha vereceğini düşündüm. Yine de veriyorlar! Enayiler!

Tanrım.

Yine de sesini duyduğuma sevindim. Ne var ne yok? İşler nasıl?

LEXI: Her zamanki gibi yavaş! Sana bahsettiğim muhtemel müşteri-yatırımcı kaçtı. Rakamlar.

NATALIE: İşte size bir fikir: ARKADAŞÇA davranmayı deneyin. Zor olduğunu biliyorum ama yemin ederim sonuç alıyorsunuz.

LEXI: Ama sonra insanlar benimle konuşmak istiyor. Konuşmaktan nefret ediyorum.

NATALIE: Ha.

LEXI: Ciddiyim, ben iyiyim. İşler yolunda. Her şey yolunda. Her şey yolunda. Bu hafta yemeğe çıkmak ister misin? Yani, eğer sen Satın alıyorum.

Hala Clay'leyim. :)

LEXI: Özür dilerim, o duraklama biraz ağzıma kusmamdan kaynaklandı.

Dur! O harika biri. LEXI:

Biliyorum. Sen söyledin. ;)

LEXI: Mutlu olmana sevindim.

Ailesinin iyi olduğunu düşünmüştüm. Onlardan hoşlandın mı? Onlarla iyi anlaşıyor gibiydin.

Knox. ;) Bana numaranı sordu. Bunu ona vereyim mi?

LEXI: Yapmayalım ve yaptık

diyelim. NATALIE: Uh-oh. O kadar kötü mü?

LEXI: Fena değil. . . ama ona ebola falan olduğumu söyleyebilir misin? Ve ağzım yaralarla kaplı ve bu yüzden konuşamıyor muyum? Ah. Ona numaranı vermesem nasıl olur?

LEXI: Ya da bununla gidebiliriz, tabii.
Fikrimi değiştirirsem diye onunkini bana verebilirsin.
Yapacağım. İşe yaramadığı için üzgünüm.
LEXI: Beni bilirsin, en iyi günlerimde bile zor biriyimdir. şimdi bana Clay'le neler yaptığınızı anlat.

* * *

Natalie'nin mesaj yoluyla Clay'den, onun ne kadar harika olduğundan ve ne kadar mutlu olduğundan bahsedip durmasına izin veriyorum, uygun gülen suratlar yapıyorum ve gerektiğinde yorum yapıyorum. Yine de pek dikkat etmiyorum. Hâlâ Knox'u düşünüyorum.

Telefon numaramı istedi. Benimle konuşmak istiyor.

İç çekiyorum, çünkü onunla konuşmak ya da onu tekrar görmek benim için de sorun olmazdı. Ama zamanlama çok kötü. Keith hala benim hoşuma gitmeyecek kadar çok pusuda bekliyor, bu yüzden yapabileceğim en iyi şey radarın altında kalmak ve günümü normal bir şekilde geçirmek. Eninde sonunda çekip gidecektir. Hep öyle yapar. O zamana kadar sakın davranmalıyım. En azından hala zamanımı meşgul edecek çok şey var. Hâlâ kredi kartlarımı iptal ediyorum ve kaybettiğim kimliğimin yeni kopyalarını almaya çalışıyorum. Keith'e onları alıp almadığını sorabilirim ... ama önce cehennemde yanmayı tercih ederim.

Stüdyomun kapısı açılıyor ve her zamanki gibi beş dakika gecikmiş olan saat üç yönüm içeri giriyor. Kot pantolon ve tişört giyiyor, yoga için pek uygun değil. Ama parasını zamanında ödüyor, o yüzden pek umurumda değil. Nat'e bir hoşça kal mesajı atıyorum.
telefonu indirip Alice'e başıyla selam veriyor. "Hadi ısınalım, olur mu?"

* * *

Haftalar Sonra

LEXI: Seth'in ölümüne çok üzüldüm. Haberlerde gördüm. şok oldum. Harika bir adamdı. Çocuk. Her neyse.

Biliyorum. Clay yıkıldı. Hepsi öyle. Ben de öyleyim ama Clay için kendimi tutmaya çalışıyorum.

LEXI: Yapabileceğim bir şey var mı? Çiçek göndermek? Herhangi bir şey?

Hayır, sorun değil. Ivy'ye düzenlemelerde yardım ediyorum. Ama teklifin için teşekkürler.

LEXI: Şimdi Knox'u ektiğim için kendimi bok gibi hissediyorum. Sence onu aramalı mıyım?

Gerçekten mi? Hayır. Ben olsam karışmazdım. Hiçbiri Seth'in ölümüyle iyi başa çıkamıyor. Bırak biraz yas tutsunlar.

LEXI: Olur. Bana adresi ver, ben de çiçek göndereyim. En azından bunu yapabilirim. Ve ağlamak için bir omuza ihtiyacın olursa beni ara.

K, teşekkürler.

* * *

Bir Ay Sonra

Doktorun muayenehanesinde bacaklarımı ileri geri sallayarak onun gelmesini bekliyorum. Yansımamda kâğıt önlük gözüme çarpıyor ve şöyle bir bakıyorum, sonra masadan kalkıp aynaya doğru ilerliyorum.

Göğüslerimi avuçluyorum,

Çünkü normalden çok daha büyük görünüyorlar. Elbette bu benim hayal gücüm. Elbette tüm bunlar benim hayal gücüm. Yan tarafa dönüyorum, sonra kaşlarımı çatıyorum. Sadece emin olmak için buradayım, hepsi bu.

Evde yapılan hamilelik testi *yanlış olmalıydı*.

Dr. Keppler içeri giriyor ve göğüslerimle oynadığımı fark etmemiş gibi davranarak bana bakıyor. "Nasıl hissediyorsun Lexi?"

"Kendimizi biraz fahişe gibi hissediyoruz, Doktor. Sorduğunuz için teşekkürler." Tekrar masanın üzerine çıkıyorum ve hemen ayaklarımı tekrar gergin bir şekilde sallamaya başlıyorum.

Kıkırdıyor ve tezgâhına doğru ilerleyerek bir çift tek kullanımlık eldiven çıkarıyor ve sonra duraklıyor. "Lateks yok, değil mi?"

"Sadece benim hootenanny'mi inceledikten hemen sonra kızarıklıklarımı incelemek istersen."

"Komik birisin. Bunu da hatırlıyorum." Bana göz kırpmıyor ve bir dolap açıyor. "Lateks olmayan eldivenler, sadece sen ve senin şamataların için."

"Teşekkürler, Doktor." Normalde ona daha fazla bok verirdim ama çok gerginim. "Peki çiş testim ne dedi?"

"Peki, ne yazmasını istiyorsun?" Eldivenlerini giyiyor ve bana bakıyor.

Ona ters ters baktım. "Hayır demesini istiyorum tabii ki."

"Ayaklar üzenliğe lütfen." Bunu yaptığında öne doğru ilerliyor ve karnımın üzerine bir battaniye koyuyor ve hemşirelerden biri gizlice odaya giriyor.

"Test sonuçları lütfen," diyorum hemen.

"Dr. Keppler yumuşak bir ses tonuyla devam etti: "Testinizin söylediği şey, birinin lateks alerjisini hatırladığı ama doğumunu hatırlamadığı. Kontrol."

Kahretsin. Lanet olsun. "Hamile miyim?"

"Evet." Parmaklarını uygunsuz yerlere sokuyor ve muayeneme devam ediyor. Sessiz kalıyorum, tavandaki yavru kedi posterlerine bakıyorum ve ne halt edeceğimi anlamaya çalışıyorum.

Hamile. Tanrım. Ben, bir anne. Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyorsa Tanrı'nın çok ironik bir mizah anlayışı var. Bırakın bir bebeği, kendime bile zar zor bakabiliyorum. Ödenmemiş faturalarım ve çok sayıdaki kredi kartım bunu kanıtlayabilir. Ya da buzdolabım, son kullanma tarihi geçmiş yoğurt, biraz solmuş yeşillik ve kombucha dışında her şeyden boş olduğunu düşünürsek. O boku ben bile istemiyorum.

Muayeneyi bitiriyor ve kalçalarımın arasından bana bakıyor. "Her şey harika görünüyor. Yaklaşık altı haftalık olmuştun. Tebrikler." Eldivenleri çıkarıyor ve duvardaki broşür sıralarından birine dönüyor. "Tabii saklamak istemiyorsan başka. Yargılamıyorum tabii ki. Bu sizin bedeniniz ve onunla ne yapacağınızı ben söyleyemem. Ama sonlandırma konusunda bilgiye ihtiyacınız olursa, bazı broşürlerim var."

Sonlandırmak mı? Kulağa çok korkunç geliyor. *Ahh.* "Hâlâ hamile olduğum gerçeğiyle başa çıkmaya çalışıyorum. Kendimizi fazla kaptırmayalım."

"Size birkaç gün ayırmanızı ve her şeyi iyice düşünmenizi tavsiye ederim. Hiçbir şey ani bir karar olmalı." Sesi yatıştırıcı ve sakin ve bana babacan bir bakış atıyor. "Eğer hâlâ doğum kontrol hapı kullanıyorsan, bırakmalısın. Giyindikten sonra, resepsiyonla bir takip randevusu hakkında konuşabilirsiniz ve buradan nasıl devam edeceğimize karar veririz."

Bu kadar mı? Hepsi bu mu?

Dudaklarımı yalıyorum ve ayaklarımı üzenliklerden çekip oturuyorum. Elbise üzerimde sallanıyor ve ben de ona bir battaniye gibi sarılıyorum. "Hamile olduğuma inanamıyorum."

"Haplarından herhangi birini kaçırdın mı?"

"Birkaç gün." Daha çok bir hafta gibi. Tamam, belki iki. Normalde bu tür konularda çok titizimdir ama son zamanlarda işler biraz karıştı. I

Keith çantamı elimden aldığında haplarımı kaybettim ve geri almak için çok korkak davrandım. Bir ya da iki gün sonra hiç ilacım olmadığını fark edene kadar sonuçlarını düşünmemiştim. Kredi kartım olmadan reçetemi yeniden yazdıramazdım ve kredi kartlarım da yoktu. Stüdyomun ve dairemin aylık kirası sayesinde banka hesabım her zaman sıfıra yakındır, bu yüzden garip bir şey olmayacağını umuyordum. Geçen ay regl bile oldum. Sayılır. Sivilceli ve hafıftı ama kendime bunun stresli olduğum ve iyi beslenemediğim için olduğunu söyledim.

Aman Tanrım. Yüzümü ellerimin arasına gömdüm. "Biriyle seks yaptım ve lateks yüzünden prezervatif kullanmadık. Sonra haplarımı kaybettim ve bir süre geri alamadım. Yani evet, ben bir aptalım."

"Bir kereden bir şey olmaz. Doğum kontrol hapi kullanırken bile hamile kalan genç kadınlar oldu. Yanılmaz değil."

Ona acınası bir bakış attım. "Hiç yardımcı olmuyorsun."

Dr. Keppler yüzünü buruşturur. "Sanırım değilim. Biriyle konuşmak ister misiniz?"

Aman Tanrım, ben hiç. Biriyle konuşmak için çaresiz bir ihtiyaç hissediyorum. Herhangi biriyle. Nat'i aramak istiyorum ama aman Tanrım, çıldırır. Knox'la yattığımı bile bilmiyor ve bu konuyu açmak için iyi bir zaman olduğunu düşünmüyorum. Onu terk ettikten ve Knox'un küçük kardeşi öldükten sonra olmaz. Knox'un

Tüm durum çok garip. Knox'un kendisine gelince, bu tamamen başka bir solucan kutusu. Ben yirmi sekiz yaşında anne olmaktan bu kadar korkuyorsam, onun yirmi üç yaşında baba olmak konusunda ne düşüneceğini ancak hayal edebilirim.

Başka bir şeyin farkına varıyorum ve korkudan donakalıyorum. Keith başka bir adamın bebeğine hamile olduğumu öğrendiğinde nasıl tepki verecek? Bunun onu ilgilendirmediğini ve umursamamam gerektiğini biliyorum ama Keith'in bunu öğreneceği düşüncesi beni ter içinde bırakıyor. "Soran olursa, buraya rutin bir kadın işi muayenesi için geldim."

Dr. Keppler'in yüz ifadesi güler yüzden ekşiye döner. "Lexi, sen benim hastamsın. Konuştuklarımız gizlidir. Bunun ne hakkında olduğunu kimseye söylemeyeceğim, çünkü bu HIPAA yasalarını ihlal eder."

"Tamam." Elbette öyle diyor, ama Keith "Tanrım, ben zararsızım" rutinine büründüğünde yasaları çiğneyen çok fazla insan gördüm. Tacizlerini her artırdığında görmezden gelen polis arkadaşları.

"Yazılı izin vermediğiniz sürece tıbbi kayıtlarınızı kimseye ifşa etme iznim yok."

"Kimsenin izni yok," diyorum savunmacı bir şekilde. "Vajinamda olup bitenler sadece beni ve sizi ilgilendirir."

Dr. Keppler omzuma vurarak, "Ve muhtemelen babasının," diye onayladı. "Bir dahaki sefere onu da getirin. Genç adamınızla tanışmak isterim."

Knox'u düşünerek ona, "Bunun yarısını bile bilmiyorsun, Doktor," diyorum. "Genç adam" benim için biraz fazla burnun üstünde.

Doktor dışarı çıkarken giyiniyorum ve resepsiyona kredi kartımı verirken dikkatimi zar zor veriyorum. Ben. Hamileyim. Yani sadece bu konuda ne yapacağım konusunda endişelenmem gerekmiyor -ve Knox, ve Keith- ama aynı zamanda gelecekte daha ileriye de düşünmem gerekiyor, müstehcen bir şekilde hamileyken ya da hamile kaldıktan sonra tek kadınlı başarısız bir yoga stüdyosunu nasıl işleteceğim gibi Bebeği doğur.

"Bu reddedildi." Tezgâhın arkasındaki pembe önlüklü kız yüzünü buruşturarak özür diliyor. "Eminim sistemde bir aksaklık olmuştur. Deneyebileceğimiz başka bir tane var mı?"

"Daha çok cüzdanımdaki bir arıza gibi," diyorum ve hepsi maksimum limite yakın üç kredi kartı daha uzatıyorum. "Bir kart seç, herhangi bir kart."

Neyse ki üç numaralı kart kazanıyor ve doktorun ofisinden bir takip randevusu, *What to Expect When You're Expecting* kitabının bir kopyası ve karnımda çalkalanan korkuyla ayrılıyorum. Hamilelik ihtiyacım olan son şey.

Daireme vardığımda kapının açık olduğunu görünce bu ifadeyi düzeltmek zorunda kaldım. Birinin içeride hareket ettiğini ve ısıklık çaldığını duyabiliyorum. I

Koridora baktım ama etrafta kimse yoktu ve bugün bakımdan bir ziyaret beklemediğimden emindim. "Alo?"

"Lexi? İçeri gel."

Ben Keith. Orospu çocuğu. İçeri giriyorum, zihnim öfke, kafa karışıklığı ve hormonların karışımıyla dönüyor. "Beni kendi daireme davet etmen ne kadar hoş."

Şaşkınlıkla bana bakıyor, yüzünde yaralı bir ifade var. Tamirci kemeri takıyor ve mutfak lavabomun altındaki dolabı açmış, boruları yere yaymış. "Özür dilerim Lexi. Seni korkuttum mu? Bugün Jim'le konuşuyordum ve dizlerinin ağrıdığını söyledi, ben de yardım edeyim dedim."

"Neye yardım edeceksin?" Kitabı göğsüme yaklaştırıyor, çarpan kalbimi korumaya çalışıyorum. Keith benim dairemde. *Benim dairemde*. Tanrı bilir nelere göz atmıştır. Her ihtimale karşı iç çamaşırı çekmecemdeki her şeyi yıkama isteği duyuyorum. "Neden lavabomu parçalara ayırıyorsun?"

"Oh." Ona tekrar baktı. "Dediğim gibi, Jim'in yardıma ihtiyacı vardı ve beni bilirsin. Yardım etmeyi severim." Sanki beni takip etmiyormuş gibi gülümsüyor. "Jim boruların kurallara uygun olmadığını ve bazılarının değiştirilmesi gerekiyor. Bugün izinli olduğum için ona seve seve yardım edebileceğimi söyledim ve işte buradayım." Ellerini açıyor, birinde İngiliz anahtarı var ve çaresiz görünmek için elinden geleni yapıyor.

Ben kanmadım. Tüm vücudum gergin ve tetikte. Kapıyı arkamdan güvenli bir şekilde kapatana ve sürgüyü fırlatana kadar rahatlamayacağım. "Kimse bana lavabonun tamir edilmesi gerektiğini söylemedi."

"İnsanlar isteyken bunu yapmaya çalışıyordu." Lavaboya dönüyor ve tekrar yere çömeliyor. "Yakında işim bitecek ve seni rahat bırakacağım."

"Tıpkı bir bit taraması gibi. Neat." Sesimi düz tutuyorum. "O zaman sen gidene kadar burada oturup rahatsız bir şekilde bakacağım." Bar taburelerinden birine oturuyorum ve çantamı tezgâhın üzerine bırakıp ona en iyi bakışımı atıyorum. Mutfak bıçaklarından birini alacak kadar yakıным.

Keith bana bakıyor ve sanki en iyi arkadaşmışız gibi sırtıyor. "Çok tuhaf bir espri anlayışın var Lexi. Böyle şeyler söylememelisin."

"Elimde değil. İçimdeki şeytanlar yüzünden."

"Ya da onun gibi bir şey." Kaşlarını çatıyor ve tezgahın üzerine bıraktığım kitaba doğru başını sallıyor. "Kim hamile?"

Oh, lanet olsun. Onu mutfağında görünce o kadar sarsıldım ki hamilelik rehberi taşıdığımı unuttum. "Müşterilerimden biri," diyorum ona, yüzümü ifadesiz tutarak. "Bir yerini yırtmadan hangi esneme hareketlerini yapabileceğini bilmem gerekiyor."

"Dans dersin için mi?"

Şimdi bir şeyleri koparmak üzereyim. "Yoga."

"Tamam." Lavaboya geri döner. "Söylememin sakıncası yoksa, buralarda dans öğretmenliği yapsan daha iyi olur."

"Söylemenizin sakıncası yok. Ben de burada olmanı önemsiyorum. Aslına bakarsanız, tüm bu olanları önemsiyorum ve sanırım sizi ofise şikayet edeceğim."

iznim olmadan buraya giremezsin." Çantamı karıştırıp yeni telefonumu arıyorum ve el sallayarak çıkarıyorum.

Kocaman omuzlarını silkiyor. "Earl'ü arayabilirsin ama o beni tanıyor. Sana zarar verecek bir şey yapmayacağımı biliyor. Sana karşı iyi olduğumu biliyor."

"Bugünlerde 'takip etmek' dediğimiz şey bu mu? Sözlüğümü güncelleyeceğim." Ama kendimi çaresiz hissederek telefonumu bıraktım. Adam haklı. Earl binanın sahibi ve o da gönüllü itfaiyeci. İçki arkadaşlarıymış, bu binaya taşınana kadar bunu bilmiyordum.

Bu kasaba çok küçük. Gitmem gerek... Ancak herhangi bir dairenin ilk ve son ayın kirası peşin olacak ve kredim neredeyse tükenmiş durumda - kabul edeceklerinden değil. Ve burada bir işim var.

Ve fırında bir çöreğim var.

Dişlerimi sıktım, çantamın altına bir bıçak koydum ve Keith'in gitmesini bekledim.

Yarım saat boyunca etrafta dolanıyor ve lavabonun altındaki bir boru parçasını aynı tür boruya benzeyen bir şeyle değiştiriyor. On dolarına bahse girerim ki bunu sırf evime girmek için uydurdu. Ona tek kelimeyle cevap veriyorum

Sonunda gidene kadar cevap veriyorum ve sonra kapıyı arkasından sürgülüyorum ve iyi bir önlem için önüne bir şifoniyer itiyorum. Sonra da yatak odamda kayıp ya da dokunulmuş bir şey var mı diye aramaya başlıyorum.

Kendimi savunmasız hissediyorum. Savunmasız. İhlal edilmiş.

Ağlamam gerekiyormuş gibi hissediyorum ama bir şeyi yumruklamayı tercih ederim. Ve göğüslerim acıyor. Öfkeyle iç çamaşırı çekmecemi parçalıyorum ama eksik bir şey olup olmadığını anlayamıyorum. Yatağı kontrol ettim ve sonra banyoya baktım.

Tezgahın üzerinde içinde gül olan bir vazo var.

O saksocu.

Her şeyi aldım ve düşün fayans duvarına fırlattım. Bu Milyonlarca parçaya ayrılıyor, bu da beni daha çok küfretmeye itiyor çünkü temizlemek zorunda kalacağım. Pissy, ona dik dik bakıyorum, omuzlarım kalkıyor.

Nerede benim Zen'im bugün? Keith onu çaldı, tıpkı mahremiyetimi çaldığı ve aklımı kaçırmama neden olduğu gibi. Rahatlamak ve beynimi düzene sokmak için birkaç sakinleştirici asana yapmaktan başka bir şey istemiyorum ama terlersem duş almak zorunda kalacağım. Tek bildiğim Keith'in su tesisatını sabote ettiği, bu yüzden geri gelip bir kez daha

"yardım" etmek zorunda kalacağı.

Tanrım, bundan nefret ediyorum. Bundan çok nefret ediyorum.

Akmak üzere olan gözyaşlarımı içime çekiyorum ve rulo haline getirdiğim yoga matımı kaptığım gibi oturma odasına yürüyorum. Stüdyom. Stüdyoma gideceğim. En azından orada rahatlatıcı bir müzik açabilirim ve Keith'in ortaya çıkacağından endişe etmem. Nedense işyerimden uzak duruyor. Sanırım mutfak dışında kadınları düşünmekten hoşlanmıyor ya da bunun gibi cinsiyetçi bir saçmalık.

Ama terlersem duş alacak yerim yok. Burada kendimi güvende hissetmiyorum. Ya Keith bir yere kamera koyduysa? Ya da duşun ortasında iken içeri girmenin bir yolunu bulursa? Bu düşünce tüylerimi diken diken ediyor.

Telefonumu alıp Nat'e mesaj attım.

LEXI: Hey, meşgul müsün? Duşum bozuldu ve acaba senin evine gidip kullanabilir miyim?

LEXI: Babanın evi yani.

Benim zavallı, tatlı, fazla masum Natalie'm Clay'le birlikte olana kadar çiftlik-müze karışımı evde köhne, yaşlı, pislik babasıyla birlikte yaşadı ve temelde ona ve müzesine baktı. Tabii ki şimdi Clay'le birlikte olduğu için babası yardımcı bir yerde yaşıyor ve Natalie de onunla birlikte fahiş bir fiyat etiketi olan bir eve taşındı. O şimdi ve onu deli gibi özledim. Yani, onun adına mutluyum ama aynı zamanda, ona ihtiyacım olduğunda onu benden çaldığı için Clay'e biraz kızgınım.

NAT: Hey

NAT: İyi bir fikir olmayabilir. Yeni personel Biri haber vermeden gelirse biraz sinirlenir.

NAT: İstersen müdüre mesaj atıp bir arkadaşının duş almaya geleceğini söyleyebilirim.

NAT: Ya da birkaç günlüğüne beni ziyarete gelebilirsin. :) Yeni yerin bir misafirhanesi var! Bu Birinin gelip gotik bir makyaj yapması için adeta çılgılık atıyor.

Tanrım, birkaç günlüğüne kaçıp Natalie'nin yeni evinde saklanmayı çok isterdim. Üçüncü kişi olacağım umurumda bile değil.

birbirlerinin üzerine atarlardı. Keith olmazdı. Nefes alacak yerim olurdu. Tabii beni takip etmezse. O zaman da Natalie ve Clay'e Keith'in beni neden rahat bırakmadığını açıklamak zorunda kalırdım ve biri devreye girip Bana hayatımda "yardım et" ve ben bu saçmalığı bir ömür boyu yeterince yaşadım. Bunu kendi başıma yapabilirim. Çoğunlukla. Ama birkaç günlüğüne uzaklaşma düşüncesi çok cazip.

LEXI: Ne yazık ki müşterilerim var.

Belki bu hafta sonu? Seni uzun zamandır görmedim.

LEXI: Belki bu hafta sonu! Olur.

Mesaj atmana sevindim. Yani . . .

LEXI: Ne oldu?

NAT: Hamile olduğunuzu nasıl anlarsınız?

Dehşet içinde telefonuma bakıyorum. Nereden biliyor ki? Kimseye söylemedim-

NAT: Çünkü bu sabah kustum ve adet dönemimi kaçırdım!

NAT: !!!!!

Sence hamile olabilir miyim?

Oh, şükürler olsun. Heyecanlı mesajları geldikçe tüm bedenimin gevşediğini hissedebiliyorum. Bir an için Keith'in bir şekilde öğrendiğini düşündüm ve ne kadar kızacağını hayal ettim. Titriyorum ve kendimi kusma isteğiyle savaşıyorum. Bunun yerine cevap yazmaya odaklanıyorum.

LEXI: Olabilirsin. Hırka giymek ve mutfakta çıplak ayakla dolaşmak gibi bir isteğiniz var mı?

NAT: Ha. Çok komik. Ve her zaman hırka giydiğimi biliyorsun. :)

NAT: Ama ciddi, henüz bir test yaptırmadım.
Korkuyorum.
LEXI: Göğüslerin acıyor mu?
NAT: Biraz acıyor. Bu bir şey mi? LEXI: Ben de
öyle duydum.
Zonklayan memelerime dokunuyorum ve
irkililiyorum. "Duydum," kışım.
NAT: Çok heyecanlıyım!!!
NAT: Clay ve ben denemek istiyorduk.
Ayrı yeterince zaman harcadık, biliyor musun?
LEXI: Umarım bir şey bulmuşsundur.
İçinizde büyüyor ve bu su kaynaklı bir parazit
değil!
NAT: Ew, bunun için teşekkürler.
LEXI: Senin için burada olduğumu biliyorsun. ;)
NAT: Şimdi test yaptırmak için eczaneye
gidiyorum! Clay'e bir şey söylemeli miyim yoksa
sonuçları beklemeli miyim?

Heyecanı neredeyse elle tutulabilir. Nat'imi tanırım. Clay'le bebek düşüncesinin onu ne kadar heyecanlandırıldığını biliyorum. Sanki uzun zamandır mutsuz bir deneyim yaşamış ve şimdi tüm mutluluğu bir mantar bulutu gibi etrafında patlıyor. Onun adına sevindim. Onun bu kadar mutlu olması beni gerçekten heyecanlandırıyor. Keşke benimki de biraz daha derli toplu olsaydı.

Sorusunu düşündüm, sonra cevabımı mesaj attım.

LEXI: Duruma göre değişir. Clay bebek için
uğraştığını biliyor mu?
LEXI: Yoksa hamile kalırsan üzülür mü?
Hayır. Çok heyecanlanacak! Her zaman beni
bebeğine hamile görmek istediğini söyler. Ne
kadar tatlı, değil mi?
Onu çok seviyorum, Lexi!!

Kusmuk. Kendi bebeğimin babasını düşünüyorum. Knox onun topuzundan hamile kaldığımı bilmek ister miydi? Yoksa dehşete mi düşer? Ona söylemeli miyim? Nat'e sormak istiyorum ama nasıl ifade edeceğimden emin değilim.

LEXI: Varsayımsal bir soru: Ya o bebek istemeseydi ve sen hamile olsaydın? Hamile kalır mıydın?

Hala ona söyleyecek misin?

Nat'in cevabı hemen gelir. Evet.

NAT: Tabii ki.

Babası o. Bilmeyi hak ediyor. Yani, bu onun hakkında ne hissettiğimi etkilemez.

ama ona söylemezsem kendimi aptal gibi hissederim.

Ama o istiyor. Sana söz veriyorum istiyor!! :)

NAT: Omg çok heyecanlıyım! Birden fazla test yaptırmalı mıyım?

Hayır, buna cevap verme. Her şeyden bir tane alıyorum! Ne olur ne olmaz.

Yine dikkatim dağılmış bir şekilde gülen surat gönderiyorum. *Babası o. Bilmeyi hak ediyor.* Haksız olduğunu düşünmüyorum. Bence baba bilmeyi hak ediyor, bu çok garip ve acı verici bir konuşma olacak olsa bile. *Ugh.*

Bunu sakladığımı ve onun müdahalesine ihtiyacım olmadığını öğrendiğinde daha da garip olacak. Ondan kurtulmak bir seçenek değil. Benim vücudumda, yani bana ait. Ondan kurtulma düşüncesi aklımın ucundan bile geçmedi. Bu işleri kolaylaştırırdı. ..ama ben böyle biri değilim. Bu yüzden bebek ve her şey.

Ama sanırım Knox'a söylemeliyim. Nasıl söyleyeceksin? Merak ediyorum. Kısa mesajla mı? Telefonla.

Aramak mı? Kapısına mı gitmeliyim? Bunu yapma düşüncesi bile içimi kıpır kıpır ediyor, çünkü o zaman sakalının kalçalarımına değdiğini ve bunun ne kadar seksi olduğunu düşünüyorum. Aslında onun sakalını çok düşünüyorum. Özellikle gece geç saatlerde, kendimi yalnız hissettiğimde ve yatakta yalnız olduğumda. Mastürbasyon yapmak için yeni favori anım.

Ama kapısına gelirse, bunun bir takım çalıřması olduėunu dűřünecek. Evet, bu kűtű bir fikir. Knox ne kadar iyi biri olsa da, bu onun sorunu deėil. Bana prezervatif sorduėunu hatırlıyorum ve ben de ona prezervatifi içime sokmasını sűylemiřtim. Onun katılmasına ihtiyaım yok. Bunu kendi bařıma yapabilirim.

Bu yűzden ona sűylemenin iyi bir yolunu bulmalıyım. Bir řekilde.

OceanofPDF.com

Bölüm 7

Knox

"Çok boktan oldu." Gage başını sallıyor ve biz otel odamıza dönerken ceketini ve kravatını çıkarıyor. "Boone'un bizi o pislik Taylor'la arazisini satın almak için konuşmaya gönderdiğine ve tek yapmak istediği şeyin nerede ve nasıl sondaj yapması gerektiği konusunda bilgi almak için bizi sıkıştırmak olduğuna inanamıyorum. Şerefsiz."

"Mmm." Pek bir şey söylemiyorum. Söylenecek ne var ki? Gage haksız değil. Doğu Teksas'a iş için geldik. Süslenip püslendik ve bölgenin en güzel otelinde kaldık. Ama yanımızda portföyler getirdik, Lance Taylor'a içki ve yemek ısmarladık ve adamın arazisini alabilmesi için elimizden geleni yaptık. İhtiyacımız olduğundan değil. Ancak Boone rekabette zirvede kalmayı seviyor ve son zamanlarda petrol fiyatları inişli çıkışlı bir seyir izlerken, mümkün olduğunca çok sondaj yapılabilir araziye sahip olmak asla kötü bir fikir değil.

Taylor'ın bize satış yapmakla pek de ilgilenmediği ortaya çıktı. Sadece aklımızı almak istemiş.

Peki ya kardeşim? Kardeşim işle içkinin yarısı kadar bile ilgilenmiyor. Yemekte çok fazla viski içti ve şimdi bile gözlerindeki bakışı tanıyorum. Otel odalarımıza dönüyoruz ve o hemen anahtar kartını kapısına sokuyor, kapıyı açıyor ve içeri adım atmadan ceketini içeri fırlatıyor. "Ben bara gidiyorum," diyor. "Gelmek ister misin?"

"Yeterince içtin, sence de öyle değil mi?" Sesimi ilgisiz tutarak söylüyorum. Gage bunun beni ne kadar kızdırdığını bilseydi, daha da çok içerdi. Yemin ederim kendini Seth'in yanında mezara gömmeye çalışıyor.

Seth'in ölümüne üzüldüğü için onu suçlayamam ama bu sağlıklı değil. En küçük kardeşimi bir kazada kaybettiğimizi düşünmek hâlâ acı veriyor. En kötüsü de, para için kabadayılık yapmasına gerek olmamasıydı. -Boone sadece biraz karakter kazanmak için bunu yapmasını istedi. Şimdi mezara girdi ve hepimiz kendimizi suçluyoruz.

Gage bana ters ters bakıyor ve başını sallayarak koridora geri dönüyor. Pek iyi gitmedi. Olmayacağını düşünmüştüm ama yine de bir şeyler söylemem gerektiğini düşündüm. Neyse. Kendi otel odama girdim ve ceketimi çıkarıp kravatımı çözdüm. Bir gün gerçek bir kravat kullanmayı öğreneceğim, ama şimdilik

Şimdi, klips iyi çalışıyor. Minibara gidip içinde ne olduğuna bakıyorum. Hizmetçilerle biraz dalga geçtim, mini bardan bir şeyler çıkardım ve nasıl tepki vereceklerini görmek için odanın rastgele yerlerine koydum. İlginçtir ki, yeni atıştırmalıklarla doldurdular ve fazlalıkları şifonyerin üstüne bıraktılar. Sanırım bunun olacağını tahmin etmeliydim. Muhtemelen onlar için de fatura kesmişlerdir. Önemli değil. Uzanıp bir soda aldım, kapağını kapattım ve bir yudum aldıktan sonra tekrar yerine koymayı düşündüm. Cimri olduğum için değil. Sadece

Çünkü insanlarla uğraşmayı seviyorum. Dikkat edip etmediklerini görmek için.

Ama hayır. Seth öldüğünden beri pek çok şeyin neşesi kaçtı. Şimdi, biraz artık bir önemi yokmuş gibi hissediyorum. Tüm şakalarım ve dürtüklemelerim en iyi ihtimalle yarım yamalak. Yüreğim yok.

Telefonum çalışıyor ve beni depresif düşüncelerimden uzaklaştırıyor. Boone'dur, üzgün kıçlarımızı kontrol etmek için arıyordur. Bu durumdan hiç memnun olmayacak.

zaman kaybı, ama bu konuda yapabileceğim pek bir şey yok. Cevap veriyorum. "Sen sormadan söyleyeyim, tam bir fiyaskoydu."

Boone nefesinin altında küfrediyor. "Biliyordum. Sadece bilgi almak için seni sarsıyordu, değil mi? Davranışlarında kurnazca bir şeyler vardı. Pislik herif."

"Evet, hiç satmak istediği izlenimini edinmedim. Ya da satmak istediye bile arazisinin değerinden çok daha fazlasına satmıştır. Her iki durumda da çıkmaz sokak."

"Pekâlâ. Başka bir şey var mı? Gage nasıl?" Rahat ses tonunun altındaki endişeyi duyabiliyorum. "İyi idare etti mi?"

"Yeterince iyi," diye söylendim. "Bir balık gibi içti ve barda biraz daha içiyor."

"Lanet olsun. Onun da kıcını gömmek istemiyorum. Ona göz kulak olman gerekiyordu."

"Onun ciğer turşusunu mu izliyorsun? O yetişkin bir adam, Boone. İçmek istiyor, onu durduramam." Ama ben de onun gibi hissediyorum. Seth'in cenazesinden beri Gage berbat durumda. Hepimiz kötü idare ettik ama Clay ve

Boone'un sırtını dayayacağı kadınları vardı. Ben sadece içime attım, her şeyde yaptığım gibi. Gage her zaman Seth'e yaslanırdı ve onsuz kayboldu. Bir insanın kaldıramayacağı kadar çok içiyor. Anlıyorum. Bazen ben de düşüncelerimi içerek uzaklaştırmak istiyorum ama bu Seth'i geri getirmeyecek. Değil mi?

onu bir şişenin dibinde bulacak.

"Oraya git ve kışını bardan dışarı çıkar," diye hırlıyor Boone ve sonra telefonu kapatıyor.

Telefonumu cebime atıp üzerimi değiştiriyorum, dırdırcı bir eş gibi küçük kardeşimi almaya gitmeden önce oyalanıyorum. Önce ona bir iki kadeh içki içmesi için zaman vereceğim. Bu onu manipüle etmeyi kolaylaştırır. Elbette ben onu sürükleyip götürdükten sonra bara geri dönmesini engelleyecek bir şey yok ama kardeşlik görevimi yerine getireceğim.

Bir tişört ve kot pantolon giydiğimde kendimi daha çok kendim gibi hissediyorum. Rol yapmayı umursamıyorum ama takım elbise ve kravat daha çok Gage'e göre. Güzel olmayı seviyor.

Çünkü bayanlar da buna bayılıyor. Ben rahat olmayı tercih ederim. Giyerim En sevdiğim çizmelerimi giyip koridora çıkıyorum ve alt kattaki bara doğru ilerliyorum. Mekan kalabalık değil ama kardeşimi bulmak da zor değil. Barda, üç kadın etrafında kümelenmiş. Hatta zil zurna sarhoş, Gage kadınlar için karşı konulmaz biri.

En yakın boş koltuğa oturuyorum, bu da beni kadınlardan birinin yanına getiriyor. Bana şöyle bir bakıyor ve sonra Gage'e benzediğimi fark edince bana ateşli bir gülümseme veriyor. "Merhaba. Kardeşi sen misin?"

"Zavallı kuzen," diye söylendim. "Parası yok. Adı Jack."

Gülümsemesi sertleşiyor ve kıyafetlerime -yırtık bir tişört ve solmuş bir kot pantolon- bakıp "İlgilenmiyorum" diyor. Hemen Gage'e döndü.

Bu noktada Gage beni fark etti. Bana doğru başını sallayıp bir viski daha içiyor, sonra barmene tekrar doldurmasını işaret ediyor. Kadınlardan biri onun eline dokunuyor ve oda anahtarını onun koluna soktuğunu görüyorum. Eğer müdahale etmezsem, Gage'in tüm oda anahtarlarını alacağını hayal ediyorum. Sonra tekrar, bu onların işi olabilir. Ya da sadece zengin bir müşteri arayan telekızlar da olabilirler.

"Pekâlâ hanımlar," diyorum sesimi yükselterek. "Gage gece için toparlanıyor."

"Öyle miyim?" Gage soruyor ve kırmızı, kesik gözlerle bana bakıyor. "Daha yeni başladığımı sanıyordum."

"Hayır. Kesildi." Kredi kartımı barmene uzattım. "Nakde çevirin. İşi bitti."

"Lanet olsun, Knox. Kardeşim olman benim koruyucum olduğun anlamına gelmez." Gage barın aşığından bana kaşlarını çatı.

Barmen kartımı alırken, "Tam da bu anlama geliyor," diyorum.

Yanımdaki kadın bana spekülâtif bir bakış attı. "Kardeşi olmadığınızı söylediğinizi sanıyordum."

"İlgilenmediğini söylediğini sanıyordum." Ses tonum kaba ve bunu duyunca sertleşiyor. Umurumda değil. Onunla ilgilenmiyorum. Barmen hesabı öderken parmaklarımı şıklatıyorum, Gage'in ben onu çekip götürmeden önce kadın arkadaşlarından birinin içkisini yaladığını görmemiş gibi yapıyorum. Bu arada ben kartımı barmenden geri aldığım da Gage sendeleyerek ayağa kalktı ve ben de onun kolunu omuzlarıma doladım.

"Ben iyiyim," diyor bana, sallanarak. "Bebek bakıcısına ihtiyacım yok."

"Ne istersen onu yap," diyorum ona. "Ama başının belada olduğunu hissettiğimde gelip seni kurtaracağım."

Buna sadece kıkırdıyor. Otel lobisinden asansöre geçip katımıza çıkarken Gage sessiz. Kapısını açmak için çok uğraşıyor, ben de anahtarını alıp kullanıyorum, sonra onu yatağa doğru çekip yatmasına izin veriyorum. Yüzüstü battaniyeye uzanmış inerken ayakkabılarını çıkarıyorum. "O kızlar ateşli miydi? Acaba birine yukarı gelmesini söylesem mi?"

Omuz silktim. "Pek dikkat etmedim."

"Tek hatırladığım memeler," diyor Gage. "Büyük, kabarık memeler." Yatağa uzanıyor. "Onlara siktirip gitmelerini söylemiştin. Neden bilmiyorum. Aletini ıslatabilirdin."

"Onlar sahte," dedim ona açıkça. "Sahte olanla ilgilenmiyorum."

"Hayatın ne kadar boktan olabileceğini unutmanın en kolay yolu, kendini ateşli bir kıza gömmektir. Sahte olması önemli değil."

"Bana öyle geliyor. Tek istedikleri bir cüzdan ve onlara bir şeyler alacak bir adam. Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorlar."

Gözlerini bana dikti. "Hiç cüzdanını umursamayan bir kızla tanıştın mı? Ben tanışmadım."

"Evet." Kıvrak vücudu ve tuhaf mizah anlayışıyla Lexi'yi düşünüyorum. Gage'in düşündüğü gibi geleneksel olarak seksi değil ama siyah saçlarını ve küçük sırtışını düşünmek bile içimi sızlatıyor. "Evet, bir keresinde böyle bir kızla tanışmıştım."

Belli ediyor olmalıyım, çünkü Gage beni gösterip gülüyor. "Şu tuhaf gotik, değil mi?"

"İşte bu."

"Kahretsin, Knox. Nasıl oldu da ona vurmadın?"

Sessiz kalıyorum. Lexi'yle yatıp yatmadığım Gage'i ilgilendirmez. O benim kardeşim, ama aynı zamanda son zamanlarda sarhoş ve hayatını kurtarmak için sır tutamıyor. "Boktan bir şey oldu."

"Seth öldü demek istiyorsun." Gage üzölmek ya da öfkelenmek yerine sadece gülüyor. "Bok kafalı sana mezardan horoz blokajı yapıyor. Tam ona göre." Bir elini alnına götördü. "Ah, kahretsin, onu özlüyorum."

"Ben de." Yine de Gage kadar içim boş değil ve bunun için kendimi suçlu hissediyorum. Belki de her zaman kardeşlerimden biraz daha uzak olduğum içindir. Gage'in Seth'le kurduğı yakınlığı kuramadım. O benim kardeşimdi ve onu seviyordum ama Gage onun ölümüyle paramparça oldu. Belki de ben berbat durumdayım.

Çünkü sadece kalbim elma gibi oyulmuş gibi hissediyorum. Eninde sonunda iyileşeceğim. Gage iyileşecek mi bilmiyorum. Bacağını tokatlıyorum. "Biraz uyu. Sabah gelip seni alacağım."

Bir şeyler mırıldanıyor ve yatağına geri dönüyor, bir yastık alıp yüzüne sarıyor. Odasından çıkıyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum. Yine de hemen odama dönmüyorum. Birkaç dakika duvara yaslanıp, tekrar bara gizlice inmeye çalışıp çalışmayacağını ya da gerçekten uyuyup uyumayacağını görmek için bekliyorum.

Telefonum bir mesajla çalışıyor.

Gage'in kapısına bakıyorum ama yerinde duruyor gibi görünüyor. Güzel. Odama doğru yöneliyorum, içeri giriyorum ve telefonumu kontrol ediyorum. Yine Boone arıyor. Bir an için, Gage ya da boka saran toplantı yüzünden benimle dalga geçeceğini düşünüyorum. Bu yüzden gelen mesajı görünce biraz şaşırdım.

BOONE: Bana bir şey mi söylemek istiyorsun?

Vazoda bir çiçek resmi iştirilmiş. Anlamıyorum. Neden çiçekler?
Kaçırıldığım gizli bir mesaj mı var?

Çiçek gönderip göndermediğimi soruyorsan, tipim değılsin. Daha az kıllı severim.

BOONE: Çiçekleri sen aldın, salak. PBO ofisine gönderilmişler. Bir de kart var.

Bir şey beklemiyordum. Kimden gelmişler?

BOONE: Bilmiyorum. Kartı açmak için tamam mı? Knock yourself out.

Uzun bir duraklama var. Dakikalarca. Telefonumdaki üç küçük noktayı izliyorum, Boone'un yanıtını bekliyorum ama hiçbir şey gelmiyor. Bunun ne anlama geldiğini merak ediyorum. Bana kim çiçek gönderdi? Muhtemelen Seth'in ölümü için taziye notu gönderen başka birisidir. Sanki çiçek istiyorum da. Küçük kardeşimi geri almayı tercih ederim.

Garip bir şekilde Lexi'yi düşünüyorum. Belki de Seth'in ölümüne olması gerektiği kadar üzölmüyorum çünkü ona kafayı takmış durumdayım. Birlikte geçirdiğimiz geceden sonra beni terk etmiş olması önemli değıl. Bana bir not bıraktı ve arayacağını söyledi ama aramadı. Mesajlarıma cevap vermiyor, bu yüzden onu kızdırdığımı anladım. Bir şekilde. Yine de onu düşünmeden edemiyorum. Bana bu kadar mükemmel gelen biriyle hiç tanışmamıştım. Gülüşü, vücudu, aklı. Onunla tanıştım ve sonunda diğey yarım la tanışmışım gibi hissettim.

O sadece benim için idealdi. Ve benimle ilgilenmedi. Hala bunu kabullenmeye çalışıyorum. Onunla tanıştığım da, onun doğru kişi olduğunu biliyordum, tıpkı Clay gibi.

Natalie'nin onun olduğunu biliyordu ve Boone da Ivy'nin onun olduğunu biliyordu. Onun hayatımda olmaması düşüncesi hoşuma gitmiyor. Seth'in ölümü yüzünden son bir ay cehennem gibi geçtiği için onu takip edecek, neyi yanlış yaptığımı göreceğ zamanım olmadı. Bakalım fikrini değıştirmek için ne yapabilirim.

Belki de gururum incindiğı için oyalanıyordumdur. Her iki durumda da, yeterince bekledim. Onunla temasa geçmeliyim. Onunla tekrar konuşmalıyım. Yaşadığımız şeyin özel olduğunu ve gitmesine izin vermeyeceğimi bilmesini sağlamalıyım.

BOONE: Bu bir şaka mı?

Dikkatim dağılmış bir şekilde telefonuma bakıyorum.

KNOX: Bu bir şaka mı?

BOONE: Bu kart.

BOONE: Güller kırmızı, menekşeler mavi.

Fırında bir çöreğim var, baba sen misin?

BOONE: Ne oluyor Knox?

BOONE: Altta bir not daha var. Çocuk nafakasıyla ilgilenmediğini ve sadece bilmenizi istediğini söylüyor.

BOONE: Ne haltlar dönüyor? BOONE:

Kimi hamile bıraktın?

BOONE: Knox?

BOONE: Lanet olsun, eğer bu senin şakalarından biriye dilini koparacağım.

Boğaz.

BOONE: Knox? Cevap ver bana!

Bir an sonra telefonum çalmaya başladı. Arayanın Boone olduğuna eminim, uzaktan cevap vermemi sağlamak için arıyor. Sadece bakıyorum. Tek yapabildiğim bu. Beynim kızarmış durumda.

Lexi hamile.

Haplarından birini atlamış ya da tamamen yalan söylemiş olmalı. Bir an için lateks alerjisi olup olmadığını merak ettim. Eğer hepsi bu değilse Beni çocuk nafakasından kurtarmak için bir çeşit oyun. Yine de bunu hemen bir kenara bıraktım. Lexi ödeme günü olduğunu düşünseydi belgeleri bir avukat aracılığıyla gönderirdi. Yalan söyleyecek bir tip olduğunu sanmıyorum. Boone'a ve bana nafakayla ilgilenmediğini söyledi. O zaman neden çiçekler ve garip şiir?

Tabii şaka yapmıyorsa? Ve bu bir çeşit şaka mı? Ama hayır. Bu farklı hissettiriyor.

Telefon tekrar çalıyor ve bu sefer ben açıyorum. "İade adresi var mı?" Boone konuşmadan hemen soruyorum.

"Bana neler olduğunu anlatmak ister misin?"

"İade adresi olup olmadığını söylemek ister misin?" Ben de karşılık veriyorum.

"Hayır, yok. Bir çiçekçiden gelmiş. Kartta bir kadının el yazısı bile yok. Bütün bunlar da ne demek oluyor?" Boone'un sesi gergin ve sinirli geliyor.

"Görünüşe göre Lexi'yi hamile bırakmışım." Yüzümde beliren yavaş gülümsemeye engel olamıyorum. *Vay anasını.* Baba olacağım. Lexi'nin çocuğunun babası. Bu başıma gelebilecek en güzel şey.

"Lanet olsun, Knox. Avukatları çağırmam gerekiyor mu? Seni sıkıştırıyor mu?"

"Hayır. Avukat yok. Kendi şartlarımla halledeceğim." Ve yapacağım ilk şey Lexi'nin izini sürmek olacak. Nat'te adresi olacak. "Ben hallederim. şeyler."

"Harika." Ağabeyimin sesi hiç de hevesli çıkmıyor. "Clay ve Natalie'nin de bir bebekleri olacağını biliyor musun? Bana daha dün söyledi."

Ve Ivy'nin de her an doğumu olabilir. Bu bir nüfus patlaması-

Farkına varmak bana bir ton tuğla gibi çarptı. Ivy ve Boone evlendiler. Clay ve Natalie kısa bir süre önce JP'ye koştular ve pompalı tüfekle düğün yaptılar. Ben Lexi ile evli değilim. Çocuğum bir piç olacak. Tıpkı benim gibi. Ailesini tanımanın damgasıyla büyüyecek.

evli olmadıklarını. Sadece dalga geçtiklerini ve onun bir kaza olduğunu. Benimkini mahvettiği gibi onunkini de mahvedecek. Büyürken babamın beni istemediğini hep biliyordum. Beni seviyordu elbette. Bütün çocuklarını severdi. Ama yoluna çıkan her kadına aletini sokmaya da bayılırdı. Boone ilk karısından, Clay de ikinci karısından olan oğlu. Ben üçüncü çocuğuyum ama annemle evli değildi. Gage benden birkaç ay sonraydı, başka bir piç. Seth birkaç yıl sonra. Piç.

Belki de bu onları hiç rahatsız etmemiştir, çünkü iki ya da üç numaralı piçlere geldiğinizde, buna alışmışsınızdır. Sen sadece başka bir Price çocuğusun.

Ama benim için her zaman önemliydi. Ben her zaman gayrimeşru Price çocuğu oldum. Tıpkı Seth'in en küçük Price çocuğu ve Gage'in Meksikalı olması gibi. Çocuğumun benim yaşadığım damgalanmayı yaşamasını istemiyorum. Lexi'nin de başkasına dokunmasını istemiyorum. Ya da çocuğumu başkasının büyütmesine izin vermesini. O benim olacak, tıpkı onun benim olacağı gibi. Sahiplenme duygusu yine beni ele geçirdi.

Bu benim ailem. Ve bir Price için aile her şeydir.

Boone'a, "Lexi'nin hamile olduğunu Clay ya da Nat'e söyleme," diyorum. "Lexi'yle işleri yoluna koyduktan sonra onlara söyleyeceğim, ama önce onunla işleri yoluna koymama izin ver. Bırakalım o anı yaşasınlar."

"Pekâlâ. Ama . . . beni haberdar edecek misin?" Boone isteksiz görünüyordu ama bunu kazanamayacağını biliyordu. Price'ın aklında bir şey varsa, onu durdurmak mümkün değildir.

"Evet."

Telefonu kapatmadan önce bana "Gage'i terk etme," dedi. "O küçük pisliğin onu yola getirecek birine ihtiyacı var."

Haklı olmasından nefret ediyorum. İçimdeki her şey şu anda Lexi'nin peşinden gitmek için çılgılık atıyor ama yapamam. Sarhoş kardeşim kendini şişeyle öldürmeye kararlıyken olmaz.

* * *

Lexi'ye hemen ulaşamıyorum ama bu onu Google'da aramama engel değil. Bunu neden daha önce düşünmediğimi bilmiyorum -yaralı gurur, sanırım. Luka, Teksas - memleketi - ve yoga stüdyolarını arayarak başladım. Ondan sonra onu internette bulmak çok kolay. Luka Yoga onun stüdyosu. Web sitesi oldukça basit ve "Eğitmenler" e tıkladığımda arkadan yoga pozu verirken çekilmiş siyah-beyaz bir fotoğrafını gösteriyor. Ama ben o güzel omuzları ve sırtına dökülen koyu renk saçlarını tanıyorum. Profilinde şöyle yazıyor:

Lexi Brandon, RYT 200. Terapötik yoga konusunda uzmanlaşmış hem yeni başlayanlar hem de ileri seviyedekiler için. Yoga zinde ve uyanık kalmama yardımcı oluyor ve Güne güneşi selamlayarak başlamak ve günü bitirmek için güzel bir karga duruşu yapmaktan daha çok sevdiğim bir şey yok. İzin verin başarmanıza yardım edeyim Hedefleriniz. Bire bir dersler mevcut!

Kulağa hoş geliyor ama benim tanıdığım Lexi'ye de pek benzemiyor. Sanırım bunu kendisi yazmadı yoksa daha çok İnsanları en çok ağlatacak yoga konusunda uzmanlaşmıştı. Bu daha çok ona benziyor. Artık adını bildiğime göre, aramaya devam ediyorum. ne bulabileceğimi görmek için. Gerçi pek bir şey yok. Facebook sayfası yok, Twitter'da, Instagram'da ya da başka bir yerde de yok. Hiçbir şey bulamıyorum ve bunun akıllıca mı yoksa sinir bozucu mu olduğuna karar veremiyorum. Muhtemelen ikisi de.

Sorun değil. Sadece onu tekrar gördüğümde soracak daha çok Şeyim olduğu anlamına geliyor. Gözlerimi kapatıyorum ve başımı arkaya yatırıyorum, o kara gözleri ve eğlence dolu sinsi gülümsemesini düşünüyorum. Muhteşem küçük göğüslerini ve o uzun, esnek bacaklarını. Dilimde onun tadı.

Hay sikeyim. şimdi gidip kafayı bulmam lazım yoksa bütün gece burada azgın bir ereksiyonla oturacağım. Gage uyuyabiliyorken uykusunun tadını çıkarsa iyi olur, çünkü sabahın krnde kıını uyandıracağım, böylece onu Clay ve Boone'a geri itebilir ve kadınının peşinden gitmek için kendimi serbest bırakabilirim.

Lexi'm.

Çocuğumun annesi.

Kahretsin, şimdi gerçekten sertleştim.

OceanofPDF.com

Bölüm 8

Lexi

"Pekâlâ, şimdi kaslarınızı yavaşça gevşetmenizi istiyorum," diyorum Bayan Bateman'a. "İnek duruşu yapacağız, bitilasana. Bunu geçen sefer yapmıştık, hatırlıyor musunuz?" Sesimi yumuşak, düz ve olabildiğince tatlı tutuyorum, çünkü dersler sırasında resmen sakarin modundayım.

"Hayır," diyor Bayan Bateman bana. "Bu benim dağ olduğum şey mi?" Ellerini çırpıyor ve sanki tatbikat takımındaymış gibi yanlarına vuruyor.

Ağzım seğiriyor ve gülmemek için kendimi zor tutuyorum, çünkü bunu takdir etmeyecektir. Bayan Bateman bir günlüğüne doksan yaşında, çok esnek değil ve çok huysuz. Doktoru ona yogayı önerdi ve o da her derse gelip benimle tartışıyor.

O benim favorim.

"Hayır, senin dağ olduğun poza dağ pozu deniyor" diyorum. "İnek duruşu, dört ayak üzerinde durduğumuz ve merkez kaslarımızı çalıştırdığımız duruş.

ve sırt. Göğsümüzü açmak ve omurgalarımızı güçlendirmek için bunu kedi duruşu ile değiştireceğiz. Kulağa nasıl geliyor?" Matın üzerinde ellerimin ve dizlerimin üzerine çöküyorum.

"Sanırım doktorum bu poza hayır dedi," diyor bana asık suratla. "Bu kedi ya da inek saçmalığı yok."

"Gerçekten mi? Bunu geçen hafta yapmıştık." Sesimi yumuşak tutuyorum. "Dur sana göstereyim."

Ellerimin ve dizlerimin üzerine çöküyorum ve ona pozu gösteriyorum, vücudumu hareket ettirirken talimat veriyorum. Yapması en basit pozlardan biri, sadece eller ve

Dizlerini yere koyuyor ve sırtını esnetiyor ama bana sanki ondan amuda kalkmasını istiyormuşum gibi bakıyor.

"Doktorumun hayır dediğinden oldukça eminim," diye tekrarlıyor.
"Hadi dinlenme pozu yapalım. Bunu seviyorum."

Tabii ki öyle. Dinlenmekten başka bir şey yapmıyorsun. Eğlencemi bastırıyorum ve yüzümde dingin yogi gülümsememi koruyorum. "Tabii ki."

Ben mindere oturuyorum ve o da beni takip ediyor, sanki kendi başına nasıl uzanacağını bilmiyormuş gibi. İkimiz de ceset duruşuna geçiyoruz, savasana, ellerimiz yanlarımızda kendi matlarımızda sırt üstü düz yatıyoruz. "Pekâlâ," diyorum ona. "Gözlerini kapat. Derin, temizleyici bir nefes al ve sonra doğal bir şekilde nefes alıp gevşeyeceğiz. Tüm stresinizin gitmesine izin verin.

Zihninizi boşaltın."

Bayan Bateman cevap vermiyor. Bir dakika içinde horlamasını duyacağımdan eminim. Savasana'da hep uyuyakalır. Bu huysuz ihtiyarı seviyorum. Hiç siklemiyor. Yaşlandığımda onun yerinde olmak istiyorum.

Yeterince eminim, hafifçe horlamaya başladı. Gülümsememi tutuyorum ve kendi zihnimi temizlemeye odaklanıyorum, ama bu o kadar kolay değil. Düşünmeye devam ediyorum

bebekler ve benimkiyle ilgili ne yapacağım. Ayağımın altında bir bebek varken işimi nasıl yürüteceğim? Onu kreşe gönderebilirim ama bu da stüdyomdan kazandığım tüm parayı tüketir. Dahası, bebek bezi ve mama ne kadar mal olacak? Sağlık

Bakım mı? Emzirecek miyim? Göğüslerim şimdiden o kadar ağrıyor ki onları kesecekmişim gibi hissediyorum. Midemin bulanmasını ya da hamileliğimi haber verecek tuhaf yiyecek krizleri geçirmeyi bekliyordum ama şu ana kadar tek hissettiğim gerçekten çok hassas meme uçları. Böyle olacağını hayal etmemiştim.

Yine de bunların hiçbiri benim hayal ettiğim gibi olmadı.

Zihnim stresli düşüncelerin girdabında o kadar kaybolmuş ki savasana'nın tadını çıkaramıyorum. Rahatlayamıyorum. Lanet kafamı boşaltamıyorum. Acaba bir daha temizleyebilecek miyim? İçeride çok fazla bebek var ve Knox'un notumu alıp almadığını merak ediyorum. Benim kim olduğumu hatırlıyor mu yoksa ben onun için sadece başka bir ilişki miydim? Nedense onun için önemli olmalıymışım gibi hissediyorum. Umarım öyledir. Bu aptalca, çünkü onu hayaletleyen bendim, ama bana kızmasını istemiyorum. Birlikte geçirdiğimiz geceyi sevgiyle hatırlamasını istiyorum. I hala düşündüğümü biliyorum.

Kapı çalıyor, birinin içeri girdiğinin sinyalinii veriyor ve gözlerimi açıp minderdeki yerimden bakıyorum.

Vay anasını.

Ceset duruşunu tamamen unutarak dikleşiyorum. Ayağa fırlıyorum ve stüdyomun zemininde ilerleyerek az önce muhteşem bir hayal gibi görünen Knox Price'a doğru koşuyorum. Şahsen ne kadar inanılmaz görüldüğünü unutmuş muyum? Çünkü onu görünce beynim kızarıyor. O büyük, kirli sakal. Alnının üzerinde kıvrılan ve alnından itilmesi için yalvaran biraz fazla uzun saçlar. Koyu renk gözleri ve geniş omuzlar ve bronzlaşmış ten. Aman Tanrım. Ona bakarken bile ıslanıyorum.

Suçu hamilelik hormonlarına atacağım, çünkü onu gördüğümde tahrik olurken bile çıldırıyorum. "Burada ne yapıyorsun?" Bayan Bateman'ı rahatsız etmemek için sesimi alçaltmaya çalışarak soruyorum. Savasana en iyi zihnini boşaltmak için birkaç uzun dakikanız olduğunda işe yarar ve onun daha fazla zamana ihtiyacı var. Ayrıca, benimle yirmi dakikalık bir dersi daha var.

Hiçbir şey söylemeden bir bakışıyla beni yutuyor. Tüm vücudum farkındalıkla karıncalanıyor ve bakışlarının, giydiğim forma uygun spor sütyeni ve taytla özetlenen vücudumda kaydığını hissediyorum. Saçlarım sıkı bir topuzla toplanmış ve keşke açık olsaydı da o gecedен hatırladığı kıza benzeyebilseydim diyorum. Bunun neden önemli olduğunu bilmiyorum. Bunun için de hamilelik hormonlarını suçlayacağım.

"Konuşmamız gerek," diyor alçak bir sesle ve göz ucuyla Hanımefendiye bakıyor. Bateman minderin üzerinde. "Randevularınızı iptal edin."

Buna sinirlenmeye başladım, çünkü kim gelir ve programımı bu şekilde boşaltmamı talep eder? Belli ki para sorunu olmayan biri. "Sen hiç küçük bir işletme yönetmedin, değil mi? Müşterilerimin randevularını iptal edersem kırırlılar. Sadece bugün için değil, gelecekteki rezervasyonlar için de..."

"Sadece iptal et," diyor Knox, yumuşak bir ses tonuyla. Sanki bana dokunmak istiyormuş ama dokunamıyormuş gibi daha da eğiliyor. "Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki konuşulacak şeyler."

Nabzım çarpıyor ve ne kadar yakın durduğunun ve kullandığı sabunun son derece farkındayım. Giydiği tişört o kadar yıpranmış ki göğsündeki serigrafi logosu çatlamış ve yakasında küçük bir delik var ama umurunda değil. Kamyoncu şapkasının altından çıkan küçük saç bukleleri, parmaklarımın uzanıp onu tutması için yalvarıyor.

Onları tekrar aşıya. Neden bu adamı bu kadar dokunulabilir buluyorum? Neyim var benim böyle?

Hormonlar, kendime tekrar hatırlatıyorum. Her şey hormonlara bağlı. "Müşterilerimi öylece iptal edemem-"

"İşim bitti," diye sesleniyor Bayan Bateman arkamdan. "Ceset yıkamayı bitirdim ve gitmem gerek. Bu akşam bingo için saçımı yaptıracam."

Şimdi o da bana karşı çalışıyor. Bayan Bateman'a dönüyorum ve ona en tatlı gülümsememi veriyorum. "Pekâlâ o zaman. Ödemeyi konuşmak ister misiniz?

bu hafta?"

Eşyalarını koyduğu bölmeye doğru ilerliyor ve cüzdanını çıkarıyor. "Bugün sana sadece seansın üçte ikisi için ödeme yapacağım, çünkü erkek arkadaşın burada ve o ceset pozu yoga sayılmaz. Bütün öğleden sonra uzanmak isteseydim bunu evde yapardım. Bir dahaki sefere sana para ödediğim gibi bana yoga öğretmeyi dene."

Ne kadar tuzlu bir kadın. Ona bayılıyorum. "Bana düşündüğün kadar öde Uygun," diyorum ona, sırf yaşlı kaltağa düşkün olduğum için. "Ve sonraki birkaç seansınızı planlayalım."

Bayan Bateman bana beş dolarlık bir banknot verdi ve Önümüzdeki hafta için iki kez daha program yap. "Bunları kısa kesmeyelim çünkü erkek arkadaşınla vakit geçirmen gerekiyor." Bana ilkel bir bakış attı.

"Neden onun benim erkek arkadaşım olduğunu düşünüyorsun?" Merakla soruyorum. Hâlâ kapının yanında duran Knox'a bakıyorum, yoga pozu posterlerime ve Çakraları hizalamanın akış şeması ve diğer bazı karmik saçmalıklar, uygun bir şekilde yoga gibi görünmeleri için duvarlara astım.

"Tatlım," diyor başını sallayarak. "Yaşlıyım ama bunak değilim. Gözlerim var. Sana sanki ona dokunmak istiyormuş gibi bakıyor."

Ve şimdi gülmemek için kendimi zor tutuyorum, çünkü yaşlı Bayan Bateman'dan böyle bir şey duymak muhtemelen gelmiş geçmiş en harika şey. "Yakaladım."

"Çarşamba görüşürüz," diyor ve eşyalarını toplayıp ayakkabılarını giydikten sonra ön kapıdan çıkıyor. Knox kapıyı onun için açık tutarken kıkırdıyor ve el sallıyor.

Kız arabasına binene kadar bekliyor ve sonra benim atölyemin kasasının arkasında saklandığım yere doğru ilerliyor. "Sana az önce beş dolar mı ödedi? Bir ders için ne kadar alıyorsun?"

"Bire bir seans için yirmi, ama Bayan Bateman pazarlık yapmayı sever. Eğlenceli biri." Beşliği neredeyse boş olan kasama kaydırıyorum. "Gitmeye tenezzül ettiğinde huzurevinde onlara yaşatacağı cehennemi hayal edebiliyorum."

Knox sadece başını sallar. "Müşterileriniz size doğru düzgün ödeme yapmazsa nasıl bir iş yürütebilirsiniz ki?"

Endişelenmesi hoş mu, yoksa müdahaleci mi karar veremiyorum. "Sadece hayati tehlike yaratacak bir sakatlık geçirmeyi bekliyorum ki günlerimi işçi tazminatı alarak ve iyi bir hayat yaşayarak geçirebileyim," diyorum ona sert bir şekilde. "Belki şansım yaver gider de hayati bir yerimi yırtarım, sonra da büyük paralar gelir. Ka-ching."

Homurdanıyor. "Sadece söylüyorum, seni kullanıyor."

"Evet, ama onun ekşi kışını seviyorum, bu yüzden hepsi iyi. Bunu bir eğlence indirimi olarak görüyorum. En sevdiğim kısmı, onu gerdiğim için bana küfrettiği zaman." Sahte bir şekilde ürperiyorum. "Her seferinde yeni kelimeler öğreniyorum."

"Öğle yemeği için ara verebilir misiniz?" diye soruyor. "Saat dört."

"Evet ama hamile kadınlar sürekli yemek yemek istemez mi?"

Sadece ona bakıyorum. Yine de haksız değil. Açlıktan ölüyorum. "Yan tarafta bir lokanta var. Ama çok yüksek sesle konuşmayacağına söz vermelisin. Burası küçük bir kasaba ve ben evli olmadığım ve hamile olduğum için kasabanın dışlanmış olmayı tercih etmem. Kasabanın dışlanmış olmayı seviyorum çünkü tuhaf biriyim ve bu itibarımı zedeler."

"Ne istersen. Kamyonetim var. İstersen başka bir yere gidebiliriz. Sadece yerini söyle."

Ajandama bir göz attım. "Uzun süre bir yere gidemem. Beş buçuğum var." Tamamen yalan söylüyorum, çünkü beş buçukluğum bir ay önce kalıcı olarak iptal edildi ve ben de defterlerimi güncellemedim. Gerçek şu ki,

Onunla başka bir yere gitmek konusunda biraz temkinliyim. Eğer yerel ve küçük bir yerde olursak, bana bağıramaz. En azından benim teorim bu.

"Yandaki ev o zaman. Ama satın almama izin veriyorsun."

Omuz silkiyorum. "Sorun değil." Cep telefonumu alıp bir çift parmak arası terlik giydikten sonra dışarı çıkıyorum. O stüdyomdan çıkarken kalbim güm güm atıyor ve ben de kapının üzerindeki DÖNMEK ÜZERE yazısını çeviriyorum. Gelmesini beklemiyorum ama Knox'la bu şekilde insan içine çıkmak Keith'in beni onunla görüp çıldıracağından endişelenmeme neden oluyor. Belki de şehri terk etmeliyiz.

Yine de Keith'in beni Knox'un kamyonetinde görmesi, onunla birlikte lokantada herkesin içinde oturduğumu görmesinden daha kötü olabilir. Tanrım, kaybettiğim için kazanamıyorum. Bunu bir süre tartıştım ve sonra şehirde olmanın en güvenli yol olduğuna karar verdim. Bu benim Saklayacak bir şeyim yok, oysa bir yabancıyla çıkarsam ve bu ona ulaşırsa, bu konuda çılgına döneceğinden eminim.

Küçük alışveriş merkezinden Luka Diner'a doğru ilerliyoruz ve adımlarımı hızlı atıyorum, böylece omzuma, sırtıma ya da buna benzer bir yere elini koyamıyor. Bu küçük dokunuşu ne kadar istesem de, bu iyi bir fikir değil. Lokantaya girdiğimiz anda Laura tezgahın arkasındaki yerinden başını kaldırıp bakıyor. Küçük lokantadaki tek müşteri biziz. Tabii ki öyleyiz. Akşam yemeği için erken bir saat. Burası biraz eski ve ucuz bir yer.

lokantalar gider. Duvarlarda hâlâ yetmişli yıllardan kalma ahşap kaplamalar ve patlamış mısırdan tavanlar var. Sandalyeler turuncu kalıplanmış plastikten, masalar ise son oturan müşterilerden kalan ve her zaman biraz kirli olmayı başaran küçük laminat karelerden oluşuyor. Ancak mekanın harika kahvesi var ve yakın olduğu için yerel halktan çok fazla trafik alıyor.

"Hey, Laura," diye sesleniyorum, neşeli olmak için elimden geleni yapıyorum ve bu konuda hiçbir şey garip değilmiş gibi davranıyorum.

Bana sanki bir kafam daha çıkmış gibi bakıyor. Tamam, belki de bu benim için biraz fazla cıvıl cıvıl oldu, çünkü normalde sabahları lokantadan kahveyi birkaç tek heceli homurtu ile alırım. Her neyse. Bir masa seçtim. Knox sandalyemi çekmek gibi kibarca bir şey yapmadan önce yapışkan menüyü kapıp kapıya yaklaşıyor ve oturuyorum.

Laura aceleyle yanıma gelirken o da karşıma oturdu. "Yeni erkek arkadaşın mı var, tatlım?" Sözcüklerini çiziyor ve bana meraklı bir bakış atıyor.

"Lütfen," diyorum sertçe. "Lezbiyen olduğumu ve kalbimi senin için tuttuğumu biliyorsun."

Yüz ifadesi buruştu ve ağzı ince bir çizgi halinde sıkıştı. Bunun onu susturacağını düşündüm. Bu geri kalmış küçük kasabada alternatif yaşam tarzlarından hoşlanmazlar.

Knox bana sadece eğlenen bir bakış attı. "Kahve lütfen," diyor Laura'ya. "Ben de," diyorum hemen ve sonra duraklıyorum. Kafein içmemeliyim.

Ama yapmazsam, ne olduğunu merak edebilir. Sanırım sipariş vereceğim ve sadece kupamı tutacağım. "Bir de su. Çok ama çok susadım."

Laura sipariş defterine bir not karalıyor ve bana dönmeden önce Knox'u bir süre daha inceliyor. "Bakmanız için size biraz zaman vereceğim.

"Menüyü gözden geçirin, ben de içkilerinizi getireyim."

Plastik lokanta sandalyesinde arkama yaslanıp kollarımı kavuşturuyorum ve Knox'a bakıyorum. Laura'nın odadan çıkması için sessizce dua ediyorum, böylece özel olarak konuşabileceğiz, ama o ketçap şişelerini ayarlayarak yakınlarda oyalanıyor. İçkilerimizi getirmesi gerekmiyor muydu? Parmaklarımı koluma vurup bekliyorum.

Knox omzunun üzerinden Laura'ya bakıyor, ağzı bir parça eğlenceyle çarpılıyor. Ellerini masanın üzerinde kavuşturup öne doğru eğiliyor ve Laura'nın duyacağından emin olduğu yüksek bir fısıltıyla konuşuyor. "Kardeşime de söylediğim gibi, tahtakurularından kurtulmanın en iyi yolu tütsü kullanmaktır."

"Söylemiyorsun." Laura'nın sırtını bize dönerek hızla dikleşmesine gülmek için yanağımın içini ısıırıyorum.

"Evet. Saçmalık olduğunu söyledi ama bende işe yaradığını söyledim." Laura arkasını dönerken göğsünü iyice kaşıdığından emin oluyor, sonra kamyoncu kasketini çıkarıp silkeliyor.

Onun dehşetini hissedebiliyorum. Tanrım, gülmekten içim içimi yiyor ama poker suratımı korumayı başarıyorum. "Ödünç alabileceğin tütsülerim var."

"Bu harika olur. Paçuli mi? Paçuliden gerçekten nefret ederler." "Oh evet. Paçuli en iyisidir."

Laura'ya doğru bakar, ama Laura mutfağa açılan kapının arkasında kaybolmuştur. "Buralarda meraklılar, değil mi?" Knox bana mırıldanıyor.

"Bunu tekrar söyleyebilirsin." Masanın altındaki terliğimle onu dürtüyorum çünkü onun varlığına nasıl tepki vereceğimi bilemiyorum. "Neden buradasın?"

"Şey, aramayı denedim ama kimse cevap vermedi. Telefon aramaları ya da mesajlar." "Ah."

"Evet." Başka bir şey söylemiyor, sadece bekliyor.

Muşamba masanın üzerinde birinin oyulmuş baş harflerinin izini sürüyorum. "Sen ve ben tanıştıktan hemen sonra"- mutfağa bakıyorum ama Laura hâlâ saklanıyor, herkese "pis" öğle yemeği arkadaşımı anlattığına şüphe yok- "Telefonumu kaybettim. Numaramı saklamama izin vermediler, ben de yeni bir tane almak zorunda kaldım."

"Nat bundan bahsetmişti," diyor memnuniyetle. "Ben de Nat'ten bana numaranı vermesini istedim."

Yavaşça başımı sallıyorum. "Biliyorum. Onun yerine bana senin numaranı vermesini söyledim. Ama sonra kardeşin vefat etti ve ..." Omuz silktim. "Özür dilerim. Daha fazlasını söylemeli ya da bir şeyler

yapmalıydım ama bu konuda iyi değilim."

"Her şey yolunda." Bana anlayışla bakıyor ve kendimi bir pislik gibi hissediyorum çünkü onun için benim için olduğundan daha zor olduğunu hayal ediyorum.

Ne kadar telaşlı olduğumu gizliyorum. "Yani evet... sadece garip bir zaman oldu." "Ta ki ..." Bana yönlendirici bir bakış attı.

"Evet." *Hamile kalana kadar.* Yine de söylemeden bırakıyoruz.

Yüzümü inceliyor ve sonra Luka Diner baskılı bardak altlıklarından birini alıp parmaklarının arasında ileri geri çeviriyor. O cevap veremeden Laura kahvelerimizi ve benim suyumunu getirdi. İkimiz de ama bir süre sonra elindekini yere bıraktığını fark ediyorum. Knox için yeni bir bardak altlığı. Bir dakika önce elinde olan artık yok.

Laura tekrar gittiğinde ona başımı sallıyorum. "Hatıra mı?"

Sanki ona iltifat etmişim gibi. Yavaşça gülümsüyor ve gözlerinde öyle bir sıcaklıkla bana bakıyor ki vajinam alev almış gibi hissediyorum. Yüce Tanrım, bu adam inanılmaz seksi. "Bunu fark ettin, değil mi?"

"Ne yaptığını fark ediyorum." Sonra yüzümün kızardığını hissettim çünkü kulağa inanılmaz derecede seksi geliyordu ve şimdi kalçalarımın arasını çizen sakalını düşünüyordum ve Tanrım, gerçekten buradan çıkıp saatlerce yüzüne binmek istiyordum. Nedense bugün inanılmaz derecede azmış durumdayım. Ama bunu yapamam. Sadece bacak bacak üstüne atıyorum ve kalçalarımı sıkıca birbirine kenetliyorum.

Knox bana sırtıttı. "Sende sevdiğim şeylerden biri de bu. I . . ."

Duraksayıp doğruldu, menüsünü inceliyordu ve Laura'nın yine yanıma geldiğini fark ettim. Lanet olsun, sanki hayatında hiç müşterisi olmamış da öyle geziniyor. Umarım Knox ona gelmiş geçmiş en boktan bahşişi verir. Menüye bir göz atıp kenara koyuyorum.

"Hazır mısınız?" diye soruyor, cıvıl cıvıl bir tavrıyla. "Krep," dedim.

Knox büyük bir kaşıma gösterisi yapıyor. Göğsünü, boynunu, sonra kolunu. Laura'ya doğru eğilerek, "Kızarmış tavuk bifteği iyi mi?" diye soruyor.

Yüzünde donuk bir gülümsemeyle, kurnazca ondan uzaklaşıyor. "Evet, harika. Gerçi bunu yapmak için yaklaşık yirmi kişi gerekecek. Tamam mı?"

"Bana uyar."

"Benim kreplerimi de onunkilerle birlikte getirebilirsin," diyorum menümü kaldırıp ona ters ters bakarak. İpucunu anlıyor, menüleri alıyor ve mutfağa geri dönüyor.

Knox tekrar bana baktı. "Sence bir dakikadan daha uzun süre ortalıkta olmayacak mı?"

"Parmaklar çapraz," diyorum ve eşlik eden hareketi yapıyorum.

Uzun bir süre beni inceledi. "Öyle görünmüyorsun, biliyorsun."

Bunu tam olarak nasıl karşılayacağımdan emin değilim. Bir yandan, ne kadar hamile olduğumu ağzından kaçırmadığı için minnettarım. Diğer yandan, bir gecede karnımda bir plaj topu büyüteceğimi mi düşünüyor? Kesinlikle hayır.

"Açıklamak mı?"

Omuz silkiyor ve sandalyesinde arkasına yaslanıp cennet sakalını kaşıyor. Tanrım, onu hareket ederken izlemek çok tahrik edici. "Bilmiyorum. Bir şeylerin farklı görüneceğini düşünmüştüm, anlıyor musun? Sanki bana kesin bir şey söyleyecekmiş gibi, evet, işte orada. Ama her şey aynı görünüyor." Ağzı birazcık titriyor. "Her zamanki gibi seksisin."

"Evet," diyorum yarım yamalak. "Ama bir süre görsel bir şey olmayacak. Burada hâlâ erken aşamalarda'yız." Laura duymasın diye sesimi alçak tutuyorum. "Sahip olduğum tek belirti ... şey, büyük bir belirti değil."

"Peki emin misin?" Rahat tavrı gitmiş, yerini tuhaf bir gerginlik almıştı. İki eliyle bardağını kavriyor ama koltuğunun ucunda oturduğuna yemin edebilirim.

"Bu hafta doktoruma gittim. Eminim. Doğum tarihim ve her şeyim belli."

Elleri kahve fincanını sıkıca kavriyor ve midemde bir bulantı hissediyorum. Benden ondan kurtulmamı isteyecek, fark ediyorum. Mutlu değil. Bana bağırarak ya da hayatını mahvettiğim için söylenecek ya da-

"Evlen benimle," diyor Knox sessizce.

Ellerini incelemekten başımı kaldırdım, şaşırmıştım. "Um, ne?"

"Çocuğumuzun hayatında iki ebeveyn olmadan büyümesini istemiyorum. Seninle evlenmeme izin ver."

Evlenmek mi? Yine mi? On sekiz yaşında ve aptal olduğum zamanlardaki ilk kocamı ve ne kadar mutsuz olduğumu düşünüyorum. Hayır, teşekkürler. "Pas."

Kaşları aşağı iniyor ve yüzünde sert bir ifade beliriyor. "O zaman bu sadece nafaka için bir teklif mi?"

Sinirli bir şekilde burnumun kenarını çimdikliyorum. "Böyle düşünüyorsun, değil mi? Sorun değil, oraya nasıl geldiğini görebiliyorum. Tamam, izin ver

Şunu açıklığa kavuşturalım. Çocuk nafakası istemiyorum. Senden hiçbir şey istemiyorum.

Aslında, eğer kendinizi daha iyi hissedecekseniz, sizi her türlü ebeveyn sorumluluğundan muaf tutan bazı evraklar imzalayabiliriz. Doğum belgesine senin adını yazmak zorunda değilim. Seni bundan kurtarmak için ne gerekiyorsa yaparım. Ben yapmadım.

sana çiçek gönderdim çünkü gelip cüzdanını açmanı istedim. Bunu gönderdim çünkü bilmen gerektiğini hissettim." Suyumu elime aldım ve bir yudum aldım. "Artık biliyorsun. Tebrik ederim. Artık eve gidebilirsin."

Bana bakıyor. Gerçekten, gerçekten bana bakıyor. O kadar uzun süre sessiz kaldı ki bir daha konuşacak mı diye merak ettim ama sonunda konuştu. "Bu çocuk nafakası için bir teklif değil."

"Hayır. Bunu sağlamak için neye ihtiyacınız varsa seve seve imzalarım."

"Para umurumda değil Lexi. Çocuğumuzun bir piç olarak büyümesini istemiyorum. Bir an bile utanç duymasını istemiyorum." O

kimsenin konuşmamızı dinlemediğinden emin olmak için etrafına bakar ve eğilir. "Ya da o. Ya da bebek hangi cinsiyette doğarsa doğsun ya da hangi cinsiyeti seçerse seçsin. Ne olduğu umurumda değil. Sadece onun bizim çocuğumuz olduğunu biliyorum ve her şeye sahip olmasını istiyorum. Buna iki ebeveyn de dahil."

"Bu çok tatlı," diyorum ona usulca. Gerçekten de öyle. Gerçekten öyle. Çabalıyor, bunun için ona kredi vereceğim. "Ama teklifin için minnettar olsam da kendimi birine ya da herhangi bir şeye bağlamaya hazır değilim. Aramızdaki bir evlilik bebek için en iyisi olabilir ama benim için en iyisi olduğunu düşünmüyorum. Ve

"İsimler konusunda sıkışırsanız her zaman tireleme yapabileceğimiz gerçeğini göz ardı ediyorsunuz." Suyumdan bir yudum alıyorum.

Çenesi sıkılır, ağzı sertleşir. "Yanlış bir şey mi yaptım? Seks kötü müydü?"

Hemen suyum boğazıma kaçtı. Tanrım. Bir kızı hazırlamamaktan bahsediyoruz. "Hayır, iyiydi."

"O zaman neden beni görmezden geldin? Birlikte geçirdiğimiz gece hoşuma gitti." Yüzündeki ifade gergin, tüm alaycılık gitmiş. Elleri sıkı bir şekilde

kahve fincanı tekrar. "Seni daha iyi tanımak istedim. Ama mesajlarıma cevap vermeyince seni kızdıracak bir şey yapmışım gibi hissettim ama ne olduğunu bilmiyordum. Sonra da zaten bir erkek arkadaşın olup olmadığını merak ettim. Durum bu mu?"

Başımı sallıyorum, kendi kahve fincanımla oynuyorum. "Erkek arkadaşım yok. Hayır seksle ilgili sorunlar. Sadece ben varım." Ona bakıyorum. "Sana sorunun sende değil, bende olduğunu söylesem bana inanır mısın?"

"Kabul etmeliyim ki kulağa sahte geliyor."

"Haksız değilsin." Kahvemi koklamak istiyorum, çünkü zaten canım kafein çekiyor, ama yapamam. Koklamayacağım. Onun yerine suyumı alıp yudumluyorum, her tatsız lokmadan nefret ederek. "Gerçekten sabit bir şey aramıyorum. Bir zamanlar vardı. Hoşuma gitmemiştir."

"O başka biriydi," diyor kendinden emin bir şekilde. "Ben farklıyım. Senin ve çocuğumun yanında olmak istiyorum."

"Evet, sen zorladıkça ben daha az istiyorum," diye karşılık veriyorum ona.

Knox kaskatı kesiliyor, yüzünde saf bir ihanet ve incinmişlik ifadesi var. "Bebek mi?"

"Ne? Hayır, sen ve paran, ding-dong." Elimi karnıma götürdüm, zaten küçük parazite karşı garip bir şekilde korumacıydım. "Bunu saklayacağımı hemen anladım."

Masadan kalkar, yüzünde gök gürültüsünü andıran bir ifade vardır ve hışımla lokantadan çıkar.

Bu iyi gitti. Bana ya da ona "ding-dong" dememe ya da yardımını reddetmememe kızmış olabilir. Şu anda pek yardımcı olmadığımı itiraf etmeliyim. Kendimi biraz köşeye sıkışmış hissediyorum. Köşeye sıkıştığım da zorlanıyorum. Her iki durumda da, onu arayacağımı biliyorum.

Yakında özür dileyecek. Duygularını incitmek istememiştim.

Açıkkası hamileliğimi sonlandırma düşüncem karşısında bu kadar şiddetli davranmasına biraz şaşırdım. Çoğu erkek yan parçalarının gereksiz sorunlardan kurtulmasını istemez mi? Sanki ona tokat atmışım gibi davrandı. Belki de baba olmak istiyordur.

Knox, lokantadan hışımla çıktığı gibi, ağzını kararlı bir çizgiye oturtmuş bir şekilde geri döner. *Uh-oh*.

Suyumu yudumlarken masada karşıma tekrar oturmasını izliyorum. Biraz tedirgin ama sakin ve soğukkanlı kalmak için elinden geleni yapıyor gibi görünüyor. Acaba bu noktada sadece bir zigot olmasına rağmen bebeği benden almakla tehdit ettiği kısım burası mı? Hemen içten içe gerilir. Eğer bunu yapabileceğini düşünüyorsa, başına başka bir şey gelmiş demektir.

Knox neredeyse yoga yapacakmış gibi avuçlarını birleştiriyor ve bana sabırlı bir ifade veriyor. "Benimle çıkman için ne gerekiyor?"

Onunla çıkmak mı? Tüm bunlara rağmen bana kur mu yapmak istiyor? Anlamıyorum. "Şantaj mı?"

Aşağılanmak yerine düşünceli görünüyor. "Bu işe yarar mı?"
Omuz silkiyorum. Başka ne diyebilirim ki? *Evet, lütfen bana şantaj yap?* "Bu bir hayır değil." Gözleri kısıldı. "Nasıl olur da benimle çıkmazsın?"

Ben mi? İyi anlaştığımızı sanıyordum."

"Yaptık." Sakalını düşünmeden edemiyorum. "Ama şu anda çok gençsin ve kendini çok mecbur hissediyorsun."

"Çok mu mecbursun?"

"Evet. Benimle birlikte olmak isteseydin daha önce, bir bebek olduğunu öğrenmeden önce ortaya çıkardın."

Bana göz kırpmıyor. "Yani kardeşimin cenazesini atlayıp gelip sana çıkma teklifinde mi bulunmalıydım?"

İrkildim. Kahretsin, bunu unutmuşum. "Tamam, bu benim için berbattı. Bak, sen değil de bendim dediğimde ciddiye aldın. Sen yanlış bir şey yapmadın. Zaman çizelgelerimiz tam olarak örtüşmüyor, bunun farkındayım. Ama dinle Knox. Bu çocuk kendini adanmış iki ebeveyni hak ediyor, kafası çalışmayan iki pisliği değil." Sanki aynı fikirde olduğu bir argüman sunmamı bekliyormuş gibi bana dikkatli bir şekilde bakmaya devam edince devam ediyorum. "Biz çıkmıyoruz bile."

"Bu benim hatam değil. Seninle çıkmak istiyorum." "Hayır."

Yüzümdeki asık surat ifadesinden korkmuş gibi görünmüyor. "Sana iyi vakit geçiretebilirim."

Kahretsin, şimdi yine kalçalarımın arasındaki sakalını düşünüyorum. Bana iyi vakit geçiretebileceğini biliyorum. Asıl sorun bu değildi. Ama onu bir kol boyu uzakta tutmaya kararlıyım. "Kanıtla."

Sandalyesinde arkasına yaslanan Knox, kollarını göğsünde kavuşturup beni izliyor. "Akşam yemeği ve sinemaya ne dersin?"

Ugh. "Bu bana cehennem gibi geliyor."

Bu onu kıkırdatıyor. "Bana da öyle geliyor. Ne yapmak istiyorsun o zaman?"

Ne yapmak istiyorum? Hormonlarım onun ağzını tekrar kalçalarımın arasında istiyor. Beynim kaçmam için bağılıyor, çok uzağa kaçmam için çünkü ben ve

ilişkiler yürümüyor. Kafam karıştı. Bir yanımda kendimi onun kucağına atmak ve kollarımı ona dolamak istiyor ama Laura'nın mutfaktan dışarı bakıp bizi gözetlediğini görüyorum.

Ve Keith'i düşünüyorum. *Ugh. Ben ne istiyorum? Yalnız kalmak istiyorum*, sanırım. Suyumu bırakıp ayağa kalkıyorum ve Knox'a en tatlı gülümsememi veriyorum. "Sen bir şey düşünüyorsun. Pantolonuma girmek isteyen sensin. Sana tüm cevapları verirsem, işini çok kolaylaştırmış olurum."

Bana attığı bakış düpedüz yırtıcı. "Yani bunun bir meydan okuma olmasını mı istiyorsun? Oyun başlasın, bebeğim."

Ondan beş yaş büyük olduğum için bana "bebeğim" diyemeyeceğinden eminim. Bunu duyunca meme uçlarımın dikleştiğinden de eminim. Tanrım, başım çok büyük belada.

OceanofPDF.com

Bölüm 9

Lexi

Şu an çok sarsıldım.

Stüdyoma geri dönüp müziği açıyorum, ayakkabılarımı çıkarıyorum ve yoga için birkaç ısınma pozuna girmeye başlıyorum. Burada benden başka kimse yok ama zihnimi boşaltmam gerekiyor. Ne yazık ki, ne kadar asanadan geçersen geçeyim, zihnim çöp ve endişeyle dolu.

Sanki yeniden on sekiz yaşındaymışım, erkek arkadaşım ile evlenmekten başka seçeneğim yokmuş gibi evimden zorla çıkarılıyormuşum gibi hissediyorum. Sertliğimi düşünüyorum, Bizi yatarken yakalayan dindar ebeveynler. Ne kadar şaşırmış ve dehşete düşmüşlerdi.

ve küçük kız kardeşimi yoldan çıkarma korkusuyla orada kalamayacağımı anlattım. Erkek arkadaşım Jonas benden beş yaş büyüktü ve aktif görev için orduya gönderilmek üzereydi. Evlenmemizi teklif etmişti ve o sırada bir işim bile olmadığı için bu benim tek seçeneğim gibi görünüyordu. Onunla evlendim, onunla birlikte ülkenin öbür ucuna, Teksas'a taşındım ve bir yıl boyunca üç konutlarında yaşadım. İkimiz için de berbat bir durumdu. Ailemden koptuktan sonra beni kontrol etmek istediğinden çok daha fazla kontrol etmek istiyordu. Yılın sonunda, birisi lavaboya yanlış bir tabak koysa birbirimizi öldürmeye hazırдық. Korkunçtu ve ona bu kadar bağımlı olmaktan nefret ediyordum.

Bir ay içinde boşanma davası açtım ve iki fast-food işinde çalışırken bir arkadaşımın kanepesinde yaşadım. O sırada iki şeyi keşfettim: İnsanları pek sevmem ve yogayı gerçekten çok severim. Arkadaşım sporla çok ilgiliydi ve bir yoga dersini iptal edemediğinde

kaydoldu, yerini kaybetmemek için onun yerine beni gönderdi. Bana verdiği huzuru, kaslarımı esnetme zorluğunu ve insanların inleyip sızlanmasına rağmen öğretmenin onları daha çok çalışmaya itmesini çok sevdim. Birkaç ay içinde öğretmenlik sertifikası aldım, bir süre popüler bir stüdyoda çıraklık yaptım ve birkaç yıl sonra Luka'ya taşındım çünkü ultra ucuz kira ile kendi stüdyomu kurabilirdim.

Tabii ki iş yürütme konusunda pek iyi değilim. İnsanlara karşı çok geveze olmayı gerektiriyor ve ben de insan ilişkilerinde iyi değilim. Tuttuğumdan daha fazla müşteriyi kaçırıyorum. Ama kendim gibi biri olmayı seviyorum. Bir amire hesap vermek zorunda olmamayı seviyorum. Nerede olduğumu, paramı neye harcadığımı ve ona yemek hazırlayıp hazırlamadığımı bilmek isteyen bir kocaya ya da erkek arkadaşına hesap vermek zorunda olmamayı gerçekten seviyorum. Siktir et. Yani bekar olmak

Bazen yalnız olsam da bunu başka bir Jonas'a değişmezdim.

Jonas, onunla evlendiğimde Knox'un şu anda olduğu yaşlardaydı. Tanrım. Gece ve gündüz gibiler, tabii ki. Jonas'la tanıştığımda bile ot içen bir çocuktuk ve orduda olması da bunu değiştirmede. Parayı sadece esrar alışkanlığını azalttığı zaman önemserdi ve ben market alışverişi ve araba gibi şeyleri sevdiğim için genellikle para yüzünden çatışırdık.

Knox öyle görünmüyor mu? Şimdilik öyle. Ama onu o kadar iyi tanımıyorum. Onu evlenecek kadar iyi tanımadığıma eminim. Düşünmeden evlenme olayını zaten bir kez yaptım. Tekrar yapmaya hazır değilim.

Yere uzanıp bacak bacak üstüne atarak lotus pozu alıyorum, ellerimi dizlerimin üzerine koyup gözlerimi kapatarak düşünüyorum. Keşke konuşabileceğim biri olsaydı. En iyi arkadaşım Nat'i aramak istiyorum ama son zamanlarda aşk sorunlarımla onu rahatsız ettiğim için kendimi kötü hissediyorum. Clay ile o kadar mutlu ki onu üzmemekten nefret ediyorum.

Ve tamam, geçen hafta sonu JP'ye kaçtığı ve kimseyi davet etmediği için biraz kırgınım. Anlıyorum. Anlıyorum. Evlenmek istiyordu ve büyük bir düğün istemiyordu çünkü o zaman babasını davet etmek zorunda kalacaktı ve Clay ile babası pek anlaşamıyorlardı. Bana diğer Price kardeşlerin de gitmediğini söyledi. Sadece o, Clay ve Adalet. Mantıklı. Ama en iyi arkadaşını araya sıkıştırılmaz mıydı? Bir şekilde?

Ayrıca, Knox'la yattığımı hâlâ bilmiyor. Bu konuyu nasıl açacağımı bilemiyorum, o yüzden hiç açmadım. Ayrıca, Natalie şu anda o kadar aşık ki bana Knox'la evlenmemi ve ondan çocuk yapmamı söyleyebilir.

(ha). Bana arabasını anahtarlamamı söyleyecek ve hayattan nefret etmesini sağlayacak tuzlu bir arkadaş'a ihtiyacım var. Ama bu da pek doğru görünmüyor.

Knox'a kızgın değilim. Duygularımı analiz etmeye çalışırsam, aslında ortaya çıkıp günü kurtarmaya çalışması gururumu okşuyor. Çok hoş. Yanlış ve aptalca ama tatlı.

Geri dönecek mi merak ediyorum.

Neden umursadığımı merak ediyorum. Umursamamalıyım ama umursuyorum.

Knox

Romantizm mi istiyor? Onu kazanmak için çalışmamı mı istiyor? Dediğim gibi, meydan okumayı severim ama kazanabileceğim durumları da severim. Lexi'nin normal yollarla kazanılabileceğinden emin değilim. Onun kalbini kim kazanırsa kazansın, kutunun dışında düşünmek zorunda kalacak. Ve ben o adam olmaya kararlı olduğum için, bu da A oyunumu getirmem gerektiği anlamına geliyor.

Dandik motel odamda otururken seçeneklerimi değerlendiriyorum. Tavan alçak ve sarkık, yatak bir polis raporunda olması gerektiği gibi görünüyor ve ben

Banyoda siyah küf olduğundan oldukça eminim. Ama burası Luka'daki tek motel, kimsenin umursamayacağı kadar az nüfus var, o yüzden buradayım. Lexi yanımda olmadan gitmiyorum. Ve büyürken, daha kötü yerlerde uyudum. Annemle geçirdiğim hafta sonlarını hatırlıyorum.

Benimle zaman geçirirdi ve ben saatlerce, bazen tam bir gün bozuk arabasında beklerken o uyuşturucu almak için çatlak evlerine koşardı. Hasta olduğum ve eve gitmek istediğim için onu bir parti evinden çıkarmak zorunda kaldığımı hatırlıyorum. Evinin sarhoş arkadaşlarıyla dolu olduğunu ve banyo lavabosunun kırık iğnelerle dolu olduğunu hatırlıyorum.

Biraz küfle başa çıkabilirim.

Odadaki tek sandalyeye oturdum, ayaklarımı pencere kenarına uzattım ve Boş çakıllı otoparka bakıyorum, odamı havalandırmak için pencereyi açıyorum. Annemi düşünmem ne garip. Yıllardır onu düşünmemiştim. Beni babam büyüttü sayılır. Sanırım ilk birkaç yıl annemle birlikteydim, bağımlılığı çok kötüleşmeden önce. Uyuşturucu için paraya ihtiyacı olana kadar babama benden bahsetmemiş. O zamanlar çok gençtim. O zamanlar belki beş ya da altı yaşındaydım ama onunla tanıştığım günü hala hatırlıyorum.

Bana baktı, gurur yerine yorgunluk vardı. "Evet," dedi. "İşte benim çocuğum."

Ondan sonra hafta içi babamda, hafta sonları da annemde kalmaya başladım. Sonra hafta sonları daha seyrekleşti ve her gittiğimde daha da kötüleşti. Bir noktada, annem elektriği olmayan bir evde altı kişiyle birlikte yaşıyordu. Gecekonduya yaşadıklarını anlamam uzun zamanımı aldı. Her ne olursa olsun, annem beni kendi tarzında sevse de berbat bir haldeydi.

Ama sanırım "piç" kelimesine karşı duyduğum derin tiksinti için ona teşekkür etmeliyim. İlk ne zaman duymaya başladım bilmiyorum. Muhtemelen arkadaşlarından birinden. Gülüşürler ve Mary'den -ki Mary'nin adı bu değildi- piçinin kendilerine bir içki getirmesini ya da köşedeki bakkala onlar için koşmasını isterlerdi.

Annem onları hiç düzeltmedi. Bana öyle dememelerini hiç söylemedi. Ben de söylemedim.

İlk başta bunun bir hakaret olduğunu biliyordum. Sadece babamın bunu hiç söylemediğini ve hepimizin farklı anneleri olmasına rağmen bana, Gage'e ya da Seth'e hiç söylemediğini fark ettim. Bu kelimeyi sadece evde ya da okulda duydum.

Price'ların çocuklarından biri, yasal olanlardan biri değil. "Piç" kelimesi yüzünden bir sürü kişinin burnunu kanatmıştı.

Ve şimdi buradayım, bir yetişkinim ve çocuğum da bir piç olacak. Kahretsin, bundan nefret ediyorum. Bunu önlemek için her şeyi yaparım. Çocukken yaşadığım acıların bir zerresini bile onun yaşamasını istemiyorum.

Lexi'nin onlar için iyi olacağını görmesini sağlamalıyım. Harika bir baba olabileceğini. Onun için de orada olabileceğini. Annemle babamın sonunda olduğu gibi, bu işte düşman olmak zorunda olmadığımızı. Önce çocuğumuzu düşünmemiz gerektiğini. Ve bana bir şans vermesini istiyorum. Onunla geçirdiğim o geceyi çok sevdim.

Onunla daha çok gece geçirmek istiyorum. Hepsini istiyorum.

Bu yüzden gerçekten iyi bir plan yapmalıyım. Pencereden dışarı bakarken çenemi ovuşturup düşünüyorum. Lexi tuhaf biri. Anladığım kadarıyla paradan etkilenmiyor. Alaycı bir mizah anlayışı var. Çalışların arasına saklanıp çocukları korkutmayı seviyor. Bunu düşününce ağızım eğlenceyle seğiriyor. Belki de onu buralarda benzer bir şeye davet etmeliyim.

Telefonumu açıp bölgedeki en yakın kostüm mağazasını arıyorum, aklımda bir fikir oluşuyor.

OceanofPDF.com

Bölüm 10

Knox

Ertesi gün yanımda bir çantayla Lexi'nin stüdyosuna gittim. Küçük bir sınıfta ders veriyor, minderlerde sadece iki kişi var. İçeri girdiğimde bakışları bana kayıyor, ama kapının yanındaki bir sandalyeye oturup bitirmesini bekliyorum. Beni görmezden geliyor, ellerini göğüslerinin arasında birleştiriyor ve müşterilerine bir bacağı dikkatlice nasıl kaldıracaklarını ve katlayacaklarını öğretiyor.

flamingo gibi. Yoga olayını pek anlamıyorum ama bunu yaparken zarif görüldüğünü kabul etmeliyim. Bu pozdan sonra, başka bir poza geçiyorlar,

Yerde yatıyor, bacaklarını açmış ve minderlerden birine uzanıp bu hareketi kendim yapıp yapamayacağımı görmek istiyorum. Muhtemelen yapamazsın. En azından kot pantolonla olmaz.

Sonunda, sırt üstü yatmaya benzeyen bir poza geçiyorlar ve on dakika boyunca öyle kalıyorlar. Biraz çılgınca. Lexi'ye sırt üstü yatıp nefes almalarını söylemesi için mi para ödüyorlar? Bunu kimse yapamaz mı? Ama sanırım bu boku gösterecek kişi ben değilim. Eğer parasını böyle kazanıyorsa, ne mutlu ona.

Ama sonra ders bitiyor ve bayanlar ayakkabılarını giyip dışarı çıkıyorlar ve sonra sadece ben ve Lexi kalıyoruz. Hafif terli, üstü başı dağınık Lexi, spor sutyeni ve dar taytıyla küçük, gergin vücudunun her santimini gösteriyor. Şimdi yoganın cazibesini anlıyorum. Boynunu ve yüzünü hafifçe kurularak yanıma geliyor. "Tekrar merhaba. Döndün mü?"

"Vazgeçmeli miydim?" Ayağa kalkarak sordum. "Senin gibi zor bir adamdan hoşlandığımı duydum."

Ağızına isteksiz bir gülümseme yerleşiyor. "Bu tür şeyler hakkında yanılmıyorsun. Ama cidden Knox, bunu yapmak zorunda değilsin-"

"Sus, seninle nasıl aşk yaşayacağımı bulmaya çalışıyorum." Bir kara kaş yukarı kalkıyor. "Oh?"

"Evet. Seni neyin harekete geçirdiğini anlamaya çalışıyorum. Benim için mesele sadece bebek değil. Bunu öğrenmeden önce bile seninle daha fazla zaman geçirmek istiyordum."

Ağız isteksiz bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Büyüleyici kişiliğime doyamadığın için mi?" Sesi donuk. "Yaşama sevincime mi?"

"Onun gibi bir şey." Ona meydan okuyan bir bakış attım ve yanımdaki çantayı işaret ettim. "Ben de eve gidip oturdum ve seni benimle bir akşam geçirmeye ikna edebilecek şeyin ne olduğunu bulmaya çalıştım. İnsanlardan nefret eden bir kız ne yapmak ister diye düşündüm. Ve aklıma bu geldi." Çantayı açtım ve ona uzattım.

İlk parçayı çıkardı. "Palyaço maskeleri mi?"

"Bir sokak köşesinde durup çocukları korkuturuz diye düşündüm. Eğer seni tahrik edecekse bir kanalizasyona bile tırmanabilirim."

"Gençleri bu şekilde dehşete düşürme düşüncesi beni ıslatsa da, bunun yasadışı olduğundan da eminim, ne yazık ki." Lexi isteksizce maskeyi geri veriyor. "Yine de söylemeliyim ki, insanlara kulrofobi yaşatmak yapılacaklar listemde oldukça üst sıralarda yer alıyor."

"Böyle bir şey olabileceğini düşünmüştüm. Tamam o zaman. Palyaço değil." Bir an düşünür gibi yaptım. "Günün geri kalanı için stüdyonuzdaki tüm kontenjanları doldursam nasıl olur? Sadece sen ve ben oluruz."

"Mm-hmm. Tüm slotlarımı satın alırsanız işimi tam olarak nasıl büyütebilirim?"

"İşinizi büyültmeye mi çalışıyorsunuz?"

İşaret parmağıyla başparmağını birbirine sıkıştırıyor. "Ufacık bir şey. Yani, şu anda sınıfa girmek için kapımı kırmaya çalışan birini görmüyorsun, değil mi?"

Ben görmedim. Aslında, her iki gelişimde de stüdyosu oldukça boştu. Lexi gibi sosyalleşmeyi pek sevmeyen birinin neden öğretmenlik gibi insan odaklı bir iş yaptığını merak ediyordum ama Belki de anlamadığım bir şey vardır. "Tamam, yani ders satın almaya hayır."

"Bu bir hayır," diye kabul ediyor.

"Ya senin için için reklam alırsam?" "O zaman ben saklanan bir kadın mıyım?"

Bu kötü bir şey mi? Sormak istiyorum ama ifadesinden dikkatini çekmek için yüzüne doğru sallanan birkaç dolardan daha fazlasına ihtiyacı olduğunu anlayabiliyorum. Bu yönünü seviyorum. Eğer rüşvet vermesi kolay olsaydı, onu satın alırdım.

. . . ama yine de, eğer rüşvet vermesi kolay olsaydı, zaten benim tipim olmazdı.

"Beni büyük silahları çıkarmaya zorluyorsun," diyorum ona, çünkü memnun edilmesi zor biri olabileceğini tahmin etmiştim. Bir adım ötesini düşündüm.

"Oh?" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Devam et."

Meraklı olduğunu söyleyebilirim. Gözlerindeki parıltıdan belli oluyor. Cüzdanımı dikkatlice çıkarıp bir kâğıt parçasını açarak büyük bir gösteri yapıyorum ve sonra ona uzatıyorum.

"Nedir bu?" Kâğıdı aldı ve bana bakarak taradı. "Perili bir ev için biletler."

Yüzü aydınlanıyor ve gözlerindeki zevki görmek içime bir yumruk gibi iniyor, o kadar güçlü ki. Bana her gün böyle bakmasını sağlamak için ne yapmam gerektiğinden emin değilim ama yapacağım. Lexi Brandon'ın gerçekten mutlu olmasından daha güzel bir şey olamaz.

"Perili bir ev mi? Gerçek bir tane mi?"

Sonra sıçıp batırdığımı fark ettim. *Kahretsin*. "Biri için yaptıklarından biri Cadılar Bayramı," diyorum yalan söylemek istemeyerek. Bunun yanlış cevap olduğunu şimdiden söyleyebilirim.

"Oh." Gözlerindeki heyecan kayboluyor ve kâğıdı tekrar katlıyor. "En azından kendilerini testere eylemine adanmışlar mı? Eğer biri çok korktuğu için samanlıkta altına işeyecekse, ben varım."

Ama onu öğreniyorum ve aklındakinin tam olarak bu olmadığını biliyorum. "Gerçek bir tanesine gitmek ister misin?"

Lexi'nin ifadesi biraz daha temkinli bir hal alıyor. "Tüm sırlarımı açıklayamam, delikanlı." Katlanmış kâğıdı bana geri verdi ve sonra kışını sallayarak uzaklaşıyor. Stüdyonun ön tarafındaki yoga matına geçiyor ve sanki ben orada değilmişim gibi esneme hareketleri yapmaya başlıyor. Burada olduğumun farkında olduğunu biliyorum çünkü esneme hareketleri kesinlikle cinsel bir nitelik kazanıyor. Ben izlerken, o

Bana sırtını dönüyor, öne doğru eğiliyor ve avuçlarını ayaklarının yanına yere koyuyor. O muhteşem kışını havaya kaldırıp benimle alay ediyor.

Şimdi adil oynamıyor. Pekala o zaman. Eğer böyle oynamak istiyorsa, oyuna devam.

Sırıtarak poposuna salyalarım akarak son bir kez bakıyorum ve sonra yeni planımı oluşturmak için dışarı çıkıyorum.

Lexi

Esname hareketlerimi bitirmeden önce Knox'un gitmesini bekliyorum. Tüm vücudum onun varlığının farkındalığıyla zonkluyor, hatta kamyonu Otoparkta. Benimle çıkmak istiyor. Bebek yüzünden bana para saçmak istemiyor. Benimle ilgileniyor.

İkiye bölündüm. Bir yanım beni takip ettiği ve nelerden hoşlandığım konusunda kafa yorduğu için içten içe heyecanlanıyor. Ben buna alışık değilim. Geçmişte çıktığım erkeklerin çoğu beni değiştirmeye ya da kendi zevklerine göre şekillendirmeye çalışırdı. Gelecekteki bir randevuda biraz daha "parlak" bir şey giyip giymeyeceğimi ya da daha fazla gülümseyip gülümsemeyeceğimi soran kaç erkekle çıktığımı sayamam. Her iki yorum da ilişkiyi hemen bitirdi.

Knox farklı bir şey ve bir yanım bundan iyi bir şey çıkmayacağından endişeleniyor. İlişkiler konusunda iyi değilim. Erkek seçme konusunda berbatım. Keith'e bak. Eski sevgilim Jonas'a bak. Bu adamlarda yanlış olan her neyse, bir şekilde onu kendime çağırıyorum. Knox'un içinde bir yerlerde gizli bir kötülük olacağından endişeleniyorum ve henüz onu ortaya çıkaramadım. Şimdiye kadar tam olarak neyse o gibi görünüyor... benimle aynı hınzır mizah anlayışına sahip, dikkatli, keskin gözlü bir adam.

Tanrım, lütfen sadece bu olsun. Doğrulurken karnıma dokunuyorum. Bebeğimin iyi bir babası olsun. Harika, acı verici bir şekilde fantastik olan ve çılgın, aşırı sahiplenici bir deli olmayan bir adamla bir şansım olsun.

Stüdyonun kapısı gıcırdayarak açılıyor ve yüzümde nazlı bir gülümsemeyle dönüp Knox'a bu kadar çabuk döndüğü için biraz cehennem azabı çektirmeye hazır oluyorum. Sadece uzak kalamaz mıydı? Yeni bir şeyler sunmak için mi geri dönüyor? İtiraf etmeliyim ki, aklının bundan sonra nereye gideceğini görmek için sabırsızlanıyorum.

Ama bu Knox değil. İçeri giren kişi uzun boylu, temiz traşlı ve gsnde LUKA İTFAİYESİ yazan siyah bir gömlek giyiyor.

Hay sikeyim. Bu Keith. Hemen donup kalıyorum, yüzümdeki gülümseme kayboluyor. "Ne istiyorsun?"

"ncelikle, az önce giden adamın kim olduğunu bilmek istiyorum."

Bir şeyler düşünmeye çalışıyorum ama aklıma hiçbir şey gelmiyor. "Yatırımcı," diyorum uzun bir süre sonra, ne kadar aptalca bir yanıt olduğundan nefret ederek. "Bir zincir açmayı düşünüyor ve ona satış yapıp yapmayacağımı görmek istedi." Diz kyorum ve yerdeki renkli paspaslardan birini yuvarlamaya başladı. "Bunun seni neden ilgilendirdiğini anlamıyorum."

Keith ağır iş botlarını cilalı ahşap zeminime vurarak ilerliyor. "Yaptığın her şey beni ilgilendirir Lexi."

Bu beni sinirlendiriyor. Kalçalarımın zerine oturuyorum ve ona ters ters bakıyorum. "Hayır, yle değil. Biz ıkmıyoruz. Seninle alışmıyorum. Ortak değiliz. Biz-"

"Her şey," diye hırlıyor ve ses tonundaki öfke karşısında sessiz kalıyorum. Midem altüst oluyor. "Sana karşı sabırlı davranıyorum Lexi, çünkü biliyorum ki

ama şu anda çok net söylüyorum. Sen bana aitsin. Anladın mı? Eğer o adamla takılıyorsan, nasıl devam etmek istediğini iyi düşünmelisin."

Dehşet içinde ona bakıyorum. Bu bir . . . bu bir tehdit mi? "Ben sana ait değilim-" "Beni test etme Lexi. Kızgın olsam hoşuna gitmezdi." Onun ifadesi öfkeliydi ve bu içime soğuk bir ürperti gönderdi. "O adamın iş ortağı olup olmaması umurumda değil. Ona nasıl baktığını gördüm. onu."

"Beni mi gzetliyordun?"

Bu soruyu duymazdan gelerek kasaya doğru ilerliyor ve tezgâhın ucunda duran küçük taş Buda'yı eline alıyor. "Seni izliyorum çünkü sen benimsin," diyor aynı küstah ses tonuyla. "Ve açıkçası gördüklerimden hoşlanmıyorum. Bence beni kandırıyorsun ve o adama onunla ilgilendiğini dşndryorsun, oysa tek istediğin onun cüzdanı, böylece senin şu boktan dans stdyona biraz para yatırabilir. Haksız mıyım?"

"Hayır," diyorum açıkça. "Bunların hepsi yanlış, sik suratlı.

Ondan hoşlanmıyorum." "Ona gülümsediğini gördüm." enesi sıkıştı.

"Buna bir yabancıya dostça davranmak deniyor. Bir ara denemelisin. Etkili olduğunu duydum."

Taş Buda'yı duvara fırlatıyor ve alçıpana çarparak bir delik açıyor ve silah sesi gibi bir ses çıkarıyor. İçgüdüsel olarak irkiliyorum, kollarım başıma dolanıyor. "Bana yalan söyleme Lexi! Onunla yemeğe gittiğini biliyorum."

Ağzım kuruyor ve kıpırdamadan duruyorum, tam şu anda kolumu tutsa ne yapacağını hayal etmemeye çalışıyorum. "Yalan söylemiyorum," diyorum yavaşça. *Beni sattığın için teşekkürler, Laura.* "Ve senin öfken korkunç. Sakinleşmen gerek."

Ona ne kadar korktuğumu gösteremem. Beni korkuttuğu için nasıl gözyaşlarına boğulmak üzere olduğumu.

"Öyle miyim? Çünkü ben sadece kadınına göz kulak olan bir adam olduğumu sanıyordum. O diğer adama siktir olup gitmesini söyle, yoksa beni ciddi bir şey yapmaya zorlayacak. Anladın mı?"

"Bir yerlerde söndürebileceğin bir ateşin yok mu?" Ses tonumu kuru ve korkusuz tutarak soruyorum. "Ya da ağaçtan kurtaracak bir kedi yavrusu? Ya da bir çörek yemeliyim?" Tamam, bu daha çok polisler için ama her neyse. Sadece gitmesini istiyorum. *Lütfen, lütfen git.*

Keith uzun bir süre bana bakıyor, gözlerindeki çılgın bakış beni yerdeki yerime, kollarımdaki yarı yuvarlanmış paspasa sabitliyor. O yavaşça nefes verir. "Bak senin flörtün beni ne hale getirdi." Başını sallıyor ve içinden yarım bir kıkırdama geçiyor. "Sinirimi bozmaya çalışıyorsun, değil mi? Sen?"

"Ben gerçekten-"

Keith gülümseyerek, "Bir erkek sahiplenici davrandığında tahrik oluyorsun herhalde," diye devam ediyor.

"Hala hayır-"

Ama görünüşe göre öfke patlaması geldi ve geçti. Duvarda yumruk büyüklüğünde bir delik açılmış olan ve zavallı Buda'mın yerde iki parça halinde yattığı duvara doğru ilerliyor. Onu kaldırıyor ve kafasını yerine takmaya çalışıyor. "Yarın gelip duvarını tamir edeceğim."

"Yapmamayı tercih ederim," diyorum ve paspası göğsüme öyle bir bastırıyorum ki tenimde bir waffle izi bırakacağından endişeleniyorum. "Beni yalnız bırak Keith."

"Bir erkeği kızdırırsan böyle olur," diyor başını hafifçe sallayarak. Buda başını cebine koyuyor ve geri kalanını elinde tutuyor. "Bunu da senin için yapıştıracağım Lexi."

"Keith, lütfen. Sadece git buradan."

Bana bakmak için dönüyor ve sonra bana doğru adım atmaya başlıyor. Vücudumdaki tüm kasları kilitliyorum, omuzlarım kaskatı kesiliyor, bana dokunursa çılgılık atmaya başlayacağımdan korkuyorum. *Lütfen, Tanrım, lütfen yapma-*

Ama o sadece oturduğum yerin yanındaki kamburunun üzerine çömeliyor. "Lexi, kendimi kaybettığım için özür dilerim. Sana karşı bir şeyler hissettiğimi biliyorsun. Sadece kıskandım. Beni affediyor musun?"

"Hayır."

Kıkırdıyor ve saçlarıma dokunmak için uzanıyor. "Dalga geçiyorsun. İkimiz de bunu öylesine söylediğini biliyoruz." Kendimi geri çektiğimde gülümsemesi biraz gerginleşiyor ve ayağa kalkıp ıslık çalarak uzaklaşıyor. Kapıya doğru ilerliyor ve sonra Buda'yı tekrar havaya kaldırıyor. "Yarın öğleden sonra bunu düzeltmek için geri geleceğim. O zaman sen, ben ve bu işin nereye gittiği hakkında konuşmalıyız."

Titrek bir sesle "Bunun bir yere gittiği yok," diye sesleniyorum ama artık çok geç. Kapıdan çıkıp otoparka giriyor.

Duvarımdaki deliğe bakıyorum ve titrememeye çalışıyorum. Ben de başarısız oluyorum. Bu Keith'in şimdiye kadarki en şiddetli hali. Normalde sadece saldırgandır ve beni çok fazla izler. Bu sefer ... bu sefer beni gerçekten korkuttu.

Gittiğinden emin olmak için birkaç dakika bekledikten sonra kalkıp tezgahımdan anahtarlarımı ve çantamı alıyorum. Stüdyodan çıkıyorum ve kapıdaki GERİ DÖN tabelasını çeviriyorum. Arabama binip iki blok ötedeki polis karakoluna gidiyorum.

Çantamı tutarak derin bir nefes alıyorum ve yaşlı bir adamın oturduğu tezgâha yaklaşıyorum. "Size nasıl yardımcı olabilirim hanımefendi?"

"Taciz raporu doldurmam gerekiyor" dedim. "Ve maddi hasar." Adamın gür gri kaşları havaya kalktı. "Öyle mi?"

Başımı sallıyorum, yıkılmamak ve ağlamamak için elimden geleni yapıyorum. Ağlamaktan nefret ediyorum. Hem de çok nefret ederim. Bu bir zayıflık belirtisi ve ben zayıf olmayı reddediyorum. Ama gözyaşlarım gözlerimin hemen arkasında tehditkâr bir şekilde duruyor ve ortaya çıkıp beni çıldırtmak için doğru anı bekliyor. "Evet. Tanıdığım bir adam stüdyoma geldi ve duvarda bir delik açıp beni tehdit etti. Mümkünse ben de uzaklaştırma emri çıkartmak istiyorum."

Bir kalem alıyor ve bana tekrar bakıyor. "İsim?"

"Keith Lawrence."

Adam hemen kalemi bıraktı ve bana sabırsız bir bakış attı. "Sen Keith'in kız arkadaşısın, değil mi? Dans eden garip olan. Stüdyo mu?"

"Aslında bu yoga ve ben onun kız arkadaşı değilim."

"Aslında bugün erken saatlerde buradaydı. Seninle övünüyordu." Gözlerini bana dikti. "Bunun sadece bir sevgili kavgası olmadığına emin misin?"

Neden ne zaman Keith hakkında bir şeyler yapmalarını istemek için polis merkezine gitsem, onun çoktan gelip insanlarla konuştuğu hissine kapılıyorum? Bu kasabanın tüm itfaiyecilerin ve polislerin Polis arkadaştır, çünkü hepsi benim değil onun tarafını tutar. "Biz çıkmıyoruz. Bu bir sevgili kavgası değil. Beni taciz ediyor."

Bakışları spor sütyenimin ve taytımın üzerinde geziniyor. "Bu giyim tarzınla onu baştan çıkardığını mı düşünüyorsun?"

Aman Tanrım, pes ediyorum. Karakola her geldiğimde taşa tutuluyorum ve hakarete uğruyorum. Anahtarlarımı elimde sıkıyor ve kızgın, sinirli ve korkmuş bir şekilde ite kaka karakoldan çıkıyorum. Bu kez arabama bindiğimde gözyaşlarıma engel olamıyorum.

Ne yapacağımı bilmiyorum. Kalkıp burada inşa ettiğim her şeyi bırakayım mı? Yine ülkenin öbür ucuna mı taşınalım? O kadar param yok.

Ama burada nasıl kalabilirim? Keith'e karşı kimse bana yardım etmez. Kimse beni korumayacak.

Knox hariç tabii. Keith'e karşı bana yardım etmeye çalışacağını biliyorum ama bunu yaparsa kötü bir şey olacağından endişeleniyorum. Tüm polis gücünün yanlış adamın tarafında olması pek adil değil.

Kendimi çaresiz ve yalnız hissediyorum.

Knox

Ertesi gün aynı saatte, savaş planımı uygulamaya hazır bir şekilde ortaya çıktım.

Bir elimde çiçekler var -siyah güller, çünkü Lexi'nin siyahı sevdiğini biliyorum- diğer elimde de üzerinde otel rezervasyonu basılı bir zarf. Siyah bir tişört ve yırtık olmayan bir kot pantolon giyiyorum ve sakalımı bile biraz kestim. Diğer erkeklerin bir randevu için süsleneceği gibi, bu fazla bir şey değil, ama benim için

Çok. Lexi'yi etkilemek için buradayım. Etrafa saçtığım parayla değil, düşünceliliğimle. Sanırım bu sefer ne istediğini tam olarak anladım. Eğer yapamadıysam, tekrar deneyeceğim. Ondan ya da onun benim olduğu fikrinden vazgeçmiyorum.

Bunu görmesini sağlamak için biraz daha fazla çalışmam gerekecek.

Küçük yoga stüdyosuna girdiğimde bir şeylerin ters gittiğini hissediyorum. Bir duvarda yumruk büyüklüğünde bir delik olduğu gerçeğini gözden kaçırmak zor.

Stüdyo da boş ve garip, yatıştırıcı olması gereken müzik rahatlamaktan çok yankı yapıyor gibi görünüyor. Bugün mekanda belirgin bir şekilde tuhaf bir hava var ve resepsiyona yaklaştığımda Lexi'nin her zamanki vücudu saran egzersiz kıyafeti yerine bol eşofman pantolonunun üzerine uzun siyah bir tişört giydiğini gördüğümde bu daha da belirginleşiyor. Ben yaklaşırken bana aldırış etmiyor, tezgâhın arkasındaki tabureye oturmuş bir atletik giyim kataloğunu karıştırıyor.

Çiçekleri uzattım. "Tekrar merhaba."

Zar zor yukarı bakıyor. "Siyah güller. Çok orijinal. Vay canına."

Ses tonundan rahatsız olmadım. "Ölüleri getirmenin senin için bile biraz fazla Morticia Addams olacağını düşündüm. Ve evet, bence güller hoş bir dokunuş. Bu mekâna biraz cenaze havası katıyorlar."

Bu onun kafasını kaldırmasını sağladı. İsteksiz gülümsemesi ortaya çıkmaya başladı. "Ne büyük laflar. Etkilendim, köylü delikanlı."

Alaycı bir selam veriyorum. "Seni etkilemek için yaşıyorum."

"Öyle." Odak noktası değişiyor ve bir an için dükkânın dışındaki caddeye sertçe bakıyor. "Bir itfaiye aracı duyuyor musun?"

Başımı eğip dinliyorum. Elbette bir tane var ama uzakta. "Evet, ama yakın değil."

"Ama bu kesinlikle bir kamyon, değil mi?"

Şaşkınlıkla başımı sallayınca rahatlar gibi oldu. *Hah*. Tezgâhının, buraya en son geldiğim zamana kıyasla tuhaf bir şekilde çıplak göründüğünü fark ettim. Daha önce orada ne olduğunu hatırlamaya çalışarak beynimi zorluyorum. Ah, doğru, taştan bir Buda. Neredeyse cebime atacaktım çünkü ona ait bir şey istiyordum. "Buda'nız gitti," diye yorum yapıyorum.

"Verdiği havadan hoşlanmadım," diyor ve dikkatle kataloğuna geri dönüyor. "Gitmen gereken bir yer yok mu?"

"Evet, aslında benimle gelmek ister misin diye merak ediyordum. Yoğun bir gün olduğunu biliyorum ama kalabalığa karşı koyabilir misin diye merak ediyordum."

bir süreliğine çal."

Ağzı seğiriyor ve bana tekrar bakıyor. yüzünde meydan okuma. "Kazanan kişiliğim sayesinde buraya akın ettiklerini düşünmüyorsun değil mi?"

"Bence kazanıyor," diyorum göğsüme dokunarak. "Diğerleri bu kadar kültürlü zevklere sahip olmayabilir."

Lexi, "Bunu bir köylüden duymak hakaret sayılabilir," diye yanıtlıyor. "Ama kabul ediyorum."

Zarfı ona uzattım. "Senin için." Almadı.

"Nedir bu?"

Zarfı ona doğru salladım. "Seni etkilemek için bir şans daha tabii ki."

"Oooh." Zarfı alıyor ve açmadan kenarını burnunun altında gezdirerek kokluyormuş gibi yapıyor. "Kişiselleştirilmiş bir morg mu Tur mu? Mumyalamayı çok severim."

Sözleri bana Seth'i düşündürüyor, ama normalde hissettiğim acı yerine, sadece çığ bir sızı var. "Korkarım öyle bir şey değil."

Ne düşündüğüm yüzümden okunuyor olmalı çünkü ifadesi yumuşuyor. "Ben bir pisliğim. Bana siktirip gitmemi söylemekten çekinme. Bu yaptığım hiç hoş değildi."

"Bununla bir şey kastetmedin."

"Mizahımın çoğunun ürkütücü olduğunu itiraf etmeliyim."

"Tamamen siyah giyen bir kızıdan mı? Şok oldum." Başımı salladım ve masaya doğru eğildim. "Gerçi senin gibi biri nasıl oldu da Natalie Weston'la kanka oldu, bilmiyorum. O çok hırkalı ve kekli. İkiniz pek uyumlu görünmüyorsunuz."

"O da en az benim kadar yalnız ve bu şehirden kopuk." Lexi omuz silkiyor ve zarfı inceliyor, sonra açmadan bana geri veriyor.

"Ve muhtemelen bakmamalıyım bile, çünkü onu isteyebilirim ve o zaman seni geri çevirmek daha da zor olur."

Ve şimdi hayal kırıklığına uğradım. "Sorun bende mi?" Başını salladığında, zarfı ondan geri almadan önce değerlendiriyorum.

"Zamanlama mı?"

"Zamanlama pek iyi değil," diye itiraf ediyor ve gözlerinde oldukça üzgün bir ifade var. Aslında, bugün tüm bakışları biraz ... yenik. Bu benim Lexi'm gibi değil. Ne olduğundan emin değilim ama sanki bir şey tüm enerjisini emmiş gibi.

ve bu beni onu kazanmaya daha da kararlı yapıyor. Neyin yanlış gittiğini bilmek istiyorum ki düzeltebileyim.

"Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

"Hayır. Ben iyiyim." Ama gözlerinde normalde olduğu gibi yaramaz bir ışık yok ve bu beni endişelendiriyor.

"Tadilat yüzünden mi?" diye sordum. Çünkü duvardaki o deliğin orada olmasının bir sebebi olmalı.

Kaşları çatılıyor ve bana şaşkın bir bakış atıyor, sonra farkına varıyor. "Hayır, o değil. O bir kazaydı. Müşterilerimden biri yanlış bir adım attı ve duvara çarptı."

O kadar rahat söylüyor ki, acaba yalan söylediğini anladığımın farkında mı? Gözlerimin içine bakmaması ya da duvardaki noktaya bakmaması gibi. Bu konuda biraz fazla geveze.

Onu rahatsız eden her neyse, Lexi'nin bu konuda konuşmak istemediği ve onu yönlendirmeme izin vermeyeceği açık. Ateşi biraz yükseltme zamanı. "Yani rezervasyon yaptırmak istemiyorsun, öyle mi?"

"Rezervasyon mu?" Başı dikleşir.

"Evet. Fazla bir şey yapmıyorsan belki biraz uzaklaşmak istersin diye düşündüm. Eğer bu bir sorun olacaksa, yeniden planlamak zorunda kalabileceğin dersler için sana tazminat ödeyeceğim elbette."

Lexi yıkılmış görünüyor. "Her ne kadar şu anda buradan uzaklaşmak istesem de - ve Tanrım, ne kadar çok istediğimi tahmin bile edemezsin - gerçekten yapamam. Üzgünüm, Knox. Buraya gelip denemeye devam etmen gerçekten çok hoş, ama yapmamalıyım-"

"Rezervasyonların ne için olduğunu bile bilmiyorsun."

Yüzündeki hüznü ifade derinleştiriyor. "Bunun gerçekten bir önemi yok. Ben gidemem." "Eğer para bir faktörse-"

"Para her zaman bir faktördür, dostum."

"Dediğim gibi, derslerinden kazandığın paranın farkını telafi edebilirim. Sadece benimle biraz zaman geçirmeni istiyorum. Seni daha iyi tanımak istiyorum. Hamileliğin nasıl gittiği hakkında daha fazla şey duymak." Bu da doğru. Eğer benimle gelirse ve tek yapmak istediği sabah bulantılarını anlatmaksa ve dokunmakla ilgilenmiyorsa, onunla zaman geçirdiğim sürece benim için sorun olmaz. Bazı nedenlerden dolayı, Lexi ile ilgili olan sadece fiziksel değil - itiraf etmeliyim ki, fiziksel olan oldukça harika. Onun kişiliğini seviyorum. İçindeki o karanlık yaramazlığı, etrafındaki insanları sürekli rahatsız etmeye çalışmasını seviyorum. Bir bakıma,

O da benim gibi. İnsanların dikkat edip etmediğini görmek için bir şeyler çalar ve sabotaj yaparım. Lexi, düz sesi ve gotik tavrıyla dikkat etmelerini sağlıyor.

O mükemmel ve hayır cevabını kabul etmiyorum.

Yine tereddüt ediyor ama sonra başını sallayarak bir kez daha reddediyor. "Gerçekten yapamam, Knox. Özür dilerim. 'Sorun sende değil, bende' dediğimde gerçekten bunu kastediyorum."

Caydırılmayı reddediyorum. Zarfı düşünceli bir şekilde inceliyorum. "Eğer böyleyse, sanırım böyledir. Eski Pearson'ın sahibini arar, arkadaşımınla birlikte gelemeyeceğimizi söylerim."

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve masanın üzerinden uzanıp elimden zarfı aldı. "The Old Pearson? Eski Pearson mı? Galveston'daki mi?" Titreyen parmaklarıyla zarfı yırtarak açtı.

"Evet, işte bu." Hediyeimin böyle bir tepki alması beni gizliden gizliye heyecanlandırıyor. Ben de bu konuda pek bir şey bilmiyorum. Google'da "Teksas'taki en perili oteller" diye arattım ve oda sormaya başladım. "Dediğim gibi, uzaklaşmak isteyebileceğinizi düşündüm."

Basılı onayı zarftan çıkarıp tarıyor, sonra inliyor ve yarı yarıya taburesine çöküyor. "On dördüncü katın tamamını mı kiraladınız?"

"Sahibi bana en perili olanın bu olduğunu söyledi, evet."

"Evet, öyle. Kanlı Louise'in dolunaylarda ortaya çıktığı ve insanların hayalet çocukların koridorda bir aşağı bir yukarı hareket ettiğini duyduğu kat.

Gece." Bakışları üzerimde sabitleniyor. "Ürkütücülüğü dillere destandır."

"Korkarsam elimi tutacağına söz veriyor musun?" En flörtöz sesimi kullanarak söylüyorum. Hayaletler falan beni korkutmaz. Hayalet olsun olmasın, küçük kardeşim Seth'i tekrar görmek için her şeyimi verirdim. Ama Lexi'nin aklına bu geliyorsa, ben varım. Onu tekrar kollarıma almak için gereken buysa, Teksas'taki her ürkütücü yeri avlayacağım.

Ağzını kavislendiren gülümseme de aynı derecede flörtöz, aynı derecede hınzır. Bir an için tezgâhın üzerinden tekrar atlamaya ve bu sefer beni yakalamaya birkaç santim uzaktaymış gibi görünüyor. Bana attığı ateşli bakışlar o kadar çok şey vaat ediyor ki, kalbim beklentiyle çarpıyor.

Ve sonra aynı hızla gülümsemesi tekrar kayboluyor. Kağıda bakıyor ve sonra dikkatlice bir kez daha katlıyor. "Keşke yapabilseydim, Knox."

Sikeyim. "Bana sorunun ne olduğunu söyle Lexi. Yardım edebilirim."

"Hamile olmak dışında mı demek istiyorsun?" O kara kaşlardan biri kalkıyor. "Hiçbir sorun yok. Sadece zamanlama boktan. Yoksa gitmeyi çok isterdim."

Bu öyle bir cevapsızlık ki kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup inatçılığımın beni ele geçirmesine izin veriyorum. "Yani bana gerçekte neler olduğunu söylemeyecek misin? Belki de bu öğleden sonra sen yorulup bana neler olduğunu anlatana kadar buralarda takılırım."

Şaşkınlıktan yüzü soldu. Sarsılarak ayağa kalktı ve bana öyle bir dehşetle baktı ki şaşkına döndüm. Ona böyle bir korku aşılama için ne söyledim?

bir tepki mi? Ama yüzünü kaplayan dehşet aynı hızla kayboldu. "Biliyor musunuz? Fikrimi değiştirdim. Gideceğim. Ama bir şartla."

Ani teslimiyeti beni şüphelendirdi. "Adını söyle."

Çantasını kapıyor ve bana parlak bir gülümseme gönderiyor. "Hemen şimdi gidiyoruz."

"Hemen şimdi mi?" Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu düşünmeden edemiyorum.

Bir şeyler oluyor.

"Evet. Hadi gidelim." Anahtarlarını alıp kapıya doğru ilerliyor ve KAPALI tabelasını ters çeviriyor, sonra kapıyı açıp içinde duruyor ve stüdyodan çıkmamı bekliyor. "Hemen şimdi."

"Sen . . . dairene gidip kıyafet ya da başka bir şey almak ister misin? Hayalet avında ne giyilir bilmiyorum."

"Kim ne isterse. Hayaletler modayı eleştirmez."

"Hayaletlerden bahsetmiyordum Lexi. Pijama ya da kıyafet değişikliği istemiyor musun? Bilmiyorum, kızlar çantalarında ne getiriyorlarsa? Makyaj malzemesi? Tampon?"

Elini uzatıp yanağımı çimdikliyor. "Tanrım, çok tatlısın. Tampon yorumunu görmezden geleceğim. Beni hamile bıraktığını hatırlıyorsun, değil mi?"

Sonra yanaklarımın ısındığını hissediyorum, çünkü bu benim aptallığımdı. Stüdyodan çıkıp otoparka giriyorum, sonra dönüp onu bekliyorum. "Doğru. Bu aptalcaydı. Dürüst olmak gerekirse, hamile kaldığım ilk kadın sensin."

"Nedense bunu duyduğuma gülünç derecede sevindim," diyor sertçe ve kapıyı arkamdan kapatıyor.

Lexi

Bu aptalca olabilir ama umurumda değil. Bir hafta sonu uzaklaşmam lazım. Keith'in ıldıracağından eminim ama bir fırsat var ve ben onu değerlendireceğim.

Knox yine geldi diye gerilmiştim, Keith'in nasıl ıldıracağını ve duvarımda daha fazla delik açacağını hayal ediyordum ki itfaiye aracı hızla geçti. Hafta içi her gün görevde olduğu için onun üzerinde olduğunu biliyorum.

Bu, başka birinin kötü şansı sayesinde kısa bir süreliğine zgr olduğum anlamına geliyor. Yani Knox'un ortaya çıktığını, şahane göründüğünü ve perili bir otelde bir hafta sonunu burnumun dibinde salladığını bilmeyecek.

On dördüncü katın tamamı. Tanrım, adam bir kadına nasıl kur yapılacağını biliyor. Düşüncesi bile klotumu çıkarmaya yetiyor. İtfaiye aracı bir işaretti. Eğer Keith Knox'un burada olduğunu bilmeyecekse. kaçmak için mükemmel bir zaman. Keith son zamanlarda bunaltıcıydı, bu yüzden kafamı boşaltmak ve düşünmek için ihtiyacım olan fırsat bu.

Ve tamam, perili bir otel de var.

Ve, tamam ... yarın yokmuş gibi amcık yiyen gerçekten ateşli bir adam var ve bana ateşli bakışlar atıyor ve ben süper hamile kaldım ve sevişmemi isteyen azgın hormonlarla doluyum. Bunların hepsi bir faktör.

Ama gerçekten, Knox'a karşı koymak benim için giderek zorlaşıyor, çünkü istemiyorum. Onun kararlılığını ve neye ihtiyacım olduğunu anlamak için gerçekten elinden geleni yapmasını seviyorum. şu anda sadece bebek yerine bana odaklanmak istemesini seviyorum. Onun için yürüyen bir rahimden daha fazlası olduğumu hissettiriyor ve bunu takdir ediyorum.

Bu düşünceyle ne yapacağımı bilmiyorum ama yine de güzel.

Gerçi yanıma kıyafet almamıştım. Benim evime dönmeyi önerdi, ben de kısa bir süre düşündüm ama apartmanda Keith'i gözetleyen birileri mutlaka vardır. Herkes onu seviyor ve benim tuhaf olduğumu düşünüyor. Kimse Bu boktan küçük kasaba benim tarafımda. Nat yleydi ama taşındı. Son zamanlarda kendimi çok yalnız hissediyorum ve Keith'in de baskıcı olmasıyla

daha da kötüleşiyor. Yalnız hissetmediğim tek zaman? Knox

etrafımdayken. Kamyonetin kabininde ona bakıyorum. Kendine çok güveniyor,

n koltuğa yayılmış, camı açık ve bir kolunu koltuğa dayamıştı.

Kapı. Dişlerinin arasında bir kürdan var ve arada bir diliyle kürdanı çeviriyor. Dikkat ettiğimden değil. Ama yirmi üç yaşından daha yaşlı görünüyor. Peki ya kişilik olarak? O da benim kadar alaycı.

Tabii ki, bu tür şeyleri ona söyleyemem. Onu neden bu kadar dikkatle incelediğimi merak edecek ve o zaman işler garipleşecek. Daha da garipleşir çünkü onun yakınlığı bile beni tahrik ediyor.

Teşekkürler, hamilelik hormonları. Sanki hayalet avı için ısılatılmış kütollara ihtiyacım varmış gibi.

Hemen bana baktığında vücudumdaki o sıcak kızarıklığı hissediyorum. Yola odaklanmasına rağmen bana dikkatini veriyor, o kadar dikkat kesilmiş ki göz ucuyla baktığım anı fark ediyor. Neden bu kadar Seksi mi? Tanrım, onun yanında berbat haldeyim. "Neden bu kadar sessiz? Araba kullanırken radyo dinlemiyor musun?"

Knox kıkırdar, dikkati tekrar yola yönelir. Bir omzunu yarı omuz silkme şeklinde kaldırıyor. "Müzik iyidir hoştur ama fark ettim ki bangır bangır çaldığında pek çok şeyi kaçırıyorsun."

"Ne gibi?"

"Çoğunlukla insanların işaretleri. Sessiz olduğunda, yanımdaki kişiye ve bir konuşma sırasında nasıl tepki verdiğine çok daha fazla dikkat edebiliyorum. İnsanlar şarkılardan çok daha ilginç, en azından benim için."

Hah. Bu garip bir şekilde mantıklı. Knox'un kesinlikle insanları incelediğini ve sanki bir kitap yazıyormuş gibi bilgileri dosyaladığını fark ettim.

Onları neyin harekete geçirdiğine dair bir tez. Tanıdığım en uyanık ve dikkatli insan. Benim hangi sırlarımı öğrendiğini merak ediyorum.

Bilmek istediğimden emin değilim. "Telefonlar hakkında da aynı şekilde mi hissediyorsun? Bana mesaj atmadığını fark ettim. Sadece geliyorsun." Sanki bir kapıyı işaret edermiş gibi bir hareket yapıyorum. "Programımın nasıl olduğunu ya da o gün orada olup olmadığını kontrol etmeden içeri dalıyorsun. Bir mesaj ya da bir telefon seni büyük bir dertten kurtarır, biliyorsun."

Knox yine bana bakıyor, etkilenmiş. "Beni inceliyordun, ha?"

"Ben 'çalışmak' demezdim."

"Yapardım." Bana göz kırpmıyor. "Ama sorun değil, bu konuda sana bir bok vermeyeceğim. Dürüst olmak gerekirse, mesajlaşmaktan telefon görüşmelerinden nefret ettiğimden daha fazla nefret ediyorum. Bazen yapıyorum çünkü kardeşlerim gün boyu mesajlaşmaya bayılıyor. Ama ben olsam

Biriyle yüz yüze konuşmayı, yüzünü görmeyi, vücut dilini okumayı tercih ederim. Bu bana o duygusal şeylerden çok daha fazlasını söylüyor."

Emotee? Bu ne lan? "Emoji mi demek istiyorsun?" "Her neyse."

"Aman Tanrım, bu çok tatlı. Emojinin ne olduğunu bilmeyen bir Y kuşağı. Yirmi üç yaşında değil de gerçekten harika bir cilt rejimine sahip seksen yaşında biri olmadığına emin misin?" Sakallı yanağını çimdiklemek için uzanıyorum ve elimi yarı yarıya itiyor. Sadece fırçamın parmak uçlarımin tenine değmesi beni delice bir şehvetle dolduruyor. Dostum, ben bu adama karşı kötü hissediyorum. Neyim var benim? Kendi başıma olmaya, bağımsız olmaya alışkınım. Uzun zamandır kimseyi istemedim ya da kimseye ihtiyaç duymadım, ama Knox etrafımda olduğu an, vücudum kayıp zamanı telafi ediyor gibi görünüyor.

Bu biraz saçma ve çok adaletsiz.

"Sanırım duyduğum şey," diyor Knox yavaşça, cinsel hayal kırıklığının farkında olmadan (ya da belki de çok farkında olarak), "sana daha fazla mesaj atmamı istiyorsun.

sık sık."

"Telefon faturamı mesajlarla ya da onun gibi bir şeyle parçala demiyorum. Sadece diyorum ki, eğer uğrayacaksan, belki önce bana mesaj atarsın, böylece ben de seni beklediğimi bil." Böylece Keith'in etrafta korkacak bir yer olmadığından emin olabilirim.

"Amacım memnun etmek."

Hemen aklıma gelen tepkiye karşı koyamıyorum. Karnımı okşuyorum. "Bana öyle geliyor ki şu ana kadar oldukça iyi nişan almışsın."

Kahkahası kamyonu dolduruyor ve kendimi çok iyi hissetmemi sağlıyor.

* * *

The Old Pearson bir paranormal meraklısının bir otelde isteyebileceği her şeye sahip. Şehir merkezinde, kırmızı tuğladan yapılmış ve bazı pencerelerinin üzerinde bana pasta kremasını hatırlatan yuvarlak beyaz tuğlalar bulunan devasa eski bir bina. Dışarıdan neşeli ve eski moda görünüyor.

Karanlığın büyümesine rağmen, ki bu büyüleyici. Sanki paranormal faaliyetlerin yuvası olduğunun farkında değil gibi. Burada bir Otelin bana daha çok bir kiliseyi hatırlatan devasa kemerli girişi

ve on altı kat boyunca bir gökdelen gibi dimdik yükseliyor. Önünde neon bir otel tabelası var ve eski ile yeninin büyüleyici bir karışımı. Gördüğüm manzara karşısında minnettar bir ürperti duyuyorum. "Burada oda ayırttığına inanamıyorum."

"Kolay olmadı," diye mırıldanıyor, otoparktan binaya bakarken yanıma geliyor. "Görünüşe göre on dördüncü kat tadilattaymış ve ev sahibi ben biraz para atana kadar kiraya vermek istememiş. ciddi paralar kazanıyor."

"Ne kadar paranın ciddi para olduğunu sormalı mıyım?"

"Hayır, yapmamalısın. Öyle ya da böyle hiçbir şeyi etkilemez ve ben zenginim." Kolunu kıvrarak elimi boşluğa sokmamı işaret etti. dirseği. "Gidelim mi?"

"Evet, kesinlikle yapacağız."

Giriş yaparken, ön bürodaki kızın ne kadar Knox'a yaltaklanıyor. En ufak bir milyarder gibi giyinmemiş. Onun Kot pantolon çok yıpranmış ve tasarımcı tarzında değil. Üzerindeki tişört sade ve kamyoncu kasketinin altında hâlâ kirli sakalı ve biraz fazla uzun saçları var. Şehre büyük bir tırla gelmiş gibi görünüyor. Yani, elbette gülünç derecede yakışıklı, ama ona yaltaklanma ve söylediği her şeye kıkırdama şekliyle lanet bir ünlüymüş gibi davranıyor, bu da bana kendi başına biraz Google-fu yaptığını gösteriyor. Onun yaşına benden daha yakın, şımarık ve sevimli. Açık pembeye çalan sarı röfleler ve kek kadar sevimli saçlarına uygun kabarcıklı bir kişilik.

Gördüğüm anda ondan nefret ediyorum.

Knox onun flörtüne gülümsüyor ama onu cesaretlendirmiyor, ki bu iyi bir şey. Bu da onu öldürmek zorunda olmadığım anlamına geliyor. Ona bir kartvizit uzatıyor ve kirpiklerini kırıştırıyor; neredeyse masanın öbür ucuna uzanıp onu tokatlayacaktım. Neden bu kadar önemsedığimi bilmiyorum, ama elektronik anahtarların olduğu zarfı alıp bana döndüğünde, elini sırtımın küçük kısmına koyduğunda, neredeyse eriyip bir su birikintisine dönüşüyorum. *Al sana flört. O benimle birlikte.*

Onu istememem buraya kadarmış. Liseyi zar zor bitirmiş bir mızızlanmayla aniden hırlamaya ve birinin gözlerini oymaya hazır hale geliyorum. Acaba bunun suçunu da hamilelik hormonlarına atabilir miyim?

"Bunu yapmaya hazır mısın?" diye soruyor, gözleri coşkuyla parlıyor.

"Hazır doğdum," diye onu rahatlatıyorum. "İnternette okuduğuma göre, tüm iyi şeyler gece yarısından sonra oluyor, ama önce biraz keşif yapabiliriz."

"Yolu göster."

Elinin biraz daha aşağıya kaymasını ve popomu okşamasını dilediğim için kendimden biraz nefret ediyorum. Çok fazla değil, sadece resepsiyondaki Pinky McGiggles'ın onunla ilgilenmediğini anlamasına yetecek kadar.

Yukarı çıkarken asansör boş ve Knox da en az benim kadar sessiz. Bir süre sonra ona bakıyorum. "Kartın üzerinde onun telefon numarası vardı, değil mi?"

Knox bana sırtıyor, yüzünde bilmiş bir ifade var ve onun ne kadar muhteşem olduğunu görünce dizlerimin bağı çözülüyor. "Evet. İster misin?"

"Evet. Bu hareketinden pişman olması için yakın gelecekte onu düzenli olarak arayıp şaka yapmayı planlıyorum."

"Çok vahşi. Bir kadında bunu seviyorum," diye mırıldanıyor ve kartı bana uzatıyor.

Siyah tişörtüme uzanıyorum ve spor sutyenimin içine sokuyorum, çünkü egzersiz kıyafetlerimde cep yok. Kafamın şişmemesi konusunda ona takılmak istiyorum ama bana öyle sahiplenici bir onay bakışı atıyor ki içim eriyor ve bu konuşmanın bağımsızlığım için çok kötü bir yöne gidebileceğini fark ediyorum. Kıskançlığım konusunda bana meydan okursa, o zaman ne olacak? Bir şey olmadığını söylediğimde bana inanacak mı? Ben bile kendime inandığımdan emin değilim. Konuyu değiştirmenin ve saptırmanın zamanı geldi. "Daha önce hiç hayalet avladın mı?"

"Ben mi? Hayır."

"Hayaletlere inanır mısın?"

Omuz silkiyor. "Sanırım isterim. Ölümünden sonra bir şeyler olduğunun kanıtı olurdu, biliyor musun?"

Sessiz kalıyorum, onun için üzülüyorum. Kardeşinin ölümü hala çok yakın ve ben Aklında bunun olduğunu hayal et. Zavallı Knox. Belki de bu kötü bir fikirdi ve bunu yaptığım için ben bir pisliğim. Ne de olsa ona bunu yaptıran perili evlerle ilgili imalarımıydı. Belki de biftek sevgisi ya da buna benzer bir şey ima etmeliydim. "Bu oteli ziyaret eden çoğu insan bir hayaletin tüm vücuduyla görüldüğünü görmemiştir. Boş odalardaki sesler, evde kimse yokken yanan ışıklar ve soğuk noktalar gibi ince şeyler."

"Soğuk noktalar mı? Eski, klimalı bir otelde mi? Söylemedin."

Şimdi sırtımdan kendimi alamıyorum çünkü sesi tıpkı bana benziyor. "Bu doğru. İnsanlar da fotoğraf çekiyor ve hiçbir şeyin olmadığı varsayılan yerlerde küreler ve gölgeler görüyorlar."

"Tamam o zaman." Cebinden telefonunu çıkarır.

Gördüğümde kıkırdıyorum. Ekran çatlaklardan örümcek ağı gibi ve yemin ederim bir tarafı bantlanmış. "Bu senin telefonun mu?"

Omuz silkiyor. "Evet. İyi çalışıyor."

"Zengin olduğunun farkındasın, değil mi?"

"Bunun mükemmel bir telefon olduğunun farkında mısın?"

"Ucuz zengin bir adam. Bu günü göreceğim hiç aklıma gelmezdi," diye söylendim. "Resepsiyondaki Pinky McGiggles çok hayal kırıklığına uğradı."

Gülüyor ve asansör geldiğinde bana bir kez daha yakıcı bir bakış atıyor. "O zaman onun tipine hiç ilgi duymamam onun için iyi bir şey."

Tipini biliyorum ve kalbim küt küt atıyor. Tamamen siyah giyen ve ona bok veren kızlardan hoşlanıyor. Benim gibi kızlardan. Tanrım, çok kötü bir karar olmasına rağmen bu gece umutsuzca seks yapmak istiyorum. Seks

ilişkiler ve bağlantılar. Knox'a ilgilenmediğimi söyledim.

İlgilenmemeliydim. İhtiyacım olan son şey Knox ve Keith arasında bir çatışma. Ya da hayatımda bana sahip olduğunu düşünen başka bir adam.

Ona kibar, sıkı bir gülümseme veriyorum ve kapılar açıldığında asansörden aceleyle çıkıyorum. Knox'la aramda neler olup bittiği konusunda kafam ne kadar karışık olsa da, on dördüncü kat dikkatimi dağıtmak için mükemmel bir ürpertici ortam sağlıyor.

Plastik örtüler ve merdivenler koridora dağılmış durumda ve en uçta tavanın bir kısmının sökülmüş olduğunu görebiliyorum. Kablolar aşağı sarkıyor ve dekoratif eski moda avizelerin ampulleri dışında her şeyi sökülmüş. Koridorun en ucunda bir kapı açık, açık kalması için girişe kutular yerleştirilmiş ve arkamızda salonun yarısı boyanmış.

"Tanrım, bu çok seksi," diye fısıldıyorum. Tüm hayalet avı hayallerimi hayata geçiriyor.

"Aklından geçen daha çok bu muydu?" diye soruyor bana.

Şaşkınlıkla başımı salladım. Beni etkilemek için bu kadar zahmete girdiği için hem alçakgönüllü hem de son derece memnunum. Galveston Luka'dan arabayla birkaç saat uzaklıkta ve onun da birkaç saat uzakta yaşadığını biliyorum. Buna bir de tüm katı kiralamak için ne kadar para harcamış olabileceğini ve inşaat halindeyken burada kalmamıza izin vermeleri için ne kadar uğraşmış olabileceğini ekleyince, kendimi kuşkulu

bir şekilde ağlamaklı hissediyorum. Eminim hormonlar yüzünden

ama kimsenin beni mutlu etmek için bu kadar uğraştığını sanmıyorum.

"Oturmak için bir oda seçelim, olur mu? Dün gece ne yapmamız gerektiğini görmek için hayalet avı programlarından birini izledim. Görünüşe göre karanlıkta oturup ölü insanlara hakaretler yağdırarak bir şeyler yapmalarını sağlamaya çalışıyoruz."

Gülüyorum. "Karanlıkta oturmak zorunda değiliz."

"İstemediğimiz sürece tabii ki." Ve bana en seksi bakışını atıyor. Knox'la karanlıkta, tek başıma oturacağımı düşününce kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Birden hayaletler onunla vakit geçirmenin yanında ikinci planda kalıyor. Bu ne kadar harika? İçimde dolaşan bu his de ne?

Mutlu muyum? *Ugh*. Kendime dikkat etmezsem yakında resepsiyondaki kız gibi kıkırdamaya başlayacağım.

OceanofPDF.com

Bölüm 11

Lexi

"Avlanmak" için bir oda seçtik. Knox bana hayalet avcılığı hakkında pek bir şey bilmediğini itiraf etti, bu yüzden liderliği bana bıraktı. Bundan memnun oldum. Geçmişte tanıştığım erkeklerin çoğu bir kadının herhangi bir şekilde kontrol sahibi olmasına izin vermeye hevesli değillerdi, bu yüzden

Dünyanın tüm Keith ve Jonas'larından sonra dinlenen öneriler. Hayaletlerin tadilatın rahatsız olduğunu duyduğum için en az miktarda çalışma gerektirir. Kızgın ruhlar istemiyorum. Sadece durumu merak ediyorum.

Tamam, aslında Knox'u ve onunla vakit geçirmeyi hayalet avlamaktan daha çok merak ediyorum. Belki de en bitmiş odayı seçmemin bir nedeni de budur. Sadece bir yatak var ve sandalye yok.

Bunu seçtikten sonra fark ettim. Yatağın yanındaki lambayı yakıyorum ve yatağın kenarına oturuyorum. Yatağı benim alacağımı varsaymak biraz küstahça geliyor, bu yüzden aşağı kayıyorum ve sırtımı şilteye dayayarak yere çarpıyorum. "Yatağı alabilirsin."

"Seninle oturmaktan memnunum," diyor Knox ve hemen yanıma çöküp uzun bacaklarını uzatıyor. Bileklerini çaprazlıyor ve elleri kucağında bana bakıyor. "Peki şimdi ne yapacağız?"

"Şimdi çoğunlukla birilerinin bize kendini göstermeye karar verip vermediğini görmek için bekliyoruz." Omuz silkiyorum. "Hayalet avı senin için sıkıcı olabilir. Çok fazla bekleyip görmek gerekecek."

"Bekle ve gör ile bir sorunum yok. Seninle vakit geçirmenin hiçbir yanı sıkıcı değil." Bana baktı. "Oda servisi ister misin? Bahse girerim el sallarsak

burunlarının dibinde yeterince para varsa, perili olsun ya da olmasın bu kata gelmelerini sağlayabiliriz."

İltifatının sıcak ısıltısının tadını çıkarıyorum ama aynı zamanda acayip açım. Öğle yemeğinden beri bir şey yemedim ve Galveston'a yolculuğumuz uzun sürdü. Knox bir şeyler atıştırmak için bir yerde durmayı teklif etmişti ama ben otele gitmek için çok hevesliydim. Tabii şimdi buradayız ve o kadar açım ki önüme konan her şeyi yiyebileceğimi düşünüyorum. "Oda servisine varım. Ama ödemeyi bana bırakmalısın."

"Bir bok ödemene izin vermiyorum," diyor ve cüzdanımı almak için çantamı karıştırdığımda elini benimkinin üzerine koyuyor. "Kes şunu. Bebeğimi taşıyorsun. En azından sana yemek ısmarlayabilirim."

Bunun tatlı mı yoksa otoriter mi olduğuna karar veremiyorum ama görmezden geleceğim. "Peki, tamam. Ben hamburger alacağım."

Bana bir kaşını kaldırdı. "Hamburger mi? Salata değil mi? Bana salata seven biri gibi göründün."

"Oh, biliyor musun?" Şaşırmış bir sesle söylüyorum. "Salata kulağa harika geliyor. Onu hamburgerimin üzerine koyabilirler, çünkü ben hamburger istiyorum."

Başını arkaya atıyor ve gülüyor, şımarıklığımdan memnun olduğu belli. "Sende en sevdiğim şeylerden biri de bu Lexi. Kimsenin sana ne yapman gerektiğini söylemesine izin vermiyorsun."

Keşke ben de kendime onun kadar güvenebilseydim. Keith'in eğilimi ve zamanımı ondan kaçmaya çalışarak geçiriyorum. Bundan nefret ediyorum. "Ben sadece gerçek bir partiliyim," diyorum ona sertçe.

"Öylesin." Dirseğiyle beni dürtüyor. "Tamam, bir hamburger o zaman. Nasıl istersin?"

"Orta boy. Ekstra patates kızartması. Bol ketçaplı." Tanrım, ketçap şu anda kulağa çok hoş geliyor. Aslında turşu da öyle. "Ekstra turşu da iste. Bol bol turşu."

"Tatlı? Kurabiye? Pasta? Dondurma?"

Yanıt olarak midem gurulduyor. "Kulağa harika geliyor. Sen seç. Bölüşebiliriz."

Bir süre beni inceliyor, sonra yerden kalkıp yakındaki bir masanın üzerinde duran telefona doğru ilerliyor. O yiyecekleri çağırırken ben de telefonumdaki kamerayı kontrol ediyormuş gibi yapıyorum. İki hamburger, ekstra patates kızartması, ekstra turşu, ketçap ve menüdeki tatlılardan birer tane istediğini fark ediyorum. Tanrım, bu adam

benim ölümüm olacak. Belli ki hamileyken 100 kilo almamı istiyor.

Yemeğin gelmesi çok uzun sürüyor, ama nihayet açlıktan kendi kolumu çiğnemeye hazır olmadan hemen önce geliyor. Tepside kocaman bir çikolatalı kurabiye var ve ketçaplı, turşulu burgerimin üzerinde nasıl bir tadı olacağını merak etmekten kendimi alamıyorum. Bir hevesle ekmeğin altına atıyorum ve kocaman bir ısırık alıyorum. Evet, tuhaf ve lezzetli.

Sessizce yemek yiyoruz ve eğer etrafta bir hayalet varsa, ortaya çıkmadan önce yemeğimizi bitirmemizi bekledikleri açık. Sorun değil. Benim acelem yok. Yemeğimi ve Knox'un patates kızartmasının bir kısmını mideye indiriyorum, sonra da işim bitmeden önce birkaç tatlıdan ısırık alıyorum. Gözlerimi kapatıp yatağa yaslanıyorum ve mutlu bir şekilde iç çekiyorum. "Bu muhtemelen şimdiye kadar yediğim en iğrenç derecede lezzetli şeydi."

"İlginç görünüyordu."

"Bunun için hamileliği suçlayacağım." Diğer pek çok şey gibi.

Oda sessizleşiyor ve Knox dirseğiyle beni bir kez daha nazıkçe dürtüyor. "Peki tam olarak ne oldu? Bebekle ilgili?"

Belki de yemek komasından, ama onu takip etmiyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Doğum kontrol hapı kullandığını söylemiştin. Bir şey mi oldu?"

Oh. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, biraz savunmacı hissediyorum. Yapmamam gerektiğini biliyorum. Onun yerinde ben olsaydım, ne olduğunu anlamak için bir sürü küfür ederdim. Bu konuyu açan oydu.

prezervatifler ve ben onu vurdum. Bilmeye hakkı var. Keith'i ve onun şiddetini düşünüyorum ve biraz utanıyorum. Sanki psikopat olması benim suçummuş gibi. "Öyleydim. Ertesi sabah biri çantamı çaldı ve ... haplarım içindeydi." Gerçeğin çoğu bu, korkunç ve sapıkça kısımları geçiştiriyor. "Ertesi gün hapı alacak param yoktu.

birkaç gün, ve sanırım o zaman çok geçti. Doktorum hapların hiçbir zaman yüzde yüz etkili olmadığını söylüyor." Yüzümü buruşturuyorum. "Sanırım seni baştan çıkarmam ve prezervatif kullanılmaması konusunda ısrar etmem benim hatam."

Bir elini omzuma koyup sıkıyor ve sonra enseme okşuyor.

"Suçlamıyorum Lexi. Sadece ne olduğunu merak ediyordum.

Bana gerekçe göstermene gerek yok. Anlıyorum. Ahlaki açıdan bu kadar karşı olsaydım, hayır diyebilirdim, değil mi? Evet dediğim için çok mutluydum."

Sırıtişı midemi bulandırıyor. Bu ve boynumu yoğuran büyük el bana her türlü çılgınca şeyi yapıyor. "Zamanlama açısından oldukça boktan, değil mi?" Olayları geçiştirmeye çalışarak hafifçe söylüyorum.

"Öyle. Bana mesaj atmalıydın. Sana biraz para gönderirdim." "Fahişe gibi mi?"

"Daha çok hamile kalmak istemeyen biri gibi."

"Oooh, yan." Bir parmağımla bacağını dürtüyorum. "Beni orada yakaladın. Kötü bir seçim yaptım. Özür dilerim. Bana kızgın mısın?"

"Deli mi?" Knox şaşırmış görünüyor. Boynumun arkasındaki el bir an duraksıyor ve sonra bir kez daha ovmaya başlıyor. "Hayır. Kızgın değilim. Olur böyle şeyler, anlıyor musun? Yirmi üç yaşında baba olacağımı düşünmüyordum ama düşündükçe bu fikir daha çok hoşuma gidiyor." Bana bir bakış attı. "Ve ben de senin eşin olma fikrini gerçekten seviyorum. Evlenmek."

Tanrım, bunu ortaya atmasından bile nefret etmeliyim. Bu konuda çok rahat. Evlilik benim gibi biri için boktan bir gösteri ama boynumdaki deriyi rahatça sıyıran başparmağı dikkatimi dağıtıyor. Evlilik düşüncesiyle karnımdaki o vahşi çarpıntının nedeni bu olmalı. Öyle olmalı. Onun yakınlığı ve hamilelik azgınlığım yüzünden sağlıklı düşünemiyorum. Bu yüzden olmalı.

Ben evliliğe karşıyım. Hem de çok. Bazı insanlar için iyi olabilir, ama benim için korkunç. Knox'a bunu söylemeliyim ama kelimeler boğazımda düğümleniyor. Bu

onun için önemli görünüyor ve benden nefret etmesini istemiyorum. Bu düşünce beni umutsuzluğa sürüklüyor. Nedense Knox'un benden nefret etmesi fikri

Bağırsak yumruğu gibi.

Ona bağlanamam. Bağlanamam. Bu çok kötü bir fikir. Hayatımda yeterince stres var.

"Nasıl bir his?" Knox mırıldanıyor ve başparmağı boynumdaki kordonlar boyunca kayıyor.

Hissetmek mi? "Ne?"

"Hamile olmak. Göze çarpan bir değişiklik var mı? Nat her zaman çok hasta ve bu Clay'in sanki bir onur nişanıymış gibi kasıla kasıla dolaşmasına neden oluyor. Onunla ne zaman konuşsam koşturup karnına bir şeyler alıyor ve bize kaç kere kustuğunu anlatıyor. Bunun sevimli mi yoksa tuhaf mı olduğuna karar veremiyorum."

Oh. Hâlâ bebekten bahsediyoruz. Düz karnıma dokunuyorum. "Henüz pek bir şey yok, gerçekten. Sabah bulantısı yok. Henüz garip bir yemek

isteği de duymadım." Yıkılmış yemek tabağına bakıyorum ve

kurabiye-turşu-ketchup burgerimi düşün. "Şey, şimdiye kadar. Bunun dışında, sadece biraz hassasiyet, gerçekten." Hassasiyet muhtemelen onun için bir TMI, ama yeterince bilgi verirsem, diğer kısımları gizleyebileceğimi hissediyorum.

Hamileliğin beni nasıl bir anda süper, ultra uyarılmış hale getirdiği gibi şeyler.

Ama Knox bir kadın değil, bu yüzden hamilelik hakkında böyle bir şey bildiğinden şüpheliyim. Söylediklerim mantıklıymış gibi başını sallıyor ve ekliyor: "Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver, ben getiririm."

Sık gibi mi? Söylemek istiyorum ama bir kez olsun kendimi tutuyorum. Şu anda seks istesem bana vereceğinden hiç şüphem yok. Hayalet avcılığının canı cehenneme. Ölümsüzler sadece izleyebilir. Ama kendime şunu hatırlatıyorum.

Böyle. Yapamam. Her ne kadar aksini istesem de, Knox'u uzak tutmak en akıllıcası. İlk evliliğimin ne kadar kötü olduğunu unutamam.

Keith'i ve onun hayatımda sürekli beliren varlığını da unutamam.

Ugh. Bu yüzden muhteşem, seksi Knox'a bakıyorum ve aptalca duygularımın yükselen dalgasını durdurmak için elimden geleni yapıyorum. "Burada olduğumuza sevindim ama gelecekte lütfen beni stüdyomda pusuya düşürmez misin? Kendimi kapana kısılmış gibi hissediyorum."

Başını eğip bana bakıyor. "Kapana mı kısıldın?" Başımı salladığımda elini boynumdan çekiyor -ki bu bende ağlama isteği uyandırıyor- ve yavaşça ekliyor: "Evli değilsin, değil mi?"

Ve şimdi kendimi bir pislik gibi hissediyorum. Yüzünde daha önce olmayan temkinli bir çekingenlik var ve istediğimden bile emin olmadığım bir şeyi bir şekilde mahvetmişim gibi hissediyorum. Tanrım, berbat durumdayım. Yine de ona Keith'ten bahsedemem. İhtiyacım olan son şey onun hayatıma zaten olduğundan daha fazla girmesi ve sikişme kadranını on bire çıkarması. Onunla randevumdan döndüğümde zaten sekizde olacak ama Keith'i sekizde de idare edebilirim. "Şu an evli değilim ama bir zamanlar evliydim."

Knox bu itiraf karşısında şaşırmış görünüyor. "Oh?"

Daha fazla bilgi istediğini söyleyebilirim ve ona bu kadarını borçluymuşum gibi hissediyorum. Her şeyden çok, elini tekrar boynuma koymasını ve okşamasını istiyorum. Bu benim için utanç verici derecede zayıf bir davranış ama umurumda olduğundan emin değilim.

Onun yanımda olması her şeyi yoluna koyuyor gibi. Beş parasız ve hamile olmamın bir önemi yokmuş gibi.

gittiğimi öğrendiğinde saklanacak. Bana tekrar dokunup gülümsediği sürece her şey yoluna girecek.

Hayalet avcılığı şu anda sarılmanın yanında ikinci planda kalıyor. Elbette istememem gereken bir sarılma ama kendime engel olamıyorum.

Tıpkı benim ilk hamleyi yapacak gücü kendimde bulamamam gibi.

"Natalie'ye hiç söylemedim," diye itiraf ediyorum. "Hiçbir şey söyleme, tamam mı?"

"Bu bir sır mı?"

"Hayır, sadece özellikle gurur duyduğum bir şey değil. Nat, 'Clay'in yedi yıl boyunca hayatından çıkmış olmasına' rağmen sonsuza dek mutlu olmaya ve aşkın her şeyi fethettiğine inanıyor. Gerçi Clay'le tekrar bir araya geldiklerine göre sanırım şu anda Beyaz Atlı Prens olayına çok ama çok meraklı." Telefonumu elime aldım ve kamerayla oynamaya başladım. Ya bunu yapacağım ya da başı dertte bir genç kız gibi ellerimi ovuşturmaya başlayacağım. "Evet, bir zamanlar evliydim. Berbattı. Hayranı değilim."

Knox bir elini telefonumun üzerine koyarak nazikçe kenara itiyor. "Bana ondan bahset. Kim o ve seni incittiği için onu öldürmem mi gerekiyor?"

Önerisine gülüyorum ama ona baktığımda yüzünde yoğun bir ifade var ve gülümsemiyor. Dalga geçmiyor ve gerçekten eski sevgilimin peşine düşüp ona geçmişte yaptığı hakaretlerin bedelini ödeteceği izlenimine kapılıyorum. Bunun çılgınca mı yoksa tatlı mı olduğundan emin değilim. Belki ikisi de. Belki de bu yüzden bu kadar iyi anlaşıyoruz. İkimiz de biraz çılgınız. "Ne bilmek istiyorsun?"

"Her şeyi."

Oh Tanrım. Her şey, ha? Bu çok geniş bir ifade. "Çocukken biraz asi bir genç olduğumu duymak sizi şaşırtabilir."

Ağzında hafif bir gülümseme beliriyor. "Hadi canım," diye mırıldanıyor.

"Yok artık," diye katılıyorum. "Otoriteyle sorunlarım vardı ve çok katı olan ve on beş yaşındayken dini yeniden bulan ailemle gerçekten ama gerçekten sorunlarım vardı. İsa'ya bağlanmak yerine gotik kıyafetlere, rock müziğe ve benden yaşça büyük arkadaşlarımla geç saatlere kadar dışarıda kalmaya bağlandım. erkek arkadaş."

"Seni vahşi şey, seni."

"Ayrıca küçük kız kardeşimi etkilemem ve ailemin onu bir gün sigarayla bulduğunda beni suçlaması da sizi şaşırtmamalı. Liseden yeni mezun olmuşum ve dışarıda kalmak gibi kötü bir karar almıştım. Erkek arkadaşım Jonas ile geç saatlere kadar. Onun evinde yatıya kalmıştım. Bak, o Yirmi üç yaşlarındaydım ve on sekizime yeni basmıştım ve o zamanlar benden büyük bir adamın liseli bir çocukla çıkmak istemesini garip bulmamıştım. Sadece havalı olduğunu düşünmüştüm. Tabii şimdi ne kadar düz göğüslü ve sıska olduğumu düşününce o adamı merak ediyorum ama konumuz bu değil. Sigara ve gösterdiğim sürtüklük yüzünden ailem beni evden kovdu. Jonas yanına taşınmamı teklif etti ama bir hafta kadar sonra işini kaybetti ve askere gitmeye karar verdi. Birlikte ev tutabilmemizin tek yolu evlenmemizdi. Bu fikre pek sıcak bakmıyordum çünkü bu bir otorite figürünü diğeriyle değiştirmek anlamına geliyordu ve bir hafta birlikte yaşadktan sonra zaten kavga ediyorduk, ama aynı zamanda genç ve aptaldım ve zamanla daha iyi geçinmeyi öğreneceğimizi düşündüm. Ayrıca aileme geri dönüp af dilemekten başka seçeneğim de yoktu. Böyle bir şey olmayacaktı, bu yüzden lise bittikten yaklaşık bir ay sonra adi erkek arkadaşım ile evlendim." Ona hafifçe gülümsedim. "İşlerin nasıl sonuçlandığını tahmin edebilirsin."

Knox gülümsemiyor. Yüz ifadesi oldukça ... şey, taş gibi.

Uzanıp elini okşuyorum. "Oh, bu daha iyi olacak. İki insanın birbiri için gerçekten yanlış olması ve çaresiz durumların bir kombinasyonu. Jonas işe muhtaçtı ve tam bir esrarkeşti, bu yüzden düzenli bir iş bulamıyordu. Ayrıca, geriye dönüp baktığında biraz aptaldı. Bu yüzden orduya katıldı çünkü askere alınırsa onu gerçekten kovamayacaklarını düşündü. Evlendik, o askere gitti ve benim kendi başıma bir dairem oldu. Ben de bir işe girmek istedim ama Jonas bu fikirden hoşlanmadı, ben de zamanımı internette video oyunları oynayarak ve genellikle tembel bir serseri olarak geçirdim. I Sanırım depresyonda olduğumu söyleyebilirsin ama on sekiz yaşındaydım ve böyle şeylerin sadece yaşlı insanların başına geldiğini düşünüyordum." Omuz silkiyorum. "Jonas görevden döndüğünde durum pek de iyi değildi."

Knox'un yanımda gerildiğini hissedebiliyorum. "Sana vurdu mu?" Sesi alçak, bastırılmış öfkeyle dolup taşıyor.

"Hayır, ama beni birkaç kez oldukça sert bir şekilde tuttu. Morluklarım olduğunu biliyorum. Elbette suçsuz olduğumu söylemiyorum. Ona karşı tam bir pisliktim ama
."

"Bu mazeret değil," diyor bana sıkıca.

"Hayır, değil, ben de tam bunu söyleyecektim." Gemişim yüzünden o kadar stresli ve kızgın görünüyor ki uzanıp dizini sıkıyorum. "Sorun değil, Knox. Dediğim gibi, o zamanlar pislik bir çocuktum ama aptal değildim. Tekrar gittiğinde çok mutlu olmuştum. Bu onunla uğraşmak zorunda olmadığım anlamına geliyordu. Tabii o yokken evde kapana kısılmıştım. Arabamız yoktu ve tüm parayı o kazanıyordu, bu da çok fazla oturduğum anlamına geliyordu. Bir keresinde eve geldi ve gerçekten İnternette bazı insanlarla olan arkadaşlığımı kıskandı ve bilgisayarımı yok etti ve telefonumu parçaladı. Ondan sonra konuşacak kimsem kalmadı."

"Bana adını söyle, onu öldüreyim."

Dizini tekrar okşuyorum, çünkü bu kadar öfkeli olması çok tatlı. Bu biraz garip, çünkü hayatımın bu kısmı hakkında kimseyle konuşmaktan kaçındım. On yıl geçmiş, tarih olmuş gibi geliyor. Artık farklı bir insanım ve sanırım o zamanki asi, geveze ergen halimden hâlâ utanç duyuyorum. Yine de Knox'un otomatik olarak benim tarafımı tutmasına bayılıyorum. "Bu uzak bir geçmiş, Knox. Strese girme."

"Seni izole ediyordu." enesi sıkıştı.

"Evet, öyleydi. Bunu fark edemeyecek kadar aptaldım ama Jonas'ın olayı kontroldü. Görevdeyken beni kontrol edemiyorsa, istediğini yapmamı sağlamak için kendimi yalnız hissetmemi sağlamak için elinden geleni yaptı. Ne giydiğimi, kiminle konuştuğumu, hatta ne okuduğumu bile onaylamak istiyordu. Yine de benim kendi fikirlerim vardı. şehirdeyken ne isterse düşünmesine izin veriyordum ve o gider gitmez bir işe giriyordum. O zamanlar pek çok fast-food işinde çalıştım ve bunu ona söylemedim. İşe yürüyerek gittim, otobüse bindim ve bulabildiğim her vardiyayı aldım. Her doları biriktirdim ve birinci yıl dönümümüze yaklaştığımızda, biriktirdiğim parayı alıp

İşlerimden biri sayesinde tanıştığım bir arkadaşım. Bir süreliğine onunla kalmama izin verdi ve işlerimin arasında yogayı buldum." Omuz silkiyorum. "Dediğim gibi, uzun zaman önceydi geri."

"Kaç yıl?" diye soruyor.

"On, aşağı yukarı birkaç ay. Unutma, senin yanında ben yaşlı bir kadınıam." Omzumla onu dürtüyorum ve elimin hâlâ kalçasında olduğunu fark edip etmediğini merak ediyorum. ekmem gerektiğini bildiğim halde çekemiyorum. Ona dokunmanın çok rahatlatıcı bir yanı var.

Hatta aptal evliliğime karşı verdiği koruyucu ve hırçın tepkiyi çok sevimli buluyorum.

Knox bana "Sen yaşlı değilsin," diyor, belli ki hâlâ kızgın. "Ve bana sadece o adamın adını ve-"

"Hayır," diyerek konuşmayı sonlandırıyorum. "Boşanma davasını açtığımdan beri onunla konuşmadım ve sanırım ikimiz de böyle olmasını tercih ediyoruz. O da benim kadar

Benim kadar mutsuzdu. Ve mutsuz olduğu için, beni iyi bir eşin nasıl olması gerektiğini düşündüğü şeye uydurmaya çalıştı. Yine de ben kendimin kıızıyım. O ne kadar zorlarsa, ben de o kadar zorladım." Dizini tekrar sıkıyorum. "Aradan birkaç yıl geçtikten sonra artık birinin eşi olmakta iyi olmadığımı anlayabilecek kadar netim. Sanırım bazı insanlar yalnız sanatçı olmak için yaratılmış. Ben kesinlikle o insanlardan biriyim. Bu yüzden sen değil, benim dediğimde gerçekten ciddiym."

"Çünkü benim o dangalak gibi olduğumu düşünüyorsun," diyor Knox, sesi düz ve soğuk. Onu incittiğimi söyleyebilirim.

"Hayır, öyle olduğunu düşünseydim seninle hiç konuşmazdım." Omuz silkiyorum. "Sadece kapana kısılmaktan hoşlanmıyorum diyelim. Beni kontrol edebileceklerini düşünen insanlardan hoşlanmıyorum. Senin kontrolcü olduğunu düşünmüyorum, ama evlilikte insanların eşlerini dinlemek ve ortak olmaya çalışmak gibi bir yükümlölükleri olduğunu düşünüyorum ve dediğim gibi, ben bu tür konularda pek iyi değilim. şey."

"Eğer sana kendini kapana kısılmış ya da kontrol altında hissettirdiysem özür dilerim Lexi." Gözlerindeki bakış karanlıktı. "İçeri girmeme neden kötü tepki verdiğini anlayabiliyorum. Bunu bir daha yapmayacağım."

Ve şimdi biraz aşırı tepki göstermişim gibi hissediyorum. Knox'un farklı olduğunu biliyorum.

Yaptığı her şey - hatta menüden ne yiyeceğimi seçmeme izin vermek ve sonra tüm patates kızartmalarını yememe izin vermek gibi en küçük jestler bile - bana yeterince yer vermeye istekli olduğunu söylüyor. Sadece kendime o kadar da güvenmiyorum. Kim olduğuma ve genel olarak hayatıma her zaman çok güvenmişimdir... erkekler söz konusu olduğunda hariç. Orada, her zaman topu düşürmek.

Knox'un başka bir fumble yapacağından endişeleniyorum. Bu şaşırtıcı bir şekilde çok acıtıyor. Sadece birkaç kez karşılaştık ama sanki onu hep tanıyormuşum gibi geliyor. Aramızda başka bir seviyede derin bir bağ varmış gibi... Ama ya yine yanılıyorsam?

"Beni kapana kısılmış gibi hissettirmiyorsun, Knox. Söz konusu ilişkiler olduğunda çok temkinli davranıyorum, çünkü bu konuda pek iyi değilim."

"Tüm ilişkilerde iyi olmak zorunda değilsin," diyor bana. "Sadece bir tanesinde iyi olmalısın."

Adam haklı. Buna gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Eğer iyi olmak için bir ilişki seçecek olsaydım, bu ilişki olurdu. Hamile kalarak zaten her şeyi berbat ettiğime eminim."

Knox bana doğru eğilerek, "Sanırım bu kime sorduğunuza bağlı," diyor. "Çünkü benim oturduğum yerden bakınca hiç de berbat değil. Belki de tam olması gerektiği gibidir."

Bana yaklaştı ve elinin tekrar boynuma gitmesi, aramızdaki mesafeyi kapatacak küçük bir dokunuş yapması için can atıyorum. Ama o sadece beni izliyor ve anlıyorum ki ne kadar sahiplenici ve korumacı olsa da ilk hamleyi benim yapmamı bekleyecek. Ona sözlerimle ve bedenimle bunun devam etmesini istediğimi söylememi.

İstersem bunu burada ve şimdi öldürebilirim. Her şeyi olduğu gibi bırakabilirim ve bu geceden arkadaş olarak ayrılabiliriz. Arkadaş. Hatta muhtemelen işleri daha da derinleştirmeden dostane bir şekilde birlikte ebeveynlik bile yapabiliriz. En güvenli yol bu: Arkadaşlık.

Yüzünü inceliyorum, yüz hatlarını yutuyorum. Bu geceden sonra el sıkışmanın ve Jonas gibi birbirimizi bir daha hiç görmemenin nasıl bir şey olacağını merak ediyorum. İçimi dolduran kayıp hissine şaşıyorum. Neden olduğunu bilmiyorum. Arkadaşlık en güvenlisidir.

Benim istediğim de bu değil mi? İşleri kolay halletmek? Durumun kontrolünü asla kaybetmediğimden emin olmak? Knox'la birlikte, durumun kontrolünü hiçbir zaman kaybetmiş gibi görünmüyorum.

Ama Jonas'ta olduğu gibi tatsız hissettirmiyor. Bir kez olsun heyecanla bekleyebileceğim bir şey varmış gibi geliyor. Vadesi geçmiş faturaların bir kez daha postaya verilmesinden ya da Keith'in her zamanki gibi stüdyomda hıyarlık yapmaya başlamasından daha fazlasını beklemek zorundaymışım gibi.

Bir an düşündüm. . . ve sonra doğrulup vücudumu ona bakacak şekilde çeviriyorum. Artık yan yana değil, yüz yüze oturuyoruz. Biraz daha yaklaşırsam, kucağında olacağım. Kısa bir an için, bir korku parıltısı daha hissediyorum. Bir hata mı yapıyorum? Knox benden daha genç, neredeyse bir yabancı ve zengin. İhtiyacı olan ben değilim. Eğer ben ona yaklaşırsam

Ona izin verdim. İstedığım bu mu? Ama onun karanlık gözlerine bakıyorum ve günahkâr yakışıklı yüzünü inceliyorum.

"Daha önce de söylediğim gibi, ilişkiler konusunda pek iyi değilim," diyorum kısık bir sesle.

"Ben de," diyor, sesi kısık ve boğuk. Yüzünde belli belirsiz bir gülümsemeyle eğiliyor. "Son denememde kızı hamile bıraktım."

Bir an için şok oldum ... ve sonra benden bahsettiğini fark ettim. *Oh.* "Sen . . . o gecenin bir ilişki olduğunu mu düşündün?"

"Bunun bir başlangıç olmasını umuyordum." Çok dikkatli, çok niyetli ve gerilim dolu, sarmal bir yay gibi. Beni bekliyor.

"Ya hiçbir şey değilse?"

Fısıldıyorum. "Şimdiye kadar sahip olduğum en iyi hiçbir şey olacak."

Bu içimi acıtıyor, çok tatlı. "Ve sonra hayatına devam mı edeceksin?"

"Bilmiyorum." "Oh?"

Omuz silkiyor ve öne doğru eğiliyor, sadece birazcık. Bu küçük hareket benim de öne doğru eğildiğimi fark etmemi sağlıyor. Biraz daha yaklaşırsak neredeyse öpüşeceğiz. "Kolundan nasıl kurtulacaksın? Ya da bacağından? Ya da kalbinin yarısını? Devam edemezsin. Elinde kalan parçalarla yapabileceğinin en iyisini yaparsın."

Aman Tanrım.

Kendimi kollarına atıp onu yatağa doğru bastırıyorum. Kucağına tırmanıp ağzımı onunkine bastırıyorum ve bir öpücüğün içine dalıyorum. Ağzını ağzıma dayamadan ve bir arabanın arka koltuğundaki gençler gibi öpüşmeden önce sonuçlarını düşünecek zamanım bile olmuyor. Dudakları benimkilere doğru hareket ediyor, dili ağzımın içine giriyor ve tüm sahipleniciliğiyle kendini tuttuğunu söyleyebiliyorum. Bunca zamandır benden onay bekliyordu, sahiplenmek istediği şeyle ilgili bir sorunum olmadığını bilmesini istiyordu. Artık aramızdaki mesafeyi kaldırdığıma göre, vahşi bir adam gibi gömleğimi yırtıyor ve beni kalçalarına doğru çekip göbeğime doğru sallanmadan önce ellerini popomda gezdiriyor.

Aleti amımın sıcaklığına sürtündüğünde inliyorum.

Giydiğim yoga pantolonu çok ince görünüyor, çünkü tüm o sertliği hissedebiliyorum. Aynı zamanda aramızda çok fazla malzeme var. Şimdiden ıslandım ve ağzı benimkinin üzerine eğilip sert, çılgın öpücüklerle beni sahiplendiğinde, ona karşı sallanmaya başladım. Çok ıslağım, ihtiyaçla doluyum. Bir süredir

bütün gece. Tek bir sözü, tek bir bakışı yetiyor ve külotumu odanın diğer ucuna fırlatmak istiyorum. "Tanrım, bütün gece çok tahrik oldum."

Kıkırdaması dudaklarıma değiyor ve bu bile o kadar seksi ki dayanamıyorum. "Örümcek ağları ve karanlıktan tahrik olan bir kızla hiç tanışmadım.

gölgeler."

"Artık sana bir at gibi binmek istemem için ne gerektiğini biliyorsun," diyorum nefes nefese. Ellerimi gömleğinin altına kaydırıyorum ve sert göğsünü hissediyorum. Pürüzsüz, sıcak ve kaslarla dalgalanıyor. Nefis.

"O zaman benimle tekrar çıkacak mısın?" diye soruyor öpücükler arasında. "Eğer bana böyle sormaya devam edersen, evet."

"Bunu yapabilirim," diye fısıldıyor ve dili ağzımın içinde geziniyor. en müstehcen, seksi küçük jesti yaptı. "Bana bir sonraki ziyaret etmek istediğin perili evi söyle, hepsi senin olsun."

"Hayaletler umurumda değil," diyorum ona, nefes nefese. Hayalet avında olmamız gerektiğini unutmuşum. Onun dışında her şeyi unuttum. "Hayaletleri siktir et."

"Onlar benim tipim değil. Sıcak ve dokunulabilir, kişiliğiyle çocukları korkutmayı seven birini tercih ederim."

Buna gülmekten kendimi alamıyorum ve sonra gömleğinin eteklerini çekiştiriyorum. Çıkarmak istiyorum. Şimdi. "Eğer burada ruhlar varsa, bir sandalye çekip sana dokunuşumu izleyebilirler."

"Peki sen bana dokunacak mısın?" Gözlerini benden alamıyor ve bu hoşuma gidiyor. Daha fazlasını yapmak istiyorum.

Ona ipeksi bir sesle "Her yerine dokun," diyorum ve verdiği seksi iniltiye bayılıyorum. Burada onunla birlikte olmak hayal edebileceğimden çok daha mükemmel hissettiriyor. Bunu bırakıp gidemem. Bundan vazgeçmeyeceğim.

"Bunu söylemeni umuyordum," diye mırıldandı Knox. "Çünkü birlikte geçirdiğimiz o ilk geceden beri bunun hayalini kuruyorum."

Tanrım, ben de. "Öyle mi?"

"Evet," diyor yavaşça ve eğilip alt dudağımı ısıırıyor. "Saatlerdir o muhteşem kalçaları ayırıp başımı aralarına sokma fırsatını nasıl bulamadığımı düşünüp duruyorum."

"Öyle değil mi? Bir sürü yalama hatırlıyorum." O zamandan beri pek bir şey düşünemedim.

"Yine de saatlerce değil. Yeterince zamanımız yokmuş gibi hissettim." Beni eriten ince bir dokunuşla burnunu benimkine sürtüyor. "Bir dahaki sefere iki kat daha uzun sürecek, çünkü tadına bayılıyorum."

"şey," diye nefes alıyorum, parmaklarımı onun sert karnına doğru kıvrarak. "Bir kızın külotunu nasıl çıkarmak isteyeceğini kesinlikle biliyorsun."

"Onları ıkarmana bile gerek yok," diyor ve yoga pantolonunun bel bandını okşuyor. "Seninle tamamen giyinikken de gayet iyi anlaşabilirim."

Parmakları karnıma değiyor ve ben bu küçük dokunuş karşısında neredeyse ihtiyaçtan kıvranıyorum. Onu kızdırmaktan kendimi alamıyorum çünkü bunu çok istiyorum. "ok fazla konuşma duyuyorum ama çok fazla eylem görmüyorum."

Knox kıkırdar. "Otoriter, otoriter." Eli kıyafetlerimin içine dalıyor, klotumun içine doğru itiyor. Anında amımı buluyor, parmak uçları seksimin kıvrımlarını fırçalıyor, sonra da doğrudan toprağa yöneliyor. Klitorisime dokunuyor ve hemen ovmaya başlıyor, tepkimi görmek için yüzümü izliyor.

O kesinlikle bir aksiyon adamı. Tek yapmam gereken bana dokunulmasını istediğimi ima etmektir ve iki dakika sonra eli pantolonunun içindeydi. Islaklığında kayganlaştırıcı sürerken şaşkın bir zevk mırıltısı çıkartıyor.

Parmaklarını tekrar klitorisimin üzerinde gezdirmeden önce. "şimdiden bu kadar ıslanmış olman nasıl mümkün olabilir? Bütün gün sana dokunmamı mı düşünüyordun?"

Kollarımı boynuna dolayarak inliyorum. "Hamile olmanın ... küçük bir yan etkisi var," diyorum ona.

"Seni azdırıyor mu?" diye tahmin ediyor.

"Sanırım bu çok açıktı," diyorum, sonra klitorisimin etrafında dönerken nefesim kesiliyor. Parmaklarına srtnrken kendime engel olamıyorum, çünkü boşalmam hiç de uzun sürmeyecek. Sadece onun dokunuşuyla bile kendiliğinden yanmamış olmama şaşırıyorum.

"şey, bu ve ziyarete geldiğimden beri, sen zoru oynarken geceleri yapacak bir şeye ihtiyacım vardı." Her kelimeyle birlikte Parmak uçlarını klitorisimin kenarlarına değdirerek vücudumun şarkı söylemesini sağladı. "Bu yüzden bir kitapçıya gittim ve hamilelik hakkında bir kitap aldım. Geceleri okuyordum."

Parmaklarımı gr saçlarının gevşek dalgalarına sokuyorum. Yakasını gıdıklayacak kadar uzun ve bir kızın parmaklarını saçlarında gezdirmek istemesine neden oluyor. Ya da onu parmakladığında penelemek, her ikisi

de. "Bebek kitabı mı okuyorsun? Neden bu kadar seksi?" İtiraf etmeliyim ki etkilendim. Ve süper, süper tahrik oldum.

"Bilmiyorum, ama okumak seni bu kadar azdırıyorsa, bunu daha sık yapmalıyım." Parmaklarını ileri geri hareket ettiriyor ve bir tanesini göbeğimin açıklığına sürttüğünü hissediyorum. *Aman Tanrım*. Bir an sonra başparmağı klitorisime dokunuyor ve parmağıyla içime pompalıyor.

Haksızlık, haksızlık. Çok hızlı ve çok iyi hissettiriyor. Haykırıyorum ve alnımı onunkine bastırıyorum, amımı sertçe çalıştırmaya başladığında ona yapışıyorum, içime giriyor ve klitorisimi kızdırmak için başparmağını kullanıyor. Ona dokunmak ve zevk vermek istiyorum, ama o kadar ileri gitmişim ki tek yapabildiğim ona tutunmak ve kalçalarımı eline karşı sallamak.

"Aynen öyle, tatlım," diye mırıldanıyor, ben avucunun içinde zevkten kaybolurken. "Benim için geliyorsun ve sert geliyorsun."

Aşırı uyarılmış bedenim için çok fazla. Bir an sonra, tam bana söylediği gibi boşalıyorum. Orgazmı yaşamak, o büyük parmaklarını içime pompalarken vücudumda dalgalanmasına izin vermek inanılmaz derecede iyi hissettiriyor. Titreyerek durduğunda nefes nefese küçük bir iç çekiyorum. "Bu tamamen çok hızlı geçti."

"Şunu söyleyebilirim. Daha fazla izleyemediğim için memnun muyum yoksa hayal kırıklığına mı uğradım bilmiyorum." Dudaklarını dudaklarıma değdiriyor ve yüzümün hâlâ onunkine dönük olduğunu fark ediyorum. Umarım boşalırken seksi olmayan bir ifade takınmamışımdır, çünkü ona O-yüzümü yakından gösteriyorum. "Sanırım bütün bunları sana tekrar yaptırmam gerekecek ki bir tane daha alabileyim. bak."

Kalçalarımı elinin etrafına sıkıştırıyorum, hâlâ bacaklarımin arasına yerleşmiş, parmağı içimde. "Bu kızdan bir itiraz duymayacaksın."

Knox bana o eritici mükemmel gülümsemelerinden birini daha veriyor ve beni tekrar öpmek için yaklaşıyor. Sakalı yüzüme sürtünüyor, kısmen gıdıklıyor, kısmen aşındırıyor ama umurumda değil. Bu hissi seviyorum. Onu hissettiğim tüm coşkuyla öpüyorum ve o inliyor, eli tekrar amıma doğru yükseliyor. Henüz boşalmadığını hatırlıyorum. Son birkaç dakika tamamen bana aitti. Elimi pantolonunun içine sokup ona da aynı ödülü vermek istiyorum.

Aslında, tam da bunu yapmalıyım.

Ona kaşlarını oynatıyorum ve ellerimi göğsünden aşağı kaydırıyorum, sonra da kot pantolonunun kemerine doğru ilerliyorum. "Senin sıran."

"Benim sıram mı?" Tek kara kaşını bana doğru kaldırıyor. "Sırayla mı alıyoruz o zaman?" "Bana adil geliyor. Ben eşitlikten yanayım."

Kucağında kayıyorum,

Bana hâlâ lezzetli bir şekilde eziyet eden eline sürtünüyorum. "Sen

bunu taşımak zorunda kalabiliriz."

"Anlaşma yok," diyor, gözlerinde sıcaklıkla. "Bu noktada buranın benim mülküm olduğunu düşünüyorum."

Amıma sahip olduğu düşüncesiyle ürperiyorum. "Daha sonra tekrar oynayamazsın demiyorum. Sadece istediğimi yapmama izin ver ve bunu telafi edeceğim.

seni." Elimi kıyafetlerinin arasından onun sert uzunluğuna sokup çıkarıyorum ve sonra kot pantolonunun düğmesini açıyorum. "Tabii bu tür şeylerden hoşlanmıyorsan. ?"

"Siktir. Beğenmedin mi? Nefes almayı sevip sevmediğimi de sorabilirsin."

Önemli bir şey değilmiş gibi davranarak omuz silkiyorum ve tekrar sikine sürtünüyorum. "Sen söyle."

Eğiliyor ve beni sertçe öpüyor, sanki kaçıracaktı ve ben ondan alınmadan önce olabildiğince çok şeyime sahip olmak istiyormuş gibi. Buna bayılıyorum ve dili benimkine değdiğinde ağzına karşı inliyorum ve amıma beni tekrar muhtaç hale getiren son bir sert parmak darbesi veriyor. Ama sonra eli gidiyor ve benim önerim olmasına rağmen kendimi garip bir şekilde eksik hissediyorum. Belki bir dahaki sefere çenemi kapalı tutmalıyım.

Yine de açık düğme benimle alay ediyor ve bana tamamen farklı bir şekilde yaşayabileceğimiz tüm eğlenceyi hatırlatıyor. "Nefes almaktan bahsetmişken," diye fısıldıyorum. "Bu tarafını biraz havalandıralım, olur mu?" Fermuarını dikkatlice indiriyorum ve ardından kot pantolonunu çekerek koyu renkli üçgen boxer külotunu ortaya çıkarıyorum. Malzeme ereksiyonuna baskı yapıyor ve bu manzara karşısında küçük bir gıdak sesi çıkarıyorum. "Bunun altında resmen boğuluyor. Bence dışarı çıkıp oynamalı."

Knox neredeyse benim kadar nefesi kesilmiş bir halde,

"Sanırım o da aynı fikirde," diyor. "Bu onuru bana bahşeder

misin?" Başını salladığında, kumaşı aşağı çekiyorum,

Şaftının kalın uzunluğunu ortaya çıkarıyor. Teni burada daha koyu, kanla kızarmış ve dilimin onu keşfetmesi için yalvaran alt tarafa doğru uzanan uzun bir damar var. Aletinin başı şimdiden bir miktar pre-cum ile sırlanmış durumda, bu da bana onun görüldüğü kadar kontrollü olmadığını söylüyor.

Tabii ki, şimdi onu açıkta bıraktığım için, uzunluğunu aşağı çektiğim külotunun elastik bandıyla ne yapacağımdan tam olarak emin değilim. Oturduğu için, malzemeyi daha fazla aşağı çekecek yer yok ve eğer bırakırsam, taşaklarını boğacak. Bu onun seksi iç çamaşırıyla aynı şey değil.

çünkü onun giysileri benimkilerden çok daha az esnek. "Kalkmalıyım ki sen de bunu çıkarabilesin."

"Hayır," diye mırıldanır ve arka cebine uzanır. Bir an sonra bir çakı çıkarır ve çevirerek açar, bıçağı ortaya çıkarır. Bıçağı lastiğin altına sokuyor ve hızlı bir hareketle kumaşı kesiyor. Kumaş yırtılıyor ve iç çamaşırını çıkarıp bir kenara atana kadar durmuyor.

"Pekala," diye mırıldandım, bu hareket karşısında biraz şaşırılmış, biraz da eğlenmişim. "Hayaletler ve Külötler partisi için tüm planlarım suya düştü."

"İç çamaşırına ihtiyacım olursa seninkini ödünç alırım," diyor hınzır bir sırıtışla, bıçağını kapatıp onu da bir kenara fırlatarak. "Tabii önce onları koklamayı bırakmam gerekebilir."

"Külötümü mu koklayacaksın?"

"Evet, bugün onlarla buradan ayrılacağını mı sanıyorsun? Tabii ki hayır." Sırıtışı yaramazca. "Onların hepsi benim."

Bunu göreceğiz. Belki dikkatini yeterince dağıtıyım da külöt kapma olayını unuttur. Kendimce alaycı bir bakışla sikini kavırıyorum ve gövdesini sıkıyorum. "Eğer bir şeyler talep ediyorsak, sanırım buradan başlayacağım."

Knox'un gözleri ağırlaşır. "Hepsi senin, tatlım. Sadece ona iyi davran."

"Çok, çok iyi olacağım," diye mırıldanıyorum ona, sonra eğilip başını yalıyorum. O gece ayrıldığımızdan beri bunu yapmayı düşünüyordum. Onu ağzımla kızdırma şansım olmadı ve nasıl tepki vereceğini merak ettim. Bir kızın başını tutup aşağı itmeye başlayanlardan mı, yoksa yatakta başka şeyleri tercih edenlerden mi? Elbette her erkek farklıdır.

Ama Knox sadece inliyor ve yanağımı okşuyor, sonra da sanki çabalarımı ne kadar takdir ettiğini bana göstermesi gerekiyormuş gibi kolumu okşuyor. Bu baş döndürücü bir şey ve ona daha fazlasını yapmak istememe neden oluyor. Ondan ne kadar hoşlandığımı, ona dokunmanın bana ne kadar çekici geldiğini göstermek istiyorum. Geçmişte bir erkeğe dokunmaktan hiç rahatsız olmamıştım ama hiçbiri Knox'un ki kadar istek duymama neden olmamıştı. Onu ağzıma almanın ve duyularının kontrolünü kaybedene kadar emmenin nasıl bir şey olacağını hayal ettim.

"Hiç sana güzel bir sikin olduğunu söyleyen oldu mu?" Dudaklarımı başına sürterken mırıldanıyorum.

"Asla."

"Hiç mi? Kimse sana ne kadar güzel, kalın bir penisin olduğunu söylemedi mi?" Demek istediğimi kanıtlamak için bir kez daha sıkıyorum.

"Ya da büyük bir şişko olduğunu

"Isırılmak için yalvaran bir kafa mı?" Dilimi onun üzerinde gezdiriyorum.

"Ya da altında çok ama çok hassas görünen küçük bir damar olduğunu?" I Daha aşağı inip damarı yaladıktan sonra bir elimle taşaklarını kavradım.

"Yoksa bunların bu kadar güzel ve dolgun olması mı?"

"Soyunma odasındaki çocukların hiç böyle şeyler söylediğini söyleyemem," diye homurdanıyor, nefes nefese. Dokunuşumu sevdiği çok açık. Her hareket ettiğimde siki tepki olarak sarsılıyor, bu da neredeyse ona dokunmak kadar heyecan verici. Neredeyse.

"Peki ya geçmişte çıktığın kadınlar?"

"Onlar hakkında sen olmadıklarından başka bir şey hatırlayamıyorum, bu yüzden önemli değiller." Ve bana öyle özlem dolu bir bakış atıyor ki içim bir kez daha titriyor. "Senden önce kimse önemli değildi ve senden sonra da kimse olmayacak Lexi."

Buna yanıt vermiyorum, çünkü ne diyebilirim ki? Benim gibi birinin böyle bir taahhütte bulunması için çok erken. Bağlılık kesinlikle benim güçlü yanımdır değil. Ama bunun anı mahvetmesine izin vermeyeceğim. Ona sinsi bir gülümseme veriyorum ve sikinin başını bir kez daha yalamak için eğiliyorum. Bunun nereye gittiğini başka bir gün konuşabiliriz. Şu anda, sadece şu anda sahip olduğumuz şeyin tadını çıkarmak istiyorum. Dilimi tekrar üzerinde gezdiriyorum ve sonra onu ağzıma alıyorum.

Nefesi dişlerinin arasından tıslayarak çıkıyor ve sonra Knox elini saçlarıma gömerek yanağımı tekrar okşuyor. "Kahretsin, böyle çok güzelsin."

Dudaklarımı onun etrafında sıkıyorum ve sonra onu daha da derine çekiyorum. Sanki o ana kadar havanın varlığını unutmuş gibi, erkeksi bir soluk verişine bayılıyorum. Bunu tekrar tekrar duymaya ihtiyacım var. Bu yüzden elimden geleni yapıyorum.

Geçmiş deneyimlerimden bildiğim her şeyi kullanarak onu arzuyla çılgına çeviriyorum. Elim şaftının etrafında sıkıca duruyor ve onu memnun etmek için dudaklarımı ve dilimi kullanırken bile yavaşça çalışıyorum. Şaftının üzerinde aşağı yukarı hareket ederken biraz mırıldanıyorum, ta ki o nefes alışını tekrar duyana ve ağzımda bir miktar tuz tadı alana kadar. Çok yaklaşmıştı.

O zaman bir çentik atıyorum. Dilimle şaftının alt tarafında çalışıyorum, bu ve emme arasında dönüşümlü olarak. Daha derine dalıyorum, boğazımın

arkasına dayanana kadar onu olabildiğince uzağa götürüyorum. O hararetli sözlerle ve yüzüme küçük dokunuşlarla beni cesaretlendiriyor.

Kalçaları yukarı kalkıyor, sanki yüzümü umutsuzca sikmek istiyor ama beni buna zorlamıyor. Bu çok hoş, ama ben de en az onun kadar zevk alıyorum ve bu yüzden

Elini başımın arkasına koyarak bana istediği kadar sert davranabileceğini gösteriyor. Bunu yaptığında inliyor ve sonra başımı yönlendirmeye başlıyor, ismimi boğuk bir şekilde haykırarak boşalana kadar ağzımın içine pompalıyor.

Harcadığını yutuyorum ve başımı kaldırırken dilimi üzerinde gezdiriyorum, sonra ona sinsi bir bakış atıyorum. "Bana dokunmaya iznin olduğunu biliyorsun, değil mi? Kırılmayacağım."

Yüzü terli ve kızarmış, pantolonunu indirirken gözleri tahrikten ağırlaşmış. "Herhangi bir şeye zorlanmış gibi hissetmeni istemedim."

"Eğer öyle hissedersen, anlarsın. O zamana kadar, sen ne kadar benimsen ben de o kadar seninim."

"Öyle mi?" diye soruyor nefes nefese ve bir kolunu belime dolayarak beni kendine doğru çekiyor. Birbirimize yaklaşırken bile beni yakın tutuyor.

Bir an sonra üstüme çıktı ve eli tekrar pantolonuma girdi. "Şimdi biraz hayalet avı yapmak ister misin yoksa bu külotu teslim etmek mi istersin?"

"Sanırım burada olabilecek hayaletleri korkutup kaçırdık," diye mırıldanıyorum, kollarım boynuna dolanıyor. "Senin çekicini derinlemesine gırtlaklamam onları utandırdı."

Homurdanıyor ve bir an sonra parmaklarının tekrar kıvrımlarımın üzerinde gezindiğini hissediyorum. "Eğer bundan skandal çıkarıyorlarsa, henüz hiçbir şey görmemişler demektir."

"Oh?" Nefes nefese sordum. Şimdiden ne kadar tahrik olduğuma inanamıyorum. Ona oral seks yapmak heyecan vericiydi ama geçmişte hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Sanırım henüz hiçbir şey görmedim.

Bana göstermesi için sabırsızlanıyorum.

Bölüm 12

Lexi

Sabahın erken saatlerinde Knox'un göğsüne sarılmış yorgun bir uykudan uyandırıldım. Beni ne uyandırdı? Bir an sonra bir ses duydum, boğuk bir gümbürtü. Yatakta donup kaldım, kalbim küt küt atıyordu. Hayaletler mi? Burada bir musallat mı var?

Knox battaniyenin altında büyük bir eliyle çıplak kıcıımı okşuyor. "Bu senin telefonun, tatlım. Korkma."

Oh. Tanrım. Yavaşça nefes veriyorum ve yatakta doğrulup etrafıma bakıyorum. "Bunu biliyordum."

"Tabii ki yaptın," diyor esneyerek ve beni tekrar kendine doğru çekmeye çalışıyor. "Görmezden gelersen durur."

Eğilip meme ucuyla oynuyorum, sadece inlemesini sağlamak için. "Hemen döneceğim." Çıplak olduğumu umursamadan yataktan kayarak çıkıyorum ve telefonumun nerede olduğunu bulmak için etrafa saçılmış giysileri ve yatak takımlarını karıştırmaya başlıyorum. Bir ya da iki (ya da üç) tur daha seks yaptıktan sonra bu odayı hemen hemen yıkmıştık. Düz ekran televizyonun üzerinde asılı bir çorap buluyorum ve telefonum buz kovanının içinde, Knox'un tişörtünün altında. İkisinin de oraya nasıl geldiği hakkında hiçbir fikrim yok, ama bu neden garip bir gümbürtü olduğunu açıklıyor. Telefonu göğsüme bastırıp yatağa geri dönüyorum ve Knox'un beni kendine doğru çekmesine izin veriyorum. O da Bacaklarını benimkilere doluyor ve sanki uyurken bana dokunmak istiyormuş gibi eli tekrar kalçama gidiyor.

Ekranın gözünü kör etmemesi için telefonumu yüzünden uzağa eğiyorum ve mesajlara tıklıyorum. Natalie'ydi ve bana bir sürü mesaj göndermişti.

Hey! Geç olduğunu biliyorum ama uyuyamıyorum ve sabahın üçünde duvar kağıdı soyuyorum.

NAT: Neden peeling yaptığımı soruyorsanız Sabahın 3'ünde duvar kağıdı, size söyleyeyim. Uyuyamıyorum. Bu ev öyle bir tamirci ki geceleri beni uyutmuyor.

NAT: Banyoda deniz mavisi duvar kağıdı var ve 70'lerden kalma sarı tezgahlar. Bunu bir an için aklımda tutacağım.

NAT: Yeni başladığımız bir dönemde tadilat yapmaya karar vermenin pek de parlak bir fikir olmadığını biliyorum. Bunu şimdi fark ediyorum. Ama biz

beğendiğimiz bir şey bulamadık ve Clay bebeğin bir evi olmasını istedi (yani karavanı değil) ve ben de "Hey, bunu yapabilirim, sorun değil." dedim.

NAT: Bir dahaki sefere sorun olmadığını söylediğimde, yüzüme bir tokat at. Bunun heyecan verici olacağını söylemiştim.

Heyecan verici değil.

NAT: Deniz mavisi duvar kağıdı heyecan verici değil AMA ev büyük ve kendi dekorumu seçmek eğlenceli. Ama banyonun duvar kağıdı beni rahatsız ediyor, bu yüzden gecenin bir yarısı soyuyorum.

NAT: Soyma işinin arasında sana deli gibi mesaj atıyorum.

NAT: Bu da beni neden hala misafir evime taşınmadığınız sorusuna getiriyor?

Mükemmel bir daire olacak şekilde ayarlandı. Ve kira bedava!

NAT: Hayırsever biri olduğundan değil!

NAT: Ama yoga işinin Luka'da tuvalette olduğunu biliyorum.

NAT: San Antonio'nun sizin için büyük bir yer değiştirme olduğunu biliyorum.

NAT: Ama buranın boş kalmasını ve sizin yakınlarda olmanızı hiç istemem.

Sadece düşün, tamam mı?

NAT: Bunu aldığında sabah konuşuruz. Duvar kağıdı beni çağırıyor.

Knox inliyor ve yüzünü saçlarıma gömüp gözlerini saklıyor. "Sana lanet olası bir kitap mı yazdı?"

"Öyle görünüyor." Ekranı kapatıyorum ve telefonumu bir kenara atıyorum, sonra tekrar ona sokuluyorum. Eli hemen kığımın kıvrımına gidiyor ve onu sahiplenerek sıkıyor. Kokusunu içime çekiyorum. Biraz terli, ama bu beni soğutmak yerine teninin kokusunu seviyorum. Ona sürtünüyorum ve gözlerimi kapatıp tekrar uyumaya çalışıyorum. Ama yapamıyorum. Onun yerine Nat'in cep telefonumdaki tek yönlü konuşmasını düşünüp duruyorum. Bana arazisindeki misafirhaneyi teklif ediyor.

Ucuz olurdu. Elbette kirasını öderim, çünkü beleşçi değilim, ama fiyatımı belirleyebilirim. Nat insanlarla ilgilenmeyi sever. Knox'un yaşadığı San Antonio'da olurdum. Hepsinden iyisi, Keith'ten uzakta olurdum. Beni bir kez olsun rahat bırakabilirdi. Gittikçe bayatlayan bir çıkmaz sokakta yeni bir başlangıç olacaktı. Yaşanacak bir yer olarak Luka berbat. Orada sevdiğim tek kişi Natalie'ydi ve o da taşındı.

Teoride beni tutan bir şey yok.

İşimin orada olması dışında. Stüdyom orada. Son beş yılda çalıştığım her şey orada. Elbette, küçük bir daire.

ve bir o kadar da küçük bir stüdyom var ama burası benim. Bunu inşa etmek için çok çalıştım. Yoga için stüdyoma gelen her müşteri, kendi başıma elde ettiğim bir başarıdır.

Bir arkadaşımın misafirhanesine taşınmak bağımsızlığımı tam olarak geliştirmiyor. Ama cazip geliyor. Kredi kartlarım işim sayesinde kırmızıda ve yakın zamanda da karaya dönecek gibi görünmüyorlar. Stüdyo kiram artıyor ve derslerime katılım dramatik bir şekilde düştü. Bunun bir kısmı bir kasaba ötede açılan bir spor salonu yüzünden, bir kısmı da ... insanlarla aramın kötü olmasından kaynaklanıyor. Sabrım yok ve tuhafım. Küçük, muhafazakar bir güney kasabasında, siyah giyinen ve kasabanın sosyal etkinliklerine gitmeyen tuhaf biriyim. Kasabada

Son üç gündür sınıflarım neredeyse boş. Kirayı nasıl ödeyeceğim diye endişeleniyorum.

Ya da her şeyi siktir edip Natalie'nin misafirhanesine taşınırım. Ne yapacağımı bilmiyorum.

Knox

Dünyadaki en iyi şey, yatağınızda çıplak bir kadınla uyanmaktır. Lexi, beni deli eden o esnek, kıvrımlı küçük vücuduyla bana yaslanmış ve başı göğsüme yaslanmış. İçimi her türlü gurur ve sahiplenme duygusuyla dolduruyor. Bu güzel kadın benim ve Çocuğumu taşıyor. Kendimi ne kadar iyi hissettiğimi, ne kadar mutlu olduğumu, ne kadar tatmin olduğumu anlatamam.

Kesinlikle onun külotunu çalıyorum.

Sonunda uyanır ve hızlı bir sabah seksinden sonra duşa giriyor. Ona katılmadan önce külotunu saklıyorum ve sonra kahvaltı için giyiniyoruz. Lexi sabah insanı değil ve belli ki huysuz ama ben aldırmiyorum. Huysuzluğu bile sevimli. Paranormal bir şey bulamadık ama ikimizin de pek umursadığını sanmıyorum. Benim umurumda olmadığını biliyorum. Yaşayanlar -özellikle de o- herhangi bir hayaletten çok daha ilginç.

Alt kattaki kafede birkaç fincan kahve içip kahvaltıya oturuyoruz. Lexi kafeinsiz olmasına rağmen kahveden sonra biraz canlanıyor. Bebek yüzünden, ama yemek geldikten ve yemeğe başladıktan sonra bile hâlâ çok sessiz. Umarım onu sessizleştiren pişmanlık değildir. Dikkatini verip vermediğini görmek için masamızdaki bardak altlıklarından birini kapıyorum. Parmağıyla elime hafifçe vuruyor -evet, fark etmiş- ama hâlâ sessiz ve düşünceli. Buna ne anlam vereceğimi bilemiyorum.

"Bir sorun mu var?"

Lexi bir esnemeyi bastırıyor ve sonra başını sallıyor. "Aklımda çok şey var."

Tabağındaki her şeyi bitirdiğini fark ettim. Bir şampiyon gibi yiyor Lexi'm. "Bebek gibi mi?"

Yüz ifadesi daha da düşünceli bir hal alıyor. "Bebeği hiç düşünmediğimi itiraf edersem kötü bir insan mı olurum?"

"Hayır. Sanırım ikimiz için de hâlâ çok yeni." Yine de onun siyah saçları ve gülümsemesiyle bir bebek düşüncesine şimdiden kafayı takmış durumdayım. Acaba bir sonraki doktor randevusunun ne zaman olduğunu sormam için çok mu erken?

gelip bebeğimiz hakkında bilgi toplayacak. Tabii ki, eğer o Bana bırak. Lexi baskı altında hissederse kaçacak bir tiptir. Ağırdan almalıyım. "Peki sırada ne var?"

"Ne demek istiyorsun?" Kederli bir şekilde boş portakal suyu bardağına bakıyor.

Kendimi rahat hissetmesem de rahat bir omuz silkme hareketi yapıyorum. Gergin ve sahiplenici hissediyorum. Yine beni bırakıp kaçacak mı?

İki ay daha mı? Yoksa sonunda bir yere varacak mıyız? Belki eski kafalıyım ama onun benim adımları taşımasını istiyorum. Bebeğimizin bizim olmasını istiyorum, sadece onun değil. "Yani sen ve ben. Bizim için sırada ne var?"

Lexi bunu bir an düşünür gibi olur ve sonra eliyle bir işaret yapar. "Bana telefonunu ver." Telefonu ona verdiğimde yazmaya başlıyor. "Telefon numaramı buraya yazacağım ve seninkini de benimkine ekleyeceğim. Bana mesaj atabilirsin." Bana bakıyor ve ağzı bir karış açık kalıyor. "Zor olacağının farkındayım ama benim hatırım için dene."

"Elimden geleni yapacağım," diye karşılık veriyorum. "Tabii bu penis resimleri için ince bir istek değilse."

"Oh, Knox," diye mırıldandı. "Kurnazlık konusunda berbat olduğumu biliyorsun."

Gülüyorum, çünkü haksız değil. Sadece numarasını alabildiğim için hayal kırıklığına uğradım ama bu da bir şeydir. "Yani tüm yaptığımız bu mu? Telefon numaralarını mı değiştiriyoruz?"

Dudaklarını yalıyor ve bir an düşünüyor ve ifadesi biraz gergin görünüyor. Sıkıntılı. "Düşünmek için birkaç güne ihtiyacım var."

"Benim hakkımda mı?"

"Aslında, benim hakkımda." Gülümsemesi ıslıl ıslıl. "Sen kolay kısmısın Tüm bunları anlamaya çalışıyorum. Ne istediğini biliyorum. Sadece ne istediğimden emin değilim." "Yardımcı olabilir miyim?" Yarı sarhoş portakal suyumu ona doğru itiyorum. "Ben iyiyim Eğer ihtiyacınız olan buysa, ikna edici bir şekilde."

"Daha çok hangi yolun benim ve parazit için en iyisi olduğunu bulmam gerekiyor." Bakışları benimkilerle birleşiyor. "Ama her halükarda seni de dahil edeceğim. Bu sana hayır demek ya da kaçmak değil Knox. Bu hafta sonu etrafta dolaşabileceğimi ve senden haber almak istediğimi

söylüyorum.

lütfeñ uğramak yerine bana mesaj atın."

"Bunu yapabilirim." Bu konuda fazla seçeneğim yok ama bir şeyden eminim: Ondan vazgeçmeyeceğim.

CLAY: Hey kardeşim,
buralarda mısın? KNOX: Ara
beni
Neredesin? Gage E Texas mı dedi? Neden?
KNOX: Ara
beni KNOX:
Ara beni
Bana geri dön, bir toplantıda.
Bu arada senin de katılman gereken
bir toplantı. Lanet olsun.
Neden artık kimse aramıyor? Neden herkes
mesajlaşmaya takmış durumda?
Toplantıda yapabiliyorsun diye mi? Etli
parmakların olması benim suçum değil.
Siktir git.
Beni aramayacaksan ne istediğini söyle. Hattı
açık tutmaya çalışıyorum.
Kardeşim sen taş devrinden mi çıktın?
Mesajlaşırken de aranabilirsin.
Her neyse, Boone bir sonraki sondaj
çalışmasına onunla gitmek isteyip istemediğini
sordu. O
Salı günü yeni bir yerde dowsing. Nat'i
Houston'da bir fayans deposuna götürüyorum.
Ya sen ya da Gage yardımcılık yapacaksınız. O
işini yaparken takım elbiselileri meşgul
edecek birine ihtiyacı olduğunu biliyorsun.
Aramızda kalsın, Gage yerine senin olmanı
tercih ederim.
CLAY: Gage'in ayık geleceğine güvenmiyorum.
Meşgul olabilirim.
Kiminle?
KNOX: Kim olması gerekmiyor

Lanet olsun, neden beni aramıyorsun?
Artık sana sürekli mesaj atacağım.
Birama sürekli ketçap koymanın intikamı bu.

GAGE: Ben Boone ile gideceğim.

GAGE: Sen git küçük Darth yoganı yap.

GAGE: Buzdolabımdaki tüm biraları kök birasıyla
mı değiştirdin?

GAGE: Döndüğünde seni öldüreceğim.

GAGE: Neredesin?

GAGE: Boş ver, karavanını yağmalıyorum. Neden
bir erkeği hiç aramazsınız?

Bütün gün mesajlaşıyorsun. Sinir bozucu.

GAGE: Kardeşinizin TÜM BİRALARINIZI ÇALMASI gibi
mi?

GAGE: Dostum senin karavanın buzdolabında asma
kilit var. wtf

Buraya gelebileceğini düşündüm. GAGE:
Berbat

GAGE: Tüm bu aile berbat.

GAGE: Beynim turşu olana kadar sarhoş olmak
istersem olabilirim.

KNOX: Sızlanmayı bırak ve bana biraz tavsiye ver.

GAGE: Tavsiye?????

Evet. Ara beni.

GAGE: Sadece mesaj
at.

GAGE: Ya da sembolleri
kullan KNOX: Senden
nefret ediyorum.

Tamam, mesaj atarım. Darth Yoga benim
ve ona mesaj atabileceğimi ama gelmememi
söyledi.

Buna ne anlam vereceğimi bilmiyorum.

GAGE: O evli kardeşim. Evli amına dokunuyorsun.
İptal. İptal.

GAGE: Bunu istemezsiniz.

Evli değil. Bir şeyler olduğunu söyledi.

GAGE: Evli.

Sorduğumu unut.

GAGE: Sadece takılıyorum

GAGE: Alo?

GAGE: Kardeşim, şakaydı.

GAGE: Lanet olsun, txt mesajında çok
alıngansın GAGE: İyi, yardımımı istiyorsun,
yardım edeceğim.

GAGE: Gerçekten katı bir babası olması mümkün mü?
Ailesinin artık bu işe karıştığını sanmıyorum.

GAGE: O zaman işte bir şeyler dönüyor olabilir

GAGE: Ya da finalleri falan vardır.

stresli

GAGE: Gerçi bu konunun dışında. O bir piliç.

Ketum olabilirler. Ona mesaj atmayı denedin mi?

Henüz değil.

GAGE: Ona sik resimleri gönderme

GAGE: Kızlar bundan nefret eder.

Aletini kadınlara mı gönderiyorsun?

GAGE: Ben mi? Hayır, gerek yok. Pantolonlarına
gayet iyi giriyorum. :)

GAGE: Sadece genel olarak söylüyorum.

Beni yine kendinden uzaklaştırıyor mu diye
merak ediyorum.

Bunu söylerken hatun gibi konuşuyorum.

Ama onu yakalamak zor. Benimle hiçbir şey
yapmak istemiyor, ve sonra

Mağaralarda bir gün boyunca birbirimize girdik
ve sonra hiçbir şey olmadı.

Ne düşüneneceğimi bilmiyorum. Ona evlenme teklif ettim.

GAGE: Ne oluyor lan?

GAGE: Ne yaptın???

Bir dakika sonra telefonum çaldı. Çalacağını tahmin etmiştim. Uzun bir süre düşündüm, üç kez çalmasına izin verdim ve sonra sesli mesaja geçmeden hemen önce açtım. "Yo."

"Seni ahmak. Darth Yoga'ya evlenme mi teklif ettin? Neden? Eğer biriyle yatmak istiyorsan, kardeşim, daha kolay yollar var!"

"Sesin ayık geliyor," dedim neşeyle. "Bira için baskın yapacak karavan kalmadı mı?"

"Buzdolabını kilitlediğin için seni sikeyim. Ve evet, bu bokla uğraşamayacak kadar ayığım. Konuyu değiştirme. Gerçekten ona evlenme mi teklif ettin?"

"Evet." Lexi'yi düşünüyorum ve sadece iki gün olmasına rağmen Onu gördüğümde beri deli gibi özlüyorum. Yine de bebek konusunu açmıyorum. Henüz değil. "Clay'in Natalie'yle tanıştığı anda ondan başkasını istemediğini nasıl anladığını biliyor musun? Asla mı? Ben de Lexi için böyle hissediyorum."

"Evet, ama Clay lanet olası bir aptal. Senin daha zeki olduğunu sanıyordum. Bu." Ağır ağır iç geçiriyor. "Kahretsin, bu karavan parkında kalan tek kişi ben mi olacağım?" Bir an için sesi o kadar kaybolmuş ve yalnız geliyor ki kamyonetime atlayıp onunla takılmak için eve gitmek istiyorum. Ne düşündüğünü biliyorum. Eskiden o ve Seth randevuları olmadığında bir araya gelir, video oyunları oynar ve saçma sapan konuşurlardı, şimdi ise sadece o var. Tüm ağabeylerinin hayatlarında birilerinin olması onu daha da yalnız hissettiriyor olmalı.

"Yani bana yardım edemez misin?" Gerçekten yardım istemediğim halde soruyorum. Lexi, Gage'in çözemeyeceği bir bulmaca. O benim çözmem gereken bir bulmaca ve her zaman anlamasam da onun zor kişiliğini seviyorum. Fakat Sanırım Gage'in konuşacak birine ihtiyacı var. Ve Gage'in iyi olduğu bir şey varsa, o da kadınlarla romantizm kurmaktır.

"Bir düşüneyim. Hâlâ Doğu Teksas'ta serserilik yapıyorsun, değil mi?"

"Evet," diyorum, moteldeki koltuğa yerleşirken. "Takılmak isterse diye birkaç gün daha kalacağım. Bana mesaj attı ama gerçek bir mesaj değildi. konuşmalar."

"Sana mesaj mı attı? Sen ona mesaj atmadın mı?" "Evet."

"Bu iyiye işaret, kardeşim." Bir şeyin çarptığını duyuyorum ve sonra ağır bir diğer ucunda *gümbürdüyor*.

"Ne yapıyorsun?"

"Kendi karavanıma dönüyorum. Seninki berbat. Buzdolabında lanet bir asma kilit var."

"Kök birasının tadını çıkar," diye iğneledim onu.

"Git kendini becer," diyor bana aynı şarkılı ses tonuyla. "Yardı mı istedin mi, istemedin mi?"

"Dinliyorum." Çoğunlukla onun için endişelendiğimden. Ben de Lexi'ye başka bir açıdan bakmaya hayır demezdim.

"Elini çok erken gösteriyorsun. Bir kız peşinden koşturmanın en iyi yolu ona ilgilendiğini belli etmektir, ama birazcık. Çok güçlü geliyorsun. Bak, sana mesaj attı, değil mi?"

"Doğru."

"Çok bir şey değil miydi? Sadece bir merhaba, naber?" "Evet."

"Ne geri gönderdin?"

Cevap verirken bile omuzlarımı silkiyorum. "Sadece gününün nasıl geçtiğini ve meşgul olup olmadığını sordum."

"Peki o ne dedi?"

"Meşgul olduğunu söyledi ve o zamandan beri ona mesaj atmadım."

Gage acı dolu bir ses çıkarır. "Kardeşim, benim oyun kitabımı senin üzerinde kullanıyor."

Senaryoyu tersine çevirdi. Sana ilgilendiğini belli etti, ama çok az. Şimdi tekrar peşinden koşmanı bekliyor."

İçinde benim bebeğimi taşıdığı için bunu yapmamak biraz zor.

"Mmmhmm."

"Bunu tersine çevirmelisin Knox, yoksa hayatının geri kalanında kanepende otuz bir çekeceksin."

Sakalımı kaşıyorum. Yanılıyor mu? Yanıldığını sanmıyorum. Lexi bensiz iyi olduğunu hissettiğini gösterdi. Beş parasız olmasına rağmen paramı istemiyor. Çocuğuma hamile olmasına rağmen yardımımı istemiyor. Yarın gezegenden düşsem, bunun onu etkileyeceğinden emin değilim. en ufak bir şey. Bu beni gerçekten derin bir seviyede rahatsız ediyor. Yani, kahretsin.

Bana hemen cevap vermediği her seferinde çok üzüldüğümü biliyorum. Çok mu üstüne gidiyorum? O zaman biraz daha sert oynasam daha mı akıllıca olur? "Peki ne yapmalıyım?"

Gage bana, "Onu susatıyorsun," dedi. "Bu senin sorunun. O susamadı." Tavsiyesini tekrarlariken sesi biraz fazla kendinden emin çıkıyor. "Susuzluk bir kızı kazanmanın yoludur."

Haksız olduğunu düşünmüyorum ama bebeğimi taşıırken ve bana ihtiyacı yokken Lexi'yi nasıl "susatacağımdan" emin değılim. Bir şekilde beni istemesini ve sertçe istemesini nasıl sağılayacağımı bulmalıyım.

OceanofPDF.com

Bölüm 13

Lexi

Döndüğümünden beri işlerin durgun olduğunu söylemek hafif kalır. Yani, iki günlüğüne gitmişim ve iki özel seansı iptal etmek zorunda kaldım, ama bu stüdyomun neden

son üç gündür tamamen boş. Kayıt yaptırmış olmama rağmen kimse derslere gelmedi. Özel seanslarımda neden gelediklerine dair türlü bahaneler uydurdular.

Sanki şehirdeki herkes beni ekmeye karar vermiş gibi.

Bu biraz endişe verici tabii. İşler hiçbir zaman canlı olmadı, ama ben de en iyi ihtimalle huysuz bir pisliğim ve burası küçük, muhafazakar bir kasaba. Benim gibi çocuğu olmayan, kiliseye gitmeyen, siyah giyen ve asla bingo gecesine katılmayan birini ne yapacaklarını bilmiyorlar. Ben her zaman bir tuhaflık olmuştur ve bu beni hiç bu kadar rahatsız etmemişti. Düşündüm ki

İşler kulaktan kulağa ve mutlu müşterilerle gelişecekti ve hiçbir zaman patlama olmasa bile kendi işimin patronu olacak ve mutlu olacak kadar kazanabilecektim.

Ama üç gün üst üste terk edilmiş bir yoga stüdyosu beni endişelendiriyor. Sanki kısa bir süre uzak kaldıktan sonra geri dönmüşüm ve tüm işlerim bitip gitmiş gibi. Keith'i suçlardım ama son zamanlarda çok sessiz, bu da beni

Umarım takip edip taciz edecek yeni birini bulmuştur.

Her şey çok garip.

Gelecek haftaki programımı kontrol ediyorum ve bugün beni iptal eden insanların gelecek hafta da iptal edeceklerine dair içimi kemiren bir şüphe var. Söylediğim bir şey bir şekilde şehirde yayıldı ve bu yüzden mi görmezden geliniyorum?

Bayan Bateman'ı aradım. İki gün daha randevusu yok ama umurumda değil. İlk zil sesinden sonra telefonu açıyor ve benden haber aldığına pek sevinmişe benzemiyor. "Aradığına sevindim Lexi. Kalan randevularımı iptal etmem gerekiyor. randevular."

"Öyle mi?" Sadece bu hafta değil, sonsuza kadar mı? "Nedenini sorabilir miyim Bayan?

Bateman? Stüdyoma gelmeyi sevdiğini sanıyordum."

"Evet, öyle. Doktorumun duruşum için iyi olduğunu söylediğini biliyorum ama yaşadığın küçük sorunlardan hoşlanmıyorum." Ses tonu çok gerçekçi. "Sen çok hoş bir kızsın ama bu tür şeyler iğrenç."

Sorun mu? İptal ettiğim müşterilerden biri bile değildi. Neden bahsediyor bu? "Sorunlar" dediğinizde, sanırım benim avangart kişilik?"

Homurdanıyor. "Tahtakurularını kastediyorum, genç bayan. Ders için ayakkabılarımızı çıkarıp minderlerinize uzanmak zorunda olduğumuzu düşünürsek, bu gerçekten müşterilerinize açıklamanız gereken bir şey. Ya onları kaptıysak? Düşünmesi bile korkunç."

Ne? "Tahtakurusu mu? Bende tahtakurusu yok."

"Geçen hafta sonu bu yüzden kapatmadınız mı? Böylece Tütsülemek mi? Lokantadaki herkesin konuşabildiği tek şey bu: senin pis küçük stüdyo." Sesinde saf bir tiksinti var. "Burası küçük bir kasaba. Bunun duyulmayacağını mı sandınız?"

"Beni çözdünüz," diyorum sert bir şekilde. "Bu kasabanın iyi insanlarını tahtakurularıyla istila etmek benim gizli planımdı ve şimdi engellendim." Hissettiğim acıyı örtmek için ses tonum alaycı. "Peki, sana kim söyledi?"

"Agnes, kamyonun binanızın önüne geldiğini ve bütün gece orada kaldığını gören itfaiyecilerden birinden duyduğunu söyledi. Dediğim gibi, burası küçük bir kasaba."

İçimde bir düğüm var.

"İtfaiyeciler." "Kasabaların en küçüğü," diye ona katılıyorum ve Telefonu aç. Artık konuşmanın bir anlamı yok. Bu söylentinin nereden çıktığını çok iyi biliyorum.

Keith Lawrence.

Bilmem gerekirdi. Beni sabote ettiğinin farkına vardığımda içimi kabaran bir öfke kaplıyor ve hemen ardından çaresiz bir hayal kırıklığı geliyor. Ne yapabilirim ki? Keith konusunda kimse bana inanmayacak.

Herkes ona tapıyor. Onun mükemmel olduğunu düşünüyorlar ve eğer benim peşimde koşarken biraz fazla tek fikirli davranıyorsa, sorun onda değil bende olmalı. O.

yakışıklı ve güçlüdür ve sokağın karşısındaki yaşlı kadınlara yardım eder.

Ve o tamamen, tamamen psikopat. Ama belli ki sorun bende.

Boş stüdyoma bakıyorum, tüm paspaslar köşeye toplanmış, kullanılmayı bekliyor. Tahtakurusu söylentisini Keith'in çıkardığından hiç şüphem yok. Hatta söylenti bile olmayabilir. Tek yapması gereken bir haşere kontrol elemanına kamyonetini bütün gece stüdyomun önüne park etmesi için para vermek ve hikayenin kendi kendine yazılmasına izin vermektir. Tüm bildiğim, kasabanın bende herhangi bir sayıda ürpertici sürünge olduğunu düşündüğü - hamamböcekleri, tahtakuruları ... bitler. Ya da Laura, Knox'un öğle yemeğindeki yorumunu ağzından kaçırdı. O olduğunu sanmıyorum. Keith'in beni cezalandırmak, muhtaç ve savunmasız hale getirmek için işimi tamamen mahvedeceğini sanmıyorum. Burada benim tarafımı tutacak kimse yok.

Beni köşeye sıkıştırmaya çalışıyor.

Ama . . . Köşeye sıkışmak zorunda değilim. Natalie bana bir çıkış yolu verdi. Burayı bırakıp kaçabilirim, yeni bir yerde yaşamaya başlayabilirim. İşimden vazgeçebilirim. Keith'ten saatlerce uzak kalabilirim.

Knox'a yaklaşabilirim.

Onu düşünmek bile bana sıcak ve bulanık duygular veriyor. Son birkaç gündür ona pek iyi bir kız arkadaş olamadım.

Başarısız olan işimin gizemiyle meşguldüm. Knox'a yakın olmak onu düzenli olarak görebileceğim anlamına geliyor. Onun gülüşünü bizzat görebileceğim, ona dokunabileceğim ve kollarını bana dolmasına izin verebileceğim anlamına geliyor. Kokusunu içime çekebilir ve gıdıklanan sakalına dokunabilirim ve istediğimiz kadar iğrenç seks yapabiliriz. Daha fazla randevuya çıkabiliriz.

Bebek için daha fazla doktor randevum olduğunda yanımda olabilir.

Gerçekten, eğer Knox olmasaydı, Natalie'yi geri çevirirdim. Onu seviyorum ama inatçıyım ve vazgeçmeyi sevmiyorum. Aslında, buradaki stüdyomu terk etme fikri beni deli ediyor. Ama düşünmem gereken Knox ve bebek var. Bu noktada sadece kendim için en iyisinin ne olduğunu değil, hepimiz ve gelecek için en iyisinin ne olduğunu düşünüyorum. Belki de ona daha yakın bir yere taşınmak daha iyidir. Onun yanına taşınmak zorunda değiliz, henüz değil. Ama belki birkaç ay içinde ne durumda olduğumuzu görebiliriz.

Belki de . . .

Onunla bir gelecek düşünmek biraz korkutucu. Tüm gelecek planlarım sadece beni içeriyordu. Öte yandan, gelecek planlarımın hiçbirisi bir bebeği de içermiyordu ve beynimi bu kavram etrafında sarmak zorunda kalıyorum. Karnıma dokunup derin derin düşünüyorum.

Kendim için en iyi olanı mı yapmalıyım, yoksa bebeği, Knox'u ve birlikte sahip olabileceğimiz geleceği mi düşünmeliyim?

Sanki sıkıntılı düşüncelerimi hissetmiş gibi Knox telefonuma bir mesaj gönderiyor.

KNOX: Diyelim ki kız arkadaşımı özlüyordum ve Onu düşünüyorum. Onu neredeyse bir haftadır görmedim ve sürekli amının tadını düşünüyorum. Onu benimle çıkmaya nasıl ikna edebilirim? Çığlık atana kadar yalayayım diye mi? Bir arkadaş istiyorsun tabii ki.

Mesajına gülümsemekten kendimi alamıyorum. Mesajlaşmaktan ne kadar nefret ettiğini biliyorum, ama aramak yerine bunu yapmasını istediğimden beri bu konuda harika davranıyor. Her gün ondan tuhaf resimler, küçük notlar ve beni içten içe güldüren en titiz, hassas bir şekilde yazılmış ve noktalanan mesajlar alıyorum. Sanki sırf beni memnun etmek için mesajlaşmayı doğru yapmak için çok uğraşıyor. Değil mi Bu adam söz konusu olduğunda içimi ısıtacak çok şey var.

Ona yaklaşmak ve ondan çok ama çok uzaklaşmak çok mu kötü olurdu? Keith mi? Küçük stüdyomun etrafına bakıyorum, keşke burada kalmaya daha çok mecbur olsaydım diyorum. Burada yarattığım şeyle iliklerime kadar gurur duymayı ve Keith'e siktir olup gitmesini söyleyip kendimi savunabilmeyi. Yeniden toparlanabilir ve müşterilerimi geri kazanabilirdim. Çok çalışmam ve acele etmem gerekecek ama bunu yapabileceğime eminim.

Onun yerine, sadece yorgunum. Açık sınıflar, işe alımlar, el ilanları ve Bayan Bateman gibi insanları bana ihtiyacı olduğuna ikna etme düşüncesi Tüm bunlar bende biraz kestirme isteği uyandırıyor. Batan gemimi düzeltmeyi başarsam bile, bu bebek sorununu ve o geldiğinde ne yapacağımı çözmiyor. Knox bebeğin hayatında olmayı hak ediyor ama birkaç saat uzaktaysa bu, işleri yoluna koymak için iki kat daha fazla çabalamamız gerekeceği anlamına geliyor.

Ve bu düşünce çok yorucu. Uzun zamandır o kadar çok çalıştım ki biraz ara vermek iyi olurdu. Stüdyoma baktığımda sıkı çalışmanın ödüllendirildiğini görmek yerine, Keith'in duvara açtığı deliği ve gelecek ay buranın kirasını nasıl ödeyeceğim endişesinden başka bir şey görmüyorum. Artık fırsat görmüyorum. Beni aşağı çeken bir çapa görüyorum.

Telefonumu ve Knox'un kirli mesajını düşünüyorum.

LEXI: Sanırım yanlış numarayı aradın, genç adam.

LEXI: Burada ateşli bir amcık yok.

Bundan pek emin değilim. Son zamanlarda kontrol ettin mi?

Devam et, bekleyeceğim.

Kendime rağmen gülüyorum. Bana her zaman ne kadar sorunlu olduğumu unutturabiliyor ve bu yönünü seviyorum.

LEXI: Seni düşünerek kendime dokunmam için ölüyorsun, değil mi?

O kadar belli mi ediyorum?

LEXI: Sen bir erkeksin, yani evet.

KNOX: Bunu yüzünde bir gülümsemeyle söylemişsin gibi davranacağım.

LEXI: Kesinlikle. Başka türlü böyle şeyler söylemeyi hayal bile edemezdim.

Peki bir cevabın var mı? Seksi, lezzetli, esnek kız arkadaşımı

Beni tekrar göreceksin mi?

LEXI: Oraya gelişigüzel "esnek" kelimesini atman hoşuma gitti.

KNOX: Bunun önemli bir özellik olduğunu düşünüyorum.

LEXI: Kesinlikle. Yeniden bir araya geleceğimizi düşünerek esneme hareketleri yapıyorum.

Ben de. Ayak uydurabileceğimden emin olmak istiyorum.

Yine gülüyorum. Boş stüdyomda oturup kendi kendime gülen bir kaçık gibi hissediyorum ama Knox'un mesajları her şey hakkında çok iyi hissetmemi sağlıyor. Sanki beni gülümsetmek için yanımdayken hiçbir şey sorun değilmiş gibi. Hamile, evlenmemiş, beş parasız ve bir pislik tarafından takip ediliyor olsam bile her şey yoluna girecekmiş gibi.

Bir an düşündüm ve sonra ona tekrar mesaj attım.

LEXI: Kız arkadaşını tekrar görmeye gelince, bu hafta sonu ne yapıyorsun? Çünkü Natalie'nin misafirhanesine taşınıyor olabilirim.

Eşyalarımı boşaltmama yardım edecek birine ihtiyacım olacak.

Bavul boşaltmaktan fazlasını yapabilirim. Yapabilirim. Toplanmana yardım ederim. Bütün eşyalarını kamyonumun arkasına koyup taşınmana da yardım edebilirim.

Adını siz koyun, ben yaparım.

Ve sonra, tabii ki, rahatlamana yardımcı olmak için amını yalayabilirim.

Ben böyle hayırsever biriyim.

LEXI: Cömertliğiniz çok büyük. Ama bavulumu boşaltmama yardım etsen yeter.

Bunu yapabilirim.

Telefonumu yere bıraktım, çünkü ellerim biraz titriyor. Sanırım bunu yapıyorum. Nat'e mesaj atıp geldiğimi haber vereceğim ve eşyalarımı toplamaya başlayacağım. Knox'un Luka'ya gelip yardım etmesini istemiyorum, çünkü Keith'in onu etrafta dolanırken görmesinden ve bunun karışık bir yüzleşmeye dönüşmesinden korkuyorum. Sadece sessizce buradan gitmek istiyorum. Her şeyi gizli tutacağım ve bir gece kaçıp gideceğim. Adres yok, yüzleşme ya da vedalaşma yok. Kapat. ve sessizce ortadan kaybolur. Artık Keith yok. Daha fazla stres yok.

Artık endişe yok. Yeni bir başlangıç. Bunu yapabilirim.

Bölüm 14

Lexi

Üç Gün Sonra

"Ne kadar iyi bir arkadaş olduğun hakkında hiçbir fikrin yok Nat," diyorum en iyi arkadaşıma, bir silindiri duvarda bir aşağı bir yukarı gezdirirken. Eşyalarımın çoğu hâlâ kutulardayken Natalie'nin misafirhanesine yeni taşındım ve eşyalarımı yerleştirmeden önce evi hızlıca boyuyoruz.

Hızlı bir boya işi *yapıyorum*. Zavallı Natalie, alnına soğuk bir bez bastırılmış ve yanında bir kustumuk kovasıyla kanepede yatıyor. Korkunç bir sabah bulantısı var. Herhangi bir bulantı belirtisi olmadan harika gidiyor olmam beni biraz suçlu hissettiriyor. Uyumam gerekiyor ve at gibi yiyorum ama bunları sorun olarak görmüyorum.

"Burada olmana bencilce seviniyorum," diyor Nat kanepedeki yerinden bana. "Yakınımda bir arkadaşımın olmasını özlemişim. Clay burada ve harika biri ama kızlarla ilgili konularda ona şikâyet edemiyorum."

Sırıttıyorum ve duvara neşeli bir sarı daha sürüyorum. Giysilerimi giyerken koyu ve yasaklayıcı renk paletimi sevsem de, aydınlık ve havadar bir odayı seviyorum. Buradaki tavan patlamış mısırdan arındırılmış ve soluk bir pembeye boyanmış, duvarlar da soluk sarı olacak. Bunun yerine Perdelerde, stüdyomdaki şeffaf Hint eşarplarından bazılarını kullanmayı tercih ettim. En yakın süpermarketten yeni eşyalar alabileceğimi düşündüğüm için mobilyalarımın çoğunu terk ettim.

En çok da Luka'dan bir an önce ayrılmak istiyordum. Keith'in çalışacağı bir hafta içi gününü bekledim, stüdyomu topladım, dairemi toparladım ve hepsini arabama tıktırıp oradan uzaklaştım. Ev sahibimle konuştum ve birikimlerimi tüketmiş olsa da ev kiramın geri kalanını ödedim. Hâlâ stüdyo kirası konusunda ne yapacağımı düşünüyorum, çünkü ay başında teknik olarak onun için kancaya takılıyorum, ama bunu çözeceğim.

Şimdilik, burada arkadaşlarımla birlikte olduğum gerçeğine odaklanacağım ve yeni başlangıcımı yakalayacağım. "Bunun için gerçekten minnettarım," diyorum Natalie'ye milyarıncı kez. "İşimle ilgili ne yapacağıma karar verene kadar Clay'in sana ayda sadece yüz dolar ödememin bir sakıncası olmadığına emin misin?"

Homurdanıyor ve havluyu kaşlarına daha sıkı bastırıyor. "Lexi, seni salak. Burada yaşamak için sana para versem bile Clay'in umurunda olmaz. O sadece benim mutlu olmamı istiyor ve senin yanımda olman beni mutlu edecekse, o da buna var. Sadece kök salmaya karar vermene şaşırdım."

Omuz silkiyorum ve rulomu tekrar boyaya batırıp duvara vuruyorum. "Bir değişiklik yapmanın zamanı geldi diye düşündüm. Tüm müşterilerim bir şekilde uzaklaşıyordu ve tabiri caizse yazı duvardaydı."

"Neden müşteri kaybediyordunuz?" diye soruyor, sesinde sempati var. "Luka çok küçük olduğu için mi?"

"Belki," diyorum ona. Ayrıntıya girmiyorum. Keith'in bana sorun yarattığını bilmiyor. Sorunlarımı saklamakta her zaman çok iyi olmuşumdur.

Knox'a bir zamanlar evli olduğumu itiraf etmek yeterince zordu. Bunu Nat'e söylemedim. Özel hayatımı idare edemememle ilgili beni utandıran bir şey var. Yoga stüdyomun batması mı? Bu berbat bir şey ve olur böyle şeyler. Bunun hakkında konuşabilirim. Ama saçma sapan ilk evliliğim? Benim

Keith ile sorun mu var?

Karnımdaki bebek mi?

Onlar hakkında bir şey söyleyemem. Natalie'ye güvenmediğimden değil. İçimdeki her şey kilitleniyor ve tüm beceriksizliklerimi paylaşma düşüncesiyle utançla doluyor.

Özür dilerim *bebeğim*, silindiri duvardan aşağı indirirken zihinsel olarak midemden özür diliyorum. *Berbat birisin ama iyi birisin, söz veriyorum.*

Nat'in konusunu değiştirmek için, resim yaparken ona dönüp bakıyorum. "Bana parazitten bahset. Ne kadar ilerledin?"

İnliyor. "Neredeyse üç ay."

"Bu evi satın aldığını ve sonrasında Clay ile evlendiğini düşünürsek, Natalie Weston'ın çok ama çok yaramaz bir kız olduğunu söyleyebilirim."

Gülüğü acı vericiydi. "Sadece babama söyleme. Bildiği kadarıyla 'bebeği erken doğuracağım'."

Nat'in babası ise bambaşka bir sorun. Bebeği hatırlarsa şanslı olacağı konusunda yorum yapmıyorum ama bu çok acımasızca ve Natalie'ye karşı böyle davranmayacağım. O lanet olası bir melek ve her şeyi hak ediyor.

mutluluğu yakalayabilir. "Bir şey söylemeyeceğim. Kız mı erkek mi bekliyorsun?" "Birini seçmek vefasızlık gibi geliyor," diye itiraf ediyor kanepedeki yerinden.

"Sanki bir şey söylersem, o olmazsa çocuğumu mahvedeceğim. İkisi de beni mutlu eder."

"Bu tamamen kaçamak bir cevap ve sen de bunu biliyorsun. Ne istediğine dair bir fikrin olmalı." Ben biliyorum. Yaklaşık bir hafta önce aklıma geldi,

Belki de Knox'u en son o kara kaşları ve muhteşem gülümsemesiyle bana bakarken gördüğümde. Bir oğlan istiyorum. Güzel gözleri ve güçlü yapısıyla tıpkı ona benzeyen bir çocuk istiyorum. O kadar yakışıklı ki böyle bir şey dünyaya gelmeyi hak ediyor. Oğlunun da babasının aynı dikkatli ve zeki zekasına sahip olacağını düşünmek istiyorum. Bu ne kadar harika olurdu?

Arkamda Natalie iç geçiriyor. "Eğer bir şey seçmek zorunda olsaydım, sanırım bir kız seçerdim? Sırf onlara giydirebileceğin küçük tatlı elbiseler yüzünden. Ama gerçekten her şeyle mutlu olabilirim. Sonunda her şey bir araya geliyormuş gibi hissettiğim için çok heyecanlıyım. Clay'e sahibim ve bir bebeğimiz olacak. Geri kalan her şey sadece sos."

Ona tekrar bakıyorum ve yüzünde çok güzel bir gülümseme var. Aw. "Şanslısın. Her şeyin yolunda gitmesine çok sevindim."

"Gerçekten mutluyum," diyor Natalie yumuşak bir sesle. "Ben de senin için aynısını istiyorum. Senin de benim kadar mutlu olmanı istiyorum."

Bir adam ve yolda bir bebekle mi? Bununla hedefe ne kadar yaklaştığının farkında değil.

* * *

Natalie kısa bir süre sonra beni terk etti, boya dumanı sadece mide bulantısını şiddetlendirdi. Sorun değil. Geri kalanını tek başıma boyamayı dert etmiyorum. Anladım.

Yeterince abuk bitti ama Natalie'yi ve mutluluğunu düşünmeden edemiyorum. Tek istediği Clay'di ve hem ona hem de bebeğe sahip. Bebek bende ama Knox hakkında ne hissettiğimi bilmiyorum.

Boşver onu. Knox hakkında ne hissettiğimi biliyorum. Ondan çok fazla hoşlanıyorum. Bunu nasıl kabulleneceğimi bilmiyorum çünkü bir ilişkiye başlamak söz konusu olduğunda zihnimdeki her şey *tehlike* ığlıkları atıyor. Jonas'la kötü sonuçlandı. Keith'le kötünün de kötüsü oldu. Ya Knox'la işler ters giderse? Ortada sadece bir bebek olmayacak, aynı zamanda en iyi arkadaşım (ve kiramın sahibi) o aileyle evli. Hiç bulaşmamak daha akıllıca olur.

Eğer Knox ve ben Jonas'la olduğ u gibi çirkin bir ayrılık yaşarsak, her şeyimi kaybedebilirim. Tekrar söylüyorum. Düşüncesi bile beni soğuk terler döktürüyor.

Birisi misafırhanenin kapısını çalıyor. "Biz istemiyoruz," diye seslendim.

Bir kahkaha var. Hemen tanıdım. Knox. Vücudum farkındalıkla kızarıyor ve ateşim çıkıyor. Dehşetten tahrik olmaya geçmek bir kıza bunu yapar sanırım. Elimdeki silindiri bırakıp kapıya yöneldim. Pencereler hava alması için açık ama kapının açık kalması fikri hoşuma gitmedi, bu yüzden kilidi çevirip bir aralık açıyorum.

Knox kapının diğer tarafında bana şeytani bir gülümseme veriyor. Bir kolunun altında bir sepet iek ve şampanya şişesine benzeyen bir şey var. "Yeni eve taşınma kutlaması geliyor. Sen sormadan söyleyeyim," diyor şişeyi göstererek, "bu elma şarabı."

"Heyecan verici. Resim yapmak için tam zamanında geldin." Kapıyı daha geniş açarak içeri girmesini işaret ettim.

İçeri girerken misafırhaneye bakıyor, ölçüp biçiyor. "Burası güzelmiş."

"Öyle," diye kabul ediyorum, yeni evimden gerçekten memnunum. Taşınmadan önce Natalie'den bana resim göndermesini istemeyi unutmuşum, bu yüzden biraz körlemesine geldim. Konuk evinin kendisi geniş, "ana" oda eski dairem kadar büyük ve pencereler bol miktarda ışık almak için duvarları sıralıyor. Bir köşede taştan bir şömine, küçük bir mutfak, yatağım için ayrı bir oda ve koridorda bir banyo var. Kesinlikle harika ve Natalie'nin bu kadar iyi bir arkadaş olduğ u için çok müteşekkirim. Normal bütemle böyle bir şeyi bile karşılayamazdım, bu yüzden onun ayda yüz dolara burada yaşamama izin vermesi neredeyse suç gibi görünüyor.

Arkadaşımı kullanıyormuşum gibi hissediyorum ve ruh halim biraz düşüyor. Knox ve benim nerede olduğumuza dair kafa karışıklığımla birleşince, birkaç saniye içinde sinirli bir karmaşaya dönüşüyorum. Teşekkürler, hormonlar.

Misafirhaneye giriyor ve beni süzerken gözleri zevkle parlıyor. "Bugün çok güzel görünüyorsun."

Üzerimdeki şort ve eski tişörtlere bakıyorum. Saçlarım dağınık bir şekilde düğümlenmiş, terliyim ve üzerim boya damlalarıyla kaplı. "Görüyorum ki Eğer sıcaktan anladığınız buysa, 'çok iyi'nin ne anlama geldiğini yeniden ayarlamamız gerekecek."

"Tatlım, üzerinde bir kese kâğıdı olsa bile senin yaşayan en seksi yaratık olduğunu düşünürdüm." Hemen bana doğru ilerliyor ve kollarını bana dolayarak hafif bir öpücük veriyor. "Sana bakmayalı çok uzun zaman oldu. Şimdi bana tüm bu mobilyaların nerede olduğunu göster ki yeni evini kurmana yardım edebileyim."

Böyle bir iltifat karşısında eriyor olmam gerekirdi ama tek düşünebildiğim onu nasıl kullandığımı. Baba olmayı ya da hazır bir kız arkadaşı olmasını o istemedi. Buluşmamızın tek seferlik bir şey olması gerekiyordu ve ben burada tüm sorunlarımı onun kucağına getiriyordum. Hatta daha da yakınlaşıyorum ve o istese bile benden uzaklaşamayacak. Bir kasırga gibiyim, nereye düşersem düşeyim hayatları parçalıyorum hissinden kurtulamıyorum. *Tanrım.*

Çocuğumun ebeveyn olarak benimle ne kadar berbat olacağını merak ediyordum. Ben de çok iyi örneklerle sahip değildim. Son duyduğumda, dini bir komünde yaşıyorlardı ve her gün kıyameti bekliyorlardı.

"Hey," diyor Knox ve bakışlarını karşılayabilmem için çenemi yukarı kaldırmadan önce parmaklarını yanağımda gezdiriyor. "Bu benim tanıdığım Lexi değil. Ne var? yanlış mı?"

"Bundan emin misin? İç karartıcı, huysuz Lexi gerçek Lexi olabilir."

"Huysuz, belki. Ama depresif, hayır. En karanlık zamanlarında bile ve en iyisi, o gözlerde bir parça neşe var. Bugün yok. Seni rahatsız eden ne?" Evdeki tek sandalyeye, katlanabilir metal bir sandalyeye doğru ilerliyor ve oturuyor, sonra dizine vuruyor. "Gelip babama anlatmak ister misin?"

"Bunun ürkütücü mü yoksa tahrik edici mi olduğuna karar veremiyorum." "İkisinden de biraz mı?"

Boktan ruh halime rağmen ağzımı kaplayan gülümsemeye engel olamıyorum. Onun yanında üzgün kalmak zordu. "Yarı yeni yürümeye başlayan bir çocuk olduğun düşünülürse, baba oyununu pek iyi beceremiyorsun."

"Beş yaş daha genç, yirmi beş değil," diyor o sabırlı sesiyle ve elime uzanıp beni kendisine doğru çekiyor. "Ve eğer baba oyunu sana göre değilse, benim bakıcım olabilirsin. Her iki durumda da gel kucağıma otur ve seni kimin ya da neyin rahatsız ettiğini söyle ki onu dövebileyim."

O da ciddi. Yüzündeki ifade ölümcül bir ciddiyete sahip. Çenesini ovuyorum, sakalının tel tel kıllarını tenimde hissediyorum. "Dünyayı yenemezsin."

"Denememi izle."

Başımı sallıyorum. "Depresyon ve anksiyeteyi yenemezsin. İnan bana, ben denedim."

Kollarını bana doluyor ve beni kendine daha sıkı sarıyor, ta ki ben onun kucağına sarılana, bacaklarım kıvrılana ve tüm vücudum ona yaslanana kadar. Başımı omzuna koyuyorum ve o da sessizce saçlarımı okşuyor. Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor. Birinin yanında bu kadar rahat olmamalıyım ama Elimde değil.

Bu sefer işler kötüye gidince gerçekten çok üzüleceğim. Hep öyle olur.

Burnumu boynuna gömüyorum, yüzüm sakalı tarafından gizleniyor. Elini sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor, pek bir şey söylemiyor. Sonunda, "Eski sevgilin mi? Yüzünü yeniden düzenlemem mi gerekiyor?"

"Çok vahşi," diye mırıldanıyorum. "Dur, beni tahrik ediyorsun."

"Sana davranış şeklinden hoşlanmadım." Omuz silktiğini hissedebiliyorum. "Beni biraz sinirlendiriyor."

"Eğer geçmişimde bana kötü davranan herkesi yumruklayacaksanız, kendinizi uzun bir süre için hazırlamak isteyebilirsiniz, çünkü bu çok fazla yumruklama olacak."

"Ben buna hazırım."

Çok inatçı. Sanki sorunun bende olabileceğini kabul etmek istemiyor. Sorunlarıma benim kötü yaşam tercihlerimin neden olabileceğini kabul etmek istemiyor. Bu gerçekten çok tatlı. Onun ne kadar iyi biri olduğu içimi acıtıyor. Bana duyduğu güveni hak etmiyorum. "Sadece stresliyim."

Knox sırtımı ovuyor ve bunun iyi hissettirmesinden nefret ediyorum. "Neden streslisin, tatlım?"

"Oh, bilirsiniz, işimi bırakıp bir yere taşınmak gibi küçük bir şey, temelde arkadaşların iyiliğine bağlıyım, sahip olmak

gelirin olmaması ve hamile kalmak. Bu küçük şeylerin bir kızın hayatında stres faktörü olduğu biliniyor."

"Kontrolü kaybetmekten nefret ediyorsun," diye tahmin ediyor. "Seni suçlamıyorum. Peki bunu düzeltmek için ne yapacaksın?"

Garip bir şekilde, bunu sorduğunu duymak bile kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor. Benim için düzeltmeyi teklif etmiyor. Sadece ben duygularımı kusarken beni dinlemek istiyor. Bu tam da duymaya ihtiyacım olan şeydi. "Hamile olmayı düzeltemem ama gelirim olmamasını ve işimden vazgeçmemi düzeltebilirim. sanırım."

"Pekâlâ. Nasıl?"

"Başka bir stüdyo mu?" Tabii bunu söylediğim anda yüzümü buruşturuyorum. "Ama geçen sefer benim için pek iyi olmadı. İnsanları pek seven biri değilim ve bir stüdyonun kirası elde ettiğim geliri tüketir. Bana bir ev lazım.

İyi bir lansman için olağanüstü bir konum ve olağanüstü konumlar ucuz değildir." "Bir yatırımcıya ihtiyacınız olacak," diye tahmin ediyor. "İster misin?"

"İstedikten emin değilim," diye itiraf ediyorum. "Çünkü işler kaçınılmaz olarak başarısız olduğunda, onlara karşı sorumlu olacağım ve kendimi daha da suçlu hissedeceğim. Son stüdyomu ayakta tutmaya çalıştığım için limitini doldurduğum ve başımın üzerinde duran kredi kartlarını tartışmayalım bile. Bazı yerel stüdyolara başvurabilirim. sanırım."

"Seni işe alırlar mıydı?"

"Ne kadar neşeliymişim gibi davrandığıma bağlı." "Uh-oh."

"Aynen öyle. Kimse Maharishi yerine Lovecraft ve Poe'dan alıntılar yapan karanlık bir yoga hocası istemez." Boynu o kadar güzel kokuyor ve altındaki deri o kadar cezbedici görünüyor ki dilimi ona değdirip tadına bakmaktan kendimi alamıyorum. "Ve muhtemelen onlara gerçekten zor pozlar verdirerek acımasız olmama izin vermezler."

Knox kıkırdar. "Bunun neresi eğlenceli?"

"Aynen öyle. Beni tüm acemilerin yanına koyacaklar ve ben de tüm gün boyunca insanları doğru şekillerde inciten gerçekten zor şeyler yerine basit asanalar yapacağım."

"Belki de reklamın doğrusunu yapmalısın," diyor eliyle popomu okşarken. "Zalim Yoga. Sadece gerçekten mazoşist olanlar için bir işiniz olabilir."

Donup kaldım.

Aman Tanrım. Bu mükemmel. "Zalim Yoga," diye fısıldıyorum. "Tanrım, bayıldım." Şimdi reklamı bile görebiliyorum. Karanlık, kafataslı bir şey. Zorlu egzersizler için tasarlanmış ultra zorlayıcı egzersiz planları. ve o lezzetli, azap verici yanmayı istiyorlar. O zaman belki stüdyo olmaz. Belki bire bir seanslar. Ya da daha iyisi, online dersler. Eğitim videoları. Ellerimi gömleğinin içinde sıkıyorum çünkü beynim bunu nasıl yapabileceğime dair milyonlarca farklı fikirle dolup taşıyor. Enya yerine rock müzik. Acemilik yok. Siyah kıyafetler.

Hâlâ kendi işimin patronu olabilirim. Hâlâ istediğim gibi yoga yapabilirim. Tüm bunları yanlış yapıyordum. Markayı kendim için yaratmam gerekirken kendimi markaya uydurmaya çalışıyordum. Bu mükemmel. "Cruel Yoga için bazı fikirlerim olabilir. Ama web sitesi ve pazarlama konusunda danışmanlara ihtiyacım var. Bunun için param olduğundan emin değilim."

"Böyle bir şey için şansını denemek isteyen bir yatırımcı tanıyor olabilirim."

Burnumu boynuna sürüyorum. "Öyle mi?"

"Evet, petrolcü bir adam. Kıvrımlı kadınlardan hoşlandığını duydum."

Homurdanıyorum ve sonra kulağını ısırarak için hareket ediyorum. "O sadece azgın ve cezalandırılmayı seviyor."

"Bu da doğru." Böğürümü sıkıyor. "Yine de bana bağımlı olmaktan hoşlanmadığını biliyorum. Her şeyi tipik bir yatırım senaryosu olarak yazabiliriz ve sen de bana geri ödeme yapmak için kurallar belirleyebilirsin. Eğer bunu yapabilirsen, hiçbir şeyde payım olmaz. Hepsi senin olacak."

Böylece tüm endişelerimi gidermiş oldu. Daha çok başlangıç kredisi gibi olacak. Ondan borç alma fikrine bayılmıyorum ama Natalie'den de borç almak istemiyorum ve bir bankanın yüzüme güleceğini biliyorum. Yine de Cruel Yoga fikri beni heyecanlandırıyor. Yerel derslere de katılabilirim. Sıcak yoga bir şeyse, ultra zorlayıcı yoga da olabilir. Ve San Antonio çok uzakta değil. Austin de öyle. Her ikisi de ara sıra verilecek dersler için Luka'nın olduğundan daha büyük pazarlar olabilir. Online bir video kanalı açabilirim. Doğru pazarlama ile, tonlarca olasılık var.

Gerçekten heyecanlandım. Knox'un yanağına bir öpücük konduruyorum ve sonra elimde olmadan kulağını tekrar ısırıyorum. Çok güzel kokuyor ve bu beni tahrik ediyor. "Seninle her şey nasıl bu kadar kolay?"

"Tek istediğim senin mutluluğun olduğu için mi? Tek istediğim seninle ilgilenmek.

Sen?" Dudakları titriyor. "Gage ikimiz hakkında yanlış düşündüğümü söylüyor,

Bu arada."

"Oh? Ne dedi?" Bir an için Gage'i yumruklamak istedim. Bizimle ilgili şüpheleri olması gereken tek kişi benim, Knox'un işveli kardeşi değil.

"Seni yeterince peşimden koşturmadığımı söylüyor. Seni susatmam gerekiyormuş."

"Mmm. İşte burada yanılıyor," diyorum ve Knox'un kulak memesini tekrar yalamak için eğiliyorum. "Zaten susadım."

Onun lezzetli küçük iniltisine bayılıyorum ve kollarını bana doluyor ve beni yatağıma taşıyor - yerdeki şilteye. Resim bekleyebilir.

OceanofPDF.com

Bölüm 15

Knox

Lexi'nin yakınlarda olması hem şaşırtıcı hem de eziyet verici. Şaşırtıcı çünkü Bu da onun güzel yüzünü düzenli olarak görebileceğim ve her hafta sonu benim karavanımda kalabileceği anlamına geliyor. Şaşırtıcı çünkü Price Brothers Oil toplantıları ve kendi randevularım arasında onunla mümkün olduğunca çok zaman geçirebiliyorum.

İşkence çünkü hala benim ve onun hakkında ailenin geri kalanına bir şey söylemek istemiyor. Şimdilik bunu kabul ediyorum ama hayranı değilim. Neden herkese birlikte olduğumuzu söyleyemiyoruz anlamıyorum. Gage biliyor tabii. Boone da bir şeyler olduğunu biliyor. Ama Clay'in ve Natalie'nin hiçbir fikri yok. Lexi'nin Natalie'nin misafirhanesinde yaşadığını düşününce bu bana garip geliyor ama Natalie şimdilik bizi ve bebeği sır olarak saklamakta kararlı.

Şimdilik bunu kabul ettim, ama haftalar geçip bir aya girerken, ne zaman açıklayacağımızı merak etmeye başladım. Karnı kocaman olduğunda mı? Ya da bebek dışarı çıktığında mı? Ya da hiçbir zaman?

Hiç olmayacak mı diye merak etmeye başladım.

Birlikte olmamızın büyük bir sır olması dışında, Lexi harika biri. Zekasını ve hınzır espri anlayışını seviyorum. Onun Beni her zaman düşündürür ve alışılmadık şeylerin hayranıdır. Onu etkilemek için çok çalışmamı istiyor ve ben de bu meydan okumayı seviyorum. Randevularımız her zaman alışılmışın dışındadır ve onu diken üstünde tutmak için elimden gelenin en iyisini yaparım. Bazıları Kızlar yemeğe ya da hayvanat bahçesine gitmeyi sever.

Lexi'yi hızlı randevu seansına götürdüm ve ikimiz de tuhaf kişilikleri olan yabancılar. Ben kolonyayı yeni keşfetmiş bir alpaka çiftliğinin sahibiydim. Lexi ise yakın zamanda "İsa'dan boşanmış" ve yeni bir koca arayan eski bir rahibe gibi davrandı. Oradaki herkesi korkuttuğumuza eminim, özellikle de masanın üzerinden uzanıp hayatımız buna bağlıymış gibi benimle oynamaya başladığında.

Bu oldukça harikaydı. Sanırım birbirimizin kıyafetlerini yırtmadan ve birbirimizi anlamsızca becermeden önce yakındaki bir otele vardık.

Ondan sonra, kendimi aşmak için bir meydan okuma haline geldi. Yerel hapishanenin önünde piknik yaptık. Sırf kızımın gülüşünü duymak için bir fırıncıya içinde dosya olan bir pasta bile yaptırdım. Yerel alışveriş merkezinde buz pateni yapmaya gittiğimizde, sırf insanlar baksın diye birbiriyle uyumlu kıyafetler giymiştik. Bir de geceleyin yerel adliyedeki bir heykele takma penis takıp sabaha kadar insanların ne kadar sürede fark edeceğini görmek için beklediğimiz zaman vardı. Bazıları aptalca, zararsız şakalar. Bazıları da birbirimize yaptığımız şeyler. Mesela ben onun fark edip etmeyeceğini görmek için göğsümü tıraş ettim (fark etti), o da buna karşılık olarak amını tıraş etti (çok seksi). Çoğunlukla birbirimizi şaşırtmayı seviyoruz.

Hiçbir şey Lexi'mi iyi bir sürprizden daha fazla heyecanlandıramaz. Çoğu zaman, maskaralıklarımız Lexi'yi güldürüyor, ama arada bir, dalgınlaşıyor.

"Neden benimle romantizm yaşamak için bu kadar uğraşıyorsun?" diye soruyor ve gerçekten şaşkın görünüyor. Sanki onunla birlikte olmak için neden çaba harcadığımı anlamıyormuş gibi.

Ona gösterdiğim her türlü ilgiye değmediğini düşündürdükleri için geçmişte birlikte olduğu tüm erkeklerin canına okuyasım geliyor. Onu bir şekilde sevgiye layık olmadığına ikna etmişler. Ama sonra sıcıp batırdıkları için seviniyorum, çünkü bu onu anladığım anlamına geliyor.

Ve onu tutmayı planlıyorum.

Bizim hakkımızda biraz rahatladığında ona bunu da söyleyeceğim. Hâlâ ürkek, her an kaçmaya hazır. Kendime bunun çoğunun bebekten kaynaklandığını söylüyorum.

Bana yük olmak istemediğini.

O yüzden bunu her sorduğunda ona "Seni sen olduğun için sevmemez miyim?" diyorum.

Ama cevabım onu tatmin etmiyor. Sanki diğerini bekliyormuş gibi. ayakkabının düşmesi. Bir şeyler ters gitsin ki o da buna işaret edip "*İşte bu yüzden mutlu olamıyoruz*" diyebilsin. Neredeyse ben onu incitmeden önce

her şeyi mahvetmek için bir bahane bekliyor gibi hissediyorum, bu da beni daha kararlı hale getiriyor

asla yapmamaya söz verdim. Tabii Natalie ertesi gün beni Lexi'yle yatakta yakaladığında, işleri şatafatsız ve sıradan tutma sözümü tutmak biraz zor oldu. Lexi, Natalie'nin takıldığımızı bilmemesine şaşırması gibi, arkadaşına durumu çaktırmadan anlatıyor.

Yine de arkadaşına bebek hakkında hiçbir şey söylemiyor ve bu beni tedirgin ediyor. Eğer bir şey varsa, Lexi Nat'e bizim fuckbuddies ve önemli bir şey değil. O gün öylece bıraktım. Lexi'yle bu konuda yüzleşmedim. Ama bir gecede yavaş yavaş içimi kemiriyor, özellikle de Lexi'ye mesaj atıp bende kalmasını önerdiğimde ve o bana Natalie ile yemeğe çıkıp sohbet edeceğini söylediğinde. Buna aldır mıyorum, çünkü benim kardeşlerim olduğu gibi Natalie'nin de ona destek olmasından memnunum.

Ama haftalık Price Brothers Oil toplantımız için geldiğinde Clay'in yüzündeki sırtıştan pek hoşlanmadım. Yönetim kurulu odasında karşıma otururken bana "Birileri meşgulumuş," dedi.

Natalie'nin ona ne söylediğini öğrenmek için içimden ölsem de kaşlarımı çatıyorum. Bebekten haberi var mı? Yoksa sadece kıkırdamak için seviştığımızı mı düşünüyor? Nedense bu beni gerçekten rahatsız ediyor. Kime kızgın olduğumdan emin değilim; ketum olduğu için Lexi'ye mi, yoksa o kendi sevgilisiyle evli olduğu ve ben benimkiyle evli olmadığım için Clay'e mi?

Bebeği bir piç olmayacak. Bu düşünce bile dişlerimi gıcırdatmama neden oluyor. Çocukken bana kaç kez böyle dendiğini, bunun hiçbir çocuğumun başına gelmesine izin vermeyeceğime kaç kez yemin ettiğimi düşünüyorum ... ve işte buradayım, tarihi tekrar ediyorum.

Belki de Lexi'ye daha fazla baskı yapmalı, bebeğimizin evli ebeveynlere sahip olmasının benim için ne kadar önemli olduğunu anlatmalıyım. İnatçıdır ama aynı zamanda mantıklıdır. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlamasını sağlamalıyım.

Benim için ne kadar önemli *olduğunu*. Çünkü kendime tüm gün boyunca bunun sadece bebekle ilgili olduğunu söyleyebilirim, ama kalbimde bunun Lexi ile de ilgili olduğunu biliyorum. Ona ihtiyacım var. benim hakkımda ne hissettiğini bilmeliyim. Benim onu arzuladığım kadar onun da beni arzuladığını bilmeliyim. Bundan ne kadar korktuğunu bildiğim halde onu zorlamak zor. Ama belki de yeterince zorlamıyorumdur.

"Cevap yok mu?" Clay hâlâ şaka yaparak soruyor. "Pek senin gibi değil." "Ne söylememi istiyorsun? Evet, Lexi'yle birlikteyim." *Evet, o bebeğime hamileydim.*

"Sana da tuhaf gelmiyor mu?" Clay soruyor.

"Lise aşkının tekrar ortaya çıkmasını yedi yıl bekleyen birinden daha fazla değil," diyorum doğrudan onu ve Natalie'yi hedef alarak.

Bu hedefi vurdu. Bana kaşlarını çatı, tüm kardeşçe şakacılığı gitti. Kendimi bir pislik gibi hissediyorum ama şu anda Lexi hakkında konuşmak belden aşağı vurmaktır. Geri çekilmesi gerekiyor. Clay iyi niyetli - vücudunda zalim bir kemik olduğunu sanmıyorum- ama şu anda bu konuda biraz hassasım. Bebeğimi düşünüp duruyorum. Bebeğimizi. O da benim gibi ailesinin onu evlenecek kadar sevip sevmediğini merak edecek mi? Tam karnıma vuruyor.

Clay önündeki dosyayı açarak, "Boktan tavrını görmezden geleceğim," diyor, "ve Natalie'nin bana söylememi istediği şeyi ileteceğim: Eğer arkadaşını incitirsen, seni hadım eder."

Buna gülümsemek zorundayım. Yumuşak, kabarık Natalie bir pireye bile zarar veremez. "Bunu aklımda tutacağım."

Bir süre sonra Boone bir elinde kahve, diğerinde evraklarla odaya giriyor. Birkaç takım elbiseli -avukatlar ve finansçılar- hemen arkasındalar ve Price'ın iç işleyişi hakkında bizi bilgilendirmeye hazırlar. Brothers Oil. Çok fazla önemsemediğim bir şey ama önemli. Şaşırtıcı bir şekilde, Gage en son geliyor, en güzel takımlarından birini giymiş, saçları düzgünce bakımlı, gözleri berrak. Sarhoş gibi görünmüyordu. Son bir aydır dağınıktı ve ne oldu da kafasını kışından çıkardı merak ediyorum.

Her neyse, bunun için minnettarım.

Gage yanıma oturuyor ve elindeki dosyayı önündeki konferans masasına bırakıyor. Benim de ilginç bulduğum evraklarla dolu bu dosya beni kasvetli düşüncelerimden uzaklaştırıyor. Konuşmak için eğildi. Bir başkasının dosyasını bana doğru kaydırıp benimkini onunkiyle değiştiriyorum. Boone, "Pekâlâ, herkes buradaysa başlayalım," dedi ve bir yudum

Kahvesini. "Bu hafta petrol fiyatlarıyla başlayacağız."

Takım elbiselilerden biri konuşmaya başlıyor ve itiraf etmeliyim ki sesimi çıkarmıyorum. Seth öldüğünden beri umursamak zordu ve Gage'in de zorlandığını biliyorum. Toplantı masasındaki boş koltuğuna bakmak ve bir daha asla dolmayacağını fark etmek zor. Dalgalandan petrol fiyatlarını ya da geçen haftaya kıyasla bu hafta kaç varil pompaladığımızı umursamayı zorlaştırıyor. Gage'in dosyasını açıyorum ve ne yaptığını merak ederek belgeleri karıştırıyorum.

Seth öldüğünden beri ilk kez bir girişimde bulundum.

Okumaya devam ettim. Gage'in pizza servisi gibi bir taco servisi için yatırım fikirleri var. Kabul ediyorum, kötü bir fikir değil. Ben daha fazla okuyamadan bir el kâğıtların üzerine vuruyor. Gage bana "İyi deneme," diyor ve ben de ona sırtıyorum. Bu normalden daha hızlıydı. Bugün çok hızlı.

"Bu dönüş de neyin nesi?" Ona sordum. "Duş falan alıyorsun."

Bana sırtıyor ve eski haline o kadar çok benziyor ki, içimde var olduğunu bilmediğim gergin bir düğümün çözüldüğünü hissediyorum. "Kafamın kıcımda olduğuna beni ikna eden biriyle uzun bir konuşma yaptım."

"Çok bilge bir insan olmalı, bunu sana uzun zamandır söylediğimi ve senin dinlemediğini düşünürsek."

"Çok akıllıca," diye kabul ediyor, sayfalarını çevirirken. "Ve güzel." Ah. Hep bir kızla ilgili değil mi?

Boone, "Siz ikiniz çene çalmayı bitirdiyseniz, ben işime dönmek istiyorum," diyor ve Clay bize sırtıyor.

"Ben de tam Gage'e yeni kız arkadaşını soruyordum," diyorum yumuşak bir sesle.

Clay, "Sana seninkini sorması gerekirdi," diye karşılık veriyor ve ardından dördümüz arasında kıyamet kopuyor. Bağırışmalar ve kâğıt tomarları fırlatmalar arasında iş tamamen rayından çıktı. Bazı takım elbiseliler dehşete düşmüş görünüyordu, Özellikle de Gage'i kafasına kilitlediğimde. Ben biraz mutluyum. Price kardeşler aylardır ilk kez aptalca bir şey yüzünden vurdulu kırdılı bir kavgaya tutuştular.

Sanki normale dönüyormuşuz gibi.

* * *

Toplantı pek verimli geçmedi ve kardeşlerime takılmak dışında paylaşacak pek bir şeyim yok. Lexi'yle çok meşgulüm ve tüm yaratıcı çabalarım ona kur yapmaya odaklanmış durumda. Yine de biz ayrılırken Gage merakla beni izliyor ve otoparka doğru ilerlediğimde beni kolumdan tutup kenara çekiyor.

"Seni ne yiyor?" diye soruyor.

"Komik, son birkaç haftadır ben de sana aynı soruyu sorabilirdim," diye geçiştirdim ama içini kemiren şeyin ne olduğunu biliyordum. Seth'in ölümünden dolayı depresyondaydı.

Ölüm. Birdenbire berbat olanın ben olduğum gerçeğinden hoşlanmıyorum.

"Seni tanıyorum Knox. Yaptığın şeylere dikkat etmediğimi düşünebilirsin ama ediyorum. Ne zaman oyundan düştüğünü fark ediyorum ve şu anda kesinlikle oyundan düşmüş durumdasın."

"Öyle mi?" Elimini uzatıp şık takım elbisesinin üzerindeki hayali bir tiftik parçasını karıştırıyorum. Aramızda rolüne uygun giyinen tek kişi o. Sakalları bakımlı, saçları özenle şekillendirilmiş, kıyafetleri tasarımcı elinden çıkma. Bugün üzerimde

En sevdiğim kamyoncu şapkası, iş botları, kot pantolon ve tişört, tıpkı her gün yaptığım gibi. Milyarderim diye bağırıyor ama hiçbir zaman buna dikkat çekmek istemedim.

"Seni perişan ediyor, değil mi? Darth Yoga."

Bana bunu sormaya cüret etmesine sinirlendim. "Senden daha fazla tavsiye mi? Pek ilgilenmediğim için beni affet." Lexi beni arzulamıyor değil. Aramızdaki sıcaklık hiç bitmeyecek gibi görünüyor. Hayatını benimle paylaşmak istemiyor.

"Tavsiye değil," diyor Gage yavaşça. "Şey, aslında, sanırım biraz tavsiye. Dediğim gibi, seni tanıyorum. İnsanları izleyip nasıl tepki vereceklerini görmekte, inisiyatifi ele almaktan daha iyisin. Paylaşma konusunda iyi değilsin ve kızlar da bunu sever. Onlara tam olarak nasıl hissettiklerini söyleyen bir erkek isterler, böylece nerede durduklarını anlayabilirler. Kendini çok fazla saklıyorsun. Tek söylediğim, ona açılman seni öldürmez."

Gözlerimi Gage'e dikiyorum. "Geçen sefer bana onu susatmamı söylemiştin. Şimdi de bana içimi dökmemi söylüyorsun. Hangisi?"

Gülüyor ve başını bana doğru sallıyor. "Onu susatmanın zamanı geldi de geçiyor bile kardeşim. İkiniz neredeyse birlikte yaşıyorsunuz.

Karavanınızdan gizlice çıktığını ve arabanızın geceleri ne kadar sık gittiğini görmediğimi sanmayın. Sorun değil. Sadece taktik değiştirmen gerektiğini söylüyorum. Onu yakaladın. Şimdi eğer onu elinde tutmak istiyorsan, biraz kendinizden bahsedin. Bunun senin için zor olduğunu biliyorum ama yapman gereken şey bu olacak."

Kaşlarımı çatıyorum. Ben ve Lexi hakkında hiçbir şey bilmiyor... ama kadınları kendi adına biraz çaba harcamadan nasıl peşinden sürükleyeceği konusunda çok şey biliyor. Lexi onun hakkında ne hissettiğimi biliyor.

Açıkça belirttim ki

Ne zaman bana ihtiyacı olsa yanında oldum, değil mi? Ama sonra ona söylemediğim onca şeyi düşünüyorum.

Onu sevdiğimi söylemedim.

Onu gördüğüm andan beri benim olduğunu ona söylemedim.

Gage haklı. Kendimi tutuyorum, çünkü Lexi bağılıktan hoşlanmadığına dair her türlü ipucunu veriyor. Yine de ona söylemediğim sürece nasıl hissettiğimi bilemeyecek. Sözlerini onaylayarak homurdanıyorum. "Ona duygularımı kusmamdan nefret edebilir. O normal bir kız değil."

"'Normal' kesinlikle onu tanımlamak için kullanacağım bir kelime değil," diye itiraf ediyor Gage sırtarak ve sonra omzuma bir tokat atıyor. "Ama işlerin nasıl gittiğini bilmekten hoşlanmayan bir kızla hiç tanışmadım. Ona içini kemiren her şeyi söyle ki ne istediğine karar verebilsin. Her şeyini

Her zaman yaptığın gibi kartlarını kolunda saklamak yerine masaya koy."

"Bunu düşüneneğim."

"Üzerinde çok düşünürsün ve sonra ona seni ne kadar delirttiğini söylersin." Sırıttıyor ve bir eliyle sakalını sıvazlıyor, sonra kravatını düzeltiyor. "Şimdi sakıncası yoksa, kendime kur yapmam gereken bir kadın var."

Lexi'ye beni ne kadar delirttiğini söyle. Ona beni ne kadar çıldırttığını göster.

Evet, bunu yapabilirim.

Toplantıdan sonra evime dönmek yerine Lexi'nin misafirhanesine gidiyorum. Arabayı kenara çekip kapıya yöneldim. Pencerelelerden, yoga seansları için kullandığı alçak sesli, tiz müziği duyabiliyorum. Uygulaması ve çevrimiçi kanalı için başka bir test bölümü çekiyor olabilir. başlatmak istiyor. Lexi online işi için heyecanlanıyor ve durmadan çalışarak rutinleri, diyalogları, web sitesi içeriğini ve işini büyütmesine yardımcı olabilecek bir dizi başka şeyi mükemmelleştirmeye çalışıyor. Başından beri rekabetçiydi. Meşgul olduğunu biliyorum ama onu görmek için bu geceye kadar beklemek istemiyorum. Ona şimdi ihtiyacım var.

Gage'in söylediklerini düşünüp duruyorum. *Onu elde ettin. Şimdi onu elinde tutmak istiyorsan, kendinle ilgili bir şeyler paylaşmalısın.*

Düşüncesi beni çıplak hissettirse bile bunu yapabilirim. Belki de Gage haklıdır. Belki de paylaşma konusunda sandığım kadar iyi değilimdir. Belki de susuyorum ve Lexi'nin durum hakkında ne düşündüğümü bilmesine izin vermiyorum. Ona evlenme teklif ettim, ama ... belki de bu onun gözünde onu sevdiğimi söylemekle aynı şey değildir.

Her neyse, bugün nasıl hissettiğimi öğrenecek. Hiçbir şeyi saklamayacağım.

Kapıyı çalıyorum ama cevap yok. Onun müziği kapıyı tekrar çalıyorum, sonra kapı kolunu kontrol ediyorum. Kilitli değil. Kendimi içeri bırakıyorum ve bunu yaptığım anda düşün çalıştığını duyabiliyorum.

Mükemmel.

Botlarımı tekmeleyip oturma odasında bir kenara fırlatıyorum ve bir videoyu sıkıştırmakla meşgul olan bilgisayarının önünden geçiyorum. Banyoya girmeden önce tişörtümü çıkarıyorum ve kapıyı sonuna kadar açıyorum. Duştaydı, kıvrak vücudu spreyin altında, elleri ıslak saçlarında. Onun görüntüsü

Ona dokunmak için acıktırıyor beni, çünkü gördüğüm en harika kıça sahip, sıkı ve yuvarlak ve güçlü kalçaların ve uzun, zarif bacakların üzerinde mükemmel. Lanet olsun. Onun güzel kışını görünce inliyorum.

Arkasını dönüp sıçırıyor ve boğazından bir çığlık kopuyor. Lexi Sırtını fayansa dayadı, gözleri irileşti ve benim olduğumu anlaması bir anını aldı. "Tanrım, Knox. Ödümü kopardın." Eli göğsüne gidiyor ve derin bir nefes alıyor.

Onu sandığımdan daha çok korkutmuşum. Şaşırdım. "Kim olacağını sanıyordun?"

"Kimseyi beklemiyordum. Mesele de bu zaten." Dilini bana doğru uzattı ve sonra tekrar suya döndü. "Madem hayatımdan on yıl çaldın, duşumu bitirmeme izin verir misin?"

Bırakayım da bitirsin. Pantolonumu çıkarıp bir kenara atıyorum ve ardından iç çamaşırlarıma da aynısını yapıyorum. Tamamen çıplak kaldığımda, duşun cam kapısını kenara itiyorum ve arkasına geçiyorum. Lexi'nin teni sıcak ve ıslak, bir kolunu sabunlarken omzunun üzerinden bana bakıyor. "Spreyden uzaklaşmamı ister misin?"

"Hayır." Ellerimi beline koydum ve onu kendime doğru çektim. şimdi ağırlı bir şekilde sert horoz onun arka tarafına fırça. Ağzımı boynuna bastırıp kaygan tenini öpüyorum. Çiçek ve sabun gibi kokuyor ve ben onu tutarken bana doğru kayıyor, gıdıklanıyor.

Ona dokunmayı seviyorum. Vücudunun benimkiyle uyumunu seviyorum. Gage'in söylediklerini, ona duygularımı kusmam gerektiğini düşünüyorum ama bunu yapacak gücü kendimde bulamıyorum. Henüz değil.

Gage'in önerdiği gibi onu susatacağım.

"Bütün gün bu vücudu düşündüm," diye mırıldanıyorum, bir elimi ön tarafına kaydırarak. Kukusu geçen günkü "sürprizinden" dolayı hâlâ traşlı ve çıplaktı ve parmaklarımı kıvrımlarına doğru kaydırarak sıcaklığını arıyorum. "Sana dokunmayalı çok uzun zaman oldu."

"Ne, iki saat falan mı?" Gülüşü nefes nefese ve parmaklarımı klitorisinin üzerinde gezdirdiğimde bir solukta bitiyor. İnliyor ve avuçlarını fayansa dayıyor, kalçalarını daha geniş açıp kıcını dışarı iterek dokunuşumu davet ederken bile kendini destekliyor.

Evet, çok güzel. Ellerim için bu kadar istekli olmasını, bu kadar çabuk tahrik olmasını seviyorum. Bana bunun bir kısmının hamileliğin onu muhtaç hale getirmesinden kaynaklandığını söylüyor ama umurumda değil. Onun da benim kadar bağımlı olmasına bayılıyorum. "Aminin tadına bakabilmem için kıcını biraz daha dışarı çıkaracak mısın?"

Küçük iniltisi bana sözlerimin onu ne kadar heyecanlandırıldığını söylüyor ve tam istediğimi yapıyor, kalçalarını dışarı çıkarıyor ve duşta neredeyse eğilene kadar öne eğiliyor, amcığı açık ve parlıyor, ıslak ve ağzım için hazır. Mükemmeldi. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve kalçalarını kavıyorum, o tatlı ete inmeden önce onları biraz daha ayırıyorum, ağzımı kıvrımlarına gömüyorum. Onun için açlıktan ölüyorum.

Lexi çığlık atıyor ve dilimi kalbinin sıcaklığına doğru iterken vücudunun gerildiğini hissedebiliyorum. Zaten ihtiyaçtan kayganlaşmıştı ve dilimi onun sıcaklığına itiyorum, onu horozumla becermek istediğim gibi onunla beceriyorum. O

Tadı çok güzel ve vücudu böyleyken yaptığı her şeyi, kaslarının her dalgalanmasını hissedebiliyorum. Onu yiyip bitiriyorum, amcığını yalıyorum ve tekrar alay etmeden önce dilimle itiyorum. Her yerini tadıyorum, dilimi mümkün olan her şekilde kullanıyorum, ta ki ağzıma doğru geri sallanıp daha fazlasına ihtiyaç duyarak haykırana kadar.

Yine de henüz boşalmasını istemiyorum. Ondan sert bir orgazm çıkarmayı ne kadar sevsem de, bugün onun vahşi olmasını ve sırtımı tırmalamasını istiyorum.

Onu gelmeye zorlayabileceğim kadar çaresiz. Geldiğinde, birlikte gelmemizi istiyorum. Bu yüzden onu uçurumun kenarına götürüyorum ve tam uçurumun kenarından geçmeden önce geri çekiyorum.

Kızın hırıltılı tepkisi de iç çekmesi kadar memnun edici. "Oraya geri dön, Knox. Çok yaklaştım."

"Sana orgazmı iyi ve hazır olduğumda yaşatacağım," diyorum ve yayılmış amına hafif bir tokat atıyorum. Sert değil, sadece izin verecek kadar

Kontrolün bende olduğunu biliyor. Ayağa kalkıp onu kendime doğru çektiğimde boğuk bir ses çıkarıyor ve tekrar ağzını talep ediyor.

Kollarını boynuma doluyor ve vücudunu bana doğru bastırıyor, kalçaları benimkilere doğru yuvarlanıyor. Bacakları baldırlarımın etrafında kıvrılıyor ve bana yapışıyor, ağızlarımız birbirine kilitleniyor.

"Lütfen," diye fısıldıyor.

Bana yalvarmasına bayılıyorum, sesi yumuşacık. Gözlerinde ateşli bir bakış var ve ağzı muhtaç bir şekilde benimkine yapışıyor. Bir elimi önünden aşağı doğru kaydırıp son bir ayda daha da büyümüş olan göğüslerinden birini avuçluyorum. "Lütfen ne, tatlım? Lütfen bunlarla oynar mısın?"

Lexi inliyor, ben meme uçlarını okşarken gözleri kapanıyor. Göğüslerinin son derece hassas olduğunu biliyorum, bu yüzden onlarla çok fazla oynamamaya dikkat ediyorum çok. Sinyaller için onu izliyorum ve elime karşı eğilmeye başladığında, klitorisile bir kez daha oynamak için uyluklarının arasına geri kayarak onu uzaklaştırıyorum.

Elleri çılgınca üzerimde geziniyor, sanki benim ona yaptığım gibi o da beni okşamak için can atıyor ama sürekli dikkati dağılıyor. Sorun değil, çünkü aldığım zevkin yarısı onun kollarımda çıldırmasını izlemek. Ben ona dokundukça nefes nefese kalıyor ve ağzımı boynuna götürüp emdiğimde tırnakları omuzlarıma batıyor. "Tanrım, Knox, lütfen. Sana içimde ihtiyacım var. Doldur beni bebeğim."

Bunu planlıyorum. "Bana bacağına ver, tatlım."

Sırtını fayanslara yasladığımda gözleri parlıyor. Duşun suyu sırtımdan akıyor ama görmezden geliyorum, önümdeki kadınla temizlenmekten çok daha fazla ilgileniyorum. Bir bacağına zarif bir hareketle kaldırıyor ve kolumun üzerine asıyor. "Beni sertçe gerecek misin, bebeğim?"

"İşte bu," diye homurdanıyorum. Bu benim en sevdiğim şeylerden biri. Lexi yoga sayesinde çok esnek ve esnektir ve bacaklarını ne kadar yukarı kaldırabildiğini öğrendikten sonra, vücudunu sınırlara kadar zorlamaktan çok etkilendim. En sevdiğim pozlardan biri bacağına omzuma koymak. Bu onu derinlemesine itmemi sağlıyor ve bunu seviyor çünkü onu sikim için geniş açıyor. Bacağına yavaşça yukarı kaldırıyorum, santim santim, tepkisini izliyorum. Ayağını kolumdan geçirip omzuma koyduğumda kendini destekleyerek fayansa doğru bastırıyor. Bu konuda bir balet gibi, bacağı pürüzsüz bir çizgi gibi ve elimi teninde gezdiriyorum. "Bu nasıl, tatlım?"

"İçimde olsan daha iyi olurdu," diyor bana, sessiz bir taleple çenesini

yukarı kaldırarak. "Yoksa bütün gece benimle dalga mı geçeceksin, Knox Price?"

Adımı yaramaz bir okul çocuğuymuşum gibi söylemesine bayılıyorum. Beni ateşlendiriyor ve rahatsız ediyor. Gerçi şimdi onu iyice germiş durumdayım ve istediğim gibi kullanabilirim. Ayağı omzumdayken elimi aramıza sokuyorum ve bir parmağımı kaygan kıvrımlarında aşağı yukarı gezdiriyorum. "Seni kızdırmanın nesi yanlış?"

Lexi inliyor ve tırnakları yine tenime batıyor. "Seni çok fazla istememe neden oluyor."

"Öyle bir şey yok." Ama onun içinde olmak için can atıyorum, bu yüzden ağırlığımı değiştiriyorum ve ileri doğru hareket ediyorum, sikimin başını amının girişine bastırıyorum. İçeri itiyorum, sadece biraz, sadece onu ihlal edecek kadar ve sonra çenesini elimle tutuyorum. "Benim olduğunu söyle Lexi," diye talep ediyorum. Sadece vücuduna değil, her şeyine sahip olmak istiyorum. İçine girip onu sertçe sahiplenirken bunu söylemesini istiyorum.

"Sen benimsin Lexi," diye papağan gibi tekrarlıyor ve ben geri çekilince itiraz eder gibi bir ses çıkarıyor. "Hayır, hayır, bebeğim, bekle. Geri gel."

"Beni istediğini söyle," diye mırıldanıyorum, başparmağımla çenesini okşuyorum. İçine girip onu istediğim kadar kabaca sahiplenmemek acı veriyor, ama kelimeleri söylediğini duymaya ihtiyacım var.

"Ben seninim," diyor Lexi titreyen bir sesle. "Tamamen seninim." "Bana sikimi içinde istediğini söyle."

İnliyor. "Tanrım, bunu istiyor muyum?"

"Bana ait olduğunu söyle Lexi, ben de sana istediğin kadar sert ve hızlı bir şekilde vereyim."

İniltisi bir sızlanmaya dönüşüyor ve bana yapışıyor, topuğu omzuma batıyor. "Oh, lütfen, Knox-"

"Söyle bana," diyorum ve eğilip ağzını talep ediyorum. Bacağını aramıza bastırıyor, sikimi amının kıvrımlarına bastırıyor ve duyabiliyorum Dudaklarını dilimle ısırırken çıkardığı küçük ihtiyaç sesi ve sonra onu tekrar serbest bırakmam. "Söyle bana," diye nefes alıyorum ağzına karşı.

"Ben seninim," diyor Lexi tekrar. "Tamamen seninim. Seni istiyorum. Her şeyini istiyorum. I-"

Sert bir hamleyle içine batıyorum, bu da onun alçak sesle ağlamasına neden oluyor. Kelimeler boğazında düğümleniyor. Gözleri kapanıyor ve başını geriye yatırıyor, sikimin derinliklerinde hissettiği duygunun içinde kayboluyor. Rahatlamasını istemiyorum, ama hemen cezalandırıcı bir ritim oluşturunuyorum, fayanslara karşı ona vuruyorum.

Ona her şeyimle sahip çıkıyorum ve o buna bayılıyor, sevinç çılgınlıkları atıyor.

kulaklarımda çınlıyor. Ben onun içine pompalarken vücutlarımız birbirine çarpıyor. "Tekrar söyle," diye hırlıyorum itişler arasında. "Benim olduğunu söyle Lexi."

"Ben sana aidim" diye haykırıyor, sonra da "Tanrım, durma!" diyor.

Sözleri vücudumun serbest bırakma ihtiyacıyla gerilmesine neden oluyor, ama önce o boşalana kadar onu sikmeyi bırakmayacağım. Her itişte, onu sertçe mızraklıyorum, vücudunun derinliklerine itiyorum. Çığlıkları gerilim dolu ve ben hızlandıkça onun etrafımda kenetlendiğini hissedebiliyorum. Amcığı orgazmın başlangıcıyla dalgalanmaya başladığında, kendi salınımımın benden patlamasına izin veriyorum ve birlikte geliyoruz, onu tohumumla doldururken amcığı beni bir mengene gibi kavırıyor.

Lexi'm.

Orgazmdan çıkarken ikimiz de sessiz, nefes nefese kalmıştık. Elimi ıslak saçlarına doluyor ve onu sıkıca tutuyorum, vücutlarımız birbirinden ayrılırken bacağını omzumdan indiriyorum. Biraz yalpalıyor, dizlerinin bağı çözülüyor ve ayağa kalktığından emin olana kadar bir kolumu beline doluyorum. O

Nefes nefese bana yaslanıyor ve göğsüme sokuluyor. "Vay canına. Ne oldu sana böyle?" Sesi memnun ama meraklı. "Yani, umursadığımdan değil, ama bu yoğundu."

Başının tepesine bir öpücük konduruyorum. Şimdi ona nasıl hissettiğimi söylemeliyim. Onu sevdiğimi ve evlenmemizi istediğimi, çünkü bebeğin benim çocukken yaşadığım damgayı yaşamasını istemediğimi söylemeliyim. Sonsuza kadar benim olmasını istediğimi. Ne de olsa benim olduğunu söyledi.

Ama kelimeleri boğazımdan zorla çıkaramıyorum. Bunun yerine, bunu nasıl kendi başına söylemediğini, sadece ben onu azdırana kadar söylediğini düşünüp duruyorum. Sadece sikimi istediği için mi benim olduğunu söyledi? Emin olamıyorum ve şimdi sorarsam ürkekleşecek.

Ona tek söylediğim "Önemli değil" oldu. "Sadece seni özledim."

Kıkırdıyor ve sonra elimden kurtulmak için kıvranıyor. "Beni doktor randevuma geç bırakacaksın!"

"Doktor randevusu mu?" Spreyi alabilmesi için duşa geri adım atarak soruyorum.

Lexi başını sallar. "Evet, bugün bebeğin kalp atışlarını duyabilmeliyim. Gelmek ister misin?"

Bunu bugün mü duyacağız? Boğazım düğümleniyor. "Her şeyden çok."

"Pekala, o zaman, bu bir randevu." Bana göz kırpmıyor ve bir avuç

elini yıkar ve uzuvlarını fırçalamaya başlar.

Uğramasaydım beni de randevuya davet edecek miydi diye düşünmeden edemiyorum. Yoksa çoktan hayatından çıkarıldım mı? Belki de beni etrafında istemiyordur.

Belki bensiz de iyi olabilir. Belki de onsuz yaşayamayan benimdir ve sonuçta her iki taraf için de geçerli değildir.

OceanofPDF.com

Bölüm 16

Lexi

Knox bu öğleden sonra çok sessizdi. Ona bir göz attım. doktorun muayenehanesinden çıktı. Bebeğin kalp atışlarını duyunca o da benim kadar heyecanlandı, bu yüzden sorunun bu olduğunu sanmıyorum. Ruh halinde tam olarak anlayamadığım bir şeyler var. Duştayken onu bu kadar sessiz ve dalgın yapan bir şey mi söyledim? Geçmişini düşünmeye çalışıyorum ama tek aklıma gelen beni ne kadar güçlü bir şekilde sahiplendiği.

Ve lanet olsun, çok iyiydi. Düşündükçe bile ürperiyorum.

"Üşüdün mü?" Knox kapımı açmak için kamyonun benim tarafıma geçerek soruyor. "Cekete ihtiyacın var mı?"

"Hayır, ben iyiyim." Korkaklığı bırakıp ona kışında ne olduğunu sormalıyım ama ya hayal görüyorsam? Bana kısa ya da kaba davranmadı. Sadece sessizdi. Düşünceli. Knox ne zaman düşünceli *değil ki*? Her zaman bir sonraki adamdan daha dikkatlidir. Belki de onu yanlış anlıyorum. Belki de kaçmak için bir şeylerin ters gitmesini bekliyorumdur. Bu konuda ne hissettiğimden emin değilim. Baktan hissettiriyor.

Midem gurulduyor ve sokağın karşısındaki eczaneye göz atıyorum.

"Sence ekşi sakızlı ayıları var mıdır?"

O tarafa bakıyor ve omuz silkiyor. "Olabilir. Bir şeyler atıştırmak ister misin?" "Hem de hiç." Çikolata soslu Funyuns ve tüm ekşileri düşünüyorum.

şeker bulabiliyorum. Bebeğim bir abur cubur aşığı, çünkü hamile olduğumu öğrendiğimden beri işlenmiş çöplere doyamıyorum. "Sanırım bu kesinlikle senin çocuğun," diyorum ona kamyonetin kapısını kapatıp

Bana elini uzattı. "Çünkü kereviz düşüncesi midemi dehşetle dolduruyor ama domuz kabuğu beni neşelendiriyor."

Yüzünde bir gülümseme beliriyor. "Domuz kabuğu iyi bir şeydir. Onlardan nefret etme."

"Daha önce hiç sevmemiştim," diyorum elimi onun elinin içine sokarken. Yüzünü dikkatle izliyorum, ama gülümsemesi devam etmiyor ve garip bir şekilde

Ağlamak gibi. Aramızda bir sorun var ve ne olduğundan emin değilim. Hormonlardan başka bir şey olmayabilir ama içimdeki korku hissini atamıyorum.

Eczaneye girerken ve atıştırmalık reyonuna uğrarken beni takip ediyor. Bir el sepetine her şeyden biraz dolduruyorum. Yakınlarda bir dondurucu var ve dondurulmuş bir Snickers bar düşüncesiyle ağzım sulanıyor.

"Buzdolabında şeker var mı diye bakabilir misin?"

Knox başını sallayıp dondurucuya doğru ilerliyor, ben de akide şekerine doğru dönüyorum.

Bunu yaparken, birkaç koridor ötesini görebiliyorum ve aşağı doğru eğilen tanıdık koyu renkli bir kafa gözüme çarpıyor.

Vücudum soğuyor. Keith'e benziyordu. Ama olamaz. O burada, San Antonio'da değil. Buraya taşındığımı bilmiyor. Luka'da olmalı. Adres bırakmadım.

Hayal görüyor olmalıyım.

Hissettiğim korkuyla savaşıyor ilerliyorum, sepetimi koluma sıkıştırıyorum. Artık aç değilim. Dehşete kapıldım. Keith Lawrence'ın hayatımda olmadığı güzel bir ay oldu ve artık onun için endişelenmek zorunda kalmayacağımı düşünmüştüm. Önüme bakabileceğimi düşünmüştüm. Özgür olduğumu sanmıştım. Knox'a bir göz attım ama o dondurucu raflarına bakıyor, istediğim ikramları arıyordu. Sırtı bana dönüktü. Keith buradaysa, başka biriyle birlikte olduğumu görünce ne yapacak? Bir an için korkudan hasta oldum - kendim için değil, Knox için. Keith deli ve delileri ikna edemezsin. Sevdiklerime zarar vermesini istemiyorum.

Knox'a aşık olduğumu kendime itiraf ettiğimi fark etmem bir anımı aldı. Tabii ki aşığım. Onu sevmek çok kolay. Akıllı, çekici, zeki, yakışıklı . . . koruyucu. *Uh-oh*. Eğer Keith'se onunla yüzleşmesine izin veremem. Kendimi hazırlıyorum ve mağazanın en ucuna doğru ilerliyorum, çok tanıdık olan koyu renkli kafayı gördüğüm yere. Koridora geldiğimde, orada kimse yoktu. Her ihtimale karşı bir sonrakine geçiyorum ama yine kimseyi göremiyorum. Hiçbir şey yoktu. Mağazanın kapıları

açıldı ve tam zamanında o tarafa döndüğümde geniş omuzlu bir adamın mağazadan çıktığını gördüm.

Tüylerim diken diken oldu. Keith miydi bilmiyorum. Ama olmadığını da bilmiyorum.

"Snickers mı istersin, Mars çikolatası mı?" Knox arkamdan söylüyor. "Her ihtimale karşı ikisini de aldım." Ona döndüğümde kaşlarını çatıyor ve sepeti benden alıyor. "İyi hissediyor musun tatlım? Solgunsun."

"Her zaman solgunum," diyorum, konuyu saptırmaya çalışarak. "Ve ben iyiyim." Keith değildi. Bunu kendime tekrar tekrar söyledim. Hayal gücümün bir ürünü olmalıydı. Öyle olmalıydı. "Hadi gidelim. Artık aç değilim."

Kaşlarını çatarak bana bakıyor, kolu belime gidiyor. "Lexi-"

"Ben iyiyim," diyorum ona hafif bir gülümsemeyle. "Neden anahtarları bana vermiyorsun, ben de gidip kamyonunda bekleyeyim?" Böylece Keith'in dışarıda olup olmadığını kontrol edebilir ve eğer oradaysa onunla yüzleşebilirim.

Knox'un fikrimi beğenmediği çok açık, ama ona hızlı bir öpücük veriyorum ve tartışmayı beklemeden anahtarları elinden kapıyorum. Ona sepetimi veriyorum ve hiçbir sorun yokmuş gibi park yerine doğru koşuyorum. Bu sırada kendimi bayılacakmışım gibi hissediyorum. Korkudan titriyorum, kalbim kontrolden çıkmış gibi çarpıyor. Eczaneden çıkıyorum ve park yerini tarıyorum, o dikkat çekici turuncu kamyoneti görmeyi bekliyorum. O zaman Keith'in eski takip yöntemlerine geri döndüğünden emin olacağım. Bir şekilde nerede yaşadığımı öğrenmiş ve yine peşime düşmüş.

Ama hiçbir şey yok. Park yerinde Knox'un kamyoneti ve şu küçük Smartcar'lardan biri dışında hiçbir şey yok.

Belki de deliren benimdir.

Knox'un kamyonetine bindim, hâlâ gergin ve temkinliyim. Kamyoneti çalıştırıyorum ama radyoyu kapalı tutuyorum çünkü birinin bize doğru gelip gelmediğini duymak istiyorum. Bakışlarımı dikiz aynasından ayırmıyorum ama kimseyi göremiyorum. Belki de hepsi hayal gücümün ürünüdür ama Keith olduğuna yemin edebilirim. Kapıları kilitliyorum ve gergin bir şekilde oturup Knox'un dönmesini bekliyorum.

Sonunda atıştırmalık çantalarımınla geldi ve onu içeri almak için kapıların kilidini açtım. "Ne oldu?" Knox tekrar soruyor.

Başımı salladım. "Önemli bir şey değil. Sadece aşırı tepki veriyorum." "Neye?"

"Hadi gidelim," diyorum düşüncesizce. "Senin evine gidelim, atıştırmalıklar yiyelim ve bütün gece kucaklaşalım." Keith'in beni misafirhaneye kadar takip etmesini istemiyorum. Tabii eğer Keith ise. Ne

gördüğümünden hâlâ tam olarak emin değilim.

Knox uzanıp elime dokunuyor ve başparmağını tenimde gezdiriyor.
"Bana neler olduğunu anlatabilirsin Lexi. Bana güvenebilirsin."

"Biliyorum." Sadece ne gördüğüm konusunda kendime güvendiğimden emin değilim.
Cevabım onu tatmin etmedi. "O zaman seni neyin rahatsız ettiğini söyle.
Size yardım edeceğime güvenin."

"Sana elimden geldiğince güveniyorum," diye itiraz ediyorum, ama bunun benim için bile zayıf bir mazeret olduğunu biliyorum. "Sadece zamana ihtiyacım var."

"Bana güvenmiyorsun," diye yineliyor. "Güvenmen gerektiği gibi değil. Hayatına tam olarak girmeme ne zaman izin vereceksin?"

"Deniyorum."

"Öyle mi? Bugüne kadar kontrolden haberim yoktu. Sadece başka neye şaşıracağımı merak ediyorum."

Buna verecek cevabım yok, çünkü onu dahil etmedim. O haklı.
Gitmesini istemediğimden değil. Sadece onu davet etmeyi düşünmedim.
Sadece benim olmama alışmıştım. "Özür dilerim. Daha iyisini yapacağım."

Homurdanıyor ve sonra bana bakıyor. "Belki de evlenmeliyiz. Seni benim sigortama sokarım. Sana ve bebeğe bakıldığından emin olurum."

"Belki," diyorum ama kendi kulaklarıma bile pek inandırıcı gelmiyor.

* * *

Knox yolculuğun geri kalanında sessiz. Çakıllı yoldan onun karavanına doğru dönüyoruz - kardeşlerine ait karavanların yanındaki ağaçların arasına sıkışmış. Bir milyarderin neden iki katlı bir karavanda yaşamak istediği hakkında hiçbir fikrim yok ama Knox'un cazibesinin bir parçası da bu. Onu "normal" olarak tanımlamak imkansız. Garip bir şekilde, onun evini seviyorum. Güzel, uzak ve sessiz ve küçük bir karavan parkı olsa bile temiz tutuyorlar. Geyiklerin dolaştığını gördüm ve Knox onları izlemeyi sevdiğimi bildiği için geyik mısırsı almaya ve bir yemlik kurmaya başladı. Bazen onun ön basamağında oturup ağaçların arasından çıkan geyikleri izliyoruz. Sessiz ve huzurlu.

Ama bugün dışarıda oturmak istemiyorum. İçeri girip saklanmak istiyorum. Atıştırmalık poşetini kaptığım gibi karavana koşuyorum ve Knox arkamdan içeri girdiğinde, onun hiç yapmadığı bir şeyi yaparak kapıyı kapatıp kilidi fırlatıyorum.

"Lexi?"

"Sadece garip davranıyorum," diyorum parlak bir şekilde. "Beni tanıyorsun." "Tanıyorum ve bu yüzden bu beni şaşırtıyor."

Yemeği tezgâhın üzerine bırakıp başımı sallıyorum. "Sadece gerginim. Sanırım bebek meselesi. Sonunda beni etkiliyor ve sinirlerimi bozuyor. Yani, şu anda yasal bir işim bile yok. Cruel Yoga işini başlatmaya çalışıyorum ama gösterime başlamadan önce yapmam gereken çok şey var ve-"

"Hey," diye mırıldanarak yanıma yaklaşıyor. Elimde tuttuğumu fark etmediğim bir kutu Pop-Tarts'ı çekip çıkarıyor ve beni kollarına alıyor. "Neye ihtiyacın olursa olsun, ben yanıdayım." Eli başımın üzerinde, saçlarımın arasında geziniyor. "Hiçbir yere gitmiyorum."

Midem kocaman bir düğüm gibi. Hiçbir yere gitmeyeceğini söylüyor ama ya Keith işleri cehenneme çevirmeye başlarsa? Ya ben çok talepkâr olursam ve Knox benden bıkarsa? Ya yirmi dört yaş bir aile kurmak için çok genç bir yaşsa ve birkaç ay sonra bu kavramdan bıkarsa? Ona güvenemem. Şimdiye kadar kimseye güvenemedim. Her zaman sadece kendime baktım.

Garip bir şekilde, gücümü arttırmak yerine kendimi üzgün ve yalnız hissediyorum. Başımı Knox'un göğsüne yaslıyorum ve ağlamak istiyorum. Tabii ağlarsam bu onu daha da korkutacak. Elimi gömleğinin altına sokuyorum, sadece kaslarının sıcak sertliğine dokunmak ve kendimi topraklamak istiyorum. Bir elini sırtımdan aşağı indirip popomu okşuyor ve sadece bu küçük dokunuş bile beni ona karşı acıktırıyor.

Unutmam gerek. Knox hariç her şeyi unutmak istiyorum. Bu yüzden öpüşmek için başımı kaldırıyorum ve ağzı benimkini aldığı anda ona ne kadar muhtaç olduğumu gösteriyorum. Ona doğru bastırıyorum ve bir bacağımı kalçasına doğru kaldırıyorum. Onu kavriyor ve sonra diğerini kaldırdığımda beni havaya kaldırıyor, beni kalçalarının beşiğine doğru tutuyor, amım sikine sürtünüyor.

Tek kelime etmeden beni yatak odasına götürdü ve yatağına yatırdı. Birbirimizi görmeye başladığımızdan beri karavanını daha düzenli tutmaya özen gösteriyor, yatakta yeni battaniyeler ve yeni kabartılmış yastıklar var. Bunların hiçbiri umurumda değil. Sadece bana dokunmasını istiyorum. Bana bir süreliğine unutturmasını.

O beni boş boş soyarken öpüşüyoruz, elleri vücudumda geziniyor ve her santimimi okşuyor. Bu hızlı bir sikiş değil, daha şefkatli bir sevgi olacak ve onun ne kadar harika olduğunu görünce ağlamak istiyorum. beni dayanılmaz derecede tahrik ediyor. Soyunması bittiğinde

Elbiselerini çıkarıyor ve sonra vücudu benimkinin üzerinde, ten tene. Her yerime dokunuyor -göğüslerime, kollarıma, boynuma, karnıma- ve sonra ben onun altında kıvranıp yalvarıncaya kadar her yerimi öpüyor.

beni alır. Bunu yaptığıında, her şeyi yaptığı gibi aynı düşünceli yoğunlukla yapıyor ve kendi zevkini almadan önce benim boşalmamı bekliyor.

Kısa bir süreliğine de olsa endişelerimi unutup onun olmanın tadını çıkarabiliyorum.

OceanofPDF.com

Bölüm 17

Knox

Lexi'nin kollarımda uyumasını izliyorum, başını göğsüme bastırmış. Öğleden sonranın çoğunu yatakta geçirdik, televizyon izledik, atıştırmalıklar yedik ve sonra tekrar tekrar seviştik. Saat geç oldu ve o çok yorgun, ağzı uykuya dalmış. Bense uyuyamıyorum.

Bugünü düşünüp duruyorum. Bir şeyler ters geliyor. Parmağımı koyamadığım ve beni rahatsız eden çok fazla şey oluyor. Sadece beni doktor kontrolüne davet etmeyi unutmuş olması değil. Benim gelişigüzel evlilik önerime omuz silkmesi de değil. Lexi'den bu tür şeyler beklerdim. Seni sadece rahat olduğu kadar yakınına alır. Sinir bozucu ama beklenmedik bir şey değil.

Ama eczanede gösterdiği gerçek dehşet beni şaşırttı. Ben Neden böyle paniklediğini bilmiyorum ama ona döndüğümde neredeyse on yıl yaşlanmışım ve yüzü bembeyazdı, elleri titriyordu. sepeti göğsüne dayadı. Dikkatinin dağıldığını ve bir şey olmadığını düşünmüyorum.

Bir şey vardı. Sadece ne olduğunu bilmiyorum.

Bebek, belki? Ama bir şey için endişeleniyorsa, hâlâ doktorun muayenehanesinin karşısındaydık. Geri dönüp ondan bir şeyi tekrar kontrol etmesini istemek basit bir şey olurdu. Bu başka bir şey. Gördüğü ya da duyduğu bir şey. Ne olduğunu düşünmek için beynimi zorluyorum ve sonra uzanıp yatağın kenarından telefonumu alıyorum. Lexi göğsümde salyalarını akıtarak uyuyor. Bunu umursamıyorum bile. Çok sevimli. Saçlarına dokunup battaniyeyle örtüldüğünden emin olduktan sonra Clay'e mesaj atmaya karar veriyorum. Bir kez olsun

Mesajlaşabildiğim için memnunum, çünkü bu sayede Lexi'yi uyandırmadan onunla sohbet edebileceğim.

Hey, meşgul müsün? Ne oldu?

Natalie'ye benim için bir şey sorabilir misin?

Lexi hakkında?

Devam et ve sor diyor.

CLAY: Umarım gecenin bu saati için önemlidir, sadece söylüyorum

Bu önemli.

Lexi'nin korkmasına neden olacak bir şey mi var?

KNOX: Daha önce alışveriş yapıyorduk ve panikleyip arabaya saklandı.

Komik olan o da değildi.

gerçekten endişeliydi. Sanki izleniyormuş gibi etrafına bakıp duruyordu.

Bir şey soracağım.

Köşede gelen bir mesaj olduğunu gösteren üç nokta belirirken sabırsızlıkla telefona bakıyorum. Bu sonsuza kadar devam edecek gibi görünüyor ve kısa mesajlardan neden bu kadar nefret ettiğimi hatırlıyorum. Sonunda, hayal kırıklığı içinde telefonumu odanın diğer ucuna fırlatmak üzereyken, kısa mesaj beliriyor.

CLAY: Lexi'nin bildiği hiçbir şeyden korkmadığını söylüyor, ama bir süre önce bir adamla sorun yaşadığını söyledi.

onu yalnız bırakmazdı. Nat, Lexi'nin bu konuda konuşmaktan hoşlanmadığını ama bir keresinde onunla çıktığını söyler.

ve sonra onu rahatsız etmeye devam etti. Kadın taşındı. Ondan uzaklaşmak için daireler. Nat bir süredir bu konuda bir şey duymadığını söylüyor.

İtfaiyeci ya da polis gibi bir şey olduğunu söylüyor.

Bunun eski bir haber olduğunu söylüyor.
San Antonio'da olmazdı, o yüzden olamaz. Biraz
daha düşünüp size haber verecek.
Teşekkür ederim.

Telefonumu bir kenara fırlattım, rahatsız oldum. Bir sapık mı? Lexi mi?
Bu yüzden mi Natalie'nin misafirhanesine taşınmakta bu kadar acele etti?
Bazı konuşmalarımızı hatırlıyorum. Onu uyarmadan gelmemem konusunda
ısrar ettiği için evli olduğunu düşünmeye nasıl devam ettiğimi. Sonra
duvarındaki deliği düşündüm.

Neredeyse bir yumruk büyüklüğündeydi.

O gün ne kadar solgun olduğunu ve her zamanki şık egzersiz kıyafetleri
yerine nasıl koyu renk bir tişört ve eşofman giydiğini düşünüyorum. Piçin
teki ona bir şey mi söyledi? O kadar büyük bir öfkeyle doluyorum ki tüm
vücudum geriliyor. Kendini güvende hissetmedi mi?

Birisi kadınımı tehdit mi etti? Lexi'mi? Çocuğumun annesini?

Başım sanki patlayacakmış gibi hissediyorum. Lexi mırıldanıyor ve
bana karşı kıpırdanıyor ve tüm vücudumun sıkıca kenetlendiğini fark
ediyorum, ellerim sanki bir şeyi yumruklamak üzereymişim gibi yumruklar
halinde. Kendimi rahatlamaya, sakinleşmeye zorluyorum. Saçlarını
okşuyorum ve başına bir öpücük konduruyorum. "Uyumaya devam et."

Öyle yapıyor, parmakları tenimde kıvrılıyor.

Ezici bir koruma duygusuyla doluyum. Lexi benim.
Onu korumak için her şeyi yaparım. Eğer güvende hissetmiyorsa, o zaman benim işim
emin olmak için. Bir an düşünüyorum ve sonra telefonumu tekrar elime
alıyorum. Bir elim onun sırtındayken diğer elimle Boone'a mesaj
yazıyorum.

Kullandığın özel dedektifin numarasını ver.

BOONE: Gece yarısı. Bu önemli mi? Evet.

BOONE: Yeterince adil.

BOONE: İletişim bilgilerini az önce size e-posta
ile gönderdim. Benim de dahil olmamı istersen
haber ver.

Hallettim.

Teşekkürler kardeşim.

Lexi bana neler olduğunu anlatmak istemiyorsa, kendi başıma öğrenmek zorunda kalacağım.

OceanofPDF.com

Bölüm 18

Knox

Özel dedektiften detayları duymayı beklerken iki gün geçti. O şerefsizin kadınımla bir bağlantısı olup olmadığını ve eğer varsa onu yok edebilmek için hakkında her şeyi bilmem gerekiyor. Bu süre içinde Lexi karavanımda benimle kalmaktan memnun oldu. Onun için endişelendiğimi belli etmedim, sadece onu her zaman yanımda istediğimi bildiğinden emin oldum. O da sorun çıkarmadı. Yatağımda uyudu, ona kahvaltı hazırlamama izin verdi ve dizüstü bilgisayarımı kullanarak uzaktan çalıştı.

Halkla ilişkiler ekibiyle videolar. Bir gün bir şeylere ihtiyacı olduğunu protesto etmesini bekliyorum.

Birbirimizin alanına çok fazla girdiğimiz için biraz yalnız kalıyoruz ama Lexi mutlu görünüyor.

Bu da beni bir şeyler döndüğüne dair daha da şüphelendiriyor.

Bana söylemediği bir şey var.

Sonra nihayet bilmem gereken her şeyi anlatan e-postayı aldım. Bok yığınının adı Keith Lawrence. O bir itfaiyeci Luka. Lexi ile aynı binada yaşıyormuş. İki kez. O taşındı gibi görünüyor. O taşındıktan bir hafta sonra aynı binaya taşınmış, bu da beni kızdırıyor. Nat'in ondan uzaklaşmak için taşındığını söylediğini düşünüyorum ve onu takip ettiğini düşünmek beni öfkeliyor. Okumaya devam ediyorum özel dedektif raporları. Görünüşe göre kasabadaki insanlar onun Lexi'nin erkek arkadaşı olduğunu ve Lexi'nin ona kötü davrandığını düşünüyordu. Ağlayan kurt falan.

Kadının kocası hakkında polise şikayette bulunmaya çalıştığına dair ipuçları vardı, ancak yerel halk kadının sadece "zor" davrandığını düşünüyordu.

Tüm o lanet kasabayı ateşe vermek istiyorum. Ama yapamam. Ama Keith Lawrence denen ibneyi durduracak kadar cephanem var. Görünüşe göre Keith'in daha önce farklı bir şehirde tacizden sabıkası var.

* * *

"Seninle gelemeyeceğime emin misin?" Lexi kaşlarını çatarak bana tekrar soruyor. Kanepeme kıvrılmış, ayaklarını altına almış, üzerinde sadece Tişörtlerimden birini. Kahretsin, çok güzel görünüyor ve planlarımın canı cehenneme deyip bütün gün ona eşlik etmek cazip geliyor.

Ama ilgilenmem gereken önemli şeyler var. "Bu sadece iş, tatlım. Yatırımcılarla sohbet edip onlara sondaj sahalarını gezdireceğim."

"Bunu seninle yapabilirim. İnsanlarla aram iyidir." Onun bakışlarıyla karşılaştığımda ikimiz de gülmeye başlıyoruz. "Tamam, onları korkutabilirim," diye itiraf ediyor. "Ama en iyi şekilde davranacağıma söz veriyorum. Onları ürkütmeye bile çalışmayacağım. Siyah yerine nötr bir şeyler giyeceğim. Sen ne giyersen istiyorum."

"Cezbedici, ama hayır. Sorun sen değilsin Lexi, sorun hamile kız arkadaşımı çalışma sahasına götürmekten hoşlanmamam. Tehlikeli olabilirler."

Bir süre sonra başını salladı ve koltuk minderlerimden birini alıp göğsüne bastırdı. "O zaman burada kalsam olur mu? Yatağında takılırım ve voodoo bebeği yapmak için saçlarını toplarım."

"Ona kazanan gülümsememi ver," diyorum sakalımı okşuyormuş gibi yaparak. "Ve tatlım, burada istediğin kadar kalabileceğini biliyorsun." Lexi eve hiç gitmese çok mutlu olurdum ama bunu söylemiyorum. Kapana kısılmış gibi hissetmesini istemiyorum.

"Sanırım bunu yapabilirim," diyor bana şakacı bir şekilde ve öpmek için yüzünü yukarı kaldırıyor. Kanepeye doğru eğilip ona bir öpücük veriyorum, keşke gitmek zorunda olmasaydım.

Ama kadınıma bakmayı erteleyemem.

Oradan ayrılıyorum ve hemen adamlarımla birlikte ayarlanan buluşma yerine gidiyorum. Yanımda iki korumam var; iri yarı, kaslı, korkutucu görünen adamlar. Özel dedektifim var. Ve avukatım var.

"Evraklar sende mi?" Ona soruyorum ve o da başını sallayıp bana bir dosya uzatıyor. Güzel. "Ceketim mi?"

Yeni temizlenmiş şık bir takım elbise ceketini çıkarıyor, ben de omuz silkiyorum. "O zaman Luka'ya gidelim."

* * *

Küçük kasabanın itfaiye binasına girdiğimizde herkes bizi görmek için dönüyor. Görülmek istediğimi düşünürsek, bu hiç de şaşırtıcı değil. Buradaki herkesin günlerce bunu konuşmasını istiyorum. Ben ve takım elbiseli ekibim itfaiye binasına girerken tüm başlar bize doğru çevriliyor ve hemen biri bizi karşılamak için dışarı çıkıyor.

"Yardımcı olabilir miyim, efendim?" Gri bir tişört ve askılı kot pantolon giymiş, gözlüklü, yaşlı bir adam.

Elini sıktım. "Keith Lawrence adında bir adamı arıyorum. Bana bu kasabada itfaiyeci olduğu söylendi. Bu doğru mu?"

Başını sallıyor ve başını çevirip sesleniyor. "Keith! Misafirimiz var!"

Keith yakınlarda olmalı, çünkü boynunda bir ter havlusu ve terden ıslanmış gömleğinin yakasıyla hemen ortaya çıktı. İri bir adam, yaklaşık benimle aynı boyda ve muhtemelen benden on yaş kadar büyük. Boncuk mavisi gözleri ve yapmacık bir gülümsemesi var. Yüzünü sevmedim.

Sorun değil, çünkü o benimkinden nefret etmek üzere.

"Ben Keith," diyor, yüzünde kendinden emin bir ifade, omuzları geride, ileriye doğru yürüyor. Arabasının anahtarlarını tezgâhın üzerine bırakıyor ve sonra yüzüme bakıyor. "Sen kimsin?"

Sanırım kim olduğumu çok iyi biliyor. Gülümsüyorum, çekici olmak için elimden geleni yapıyorum. "Ben Lexi'nin erkek arkadaşıyım. Ve onu rahat bırakmanı söylemek için buradayım. Geçmişte onu takip ettiğini biliyorum ve sana bugün buna bir son vermeni söyleyeceğim. Şu anda. O senin için yok. artık."

Gözlerini kısarak bana bakıyor. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Oh, biliyorsun." Ona kendini beğenmiş bir bakış attım. "Görüyorsun, çok param var. Ve Lexi'yi senden korumak için ne gerekiyorsa hepsini harcamaya hazırım. Bu yüzden kendime bir apartman satın alabileceğimi düşündüm. Aslında senin daireni." Elimi uzattım ve avukatım elime bir dosya tutuşturdu.

Konuştüğümüz gibi. "Bu da demek oluyor ki, onun haberi olmadan dairesine girip çıktığınıza dair tüm kamera kayıtları elimde. İstersen bunun hakkında konuşabiliriz."

Kaşlarını çatıyor. "Ben sadece bakım işlerine yardım ediyordum. Bu bir suç değil."

"Lexi suçlamada bulunursa olur. Karakoldaki arkadaşlarını tanıyorum. onu size karşı dava açmaktan vazgeçirmeye çalıştım çünkü bu kasabadaki herkes sizi tanıdığını düşünüyor. Senin iyi bir adam olduğunu düşünüyorlar. Eski asker, memleket çocuğu. Sıradan biri. Ama şimdi San Antonio'da yaşıyor ve oradaki polis teşkilatı seni tanımıyor. Onları bu işe bulaştırmak istemem. Lexi sana karşı açtığı her davayı kazanacak, çünkü o kadar çok avukat göndereceğim ki hiç şansın olmayacak. Seni keşif ve ön soruşturmalarda o kadar uzun süre tutabiliriz ki

Sadece sana attığımız her şeye ayak uydurmaya çalışıyorsun. Benim "Ceplerin sonsuzdur dostum." Ona soğuk bir gülümseme veriyorum ve tezgâha yaslanıp anahtarlarının yanına gidiyorum. Onlar olmadan buradan ayrılmayacağım.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Sende bir bok yok."

"Apartmanınızdaki güvenlik kasetlerinin görüntülerini aldım," diyorum ona. "Uzun zamandır onu taciz ettiğine dair Lexi'nin sözü ve bunu doğrulayabilecek bir dizi karakter tanığı var." Biraz abartmış olabilirim ama bilmediği şey ona zarar vermez. "Lexi'den ve genel olarak San Antonio'dan uzak durmalısın."

"Ben oraya gitmedim. Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." İfadesi olabildiğince sakın, ama tedirgin. Yalan söylüyor.

Yavaşça başımı sallayıp elimi uzatıyorum ve avukatım elime başka bir evrak dosyası tutuşturuyor. Elimizde ona ait olabilecek bazı görüntüler olsa da bunların çoğu göstermelik. Korkutmak için doktorluk yapmaya fazlasıyla istekliyim.

Gerekirse onun canına okuyacağım. "Kamyonunda bir Trackerman var, değil mi? Büyük, pahalı bir kamyon? Çalınmadığından emin olmak için bir takip cihazına ihtiyacın var." Ona kibarca gülümsedim. "Görünüşe göre kendime Trackerman adında bir şirket satın aldım ve aracınızın son zamanlarda nerede olduğuna dair tüm kayıtları çıkarabilirim. Hâlâ San Antonio'da olmadığını söyleyecek misin?"

Keith sessiz.

Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Daha yakına eğildim. "Benimle bu oyunu oynayamazsın dostum. Her seferinde ben kazanacağım."

Arkadaşlarının önünde tehditkâr olmaya çalışarak alçak sesle, "Yine bir halt edemezsin," diyor.

"Bende çok var," diyorum ona daha yüksek sesle. "İki yıllığına gittiğinde, herkese söylediğin gibi orduda hizmet etmediğini belirtmek zorunda kalmaktan nefret ediyorum. Sence hiç askerlik yapmadığını biliyorlar mı? Aslında iki yıl boyunca Huntsville'de bir kızı takip ettiğin için hapiste olduğunu Kasabalar bitti mi?"

Keith'in çenesi sıkılır, ağzının etrafındaki et beyazlaşır. *Kahretsin, bu çok eğlenceli.* Hiçbir şey söylemiyor ama zaten söyleyeceğini de sanmıyordum.

"Ama eminim bunu herkese anlatmışsındır," diye mırıldanıyorum, itfaiye binasında oldukça kalabalık bir dinleyici kitlesi olduğunu fark ediyorum. Sanırım herkes dışarı çıktı ve Keith'in uzun bir süre kendini açıklayacağından şüpheleniyorum. "Bilin bakalım yeni ne öğrendim? Görünüşe göre aynı suçtan ikinci kez hapse girerseniz, cezanız üçüncü dereceden ikinci dereceye düşüyor. Bu da en az iki yıl, en fazla yirmi yıl hapis demek. Bu da bir şey değil mi? Ve cezanın tamamını çekmen için elimden geleni yaparım, çünkü ben böyle bir adamım."

Şimdi terliyor. Yüzünde doğal olmayan bir kızarıklık var ve elleri sanki beni yumruklamaktan başka bir şey istemiyormuş ama bunu iş arkadaşlarının önünde yapamıyormuş gibi iki yanında kenetlenmiş durumda. Bu da onu bu şekilde herkesin önünde azarlamak istememin bir başka nedeni.

"Özetlemek gerekirse," diyorum klasörleri tezgâha bırakırken. "Ondan uzak durursan hapse girmezsin. Ona yaklaşırsan bile, en yüksek cezayı alman için elimden gelen her şeyi yaparım, çünkü hapishaneden bir kızı takip etmek gerçekten çok zordur. Ama bunu zaten biliyor olmalısın." Arkamdaki adamlara elimle işaret ediyorum. "Bu adamlar Lexi'nin senden güvende olmasını sağlamak için sürekli peşinde olacaklar. Yerinde olsam hemen şimdi vazgeçerdim. Anladın mı?"

Bana ters ters baktı, topuklarının üzerinde döndü ve hışımla odadan çıktı. Anahtarlarını unutmuş. Bu işi çok kolaylaştırıyor. İçeri girerken elimi sıkan yaşlı itfaiyeciye bakıyorum. "Sanırım mesajı aldı."

Adam önce Keith'in geri çekilen sırtına, sonra da bana bakıyor. "Bu doğru mu? Keith'in hapiste geçirdiği zaman hakkında?"

"Evet. Kayıtlarına internetten bakmaktan çekinmeyin. Ben baktım, biliyorum." Vedalaşırken alnımı işaret ediyorum. "İyi günler."

Adam şaşkınlıkla bana başını sallıyor.

Anahtarları sanki benimmiş gibi kapıp cebime atıyorum ve kapıdan çıkıyorum, küçük ekibim de arkamdan geliyor. Olabildiğince memnunum. Düşündüğümde daha iyi gitti. Şimdi Keith bir şey yapmaya kalkarsa, ateşle oynadığını biliyor. Ve kasabadaki herkes onun kışını izliyor olacak. Bu pislikten yine kurtulabileceğini sanıyorsa, başına başka bir şey gelecek. Bunu yapmamasını sağlamayı planlıyorum.

* * *

Eve geldiğimde Lexi karavanımda beni bekliyor. Hâlâ benim tişörtümü giymiş ve elinde bir atıştırma var. Ezilmiş Little Debbie atıştırma kekleriyle dolu ve üzeri süt ve Froot Loops ile kaplı bir mısır gevreği kasesine benziyor. İçeri girdiğimde yüzü aydınlanıyor. "*Alien'i* izlemek için tam zamanında geldin.

Karşılaşmalar, bebeğim. Gel benimle otur ve herkesle dalga geçelim." Kanepeye vuruyor ve bana yer açmak için yana kayıyor.

Daha çok istediğim bir şey yok. "Kulağa hoş geliyor. Bugün ne yaptın?"

"Bu," diye itiraf ediyor. "Bir maraton vardı. Ve açtım. Ve dosyalarım yanlış formatta olduğu için asistanım onları benim için yeniden yapıyor. Yapabileceğim pek bir şey yoktu." Omuz silkiyor. "Sıkıcıydı. Beni de yanında götürebilirdin." Bana üzgün bir bakış attı. "Yastığında küçük bir voodoo bebeğine yetecek kadar bile tüy yoktu."

Kıkırdıyorum ve kanepede yanına oturuyorum, sonra ayaklarını ovabilmek için bacaklarını kucağıma çekiyorum. "Bir dahaki sefere senin için daha fazla dökmeye çalışacağıma söz veriyorum."

"Bu kabul edilebilir," diyor ve kaşığını uzatıyor. "Bir ısırık ister misin?" "Hepsi senin, tatlım." Elimi ayağına koyuyorum ve ovmaya başlıyorum.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Fena değil. Oram buram biraz ağrıyor, bu yüzden yogayı atladım, muhtemelen kalçalarımı korumak için en azından birkaç güvercin pozu yapmam gerekmesine rağmen açık."

Bunun ne anlama geldiğini biliyormuşum gibi davranacağım. "Mmm." Ona günümde bahsetmek istiyorum, artık o sürüngen için endişelenmesine gerek olmadığını söylemek istiyorum ama nasıl zorlayacağımı ve konuyu nasıl açacağımı bilmiyorum. Karar veriyorum

başka bir şeyden bahsetmek istiyorum. Son zamanlarda çok düşündüğüm bir şey. "Bu gece kalıyor musun?"

Başını sallıyor, koca bir lokma ıslak Ding Dong yerken bakışları televizyonda. "Bütün gün seni özlediğim için biraz kirli seks yapabiliriz diye düşündüm."

Bana bakıyor ve kaşlarını oynatıyor. "Yine de inek ceketinden kurtulmak isteyebilirsin, inek."

Üzerimdeki takım elbise ceketine bakıyorum. Bu kesinlikle ben değilim. "Ondan kurtulabilirim. İstersen buraya taşınabilirsin. Burası harika bir yer değil ama seni burada tutmak hoşuma gidiyor." Dalgınca ayağını ovuyorum. "Ya da daha iyi bir yer satın alabiliriz. Belki Boone ve Ivy ya da Natalie ve Clay kadar çılgınca bir şey değil ama sana güzel bir ev alabilirim. Bebek için odası olan bir yer."

Bir süre bana bakıyor ve sonra başını sallıyor. "Benim evim iyi."

"Şimdilik," diye kabul ediyorum. "Ama Junior geldiğinde ne olacak?" "Junior mı?"

"Ya da Azrail, ona ya da ona ne demek istersen." Uzanıp saçlarına dokunuyorum. "Ama bebeğin nerede uyuyacağını ve onun için en iyi ortamın ne olduğunu düşünmeye başlamalıyız. Burası olmadığına eminim."

I
Karavanıma el hareketi yaptı. "Bundan daha iyisini hak ediyor."

Lexi bunu sessizce düşünür ve sonra reddeder. "Ben ve bebek için bir ev almanı istemiyorum."

"Ben de seninle orada olacağımı düşünüyordum," dedim. "Ah."

Bunun ne anlama geldiğinden emin değilim, ama beni derinden etkiliyor. "Birlikte olmamızı istemem çok mu yanlış? Bebeğin iki ebeveyni olmasını istemem?"

"İki ebeveyni olacak."

Demek istediğim bu değil ve o da bunu biliyor. Ama Lexi'nin kasıtlı bir şekilde gerçekten kalın kafalı olabildiği zamanlar oluyor. "Ama tahmin edeyim, senin evin iyi."

"Evim gayet iyi. Gayet uygun bir misafırhane ve bir daire kadar büyük. Önceki evimden daha büyük bir mutfak var ve bebeğin bir süre kendi odasına ihtiyacı olmayacak. O zamana kadar bir yolunu bulurum."

Bu karışım da benimle ilgili hiçbir şey yok. Bu sadece hayal kırıklığı mı artırıyor. "Senin evin iyi," diyorum yavaşça. "Ama oraya geri dönmek istemiyorsun. Aslında günlerdir benim evimdesin. Madem bu kadar iyi, neden gitmek istemiyorsun?"

Yüzü pembeleşiyor ve çenesi sertleşiyor, sanki bana kaşlarını çatmak istiyor. "Beni kovmaya mı çalışıyorsun?"

"Tam tersi, gerçekten. Burada olmanı istiyorum. Sadece neden burada olduğun konusunda ikimize de yalan söylemeni istemiyorum. Burada olmak istediğin için değil, değil mi? Evine dönmekten korktuğun için."

Hiçbir şey söylemiyor.

Ayağını sıkıyorum. "Sadece artık bu konuda endişelenmene gerek olmadığını bilmeni istiyorum. O adamın icabına baktım."

Bakışları bana kayıyor ve yüzünde temkinli bir ifade var. "Ne demek istiyorsun?"

"Onu ben hallettim." Sesimde biraz kendini beğenmiş bir gurur var, kabul ediyorum. "Kimi hallettin?" Sesi düz ve kızgın.

"Senin sapığın. Şu itfaiyeci adam. Luka'ya gittim ve ona Tanrı korkusu aşıladım. Artık seni rahatsız edemeyecek."

Lexi mutlu olmak yerine kendini koltuktan fırlatır. "Sen ne?"

"Gittim ve onunla biraz konuştum, erkek erkeğe."

"Çükten çüke demek istiyorsun," diye hırslıyor. "Seni piç kurusu."

"Lexi," diyorum kısık bir sesle. "Bana bir daha asla böyle hitap etme." Karnıma bir yumruk yemiş gibi oluyorum, özellikle de bunu sevdiğim kadından duymak. "Asla, asla."

Tepkime şaşırmış görünüyor ama başını sallayıp ellerini kalçalarına koyarak devam ediyor. "Burnunu benim işime sokmaya ve 'işleri halletmeye' çalışmaya hakkın yoktu. Keith'i ben hallettim!"

"Buna böyle mi diyoruz? Halledildi mi? Duvarında bir delik açtığında mı halledildi? Ya da seni takip etmek için buraya geldiğinde mi? Seni Luka'dan kovdu ve sen buna halledildi mi diyorsun?" Sert bir kahkaha attım ama eğlenmedim. Ben eğlenmenin tam tersiyim. "Bana deli diyebilirsin tatlım ama ben öyle bir şey olduğunu sanmıyorum."

Lexi irkiliyor ve sözlerimin onu incittiğini biliyorum. Bunu yapmaktan hoşlanmıyorum ama o kadar inatçı ki anlamasını sağlamam gerekiyor. "Hayatıma burnunu sokmaya hakkın yoktu-"

"Sevdiğim kadını korumaya hakkım olmadığını mı düşünüyorsun? Çocuğumu taşıyan kadını?" Başımı salladım. "Lexi, artık bu durumun etrafında dans etmeyeceğiz. Tanıştığımızdan beri bana hep mesafeli davrandın. Bana gülümsediğinden beri benim olmanı istedim. Sadece çocuğumun annesi olduğun için değil. Çünkü biliyorum ki sen benim için yaratılmışsın ve ben

senin içindi. Seninle evlenmek istiyorum. Seninle yaşlanmak istiyorum. Yaşlanıp saçlarımız ağardığında mahallenin çocuklarını yürüteçlerimizle kovalayan çift olmak istiyorum. Tüm sabahlarını ve gecelerini istiyorum. Seninle tanıştığımndan beri bunu biliyorum. Bağımsız olduğunu ve beni kendine bağlamak istemediğini de biliyorum. Bana bunun senden daha genç olduğum için olduğunu söylüyorsun ya da İlişkiler konusunda kötüsün ya da öyle bir şeysin ama gerçek şu ki beni hayatında istemiyorsun. Kimseyi istemiyorsun. Herkesi kol mesafesinde tutuyorsun.

."

"Bu doğru değil," diyerek hemen sözümü kesti.

"Bu doğru," diyorum sabırla. "Söylediğin her şey, giydiğin her şey, hepsi insanları senden uzak tutmak için tasarlanmış. Herkesi kendinden uzaklaştırıyorsun. Beni itiyorsun, Natalie'yi itiyorsun, kimsenin sana bağlanmasını istemiyorsun."

Bana ters ters bakıyor ve ayakkabılarının paspasın yanında durduğu kapıya doğru fırlıyor. "Çok saçmalıyorsun, Knox. Benim hakkımda çok şey bildiğini sanıyorsun ama hiçbir şey bilmiyorsun."

"Sence yanılıyor muyum?" Meydan

okuyorum. "Evet, öyle

düşünüyorum!"

"Pekâlâ." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Natalie'ye sapığından bahsetmedin. O tahmin etti. Sen de bana ondan bahsetmedin. Ve sen de Natalie'ye bizi basana kadar ikimizden bahsetmedin. Bu "Kulağa hayatını paylaşan biri gibi geliyor, değil mi?" Buna yanıt vermeyince devam ediyorum. "En yakın arkadaşına bebeği ne zaman söyleyeceksin? Geldiğinde mi?"

Nefesini içine çekiyor. "Sikeyim seni. Hayatımın bir parçası olmana izin verdiğim anda böyle kontrolcü olacağını bilmeliydim."

"Sorun da bu," diyorum ona ve göğsümde kalbimin olması gereken yerde donuk bir sızı hissediyorum. "Hayatının bir parçası olmama izin vermek gibi bir niyetin olduğunu hiç sanmıyorum."

Lexi bana ters ters bakıyor, çantasını kapıyor ve karavanın kapısına yöneliyor. "Nereye gidiyorsun?" diye sordum.

"Ben gidiyorum. Burada kalıp bunları dinlemek zorunda değilim."

O haklı. Yapmıyor. Lexi böyle yapmaz. Herkesi güvenli bir mesafede tutar ve kendini savunmasız hissettiğinde kaçır ve her şeye yeniden başlar.

"Seni burada bekleyeceğim," diyorum ona.

Lexi omzunun üzerinden bana ters ters bakıyor. "Bunu sen yap. Yerinde olsam nefesimi tutmazdım."

Öfkeli sözlerini duymazdan geliyorum. "Burada bekliyor olacağım," diye tekrarlıyorum ve sonra devam ediyorum. "Çünkü her zaman senin için burada olacağımı anlamalısın. Ne olursa olsun hayatımda ilk sırada sen varsın. Sana ihanet etmeyeceğimi ya da ailen veya ilk kocan gibi seni kontrol etmeyeceğimi. Sana sahip olmadan da seni sevebilirim. Ve sen bunu anladığında, ben burada olacağım."

Bana kızgın bir bakış fırlattı, çantasını omzuna attı ve karavanımdan hışım ile çıktı.

Peşinden gitmedim. Gideceğini biliyordum. Şu anda uzaklaşması gerekiyor, çünkü üzgün ve kontrolü bu şekilde geri alıyor. Benden kurtulmaya kararlı. Umarım eninde sonunda geri döner ve onu sevdiğimi ve incitmek istemediğimi anlar.

Eğer geri dönmezse... bunun nedeni beni içeri almayı hiç planlamamış olmasıdır. İçim içimi yiyor ama günün sonunda benim olmak istemiyorsa onu kalmaya zorlayamam.

Ne kadar istersem isteyeyim. Beni ne kadar mahvederse etsin.

OceanofPDF.com

Bölüm 19

Lexi

Sadece sürüyorum. Nereye gittiğimden emin değilim. Tek bildiğim Knox'un etrafında olmak istemediğim. Knox ve onun iticiliği. Knox ve onun zorba aşırı korumacı taraf.

Knox ve onun aptal gülümsemesi, aptal seksi sakalı ve vücudunda çok iyi hissettiren aptal, aptal büyük elleri - gidip her şeyi mahvetmek zorundaydı. I gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum. Onu bir kez yakınımına aldığımda, kontrolü ele geçirmeye çalışacağını biliyordum. Beni olmadığım biri haline getirmeye çalışacaktı. istemediğim şeyler.

Ancak, zihnimde onu bu şeylerle suçlarken bile, bunların uygun olduğundan emin değilim. Çılgın, dağınık düşüncelerimde bile biraz yanlış geliyorlar.

Otoyolda ilerleyip tanıdık topraklara doğru dönüyorum. Natalie'nin evine değil, Luka'ya geri dönüyorum. Neden oraya gittiğimi bilmiyorum. Benim için bir şey kalmamış gibi. Sanırım Knox'un gitmemi istemeyeceğini bildiğim tek yer olduğu için gidiyorum, bu yüzden inatçı öfkeme izin veriyorum. Beni oraya götür.

Kendimi ihanete uğramış hissediyorum. Knox'un beni zorlamamakla ilgili söylediği onca şeyden sonra gidip burnunu soktu. Ona güvenmeye başladıktan sonra. Onun evinde olmaktan ve kaçmak istemeden onunla vakit geçirmekten rahatladıktan sonra bunu yaptı ve şimdi sıfıra geri dönmüşüz gibi hissediyorum. Arabayı sürerken öfkeyle otoyola bakıyorum, ellerim

direksiyonu sıkıca tuttu. Neden kendi haline bırakmadı ki? Artık Keith hayatımdan hiç çıkmayacak ve Knox burnunu sokması gerektiğini düşünecek.

Birlikte yaşamamız gerektiğini düşünüyor. Evlenmek istiyor.

Ve . . . tamam. Eğer biriyle evlenecek olsaydım, bu o olurdu. Ama evliliğin yürümediğini zaten biliyorum. Bir kişiye diğeri üzerinde kontrol sağlıyor. Bağımsızlığından vazgeçmek demek.

Ama sen zaten sürekli onun karavanında kalıyordun, diye fısıldıyor beynim. O bile tam olarak benim tarafımda değil. *Ugh*. Duygusal olarak paramparça oldum. En kötüsü de Knox'u ve yüzündeki ifadeyi düşünüp duruyorum.

Ona piç dediğimde nasıl da bembeyaz kesildi. Görünüşe göre sinirlerine dokunmuşum ve zayıf noktasını bulduğum için kendimi muzaffer hissetmek yerine dünyanın en büyük pisliği gibi hissediyorum. Farkında bile olmadan çok ileri gitmişim gibi.

Tüm bunlardan sonra bile, onu asla incitmek istemedim. Sadece bir kavgayı kazanmak için şahdamarına saldırmayı hiç istemedim. Ailesini biliyorum.

Ebeveynler evli değildi. Ona sadece kızgın olduğum için piç diyordum ama Knox bunu çok kişisel algıladı. Keşke arabayı geri çevirip ona bunu kastetmediğimi söyleyebilseydim. O konuşmaya geri dönüp ona pislik diyebilseydim ya da onu karnına tekme atmışım gibi göstermeyecek bir şey yapabilseydim.

Yine de, eğer zamanı geri saracak olursak, eczanede Keith'i gördüğümde verdiğim tepkiyi vermeyecek kadar geriye gitmiş olurum. Knox'u uyaran da bu olmalı, ürkek ve korkak davranmam. Onu nasıl öğrendi bilmiyorum ama Keith bir kez daha hayatımı mahvetti.

Keith'i gerçekten suçlayabilir miyim bilmiyorum. Belki de Knox başından beri kontrolcüydü ve ben ona fark edemeyecek kadar aşkıttım. İşte bu yüzden erkeklerle aram kötü. Çünkü bir kez duygusal olarak bağlandığımda, iyiyi kötüden ayıramıyorum. Ya da belki hormonlar yüzündendir.

Ya da belki de Knox'a aşık olduğum ve bunun hayatım için ne anlama geldiğinden korktuğum içindir.

Kimseyi istemiyorsun. Herkesi kol mesafesinde tutuyorsun.

Bu bir yalan. Öyle değil mi? Ben bile bilmiyorum. *Bazı insanların içeri girmesine izin veriyorum. Natalie gibi.* Ama ondan bile bir şeyler sakladığım konusunda haklı. Ve hiç kimseyi gerçekten içime alıp her şeyimi onlara açmadım. Bu düşünce son derece korkutucu. Sanırım bir parçam hala beni bekleyen

Kaçınılmaz kalp değişimi. Açıldığım ve onlara tam olarak kim olduğumu gösterdiğim kısım ... ve bunun yeterli olmadığına karar veriyorlar.

Tıpkı benim gençliğimde ailemin yaptığı gibi.

Mideme kramplar giriyor ve en son ne zaman yemek yediğimi hatırlamaya çalışıyorum, gerçek bir yemek ve sadece çöp değil. Biraz mide bulantısı hissediyorum ama bunun hamilelikten mi, araba kullanmaktan mı yoksa Knox'un bana ihanet ettiğini hissetmemden mi kaynaklandığını bilmiyorum. Bunların hepsi olabilir. Etrafımdaki otoyol boş, ama bir çıkış tabelası doğu yerine güneye gidersem bir kamyon durağı waffle lokantasının reklamını yapıyor. Bir an düşünüyorum ve sonra karşıma çıkınca güneye gitmek için çıkıyorum. Doğuda Luka var ama orada bana göre bir şey yok. Güneye de gidebilirim.

Houston büyük. Bir sürü fırsat var. Göz önünde saklanacak çok yer var.

Lokantaya yanaşıp içeri giriyorum ve kabinlerden birine kayıyorum. Garson kız parmağını kaldırarak birazdan yanımda olacağını işaret ediyor. Sorun değil, acelem yok. Kendime acımakla, incinmekle ve ihanete uğramakla çok meşgulüm.

Duygularımı da yiyebilirim. Peçete dağıtıcısının arkasından yapışkan bir menü alıyorum ve onu değerlendiriyorum.

"Pekâlâ tatlım, sana bir içki getireyim mi?" diyor garson kız masama gelirken.

Gerçekten kahve içmek istiyorum. Ama kendimi berbat hissetmem bana hamile olduğumu ve sadece kendimi düşünemeyeceğimi hatırlatıyor. Bu da kahve yok demek. "Süt, sanırım."

Not defterine bir not karalıyor. "Sipariş vermeye hazır mısınız?"

"Krep," diyorum ve sonra ona bakıyorum. "Yanına büyük bir turşu alabilir miyim?"

Sanki dünyadaki en mantıklı şeyi söylemişim gibi başını sallıyor. "Sen Başka ne iyi olur biliyor musun tatlım? Aşçıya sana biraz sriracha ve akçaagaç şurubu ile yapılmış mücver hazırlatabilirim. Gerçekten harika bir şey. Doğru miktarda tatlı ve baharatlı."

Şaşkınlıkla ona bakıyorum, çünkü sanki aklımı okumuş gibi.

Garson önlüğünün altından karnını okşuyor. "Dört numara ile birlikte dört ay. Aynı garip istekleri duyuyorum."

"Öyle mi?"

"Evet ve hamilelik arzusunu duyduğumda anlarım." Bana gülümsüyor. "Kulağa hoş geliyor mu?"

Karnıma yine kramplar giriyor ve menüyü bir kenara bırakarak başımı sallıyorum. "Parazitim ve ben buna bayılırdık."

Bana göz kırpmıyor ve tezgâhın arkasına dönüyor. Gidişini izliyorum, onu inceliyorum. Benden daha yaşlı, kıvrıcık sarı saçlarında gri ipuçları var ve hamilelikten bahsettiğine göre tek görebildiğim hafif

önlüğünün altındaki karnının şişkinliği. Hamileyken bütün gün bir lokantada ayakta çalışmak zor olmalı ve Natalie'lerde geride bıraktığım küçük misafirhaneyi suçlulukla düşünüyorum.

Ve Knox'u düşünüyorum, onu da geride bırakıyorum. Bu beni tüm misafir evlerinden daha çok incitiyor. Neden bu kadar kontrolcü olmak zorundaydı? Neden Keith'le olan durumu kendi haline bırakamadı? Bunun yerine, sanki ben onun malıymışım gibi devreye girdi ve bölgesini işaretleyen bir köpek gibi üzerime işemek zorunda kaldı. Üzücü olan şey, bunu neden yaptığını anlıyor olmam, sadece bunu yapmasından hoşlanmıyorum. Son on yılda kendime öğrettiğim her şeye ters düşüyor.

Ben düşüncelere dalmışken, bana ilk yemek tabağını ve bir bardak sütü getirip karşıma oturdu. Şaşırdım.

oturur, ama etrafa hızlıca baktığında kimsenin olmadığını görür.

Son müşteri birkaç dakika önce çıkmıştı. Harika. İnsanların arasında olmaktan duyduğum normal somurtkanlığım bu gece burada yok gibi görünüyor. Aslında arkadaşlığı umursamıyorum. Belki ikimiz de hamile olduğumuz içindir, ya da belki de kafam yumuşamıştır. Belki de Knox beynimi kemirdi.

Bu, benim aniden şirketten hoşlanmamdan daha olası.

"Peki ne kadarlık hamilesin?" diye soruyor, başını eğip beni süzerek.

"Yaklaşık üç ay oldu," diyorum ve bir ağız dolusu patates kızartmasını yüz. Tanrım, haklı. Baharatlı ve akça ağaç şurubu ile kaplı ve şimdiye kadar yediğim en güzel şey.

"Bu ilk mi?" Başımı salladığımda, ben süte uzanırken elimi inceliyor. "Evli değilsin, ha?"

"Evet, o uluslararası bir casus ve tek bir yere yerleşemiyor," diyorum, onun meraklı sorusu karşısında alaycılığım ön plana çıkıyor.

Kıkırdıyor. "Tabii ki öyle. Yani resimde yok mu?"

"Oh, resimde o da var," diye homurdanıyorum. Hoşuma gitmek için biraz fazla. "Ama anladığım kadarıyla sorunlar var." Garson kız bana doğru işaret ediyor.

"Bir fotoğrafını göreyim, değil değmeyeceğini söyleyeyim."

Buna homurdanıyorum. Sanki sadece bir bakışıyla bana onun bu zahmete değip değmeyeceğini söyleyebilirmiş gibi. Ama telefonumu çıkarıyorum ve randevularımızdan birinde bir mezar taşının önünde birlikte çektiğimiz selfie'ye bakıyorum. Ona bakmak bile beni incitiyor, Çünkü fotoğrafta kameraya bile bakmıyor. Sanki yaratılmış en harika şeymişim gibi bana bakıyor ve ben yine her şeyi mahvetmemiş olmasını diliyorum. Onu hayatımda istemiştim.

Kimsenin yaklaşmasına izin vermiyorsun.

Tamam, belki de onu kendi şartlarımla hayatımda istiyordum, onunkilerle değil. Telefonu ona veriyorum ve mideme bir lokma daha yemek tıkıyorum, çünkü stresten yine kramp giriyor.

Garson kız resmi inceliyor. Onun ne kadar sevimli olduğu hakkında yorum yapmasını istiyorum. O uzun kirpikleriyle gözlerinin ne kadar muhteşem olduğunu, güçlü yüzünü ve beni eriten o gülümsemesini. Ama o sadece sessizce bakıyor ve sonra tekrar bana bakıyor. "Daha genç mi?"

"Beş yıl."

"Mmm. Bu onu baba olmak için oldukça genç yapar. Bundan hoşlandım mı bilmiyorum."

"Kahretsin," diyorum, alaycılığa geçmeden önce şaşırmış gibi yapıyorum. "Sevişmeden önce senin onayını almayı tamamen unutmuşum. Benim hatam."

Homurdanıyor ve omuz silkiyor. "Sadece söylüyorum. Üç kocam oldu ve dördüncü kocamla evlenmek üzereyim. İlk birkaç evlilikten sonra erkekler hakkında bazı şeyler öğreniyorsunuz."

Belli ki öyle değil, yoksa onlarla evlenmeyi bıraktırdı. "Anlat."

"Genç erkekler bir kızı terk etme eğilimindedir. Baba olma fikrinden hoşlanmazlar."

Ona yanıldığını, Knox'un baba olmaktan başka bir şey istemediğini söylemek istiyorum. Ultrasonu hatırlıyorum da bebeğin kalp atışlarını duyduğumuzda yüzü kırılacak sandım, o kadar geniş gülümsüyordu ki. Çok tatlıydı ve heyecanıla doktorun kalbini erittiğine eminim. Külotumu erittiğini biliyorum. Hayır, Knox onun önerdiği gibi değil. Bir aile istiyor ve benimle yuva kurmak istiyor. Verdiği tavsiyenin tam tersi.

Ama bu biraz onu savunuyormuşum gibi olur, o yüzden sadece omuz silkiyorum.

"Bana sorarsanız, sakalıyla falan biraz pasaklı görünüyor." Parmağını telefondaki görüntüsünün etrafında dolaştırıyor.

"Kanun onu yakalamasın diye kılık değiştirmeye devam etmek zorunda," diyorum ona, soğukkanlı bir şekilde.

Bana sabırlı bir bakış fırlatıyor ve bu tanıdığım bir bakış. Tanrım, bana annelik yapıyor. "Tek söylediğim," diye devam ediyor, "bu tür dağınık sakallarla iyi bir iş bulmanın zor olduğu. Baba olacaksa bunu düşünmesi gerek. Yoksa işsiz mi?"

"Serbest meslek" dedim ona. Bu gerçek sayılır. Eğer ona milyarder olduğunu yleseydim muhtemelen bana atına atlamamı ve asla ayrılmamamı ylerdi. Düşüncesi bile eğlenceli, gerçekten.

Garson düşünceli bir şekilde başını sallar. "O zaman kendi işi var? Bu iyi bir şey. Bebek için sigortası var mı?"

"Ben sormadım."

"Sorman gerek," diyor bana. "Düşünmen gereken sadece sen değilsin, içindeki o ocuk. Sigortanın ne kadar tuttuğunu biliyor musun?"

Neden bütün gün bu bok çukurunda ayakta olduğumu sanıyorsun?" "Ortam mı?"

Gölüyor. "Evet, işte bu. Hayır tatlım, çünkü burası çalışanlarına sigorta sunan birkaç zincirden biri. Hepsine. Sonuncusunun doğumundan kalan hastane faturasını hâlâ ödüyorum. Çocuklar pahalıya mal oluyor."

Ağzıma daha fazla yemek tıkıştırıyorum çünkü mantıklı konuşuyor ve ben şu anda mantıklı şeyler duymak istemiyorum. Knox işime karıştığı için öfkeli ve kırgınım.

"Bak, o genç, ama önemli değil. Düşünmen gereken bir bebeğin var. Eğer bir işi varsa, bu nafaka ödeyebileceği anlamına gelir. O paraya ihtiyacın olacak. Bebekler söz konusu olduğunda yardım istemekten gurur duymayın. Herkesin size söylediğinden çok daha fazla iş çıkarırlar.

Elbette buna değer ama size yalan söyleyip bunun harika olduğunu söylemeyeceğim. Bekâr bir anne olmak zor."

Yardım etmeye çalıştığını biliyorum ve yemeğimi yutup ona hafif bir gülümseme sunuyorum. "Bir çiftin parçası olmaktansa yalnız bir anne olmaya daha hazırım."

Bana bilmiş bir bakış attı. "O yapışkan ve sen kaçırıyorsun?"

Vay canına. Çok iyi. "Gerçekten yapışkan değil. Sadece ona vermeye hazır olduğumdan daha fazlasını istiyor. Sürekli işime karışıyor."

"Paranı mı harcıyorsun?"

"Hayır-"

"Telefon görüşmelerinizi takip etmek mi? Başkalarıyla konuşmana izin vermemek mi? Sana el kaldırmak mı?"

"Şey, hayır-"

"Sana işini bıraktırdı mı? Nasıl giyinmen gerektiğini söyledi mi? Seni değiştirmeye çalıştı mı?" Telefonu yere bırakıyor ve kollarını göğsünde kavuşturuyor, muhtemelen sadece beş yaşında olmasına rağmen bana anne ayısı gibi bakıyor benden yaşıca büyük.

Anlattığı her şey oldukça korkunç ve yüzündeki ifadeye bakılırsa, bunların ne kadarını kendisinin de yaşadığını merak ediyorum. "Görünüşümü değiştirmek yok. Ve işimi kurmama yardım etmek için bana para veriyordu. Ama-"

"Tatlım, eğer sen bu genç adamı istemiyorsan, ben istiyorum." Kıkırdıyor. "Kulağa benim gelecek vaat eden dört numaramdan daha iyi geliyor."

Ona kaşlarını çatıyorum çünkü Knox'un -benim zeki, kurnaz Knox'umun- bu kadınla flört ettiği düşüncesi bende bir şeyleri odanın öbür ucuna fırlatma isteği uyandırıyor. "O tam bir baş belası. Onu benim kadar tanımıyorsun."

"Dene bakalım. İşinize karışmaya devam ettiğini söylemişsiniz. Ne yaptı?"

"Eski sevgilisine müdahale etti." Şimdi bunu yüksek sesle ifade ettiğime göre kulağa çılgınca gelmeyecek şekilde söylemenin bir yolu yok.

"Yani sevgilini eski sevgilinle mi aldatıyordun?" Yüz ifadesi buz gibi olur.

"Uh, hayır. Eski sevgilisi baş belasıydı ve Knox onu tehdit etti. Onun bu işe karışmasını istemedim çünkü ben halletmişim."

Garson kızın yüzünde yumuşak bir ifade belirir. "Ah, tatlım. Eğer en büyük sorunun buysa, sana sarılsam mı yoksa kafana bir tokat mı atsam bilemiyorum."

"Benim nasıl bir kız olduğumu bilmiyorsun. Belki ikisinden de hoşlanıyorumdur." Ve ona abartılı bir göz kırpıyorum, umarım beni tuhaf bulur ve öğüt vermeyi bırakır. "Belki de sert severim."

"Hayır, sen zor nedir bilmiyorsun. Zor olan çift vardiya çalışmak ve gece yarısı eve geldiğinde elektriklerin kesik olduğunu görmek ve hala bebek bakıcısına ödeme yapmak ve ertesi gün için öğle yemeği hazırlamak zorunda olmaktır. Zor olan, en küçük çocuğunuzun grip olup size de bulaştırması ve sizin hala sabahın beşinde kahvaltı telaşı için kalkıp soğuk algınlığı ilacı için yeterli bahşiş almayı ummanızdır. Bebeklerin olduğunda zor tamamen farklı bir şeydir, tatlım."

Sözleri çok mantıklı geliyor ve beni huysuz bir çocuk gibi hissettirmesinden nefret ediyorum. Ayrıca söylediği her şeyin doğru olmasından da nefret ediyorum. Eğer Knox'un Keith'in beni rahat bırakmasını sağlamaya çalışması en büyük sorunumsa, oldukça iyi bir hayatım var demektir. "Belki de öyledir."

Uzanıp elini benimkinin üzerine koyuyor, geri çekilmemi görmezden geliyor. "Sana bebekler hakkında bir şey söyleyeyim. Nasıl hissediyorsun

Şimdi mi?"

"Mide bulandırıcı mı?"

"Koruyucu," diyor alaycılığımı görmezden gelerek. "O ufaklık hakkında korumacı ve şiddetli. O bebeğin iyi bir hayatı olması için elinden gelen her şeyi yapacağın gibi mi? Muhtemelen o da senin için böyle hissediyordur. Eğer çocuğunun annesine karşı biraz aşırı korumacı davranıyorsa, bunun bir kusur olduğunu sanmıyorum. O bebekle nasıl olacağını bir hayal edin."

Knox'u bebeğimizle birlikte hayal etmeye çalışıyorum. Zihnimde çocuk siyah bir tulum giymiş ve Knox'un en sevdiği şapkaya benzeyen minik bir kamyoncu şapkası takıyor. Knox'un çocuğu tutarkenki yüz ifadesini hayal ediyorum ... ve tamam, evet, yumurtalıklarım biraz eridi. Knox'un çocuğu fark edip etmeyeceğini görmek için bebeğin emziklerini çıkarır, ama eğer Knox'un çocuğuysa, fark edecektir. Babası onu atlatamaz.

Küçük bir çocuğun Knox'un sakalını avuçladığını ve Knox'un gördüğü en sevimli şeymiş gibi gülümsediğini ve sonra bana dünyasının merkezi benmişim gibi baktığını hayal ediyorum.

Ve, şey, bok.

Belki de Keith Lawrence ilişkiler söz konusu olduğunda ölmek istediğim tepe değildir. Baharatlı-tatlı mücverimle oynuyorum, artık gerçekten aç değilim. Hayatımda ilk kez yalnız olmak yalnız hissettiriyor. Knox'la yaşadığım şeyi istiyorum. Ona sarılıp birlikte yaşayacağımız hayatı hayal edebilmek istiyorum. Ama . . . Aynı şeyden çok korkuyorum. "İlişkiler konusunda iyi değilim."

"Tatlım, kim? İşin zor kısmı kavga etmek ya da sevişmek değil. Sizin için önemli olan şeyler olduğunda ortada buluşmaktır. Bunu ilerledikçe öğrenirsin."

Bu tavsiyeyi verebilecek nitelikte olduğundan emin değilim ama şu ana kadar kulağa oldukça mantıklı geliyor. "Belki de öyledir."

"Tek söylediğim ona bir şans verin. Eğer bebeğin hayatında olmak istiyorsa, belki ona izin verirsiniz. Dışarıda bu işe dahil olmak isteyen bir babadan daha kötü şeyler de var." Elimi okşadı ve kapı zili çalarken ayağa kalktı. "Ve şimdi bu anne için işe geri dönüyoruz." Sanki çok iyi arkadaşmışız gibi omzumu sıkıyor ve sonra uzaklaşıyor.

Komik ama bu konuşmadan sonra garip bir şekilde daha iyi hissediyorum. Belki de kendi annem bu kadar acımasız bir zavallı olmasaydı, bir annenin bana yapacağı bir konuşmaydı. Karnımı ovuyorum. *Senin için o hale gelmeyeceğim bebeğim. Ben*

Okul aile birliğindeki en tuhaf anne olsam bile sahip olduğun en iyi anne olacağım. Knox'u ve ona piç dediğimde nasıl irkildiğini düşünüyorum.

Bebeğin kendisi gibi bir piç olarak büyümesini istemiyor, farkındayım. Büyürken yaşadığı tüm sorunları? Onları parazitimiz için düzeltmek istiyor.

I

nasıl olduğunu bilir. Belki de evlilik açıklamaları o kadar da çılgınca değildir. Belki de mantıksız olan benimdir. Ne düşüneceğimi bilmiyorum.

Karnıma yine kramplar giriyor ve bu sefer keskin, korkunç bir ağrı... ve bunun karnım olmadığını fark ediyorum. Daha aşağıda, daha derinde, sanki regl oluyormuşum gibi.

Hamile olmam dışında.

İçim rahat değil, kabinden kayarak çıkıyorum ve ayağa kalkıyorum. Bunu yaparken bile kalçalarımın arasında olmaması gereken bir sıcaklık hissediyorum. Aşağı bakıyorum ve az önce boşalttığım bankın üzerinde bir kan lekesi var.

Kanamam var.

Garson kız tamamen unuttuğum kreplerimi getiriyor, ben de yemek ve bahşiş için masaya birkaç yirmilik bırakıyorum. "En yakın acil servis nerede?"

* * *

Kuş uçmaz kervan geçmez bir yerde olduğum için çok yakın bir acil servis yok, ancak garson bana bir çıkış ötedeki yakın bir acil servisin talimatlarını veriyor ve oraya gidiyorum. Beni hemen geri götürüp kan alıyorlar, testler yapıyorlar ve sonra masada tek başıma oturup doktorun gelip beni görmesini bekliyorum. Yoğun bir gece ve içeride bir sürü insan var.

ama kendimi çok yalnız ve savunmasız hissediyorum.

Eski Lexi ne kadar yalnız olduğunu umursamazdı. Eski Lexi duygularını bir kenara iter ve onunla konuşmaya çalışan herkese boktan yorumlar yapardı. Her şeyi akışına bırakırdı. O tüm olurdu *Hiç ter, ben var Bu.*

Şu anda Eski Lexi olmak için gerçekten çok çabalıyorum ama işe yarıyor mu bilmiyorum. Korkuyorum, üzgünüm ve her yerim ağrıyor. Knox'un yanımda olmasından başka bir şey istemiyorum. Ona kızgın olduğumu biliyorum, ama ...

Yakınımda olması her şeyi daha iyi yapıyor. Birine bağımlıyım.

Bir kez daha ve garip bir şekilde nefret etmiyorum. Jonas'ın her şeyi yüzüme vurduğu ve daha da kontrolcü olduğu zamanlardaki gibi değil. Knox her yönden farklı. Destekleyici ve şefkatli ve beni güldürmek ve daha iyi hissettirmek için ne söyleyeceğini ve ne yapacağını biliyor.

Onu özledim. Ayrılmış bir gün bile olmadı ama parçalanıyormuşum gibi hissediyorum. Ya bebeği kaybedersem ve aniden beni artık istemezse? Sadece bu düşünce bile sanki odadaki tüm hava gitmiş gibi hissettiriyor. Nefes alamıyorum.

Bu gece her şeyimi kaybedebilirim. Tüm bunlar, onun hayatıma girmeye çalışmasına aptalca kızdığım için oldu. O korumacı davranıyordu ve ben bir pislik gibi davrandım. Ya düşük yapacağıma ve benimle yollarını ayırabileceğine sevinirse? Ne yapacağım ben? Bir şekilde kendimi toparlayıp kalkıp baştan başlamanın beş saat önceki cazibesi yok. Aslında beş saat önce de çekici olduğunu bilmiyordum ama bunu kendime itiraf edemeyecek kadar inatçıydım. Artık yalnız kalmak istemiyorum. Knox'la olmayı seviyordum. Birlikte olmamız hoşuma gidiyordu. Uzun zamandır ilk kez mutluydum ve stres düğümleri içinde değildim.

Onu seviyorum ve bu düşünce beni korkutuyor, çünkü ya bebek olmazsa beni yeterince sevmese?

Kağıt önlüğümün içinde oturmuş, kalçalarımın altında bir havluyla doktorun gelmesini bekliyorum. *Bu çok aptalca*, diyorum kendi kendime. *Düşük yapıyorsam başımı okşayıp aspirin almamı söylemekten başka bir şey yapabilirler mi? Gitmeli miyim yoksa doktordan haber almayı beklemeli miyim?* Dakikalar geçtikçe, ince duvarların diğer tarafında insanların ağladığını ve tartıştığını duyuyorum.

Bu gece burada her türlü acil durum var ve bana ulaşmaları biraz zaman alabilir.

Zaten bana baş belasıymışım gibi davranıyorlar çünkü insanlara yanımda lateks eldiven kullanmamaları gerektiğini sürekli hatırlatmak zorunda kalıyorum. Sanki kanamalarımın onları rahatsız ediyormuşum gibi, bu beni daha da kötü hissettiriyor. Tüm bunlar bir şekilde benim suçummuş gibi hissetmekten kendimi alamıyorum.

Panğimle savaşıyor olsam da elimde değil. Ağlamaya başladım. Bunaldım, korktum ve gerçekten çok yalnızım. Keşke Knox burada olsaydı. Keşke çıldırmasaydım. Keşke kendimi kaybedip ona bağırarak ve sonra da kaçıp gitmek yerine yaptığı şeyi konuşsaydık. O haklı, ben hep kaçıyorum. Peki ya inatçılığım Her şeyi mi? Ne yapacağımı bilmiyorum.

Çantamı aldım ve telefonumu çıkardım. Eğer Knox beni söylediği gibi seviyorsa... belki de benimle çok mutsuz olmayacaktır. Belki konuşabiliriz. Bir şeyler yapmak. Belki bebek ölürse benden nefret etmez. Elbette bunu düşünmek, çevirirken bile beni daha çok ağlatıyor.

Knox ilk zil sesinde telefonu açtı. "Mesaj yok mu?" Sesi yumuşak, tonu nötr. Neden aradığımı anlamaya çalışıyor. Temkinli. Muhtemelen başka bir şey yüzünden kızgın olduğumu ve ona ateş etmeye hazırlandığımı düşünüyor. Sanki tüm bu diğer saçma şeyler önemliymiş gibi. Keith, insanları uzak tutmak ve nerede yaşadığımızı tartışmak artık aptalca, anlamsız şeyler gibi geliyor.

Sadece onu burada istiyorum.

Burnumu çekiyorum ve konuşmadan önce sert bir nefes alıyorum. "Hey, Knox." Sesim istediğim kadar cesur çıkmıyor. Aslında, oldukça titrek.

Telefonun diğer ucunda gerçekten sessizlik var. "Lexi? Neyin var, tatlım? İyi misin?" Sesinde gerçek bir korku var.

Sadece o küçük "tatlım" bile yeniden ağlamaya başlamam için yeterli. "İyi değil ... doktorun ofisi ... bebek ... kanama ... Houston yolunda kenara çekti ..." Boğazım tekrar kapanmadan önce bir seferde sadece birkaç kelime çıkarabiliyorum. "Korkuyorum," diyorum boğuk nefesler arasında. "Gelip benimle kalabilir misin?"

"Elbette." Sesi yatıştırıcı ve harika. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle bebeğim. Sana getireceğim."

"Sanırım doktoruma gerçekten ihtiyacım var," diyorum ona titrek bir sesle ve üzgün bir kahkaha atıyorum. "Burada benim için çok meşguller."

"Bu konuda endişelenme, tatlım. Ben her şeyi hallederim. Şimdi bana nerede olduğunu söyle."

Beklediğim küçük odanın etrafına bakıyorum ama bana bir isim söyleyecek bir şey göremiyorum. Bu bir zincir ve tek bildiğim bu. "Tam olarak emin değilim. Houston'ın yaklaşık bir saat dışında bir yerde."

"Houston'ın bir saat kadar dışında bir yer."

Ama buraya gelirken o kadar dağılmışım ki sokağın adını, çıkışı ya da başka bir şeyi not etme zahmetine katlanmamışım. Tekrar ağlamaya başladım.

"Lexi," diyor Knox o yumuşak, sakın sesiyle. "Her şey yoluna girecek, bebeğim. iPhone'umu Bul uygulamasına gitmeni istiyorum, o sana nerede olduğunun bilgisini verecek. Bana mesaj at, tamam mı? Yola çıkıyorum."

"Tamam," diyorum kısık bir sesle. "Teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etme. Sen benim kızsın. Senin için her şeyi yaparım," diyor şiddetle. "Ve şimdi gelip seninle ilgileneceğim, tamam mı?"

Anlaşmış gibi bir şeyler hıçkırıyorum. "O bilgiyi bana gönder. Seni seviyorum ve yoldayım."

Telefonu kapatıyorum, dediğini yapıyorum ve sonra telefonumu göğsüme bastırıyorum. Buraya gelmesi birkaç saatini alır. *Ben iyiyim*, diyorum kendime. *Ben hallederim*. Knox yolda. Nedense bunu bilmek beni daha az yalnız hissettiriyor.

* * *

Doktorlar girip çıkıyor ve bir kadın bana pelvik muayene yapıyor, ardından hemşire tekrar kan almak için geliyor ve aceleyle uzaklaşıyor. Kimse bana bir şey söylemiyor, ben de telefonuma sarılıp Knox'un bir an önce gelmesini umuyorum.

BOĞULMA/AHOGO posterine bakıyorum ve aşağıdaki adımları okuyorum milyonuncu kez, uzaklarda bir yerde alçak bir gümürtü duyulmaya başladığında. Ne olduğunu anlayamıyorum ve biri içeri girmek üzere mi diye merak ederek kapıya bakıyorum. Sesler tartışmaya başlıyor ve gittikçe yükseliyor.

Sürpriz bir şekilde odamın kapısı pat diye açıldı ve Knox uçarak içeri girdi, hemşirelerden biri de hemen arkasından koşuyordu. Şok olmuş bir şekilde doğruldum.

"Knox!" Şaşırdım ve onu gördüğüme o kadar sevindim ki tekrar

gözyaşlarına boğuldum. "Buradayım tatlım," diyor bana, hemşirenin etrafından dolaşarak ve

yanıma geliyor. Yanıma oturdu ve elimi tuttu, yüzünde endişeli bir ifade vardı. "Ben buradayım ve her şey yoluna girecek. Ağlama."

"Senin için söylemesi kolay," diye ağlıyorum ve arkasından biri odaya girdiğinde, onun doğum uzmanım olduğunu görünce şaşıyorum. "Ne ..."

"Onu benimle gelmeye ikna edip edemeyeceğimi görmek için helikopterle ofisine gittim." Knox elimi sıktı. "Umarım sorun olmaz."

Tamam mı? Bu harika bir şey. Dr. Kwan ilerleyip cebinden bir çift eldiven çıkarıp bana gülümserken burnumu çekip başımı sallıyorum.

"Bayan Lexi için lateks yok, değil mi?"

Hemen tedirginliğim bir kademe azaldı. Hatırlıyor. "Bu doğru." Knox'un elini sıkıca tutuyorum. "Knox kalabilir mi?"

Hemşire kapıda sert bir sesle, "Onu hareket ettirebileceğimizi sanmıyorum," diyor.

"Bir sorun çıkarsa, ne kadar ceza gerekiyorsa öderim." Knox gözlerini benden kaçırmıyor, elimi okşarken yüz ifadesi sakin. "Ama kızımı bırakmayacağım."

Hemşire gözlerini deviriyor. "Gidip doktoru çağırayım da seninkiyle konuşsun."

Dr. Kwan kapının kapanmasını bekliyor ve sonra uzandığım masanın kenarına vuruyor. "Ayaklarını buraya uzat Lexi, böylece hızlı bir pelvik muayene yapılabilir ve neler olduğunu görebiliriz."

OceanofPDF.com

Bölüm 20

Knox

Hiçbir şey benim muhteşem, komik Lexi'mi doktor masasında solgun ve sessiz görmek kadar korkutucu olamaz. Ağlamaktan gözleri kızarmış ve doktor onu muayene ederken elimi sıkıca tutuyor. Daha önce yaptığım şey için bana kızgın olduğunu biliyorum, ama şimdi onun için burada olabileceğim için çok rahatladım. Ne isterse yapacağım. Neye ihtiyacı olursa, onun için getireceğim. Sadece onu bir daha asla ağlarken görmek istemiyorum. Onun gözyaşları dışında her şeye dayanabilirim. O yapabilir. Ağlamadığı sürece benden nefret edebilir, bana küfredebilir ve isimler takabilir.

Beni aradığı için çok mutluyum. Acı çekerken ve korkarken bana döndüğü için. Bu bana onunla hâlâ bir şansım olduğunu söylüyor. Tabii ki, o masada olduğu gerçeğini değiştirmek için her şeyden vazgeçerdim, ama en azından onun için burada olabilirim.

Bu sefer, her zamanki numaralarımı yapacak havada değilim. Ulaşılabilecekleri ve almaya hazır oldukları bir sürü alet edevat var. Bazı ekipmanları değiştirmek ve fark etmelerinin ne kadar sürdüğünü görmek bir şey olmazdı, ama bu komik değil. Sadece Lexi'nin iyileşmesini ve buradan gitmesini istiyorum. Endişelendiğim kadarıyla hepsi kalabilir. Sadece Lexi'nin mümkün olan en iyi tedaviyi almasını istiyorum ve o zamana kadar elini bırakmayacağım.

Doktor muayenesini bitirir ve dudaklarını büzer. "Peki, her şey Buradan bakınca bir sorun yok gibi görünüyor ama kalp atışlarını görebilmemiz için ultrasonu kullanmama izin verip vermeyeceklerine bakacağım ve kan tahlillerini kontrol edeceğim."

Lexi, "Teşekkür ederim Doktor," diye mırıldanıyor, eli elimde sıkıca. Dr. Kwan dışarı çıkıyor ve sonra sadece ben ve kızım kalıyoruz.

Bana tekrar bakıyor, iri kara gözleri hüzünlü. "Seni buraya sürüklediğim için özür dilerim. Çok korkuyordum. Yanımda birine ihtiyacım vardı." O dudağını ısırır ve sonra başını sallar. "Hayır, yine yapıyorum." "Ne yapıyorsun?" Merakla soruyorum.

"Seni kol mesafesinde tutmak. Bu konuda haklıydın." Elimi tekrar sıkıca kavırıyor, eli benimkini öyle şiddetle kavırıyor ki avuçlarımız terliyor, ama gitmesine izin vermeyeceğim. Asla bırakmayacağım. "Düşünmeden yapıyorum sanırım. Yanımda birine ihtiyacım vardı ama seni istedim. Seni istemedim.

başka biri. Kahretsin, bunu yüksek sesle söylemek benim için çok zor." Sanki kendine kızmış gibi kaşlarını çatıyor ve sonra bana bakıyor. "Bu konuda pek iyi değilim."

"Bence gayet iyi gidiyorsun," diyerek onu rahatlatıyorum ve boştaki elimle kolunu okşuyorum.

"Haklı olmandan nefret ediyorum, çünkü bu benim pislik olduğum anlamına geliyor." İç geçiriyor ve başını muayene masasını kaplayan kâğıda yaslıyor. "Aşırı tepki verdiğimi biliyorum, sadece ... Keith o kadar uzun zamandır benim için bir sorun ki, insanların onunla ilgili bildikleri konusunda hassasım. Ben de Onun defolup gitmemesi hep benim suçummuş gibi hissettim. Senin devreye girmen beni utandırdı ve çıldırdım. Hiç de kontrolcü olduğumu düşünmüyorum ve bunu bilmeni istiyorum."

Bunu itiraf etmenin ona çok ağır geldiğini biliyorum. Konuşurken yüzünde beliren sıkıntılı ifadeden bunu anlayabiliyorum ve deniyor olması beni iyi hissettiriyor. Ondan tek istediğim buydu. "Tatlım, haddimi aştım. Bunu şimdi anlıyorum. Önce sana bir şey söylemeliydim. Sadece seni rahatsız ettiğini duyduğum anda, Lexi ve bebeğime bakmak için yapabileceğim bir şey olduğunu düşündüm. Tek yapmak istediğim buydu. Seni kontrol etmeye çalışmak ya da seni boğuyormuşum gibi hissettirmek değildi. Ben sadece

yardım et." Duraksıyorum, sonra ekliyorum: "Ve tamam, o kendini beğenmiş piçin suratına bir yumruk atmak istedim ama fırsatım olmadı."

Biraz kıkırdıyor. "Tam bir pislik, değil mi?" İç çekiyor. "Seni korkuttuğum için çok özür dilerim. Sadece kötü bir şey olacak ve sonra hayatımdaki iyi olan her şey yok olacak diye endişeleniyorum."

"Bebek gibi mi?"

Lexi bana bakıyor, savunmasız ve o kadar güzel ki içim acıyor. "Senin gibi." Ağzı biraz titriyor. "Seni de bebeği de kaybedersem ne yaparım bilmiyorum."

"Beni asla kaybetmeyeceksin," diyorum ona şiddetle. Masanın üzerine çıkıp ona sarılmak istiyorum ama ona ya da bebeğe zarar vermekten korkuyorum.

Ben de eğildim ve parmak uçlarımı çenesine sürttüm. "Benden nefret etsen bile ben her zaman senin yanında olacağım. Seni seviyorum. Bebek ya da değil, fark etmez.

senin hakkında hissettiklerimi değiştiremezsin. Seni seviyorum ve sırtını dayadığın kişi olmak istiyorum."

Ağzı yine titriyor. "Yalnız ve korkmuş olmaktan çok yoruldum Knox. Artık bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

"Bunu yapmak zorunda olmamalısın," diyorum ona şiddetle. "Yaslanmak sorun değil Başka biri, tatlım. Bu yüzden buradayım. Her zaman güçlü olmak zorunda değilsin. Sadece harika, tuhaf kendin olabilirsin ve sana fazla geldiğinde yardım etmeme izin verebilirsin. Seninle ilgili hiçbir şeyi değiştirmek istemiyorum. Sadece yanında olmak, istediğin her şeyde seni desteklemek istiyorum. yap."

Dudaklarını yalıyor ve bana parlak gözlü, gönülsüz bir gülümseme daha veriyor. "Bence sen tanıdığım en iyi adamsın. Sana piç dediğim için çok özür dilerim. Öyle demek istemediğimi biliyorsun. Geri alabilseydim, alırdım."

Şimdi duygusallaşan ben oldum. "Yapmadığını biliyorum Lexi. Özür dilemene gerek yok-"

"Evet, öyle." Elimi ağzına götürüp parmak eklemlerimi öpüyor ve yemin ederim şu anda ona karşı hissettiğim şiddetli korumacılık duygusuyla kalbim yerinden fırlayacak. "Bunun seni neden incittiğini düşünmeliydim. Ve neden sürekli evlenme teklif ettiğini. Büyüdüğün zaman

Ebeveynler evli değildi ve sen bebeğimizin senin gibi hissetmesini engellemek istiyorsun. Bazen anlamakta biraz yavaş kalıyorum ama şimdi anlıyorum."

"Sadece bebek değil," diye düzeltiyorum ellerimizi indirirken. I Parmaklarımı onun solgun tenindeki damarlarda gezdiriyorum. Sadece ona dokunmak istiyorum, çoğunlukla. "Seninle tanıştığım an, benim için doğru kişi olduğunu biliyordum. Yine de sana olan anlık aşkıma itiraf etmek için biraz erken olabileceğini düşündüm, bu yüzden erteledim. Ama senin hakkında hissettiklerim bir bebek de olsa, hiç bebek de olmasa, otuz bebek de olsa değişmeyecek."

"Otuz bebek mi? Rahmim şimdiden ağrıyor," diyor, sesinde hafif bir

nota var. Bana bakarken gözleri yumuşak. "Yine de şimdi bebek olmazsa gerçekten çok üzüleceğim."

"Ben de," diye itiraf ediyorum ve boğazımda bir düğüm oluşuyor. "Ama bunu birlikte atlatacağız."

Elimi tekrar nazikçe sıkıyor. "Bence sen gelmiş geçmiş en iyi erkeksin Knox," diye fısıldıyor. "Genç olsan bile."

Homurdanıyorum. "Beş yıl beni genç yapmaz. Bu sadece cinsel açıdan zirveye ulaştığında sana ayak uydurmak için daha fazla zamanım olduğu anlamına geliyor."

"Bu doğru. Bunca zamandır beşik sallıyor olmalıydım." Sözleri şakacı, ama eli hala benimkinde sıkı, sesi hala biraz Sallanıyor. Tüm bunlara rağmen güçlü olmak için gerçekten çok çabalıyor ve bu bende onu göğsüme bastırıp saçlarını okşama ve onun için her şeyi yoluna koyma isteği uyandırıyor.

"Seninle ilgileneceğim bebeğim," diyorum ona tekrar. "Bırak seninle ilgileneyim. Seni sevmeme izin ver. Eğer işler zorlaşırsa, kaçmak yerine konuşalım, tamam mı? Ne yaparsak yapalım, bunu birlikte yapacağız. Eğer istersen

Çocuğumuzu Natalie'nin misafirhanesinde büyütmek istiyorsan, bunu yapabiliriz. Benim karavanımda yaşamasını istiyorsan, bunu da yapabiliriz. İstersen Houston'a taşınırız, istersen Luka'ya döneriz. Umurumda değil. Sadece bunu birlikte yapalım. değil mi?"

Başını sallıyor ve konuşmak için ağzını açıyor ama kapı çalınıyor. Bir süre sonra doktor, yanında asıl doktor olduğunu tahmin ettiğim bir kadınla birlikte içeri giriyor. Bir araba dolusu ekipman getirdiler ve biri ultrason için karnına şeffaf bir sıvı fişkırttı. Ben içerideyim.

Bu yüzden elini bırakıp odanın uzak ucuna gitmem gerekiyor ama gitmiyorum. Siktir et. Bir daha asla onun yanından ayrılmayacağım.

Doktor asayı karnının üzerinde gezdirir ve sonra duraksayarak arabanın üzerindeki monitöre bakar. Yavaşça başını sallıyor. "Kalp atışları iyi." Dr. Kwan

Lexi'ne gülümsüyor. "Kan tahlillerinde her şey yolunda görünüyor. HCG kan testlerin harika görünüyor ve kalp atışların da güçlü görünüyor."

Lexi odanın öbür ucundan bana bakıyor, gözleri rahatlamış. Ona gülümsüyorum ve baş parmağımla onaylıyorum. Yüzünü öpücük yağmuruna tutmak için sabırsızlanıyorum. Ben Bebek iyi olduğu için çok mutluyum ama her şeyden çok Lexi iyi olduğu için mutluyum.

"Görünüşe göre kanaman çoktan yavaşlamış, bu da iyi bir şey. Dr. Kwan şöyle devam ediyor. "Her şey yolunda görüldüğü sürece önümüzdeki hafta ofiste bir takip yapacağız, ancak herhangi bir sorun yaşarsanız

hemen bana geri gel."

Lexi başını sallar. "Kanamaya ne sebep olmuş olabilir, biliyor musunuz?"

Omuz silkiyor ve o kadar da endişeli görünmüyor, bu da beni rahatlatıyor. "Hamileliğin ilk üç ayında kanama olması normaldir. Aslında pek çok şey olabilir. İdrar yolu enfeksiyonunuz yok, bu yüzden dokuları tahriş edebilecek bir tür şiddetli egzersiz yaptığınızı tahmin edeceğim."

"Kuvvetli egzersiz mi?" Sessiz kalamayarak yankıladım. Neden bahsediyor bu? "Yoga mı demek istiyorsun?"

Dr. Kwan, "Rahmiyle yoga yapmadığı sürece hayır," diyor ve Lexi sanki bir kahkaha çılgılığına karşı koyuyormuş gibi görünüyor. Yüzümün utançtan kızardığını hissedebiliyorum. Sanırım bu aptalca bir soruydu. "Demek istediğim," diye devam ediyor doktor, "yatakta biraz yumuşamak isteyebilirsin. Bir sonraki randevusuna kadar seks yok, ondan sonra ne olacağını göreceğiz."

Şapkamı çıkardım ve elimi saçlarımda gezdirdim, biraz utangaç hissediyordum. Bunu sert seks mi yaptı? O kadar sert olduğumuzu düşünmüyordum ama yine de Lexi hiçbir zaman yatakta kendini tutan biri olmadı ve ben de öyle. Esnek vücudunu kaç kez gidebildiği yere kadar büküğümü ve ona vurduğumu düşünüyorum ve kendimi suçlu hissediyorum. "Lanet olsun."

"Kahretsin mi?" Lexi eğlenerek sorar. "Bir hafta boyunca seks yapamayacağımız için mi?"

"Kahretsin ki o kadar serttik," diye düzeltiyorum ve şimdi kulaklarım da yüzüm kadar kızarmış hissediyor.

"Sanırım kırbaçlar ve zincirler biraz fazla geldi," diyor sert bir şekilde, yine benim sinsisi Lexi'm olmaya devam ediyor.

"Yalan söylüyor, Doktor," diyorum.

Dr. Kwan, "Tahmin etmiştim," diye yanıtlıyor.

"O haklı," diye devam ediyor Lexi. "Kırbaçlar ve zincirler asla çok fazla değildir."

Bölüm 21

Knox

Ondan sonra Lexi'yi eve götürüyorum. Arabası hâlâ acil serviste ama yarın Price Brothers Oil'deki asistanlarımı gönderip kızım için arabayı aldıracağım. Bu gece onu gözümün önünden ayırmayacağım ve o da buna aldırıyor gibi görünüyor. Helikopter pilotu Lexi'yi koltuğuna oturtmama yardım ediyor ve kızımın tek söylediği, "Buraya gerçekten bir helikopterle geldiğinize inanamıyorum" oluyor.

Tabii ki yaptım. Bana ihtiyacı olduğunu duyar duymaz Boone'unkini ödünç aldım. Bir yere varmanın en hızlı yolu.

Doktoru bırakıyoruz, sonra pilot Boone'un helikopter pistine iniyor ve ben de bizi Lexi'nin küçük kulübesine geri götürüyorum. Çok sessizdi ama zor bir gece geçirmişti. İkimiz de geçirdik. Yine de, biraz düşünceli olmasına izin var. Benimle konuşması için onu zorlamıyorum. Bunun için bolca zaman var.

Arabayı park ettikten sonra Lexi'nin yanına koşarak kapıyı açtım ve çıkmasına yardım ettim. Bana komik bir bakış attı. "Bana kalsa seni içeri taşırdım," diyorum ona. "Bu gece senin üzerine titreyeceğim. Bundan kaçış yok."

Dudakları yarım bir gülümsemeye dönüşüyor. "Yeterince makul." Kollarını ovuşturuyor ve gece havasında titriyor. "Açıkçası ben daha çok duş almak istiyorum. Bir duş ve pijamalar."

"Bunu yapabiliriz," diye söz veriyorum ona.

Telaşlanmasına rağmen içeri girmesine yardım ediyorum ve onunla birlikte banyoya girip duş almasına yardım etmemek için kendimi zor tutuyorum. Yine de beni orada istemiyor ve ben de kanepede oturup parmaklarımı oynatıyorum.

onun yerine atıştırılmalık bir şeyler hazırlamaya karar verdim. En sevdiği mısırdan büyük bir kâse ve bir bardak süt hazırladım ve dışarı çıkmasını bekledim.

Kısa bir süre sonra saçları ıslak ve en büyük, en kabarık pazen pijamalarını giymiş olarak ortaya çıkıyor. Benim için sorun yok. Patlamış mısır kasesini kucağıma çekiyorum ve yanımdaki kanepeyi okşuyorum. "Gel otur."

Çok zorladığımı düşünecek diye endişeleniyorum ama yanıma oturmak için hareket ediyor ve bacaklarını altına kıvrıyor. Bir kolumu omuzlarına doluyorum ve o da eğilip göğsüme sarılıyor.

"Konuşmayacağımızı sanma," diye mırıldanıyorum, kollarımı ona dolayarak. "Çünkü halletmemiz gereken çok şey var. İkimizin de uyuyup sorunun ortadan kalktığını düşünmesini istemiyorum."

Lexi inliyor ve bir avuç mısır alıp ağzına atıyor. "Bak, atıştırmakla o kadar meşgulüm ki konuşmaya vakit bulamıyorum." Bana aşırı parlak bir gülümseme veriyor, yanakları şişmiş.

Homurdanıyorum ve patlamış mısırı masanın üzerine, onun ulaşamayacağı bir yere koyuyorum. "Kadınımı doyurmaya çalıştığım için başıma bunlar geliyor."

"Kucağındaki kırıntılar mı?" Pijamasının önündeki bir parça patlamış mısırı fırçalıyor.

"Daha çok bunu bir oyalama taktiği olarak kullanıyor."

Lexi derin bir iç çekiyor ve bana üzgün bir bakış atıyor. "Eski alışkanlıklar zor ölür." "Sorun değil," diyorum ona. "Sonunda öldükleri sürece sorun yok." Ona bir elini sırtına koydu ve küçük kısmını ovdu. "Benimle konuşabilirsin, değil mi? Açılmak senin için bu kadar zor mu?"

"Mesele de bu. Kimseye açılmaya alışık değilim. Ben sadece ..." Yüzünü buruşturuyor ve iki yumruğunu önüne koyup sallıyor. "Patlamaya hazır olana kadar şişele." "Bu sağlıklı değil."

"Yoga bunun için var. İnsanlara patlamak yerine, onlara gerçekten zor pozlar verdiriyorum. Sıkıntıdan inlemeleri egomu yatıştırıyor."

Buna biraz gülmekten kendimi alamıyorum. Bu doğru. Lexi'nin yogayla ilgili en sevdiği şey, diğer insanların aynı pozları denemesini izlemek. "Sadece benim için dene, tamam mı? Söz veriyorum artık senden bir şey saklamayacağım ya da arkandan iş çevirmeyeceğim."

Acı çekiyormuş gibi tekrar iç çekiyor. "Pekâlâ. Keith Lawrence hakkında konuşalım, o lanet olası dildo insan hakkında. Gerçekten çok

tatlısın

ama bunu önce benimle konuşmamış olman hoşuma gitmedi."

"Onun tarafından tehdit edilmiş hissetmen ve bana hiçbir şey söylememen hoşuma gitmiyor," diye karşı çıkıyorum, ses tonum olabildiğince nazik. "Tehlikeli olmadığını nereden biliyorsun?"

"Çünkü niyeti bu olsaydı beni çoktan parçalara ayırıp buzdolabının içine saklardı diye düşünüyorum. Hayır mı? Hey, kaşlarını öyle çatma. Sadece komik olmaya çalışıyorum." Ellerini yanaklarıma koyuyor ve yüzüme elimle bir gülümseme yerleştirmeye zorladım. "Gülümse."

"Eğer sana dokunursa," diye homurdanıyorum, bu düşünce bile beni kıpkırmızı yapıyor, "o itfaiye istasyonunu yerle bir ederim."

"İtfaiye istasyonu olduğu ve muhtemelen söndürebilecekleri için o kadar da faydalı olmazdı, ama hey." Kucağıma tırmanıyor, dikkatimi dağıtmak için elinden geleni yapıyor. "Bak. Keith hayır cevabını kabul etmekte zorlanıyor. Onu kontrol altına aldığımı sanıyordum ama alamamışım. Bir yanım araya girdiğin için memnun, bir yanım da iznim olmadan devam ettiğin için seni pataklamak istiyor çünkü bu benim sorunumdu, senin değil."

"İşte burada yanıliyorsun," diyorum ellerimi beline koyarak. Eğer üzerimde sürünmek istiyorsa, bunu seve seve yaparım. "Artık sen ya da ben sorunu diye bir şey yok. Sadece 'biz' sorunu var. Ve benim gördüğüm kadarıyla, bebeğimi taşıyan bebeğimi korkutuyordu.

Anladın mı?"

Lexi dudaklarını büzer. "İtiraf etmekten ne kadar nefret etsem de... evet. Peki ona ne söyledin? Gerçekten dinledi mi yoksa bu konuda sadece bir pislik miydi?"

"Çok duruş sergiledi ama avukatları getirdiğimde ve herkesin önünde sicilinden bahsettiğimde dinlemekten başka çaresi yoktu."

Gözleri büyür. "Rekor mu? Ne rekoru?"

Başımı salladım ve itfaiyedeki olayla ilgili her şeyi anlattım. Keith'in önceki sabıkasını ve ona savurduğum tehditleri. "Tabii ki," diyorum, "muhtemelen o pislige anahtarlarını geri vermeliyim, ama biraz terlemesine izin vereceğim. Yeterince zaman geçtikten sonra avukatıma anahtarları iade ettireceğim. geçti."

"Anahtarlarını mı çaldın?" Başını sallıyor. "Ne diyorum ben? Of Elbette yaptın. Burada senden bahsediyoruz." Lexi elini göğsümden aşağı kaydırıldı. "Sadece onları geri ver. Onu düşünmek bile istemiyorum.

artık. Eğer söylediklerin doğruysa, eğer bir şey yapmaya kalkışırda, hapishaneye geri dönüp uzun süre birinin sürtüğü olacak."

Bir an düşündüm ve sonra ekledim: "Ayrıca bir süre seni takip eden korumaların olacağını da ima etmiş olabilirim."

"Korumalar mı?" Kaşları havaya kalktı. "Bunu bana söylemeyi mi planlıyordun?"

"Şey," dedim. "Başta düşünmüyordum ama madem birbirimize her şeyi anlatıyoruz, anlatsam iyi olur diye düşündüm. Kızdın mı?"

Uzun bir süre düşünüyor ve sonra elini tekrar kalbimin üzerinde gezdiriyor. "Bana söylediğine sevindim ve şimdi bunu düşünecek zamanım olduğuna göre, hayır, kızgın değilim. Keith'in daha önce sabıkası varsa bu kötü bir fikir olmayabilir.

Sadece ... beni ne kadar yakından izleyecekler?"

"Bölgede olduklarını bile bilmeyeceksin," diye söz veriyorum ona. "Seni tanıştıracığım ve sonra ihtiyacın olan odayı sana vermek için senden uzak durmalarını sağlayacağız. Sadece bir şey denemesini istemiyorum. Hepsi bu."

Başını sallıyor. "Pekâlâ. Bunu halledebilirim." Lexi parlıyor. "Şu halimize bak, gerçek yetişkinler gibi meseleleri ele alıyor ve onlar hakkında konuşuyoruz. Hayatta seviye atlamışım gibi hissediyorum."

Kıkırdıyorum. "Tekrar seviye atlamak ister misin? Yaşam koşulları hakkında konuşmayı bitirelim."

Burun delikleri genişliyor ve bana hafif paniklemiş bir bakış atıyor. Parmakları gömleğimi sıkıyor. "Henüz evleri çözmeye hazır mıyım bilmiyorum. Bu çok evcil hissettiriyor."

Sırtını okşuyorum ve o da bana tekrar yaklaşıyor. "Henüz evlenmemize gerek yok. Ama şu andan ufaklık doğana kadar bir şeyler yapmamız gerektiğini düşünüyorum."

"Bu hala beş aydan fazla bir süre demek. Bugün karar vermek zorunda mıyız?" "Hayır, bebeğim. Bugün karar vermek zorunda değiliz," diyorum ona nazikçe. "Yeter ki O zamana kadar bebeğin nerede kalacağına karar veririz."

Lexi rahatlamış görünüyor. Yine boş boş göğsümü aşağı yukarı okşuyor ve aletim bu küçük dokunuşla rahatsız edici bir şekilde sertleşiyor. Yine de bir şey söylemiyorum. Ellerinin üzerimde olması çok hoşuma gidiyor. Lexi doktor tarafından onaylandığında, sikim bir ya da iki hafta içinde tekrar oynayabilir. O zamana kadar biraz ağırması gerekecek. "Birkaç ay içinde bir karar verebilirim," diyor bana. "Bir tür stüdyosu olan bir yer bulabilir miyiz?"

"Ne istersen, aşkım." Ben de ciddiym. Eğer o küçük evlerden birinde yaşamak ve şehirden şehre taşınmak istiyorsa, benim için de sorun olmaz. Birlikte olduğumuz sürece. Boş boş kalçasını okşuyorum. "Seni yerleştirdikten sonra bu gece eve gideceğim ve-"

"Bekle, neden?" Kollarını boynuma doladı.

"Çünkü burası senin evin ve sen henüz bir ev için hazır değilsin."

"Düzelteyrim. Burası Natalie'nin evi. Ben sadece misafirim. Ve sadece Çünkü kalıcı bir eve kök salmaya hazır olmamam gitmeni istediğim anlamına gelmiyor." Bana yaklaşıyor, neredeyse kalçalarım doğru sallanıyor. "Kalmanı istiyorum."

Yavaşça başımı sallıyorum. Doğruyu söylemek gerekirse, rahatlardım. Ben de kalmak istiyorum. Bir daha onun yanından ayrılmak istemiyorum. "Pekâlâ. Peki ya evlilik? Madem bu gece bütün o zor şeyleri konuşuyoruz?"

Lexi düşünerek nefesini dışarı verir. "Bunun istediğin bir şey olduğunu biliyorum. Hem de çok."

"Evet," diyorum ve boğazımda kalın bir düğüm oluşuyor. "Bunun her şeyden daha çok istediğim şey olduğunu inkâr edemem." Neredeyse. Onu ve bebeğimi hayatımda her şeyden çok istiyorum ve bunun için ödün vermem gerekirse, bundan nefret ederim ama yaparım.

"I . . ." Tereddüt ediyor. "Tamamen benim olman fikri hoşuma gidiyor ama evlilik de beni çok korkutuyor. Bu mantıklı mı?"

Biraz rahatlıyorum, çünkü bu düşündüğüm gibi bir "hayır" değil. "Beni de biraz korkutuyor ama iyi anlamda. Tamamen benim olmanı çok isterim, tatlım. Çocuğumuzun birbirini seven iki evli ebeveyne sahip olmasını çok isterim."

"Peki ya yürümezse?" diye soruyor endişeyle. "Unutma, pek iyi bir geçmişim yok."

"Çok ama çok genç yaşta evlendin," diyorum. "Başka seçeneğin olmadığını hissettiğinde. O yüzden bunu sana karşı kullanmıyorum. O zaman yapman gereken seçimi yaptın. Seninle benim aramda farklı olacak. Bu işe tam olarak neye bulaştığımızı bilerek gireceğiz ve yolun her adımında her şeyi konuşacağız."

"Her şey hakkında ... gibi konuş." Bana alaycı bir bakış attı. "Teksas'ın yarı yarıya bir eyalet olduğu ve boşanırsak milyarlarının yarısını benim alacağım gibi mi? Bu tür konuşmalar mı?"

"Aklımdan bile geçmedi ama bu konuyu konuşabiliriz."

Bana sinirli bir bakış attı. "Bu nasıl aklına gelmez? Boşanırsak milyarlar kaybedebilirsin."

"Ama yine de milyarlarım olurdu. Bir adamın ne kadar paraya ihtiyacı var?"

Kaşları tekrar yukarı kalktı. "Bunun akıllıca mı yoksa saçma mı olduğuna karar veremiyorum."

"İkisi de mi?" Omuz silkiyorum. "Yani avukatlara, anlaşılamazsak hiçbir şey alamayacağını söyleyen bir şey hazırlatmamı mı istiyorsun?"

Kucağımda kayıyor. "Saçma olduğunu söyledim. Deli olduğumu söylemedim." Alaycı bakışı yüzünde belirlediği anda kayboluyor. "Yine de bu konuda endişeleniyorum. Bu büyük bir mesele Knox. Para."

"Benim bakış açıma göre, eğer sen ve ben yürümezsek, bunun tek bir nedeni olacak."

"O da ne?"

Çenesine hafifçe dokunuyorum, çünkü o kadar güzel ki ona dokunmadan edemiyorum. "O kadar mutsuzdun ki artık benimle birlikte olamazdın. Seni terk eden asla ben olmam, bu yüzden beni terk eden sen olmalısın Lexi. Ve eğer benimle olmaktan nefret etseydin, kalmanı istemezdim. Mutlu olmanı isterdim. Bu yüzden sevdiğim kadına ve çocuğumun annesine, benden ayrılmak için bile olsa, istediği zaman paramın yarısını verirdim."

Ağzı hafifçe aralanıyor ve gözleri yine şüpheli bir şekilde parlıyor. "Kahretsin, Knox. Bu kadar tatlı olmayı bırak. Sik kafalı ol. Onlarla nasıl başa çıkacağımı biliyorum. Senin gibi biriyle nasıl başa çıkılacağı hakkında hiçbir fikrim yok."

"Öğrenmek istediğin kadar zamanın var, tatlım." Elimi poposunda aşağı yukarı gezdirip onu okşuyorum. "Sana her şeyi vermeme izin ver, Lexi."

"Peki karşılığında benden ne istiyorsun?"

"Mutlu olmanı istiyorum. Tek istediğim bu."

Sanki benden ne anlam çıkaracağından emin değilmiş gibi başını sallıyor, sonra eğilip başını boynuma yaslıyor, göğüsleri önüme bastırıyor ve kolları bana dolanıyor. Kendini tamamen üzerime bıraktı ve ben buna bayıldım. Vücudunun benimkinin üzerindeki hissini seviyorum, onu yakınımda tutarken ellerim onun üzerinde, kalplerimiz birlikte atıyor.

Lexi yumuşak bir sesle, "Bu gece gerçekten çıldırıyordum," diye itiraf ediyor. "Yalnızdım, korkuyordum ve tek düşündüğüm sana patlamanın ne kadar büyük bir hata olduğuydu, çünkü seni bırakmak istemiyordum. Yanımda olmasını istediğim tek kişinin sen olduğunu ve normalde İşler zorlaştığında geri çekilip kendi başıma halletmeyi tercih ederim. Ben yapmadım."

Yine de bu gece bunu istiyorum. Tek düşünebildiğim sensiz kendimi ne kadar boşlukta hissettiğim ve yanımda olsaydın her şeyi daha iyi yapacağındı. Senden vazgeçmiş olmaktan nefret ettim."

"Ben yapmadım," diyorum ona kolayca.

"Ne yapmadın?" Tek parmağıyla omzuma vuruyor.

"Senden vazgeçtim. Sen benden vazgeçmiş olabilirsin ama ben senden vazgeçmedim tatlım. Vazgeçmeyi reddediyorum."

"Bu sapıkça bir yol olarak algılanabilir," diye düşünüyor.

"Ya da sadık bir şekilde," diye düzeltiyorum, lezzetli kıcını tekrar sıkarak. "Sen benim hayatımsın Lexi. Sen ve bebeğimiz. Çocuğa siyahlar giydirip Makas Eller adını versen bile senden asla vazgeçmeyeceğim. İstedğin kadar tuhaf olabilirsin.

İstedğin gibi, istediğin kadar huysuz ol, ben de her adımında yanında olup seni seveceğim."

İç çekiyor. "Çok kolaymış gibi söylüyorsun."

"Çünkü *çok* kolay," diye mırıldanıyorum. Ona dokunmadan duramıyorum. O harika, kabarık kıcı bende yaramaz şeyler yapma isteği uyandırıyor. Elimi pijama pantolonunun bandı altına kaydırıp çıplak tenine dokunuyorum.

Lexi elimi tuttu. "Bekle, Knox. Yapamayız. Doktor seks yok dedi." "Seks önermeyecektim. Hiçbir şey seni boşaltamayacağımı söylemiyor,

Yine de."

Doğrulup kaşlarını çatarak bana baktı. "Şaka mı yapıyorsun? Kendimi hiç bu kadar seksi hissetmemiştim Knox."

"Bu çok ironik çünkü bana hiç bu kadar seksi gelmemiştin." Ellerimi pantolonundan çekip onun yerine yüzünü kavırıyorum ve onu öne doğru çekip öpüyorum. Bu nazik bir öpücük, vaatlerle, sıcaklıkla ve bolca dille dolu. Ondan uzaklaştığımda zor nefes alıyordu, gözleri odaklanmamıştı ve ağzı parlak ve pembeydi, teni sakalımdan dolayı kızarmıştı. "Seni ne kadar seksi bulduğumu göstermemi ister misin?"

"Yapmalı mıyız?" diye fısıldıyor gözlerimin içine bakarak. Aramayı yapmamı bekliyor.

"Sadece bana güven, aşkım."

Ve benim güzel, mükemmel Lexi'm bir an tereddüt ediyor ve sonra ağzını benimkine bastırıyor. Bana ateşli bir öpücük verdi ve sonra bana şöyle dedi: "Yapacağım. Sana her konuda güveneceğim, Knox."

Bana söylediği gibi her şeyi vermeyebilir ama bu gece çok iyi bir başlangıç. Ağzımı tekrar onunkine indiriyorum ve elimi pantolonunun içine

sokuyorum.

Bir kez daha. Sonunda, bu gece olduğu gibi, her şeyin onunla ilgili olduğunu anlayacak. Benim için ondan başka hiçbir şeyin önemi yok.
Ve bunu ona her gün göstermeye niyetliyim.

OceanofPDF.com

Bölüm 22

Lexi

"Güvercin duruşunun kalçaları açtığını söylerler ama ben bu kadar açacağını hiç düşünmemiştim." Knox yeni doğan oğlumuzu kucağına alırken ona söylüyorum. "Acaba bunun videosunu sınıfta kullansak mı, su kırma falan. Bu, doğum için zamanı geçmiş kadınlar için bir teşvik olabilir. bebekler birlikte."

Knox bana, "Sanırım senin burnunu almış," diyor ve söylediğim tek kelimeyi bile dinlemediği çok açık. Hemşireler bebeği kucağına aldığından beri

Kollarını. Sorun değil. Küçük oğlumuz tarafından mest edilmeye izni var. Ben de öyle. Yorgunum ama büyülenmiş durumdayım ve küçük bir bebek ve babası için bir kalbin kaldırabileceğini düşündüğümünden daha fazla sevgi hissediyorum. İki aylık kocam yüzünde en şefkatli, en sevgi dolu bakışla çocuğumuza bakıyor. "İnsanlar yeni doğan bebeklerin çirkin olduğunu söylüyor ama ben öyle görmüyorum. O çok yakışıklı bir ufaklık."

"Yakışıklı bir babası var," diye karşılık veriyorum ve sonra fazla duygusal olmaya başladığım için ekliyorum, "Neredeyse aynı yaştasınız."

Knox eğlenerek homurdanıyor ve minik bir yumruğunu sıkıyor. "Peki hangi ismi istiyorsun tatlım? Karar verdin mi?"

İnliyorum ve hastane yatağındaki yastıklara yaslanıyorum. Erkek olacağından emin olduğumuzdan beri, son birkaç aydır isim konusunda aramızda bir anlaşmazlık vardı. İkimizin de adında X harfi olduğu için içinde X harfi olan bir şey istiyorduk ama bu isme karar vermek çok zor oldu. Son zamanlarda verdiğimiz en zor kararlardan biri bu oldu ve birkaç büyük

Son birkaç ay içinde evlenmek ve ev almak gibi kararlar aldım.

Bunlar, mükemmel bebeğimize ne isim vereceğimizi bulmaya kıyasla daha kolaydı. "Eminim aklımıza bir şey gelecektir."

Bu konuda endişelenmiyorum. Knox'la birlikteyken işler her zaman harika gidiyor. Sanki o yanımdayken dünya yerine oturuyor. Sürekli işlerin zorlaşmasını ya da kötüleşmesini bekliyorum ama asla öyle olmuyor. Hamileliğimin her aşamasında yanımdaydı, doğal doğumdan Derslerden doktor randevularına, gece yarısı dondurma ve baharatlı turşu alışverişlerine kadar. Birkaç ay birlikte olduktan sonra, artık gecelerimi ondan ayrı geçirmek istemediğimi fark ettim ve her geceyi ya onun karavanında ya da benim küçük kulübemde birlikte geçiriyorduk. Ondan sonra, birlikte bir ev almak mantıklı geldi.

Biz de öyle yaptık. Avangart tarzı, antrede bir su fiskiyesi, yatak odası için gömme bir zemin ve bazı Duvarlarda garip duvar resimleri vardı. Emlakçı bizi her şeyin üzerini boyayabileceğimize ikna etmeye çalıştı ama ben buranın tuhaflığını sevdim. I

Stüdyom için yeterince büyük bir egzersiz odası olduğunu gördüğümde benim olacağını biliyordum ve şimdi hafif bir kafatası ve çapraz kemik desenli narin pembe duvar kağıdıyla kaplı.

Şu ana kadar Knox'la aynı evde olmak mükemmeldi. Natalie'nin Bu tür şeyleri sevdiği için süslüyordu ve bu beni arkadaşıma daha da yakınlaştırdı. Hamile olduğum ve ona söylemediğim için üzülmedi bile- Bunu birlikte yaşayacağımız için çok heyecanlıydı. Bu konuda kendimi biraz suçlu hissediyorum, çünkü Natalie hamileliğinin hemen hemen her günü hastaydı ve ben sadece birkaç garip aşırma yaşadım. Bebeğimin şişliği onunkinin yarısı kadardı ve ben de tam olarak gereken miktarda kilo aldım. Zavallı Nat. Tabii ki, tatlı küçük bebeği Esme, sanırım pek çok şeyi telafi ediyor.

Knox ve ben birlikte yaşamaya başladıktan sonra Evlilik olayı. Knox'la olan diğer her şey gibi, bu da zahmetsiz oldu. Pişman olduğum bir gün bile olmadı, ya da onun bir pislik gibi davrandığı. Her şey mükemmeldi.

Kocam oğluna hayran bir ifadeyle bakıyor. "Bu küçük adam için bir isme ihtiyacımız var. Bir şey doğru hissettirmeli."

"Ona Keith diyebiliriz," diyorum sertçe. "Gerçekten o pisliğin aklını başından alırsınız."

Knox başını sallar. "Oğlumun o pisliğin kim olduğunu bilerek büyümesini istemiyorum."

"Ben de," diye mırıldandım. Keith de sorun çıkarmadı. Knox onu tehdit ettikten yaklaşık bir ay sonra Keith, Luka belediye başkanının kızının evine girerken yakalandı. Sanırım kız onun en yeni saplantısıydı. Şu anda yargılanmayı bekliyor ama Knox'un avukatları her yerde. uzun süre uzak kalmasını sağlayacak şeyler. Benim için sorun değil. Keith'e karşı tanıklık etmekten çok mutlu olurum. Hatta jüriyi ona karşı yönlendirmeye yardım edecekse daha az garip olurum.

Knox bana "Ona senin adını verebiliriz" dedi. "Alex ya da Alexander." Burnumu kırıştırıyorum. "Hayır. Rex'e ne dersin?"

"Bir zamanlar Rex adında bir köpeğim vardı," diyor Knox başını sallayarak. "Isırgan piç kurusu. Dexter mı?"

"Bana televizyon dizisini hatırlatıyor," diye belirttim. "Anlamı olan bir şeyle devam edelim. Annenin soyadı neydi?"

Knox'un yüzü oğlumuzdan uzaklaşıp bana bakarken yumuşuyor. "Jackson. Ben de çocuğuma onun adını vermek ister miydim bilmiyorum. Harika bir anne değildi."

"O zaman onu geri alırız," diyorum ona usulca. "Ona Jaxon adını verebiliriz - X ile- ve onu kendimize ait kılarız. Tüm kötü anılardan kurtuluruz."

"Jaxon Price. Hoşuma gitti." Knox bana bakıyor ve sonra uzanıp yanağımı okşuyor. "Seni seviyorum."

Artık bu tür şeyleri duymak beni korkutmuyor. Aslında, bunu arzuluyorum. "Bunu duyduğuma sevindim çünkü önümüzdeki birkaç hafta boyunca benim için bacaklarımı tıraş edeceksin."

"Bunu yapabilirim," diyor bana sırtarak. "Kardeşlerim dışarıda bekliyor. Onları küçük Jaxon'la tanıştırayım mı?"

"Tabii. Burada uzanır ve sessizce kanımı akıtırım," diye takılıyorum. Aslında umurumda değil. Oğlunu göstermek için bu kadar heyecanlı olmasına bayılıyorum ve şu anda eğlenemeyecek kadar yorgunum.

Knox sadece kıkırdıyor ve ayağa kalkıyor. Bebeği göğsüne bastırarak - sanki bunu hep yapıyormuş gibi- eğiliyor ve alnımdan öpüyor. "Çok yakında döneceğim."

"Burada olacağım," dedim ona. Odadan çıkmadan hemen önce önemli bir şeyi unuttuğumu fark ediyorum. "Knox?"

Sakalı, dağınık saçları ve muhteşem yüzüyle bana bakıyor. Pasaklı olması, benden genç olması ya da başka bir şey umurumda değil. O benim. "Seni seviyorum," diyorum ona usulca. Bunu yeterince sık söylemiyorum ve bunu bilmesini istiyorum.

Seksi kocam arkasını dönüp yatağıma dönüyor ve sonra gelip dudaklarıma sert bir öpücük konduruyor. "Ben de seni seviyorum Lexi Price."

Ve şimdi gitmesine izin verebilirim çünkü biliyorum ki o her zaman bana geri dönecek, tıpkı benim her zaman ona geri döneceğim gibi. Bir bütünün iki yarısı olduğunuzda yaptığınız şey budur. Birbirinize mükemmel uyum sağlarsınız.

OceanofPDF.com

New York Times çoksatan yazarı **Jessica Clare** üç takma adla yazıyor. Jessica Clare olarak erotik çağdaş romantizm yazıyor. Olarak Jessica Sims, eğlenceli, seksi şekil değiştiren paranormaller yazıyor. Son olarak, Jill Myles olarak, seksi, komedi şehir fantezisinden zombi masallarına kadar her şeyden biraz yazıyor.

OceanofPDF.com

Okuma listenizde sırada ne var?

Bir sonraki harika
okumamızı keşfedin!

Kişiselleştirilmiş kitap seçimleri ve bu yazar hakkında güncel haberler alın.

Şimdi kaydolun.

OceanofPDF.com